

قه‌لای دمدم

داستان

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی

زنجیره‌ی روشنبری

*

خاوه‌نی ئیمتیاژ: شهوکه‌ت شیخ یه‌زه‌دین

سه‌رنووسیاژ: به‌دران ئه‌همه‌د هه‌بیب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس، شه‌قامی گولان، هه‌ولێر

عەرەب شامیلۆف

"عەرەب شەمۆ"

قەلای دەلم

داستان

شوکور مستەفا

کردووێه بەکرمانجیی خواروو

ناوی کتیب: قه‌لای دمدم - رۆمان
نووسینی: عه‌هب شامیلۆف
گۆرینی بۆ کرمانجیی خواروو: شوکور مسته‌فا
بلاوکراوه‌ی ئاراس- ژماره: ۹۵۹
ده‌هینانی هونه‌ریی ناوه‌وه: ئاراس نه‌کرهم
به‌رگ: مه‌ریه‌م موته‌قییان
چاپی دووهم، هه‌ولیر - ۲۰۱۰
له به‌رپۆه‌به‌رایه‌تی گشتیی کتیبخانه گشتیه‌کان له هه‌ولیر ژماره ۱۷۴ ی
سالی ۲۰۱۰ ی دراوه‌تی

پیرست

7	پیشه‌کی
21	پیشه‌کی نووسەر
23	به‌شی یه‌که‌م - بازار
42	به‌شی دووهم - مزگه‌وت بیناکردن
46	به‌شی سییه‌م - هه‌مزه چاوه‌ش
64	به‌شی چوارهم - به‌زمی ده‌رویشان
78	به‌شی پینجه‌م - شایی
91	به‌شی شه‌شه‌م - سه‌ربه‌ووردی خانق
114	به‌شی هه‌وته‌م - قاسیدی شه‌مدینان
168	به‌شی هه‌شته‌م - قولی خان
188	به‌شی نۆیه‌م - حسین خان
208	به‌شی ده‌یه‌م - هیرش بۆ سه‌ر قه‌لا
277	پاشه‌کی
278	فه‌ره‌نگۆک
283	سه‌ره‌تای نووسەر بۆ چاپی رووسی
285	له‌ باره‌ی نووسەر و کتێبه‌که‌یه‌وه

پیشہ کی

بہ درپڑایی میژووی نہتہ وہی کورد، ہر کارہ ساتیکی گرنگی سیاسی و میژووی، ہر رووداویکی کۆمہ لایہ تی بہرچاو، ہر چیرۆکیکی تال و شیرینی دلداری و ہر شای و شینیکی گہورہ لہ ہر مہ لہ ندیکی کوردستان قہ و ماوہ، خۆویژ و خۆشخوانہ کوردہ نہتہ سراسراو و نہ خۆپندہ وارہ کان لہ سہر کیچی برگی خۆمانہ بہ زمانیکی ساکار، بہ لام پوخت و پاراو و پڑسہن و رہوان ہۆندوویانہ تہوہ و ئاھہنگیکی تایبہ تی خۆشیان بۆ داناوہ و پیدیان گوتوہ بہیت^۱.

شایہر و بہیتبیزہ کان ئو بہیتانہ یان لہ کۆری دیوہ خانہ مہ زنان، لہ لامیردانی گہورہ پیاوان و لہ گۆشہی مزگہ وتی گوندان و لہ چایخانہ و کاروانسہ رای شاران بۆ خەلکی تینوو و تامہ زرو گوتوہ. بہم جۆرہ ہم نہ یانہ پشووہ رووداو و کارہ ساتہ کان لہ بیر بچنہوہ و ہم زمان و فہرہنگ و ئہدبہی فۆلکۆری کوردییان رۆژ بہ رۆژ دەولہ مہند و دەولہ مہندتر کردوہ.

ئہم بہیتانہ سینگ بہ سینگ و پشت بہ پشت پاریزراون. دیارہ بہ پیتی جی و کات و وہستایی و ناوہستایی شایہر کہم و زۆر گۆرانیان بہ سہردا ہاتوہ. زیاد و کہم کراون، وشہی تازہ و نوئی و باویان ہاتوہ تہ نیو و وشہی کۆن و سووایان لئ دەراویژراوہ. بہ لام ناوہ رۆکی مہ بہ ست ہر و ہک خۆی ماوہ تہوہ.

لہ سہردہمی ئیمہدا کہ جیہان ئالوگۆریکی سہیر و بہ پلہی بہ سہردا ہاتوہ، زانست رۆژ بہ رۆژ پتر بہ سہر تہ بیعہ تدا زال بووہ، ئینسان شہ پۆلی

۱ بہ پروای من ئہم وشہیہ ہیچ پتوہندی بہ (بیت) عہرہ بییہوہ نییہ و رای مامۆستا فہتاحتی قازی بہ راست دہ زانم کہ دلئ: رہنگ بی لہ وشہی بہیاتوہ ہاتبی کہ ناوی ئاوازیکہ.

هه‌وای خستووته ژێر پکیفی خۆی و ئاتۆمی قه‌ڵشانوووه و له‌سه‌ر مانگ دابه‌زیوه. هه‌رچه‌ند وه‌زعی ناله‌باری کوردستان گۆرانیکی ئه‌وتۆی به‌سه‌ردا نه‌هاتوووه و نه‌ته‌وه‌ی کورد هه‌روا له‌ کاروانی شارستانه‌تی به‌جۆ ماوه و ته‌مومژی نه‌زانی و نه‌خوێنده‌واری له‌ ئاسمانی و لاته‌که‌مان نه‌په‌ویوه، به‌لام ئه‌گه‌ر نووری کاره‌با کورده‌واری رووناک نه‌کردووته‌وه، رادیۆ و گرام و ریکۆردەر گه‌یشتوونه‌ کوێره‌ دێیه‌کانی کوردستانیش و ده‌توانین ب‌لێن تیشکی زانستی ده‌روه‌ه‌ ناراسته‌وخۆ کوردستانیشی گرتووته‌وه. به‌رنامه‌ی رادیۆکان و ئیستیوانه‌ی گرام و شریتی ریکۆرده‌ره‌کان خه‌لکیان له‌ به‌یت و باوی شایه‌ره‌ هونه‌رمه‌نده‌کان ب‌ی نیاز کردوووه.

بۆیه‌ مه‌ترسیی ئه‌وه‌ زۆره‌ شاکاره‌ به‌نرخه‌کانی ئه‌ده‌بی فۆلکلۆریمان ورده‌ ورده‌ له‌ بیر بچنه‌وه‌ و له‌ بیرچوونه‌وه‌شیان زیانیکی زۆر گه‌وره‌ له‌ زمان و فره‌ه‌نگ و میژووی نه‌ته‌وه‌که‌مان ده‌دا. هه‌رچه‌نده‌ زانایان و رووناکبیرانی کورد له‌ هه‌موو لاره‌ هه‌ستیان به‌ مه‌ترسییه‌ کردوووه و هه‌رکس به‌پیتی هێز و توانا و کات و ده‌رفه‌تی خۆی خه‌ریکی کۆکردنه‌وه‌یان، به‌لام به‌داخه‌وه‌ ده‌رۆست نایه‌ن و پێشگرییان بۆ ناگرێ.

یه‌کێک له‌ کاره‌ساته‌ هه‌ره‌ گه‌وره‌ و خوێناوییه‌کانی میژووی نوێی کوردستان که‌ پاش دابه‌شکرانی ئه‌و و لاته‌ له‌ نیوان عوسمانی و قزلباشدا رووی داوه‌، گه‌مارۆدان و گیرانی قه‌لای دمدم و شه‌هیدبوونی ئه‌میرخانی برادۆست، خانی له‌پ زێرین و هاوپه‌یمانان و دۆستانی ئه‌و سه‌رداره‌ مه‌زنه‌ی کورده‌.

ئه‌و کاره‌ساته‌ ئه‌وه‌نده‌ خوێناوی و به‌سام بووه‌، شا عه‌باسی سه‌فه‌وی، شای خوێنریژ و پیاوکوژی ئێران ئه‌وه‌نده‌ی رق له‌ نه‌ته‌وه‌ی کورد بووه‌، ئه‌وه‌نده‌ زالمانه‌ و زۆرداران له‌گه‌ڵ ئه‌و نه‌ته‌وه‌ ب‌ی ده‌رتانه‌ جوولاه‌وته‌وه‌، ئه‌وه‌نده‌ی خراپه‌ کردوووه، ئه‌وه‌نده‌ی خه‌لک کوشتوووه و ولات خاپوور کردوووه و ژن و مندال به‌دیل بردوووه، ئه‌میرخانی و پیاوانه‌ پاره‌پیوه‌ و ئازایانه‌ وه‌ده‌ست هاتوووه و سه‌ری بۆ شوێر نه‌کردووته‌وه‌ و به‌رگریی کردوووه و ئه‌وه‌نده‌ مه‌ردانه‌ شه‌هید کراوه‌، که‌ رابردنی زه‌مان نه‌یتوانیوه‌ تۆژی فرامۆشی له‌سه‌ر

ئەم کارەساتە داڭپېژنئى و لە پېش چاوانى ون بکا .
شايەر و خۆشخووانەکان ئەو کارەساتەيان بەشپۆهە جوړ بەجوړ کردووهته
بەيت . لک و پۆپيان لى کردووهتهووه و شاخ و باليان لى ناوه .

لە هەمووياندا دوو شت لە پېش چاوانى گيراو: نازايەتى و خۆراگيرى
ئەميرخان و دلرەقى و بى بەزەيبى شا عباس . لە نيو ئەو بەيتانەى من لەو
بارەدا بيستوومن ، هيجيان ناگەنە ئەو بەيتەى كە زاناي گەورەى ئەلمانى
ئۆسكارمان لە سەرەتاي ئەم چەرخەدا لە رحمان بەكرى بيستوووه و لە
١٩٠٥دا چاپى کردوووه و ئىستا لە دەستدایه . لە هەموو بەيتىكدا خەيالائى
شاعيرانە بەسەر واقيعياتى ميژووويدا زال دەبى .

لەو بەيتەشدا ئەو دەبيندري ، بەلام وا دياره ئەو بەيتە زۆر لە پاش قەومانى
کارەساتەكە نەگوتراي . چونكە ناوى هينديك كەس لە كار بەدەستانى قزلباش
و لە دۆستانى ئەميرخان لەو بەيتەدا وەك خۆيان ماونهوه .

ميژوونووسەكان خۆمانە و يگانەش لەسەر ئەو كارەساتەيان نووسيووه .
سەرچاوهى هەموويان (عالم ئاراي عباسى) كتيبه بەنرخەكەى ئەسكەندەر
بەگى توركمانه . ئەسكەندەر بەگ هەرچەند نۆكەر و نەمەك خوردهى شا عباس
و دۆژمن و نەتەوهى ئەميرخان بووه و داواى پەواى ئەو سەردارە مەزنەى
كوردى بەلاسى و سەرپيچى و تەنانەت نەمەك بەحەرامى و لە رى دەرچوون
داناوه و بەئاشكرايى جنىوى بەكوردان داوه و دەلى : «و محشيترين تيرهى
ئينسانن» و كوشتارى ئەو گەلەى بەغەزا زانيوه و گوتووئەتى «ئەركى
سەرشانى شاى ئىسلام پەنايه ئاسەواريان لى بيري» . بەلام پياو هەق بلئ
پياوئىكى زۆر خويندهوار و زانا و ميژوونووسىكى يەكجار ورد و وريا بووه و
رووداوهكانى ميژووئى سەردەمى شا عباسى زۆر بەسەرنجەوه تۆمار
كردوون . جگە لەوه خۆى لە گەمارۆدانى قەلاى دەمددا بەشدار بووه و ئاگاي
لە هەموو كەين و بەينىك بووه .

راسته ئەويش وەك هەموو دەستويپۆهەندى شايان رپاييباز و درۆزن بووه و
زۆرى تەشى لەبەر شا عباسى رستوووه و بە بەژن و بالائى ئەو شا بەدەفەر و

خوینرپیژەى هەلگۆتوو و وای نیشان داوه که تاوانی کوردان بووه دلی ناسکی خاوهن شکۆیان شکاندوو و هەقی خۆیان بووه قەتلوعام بکرین و بهو دەرده بچن، بهلام لهگەڵ ئەوانهشدا کتیبهکهی زۆری زانیاری تیدا ههیه و سهراچاوهیهکی بهکهکه بۆ ئەو کهسانهی بیانهوی لهبارهی قهلاى دمدم و سالی موکری قرانهکهدا شت بنوسن.

کارهساتی دمدم و موکریان که یهکتک له بهسامترین پروداوهکانی میژووی کوردستانه، ههستی نهتهوايهتی زانیانی کوردی جۆشاندوو. خانیی نهمر شاعیری مهزنی کورد ئەو ههسته ئاگرینهی چل و چهند سال پاش کارهساتهکه له سهرهتای مههم و زیندا دهربرپوه.

لهو سالانهی داوییدا نووسهری مهزن و زانای بهناوبانگی کورد عارهبی شامۆ چیرۆکیکی درێژی بهناوی قهلاى دمدم بهئوسلوویکی نوێ و باوی پوژ نووسیوه. نووسینی چیرۆکی میژوویی لهمیژه له ئەدهبیاتی گهلانی تردا جی خۆی کردوووتهوه. بهلام ئەوه یهکهم چیرۆکی درێژه که من بهزمانی کوردی لهو بارهدا خویندووومهتهوه.

بهداخهوه من نووسینهکهی ئەوم نهخویندوووتهوه. چونکه سههرم لهخهتی رووسی دهرناچی و کتیبهکهش بهخهتی رووسی چاپ کراوه.

بهلام مامۆستا شکور مستهفا که ئەم چیرۆکهی هیناوهتهوه سههر شیوهی کوردیی کرمانجی خواروو و خهتی پهسندکراوی کۆری زانیاری کورد، دهلی: «دهستم له ناوهڕۆکی چیرۆکهکه نهداوه و ههر روالهتهکهم گۆپیوه.»

مامۆستا عارهبی شامۆ بهخهیاڵ بهرزی هونهرمهندانهی خۆی چیرۆکیکی شیرین و پڕ کارهسات و ههست بزوینی خولقاندوو و خزمهتیکی گهورهی بهئهدهبی نهتهوهکهی کردوو. سهرتاسهری ئەم چیرۆکه بهتامه پره له ههستی پیروزی ئینسانی، نیشتمانپهروهری و گهل خۆشهویستی.

چیرۆکی قهلاى دمدم نمونهی ئەدهبیکی ریئالیستی رهخنهگرانهیه له ئەدهبی کوردیدا که ئهگەر بی وینه نهبی کهم وینهیه. له لابهلاى درێژهکانی ئەم چیرۆکهدا پهرده لهسههر واقعی ژبانی کوردهواری ههلهداتهوه و پیتوشینی

نەتەوايەتى نەتەوھىيى كورد بەلایەنى باش و خراپدا نیشان دراوھ و بۆ ئەو بىگانانەى كورد باش ناناسن زۆر بەكەلكە .

پالەوانەكانى ئەم چىرۆكە ھىچ كاميان بۆ كوردىك نەناسياو نین . شەباب لاویكى كوردى ئاسابى و رەزاسووكە كە ھەموو رۆژى لە رېياز و كووچە و كۆلانادا تووشى دەبېن و قسەى لەگەل دەكەين . دلەبەر كچە كوردىكى لەبار و نەشمیلانەيە كە لە ھەموو گوند و شارۆككىكى كوردستاندا نمونەى زۆرە و ھىچ وى ناچى خەيالى نووسەرىك خولقاندبىتى . زۆر ھەمزە چاوەشمان ديون و دواندوون . زۆر وەستای ئەرمەنى و ئاسۆرى ئامرازى پىيوستيان بۆ دروست كردووين . زۆر ئەسكەندەرى پىر چىرۆكى كۆنيان بۆ گىراوينەوھ .

كەم لاوى كورد ھەيە لە دلداريدا شەبابىك نەبى . كەم كىژى كورد ھەيە برواى بە پروبووچ نەبووى و پەناى بۆ پر و پىرئىژنان نەبردى و نوشتەى چەور و شىرىن و دەم بەسەى بەمەلا نەكردبى و چل دانە و شەمۆلەى نەگرىتەوھ . بنپشك و خوشكى بچووكى وەك نەنيمان زۆر ديون كە ديارى و راسپاردەى كاكيان بۆ دەزگىرانەكەى بردووه .

بەراستى مامۆستا شارەزايى تەواوى لە واقىعى ژيانى نەتەوھەكەى ھەيە و زانباريەكەى خۆى زانابانە و وەستايانەى لەلا بەلای دىرەكانى ئەم چىرۆكە شىرىنەدا گىراوھتەوھ .

ھەوار و بانەمەرى و ئاژەلدارى ، ھەرەوھز و دەستەوا و لەبەر شانە دانىشتن ، خورى رىستن ، لىك كۆبوونەوھى كچان ، تەون ھەلاوھسەن و وینەى مافوورەگرتنەوھ ، مازووچنەن ، رابواردن ، داوھت و ھەلپەرىن ، ژوان و دلدارى ، جووت و گا و كشتوكال و ئاشەوانى ، نوپژ و تاەت ، سوارى و تەقلە و رىمبازى ، راووشكار و نىچىرەوانى ، نان بەھىي و ميواندارى ، ژن زۆر ھىنان و كچ فرۆشى و شىربابى وەرگرتن ، نىشتمانپەرەرى و فىداكارى و گيانبازى ، خەيانەت و بىگانەپەرستى و روورەشى ، ھەموويان بەزمانىكى شىرىن و ساكار لە جىي خۆياندا لەم چىرۆكەدا باس كراون و نرخی چىرۆكەكەيان زياتر كردووه . مامۆستا نە لە نىشاندانى كردارە باشەكاندا زىدەپەرەوى

کردووو و له راستی دوور بوووتهوه، نه کردهوه دزیو و ناشیرینهکانی شاروونوه. ماموستا له سرتاسه‌ری ئه‌و چیرۆکه‌دا تێ کۆشاهه ئاکاری پاک و کرداری چاک له نیو کۆمه‌لی کورده‌واریدا بره‌و پێ بدا. ده‌یه‌وئ لاوانی کورد راست و پاک و نیشتیمانپه‌روه‌ر بن و دۆست و دوژمنی خوێان بناسن. دۆستیان خوۆش بوئ و کۆمه‌ک و یارمه‌تی بدن و باربووی لێ وه‌رگرن و دوژمنیان ناخوۆش بوئ و رقیان لێ بێ و له‌سه‌ریه‌وه نه‌چن و فریوی نه‌خۆن.

هه‌ر به‌وه‌نده رانه‌وه‌ستاوه و ویستوو‌یه‌تی ئوسوولی شه‌ری پارتیزانی فی‌ری شو‌رش‌گی‌رانی کورد بکا و ته‌نانه‌ت ئه‌وه‌نده‌ی له‌و باره‌دا دلسۆزی نیشان داوه که ناچار بووه جار جار له واقیع دووربیته‌وه. بۆ ئه‌وه‌ی شو‌رش‌گی‌رانی کورد له شه‌ری شه‌ویدا فی‌ری خوۆش‌اردنه‌وه بکا، له شه‌ری شه‌مزیناندا رووداوێک ده‌خوولقی‌نی و هه‌مزه چاوه‌شی هێدی و هێمن و دلسۆز که نمونه‌ی فه‌رمانده‌یه‌کی هه‌ره باش و له‌سه‌ره‌خۆیه‌ وا تووره ده‌کا که ناچار بێ داگرتیه سه‌ربازیک و لێی بدا، چونکه جگه‌ره‌ی داگیرساندوه. بێگومان ماموستا لێردها هێند به‌ته‌نگ فی‌رکردنه‌وه بووه زمان و مه‌کانی له بێرچووته‌وه. راسته له زه‌مانی شا عه‌باسدا پتی ئه‌ورووپاییه‌کان بۆ ئێران کراوته‌وه و ته‌نانه‌ت ئه‌و پادشایه برایانی «شیرلی»ی وه‌ک راویژکه‌ری سوپایی هیناونه ئێران و با‌یۆزی ناردووته ئه‌ورووپا، دوور نیبه تووتن که له ئه‌مه‌ریکاوه هاتووته ئه‌ورووپا گه‌یبیته ئێرانیش، به‌لام تۆ ب‌ل‌ی له کوردستاندا ئه‌و سه‌رده‌می قه‌نه‌کیش هه‌بووبن؟ گریمان تووتنیش بووبی و قه‌نه‌کیش هه‌بووبن، خو رهنگ بێ ماموستاش وه‌ک من له بی‌ری بێ تا ئه‌م دوا‌ییانه کورد به‌به‌رد و ئه‌ستی ناگریان هه‌له‌کرد و سه‌بیله و قه‌نه‌یان ده‌کیشا و جگه‌ره هه‌ر نه‌بوو. جگه‌ره‌کیشان و ناگر هه‌له‌کردن بۆ پارتیزان مه‌ترسی هه‌یه و ماموستای مه‌زن ده‌یه‌وئ ئه‌م ئه‌زمونه به‌نرخه‌مان فی‌ر بکا بۆیه تووشی ئه‌و هه‌له بووه.

به‌داخه‌وه ئه‌م چیرۆکه به‌نرخه هیندیک هه‌له‌ی وای تیدا هه‌ن که به‌هیچ بارێک ناگرێ چاویان لێ بپۆشری.

چیرۆکی می‌ژوو‌یی ئه‌سلێکی هه‌یه و هه‌مووی زاده‌ی خه‌یالی نووسه‌ر نیبه.

به لأم نووسەر شاخ و بالی لئی دهنئی و لک و پۆپی لئی دهکاتهوه. له چیرۆکه سههرکه و تووهکاندا هه‌میشه ناوی قاره‌مانه ناسراوه‌کانی و شوینی گرنگی جغرافیایی ده‌پاریزن. ئه‌و که‌سه‌ی چیرۆکی میژوویی ده‌نووسی ده‌بی شاره‌زایی ته‌واوی له میژوو و جغرافیا دا هه‌بی تا به‌هه‌له نه‌چێ، بۆ به‌لگه ئیشاره به‌چیرۆکی (شه‌ر و ئاشتی) تۆلستۆی ده‌که‌ین. بێگومان مامۆستا له من باشتر ئه‌م چیرۆکه ده‌زانێ، چونکه به‌زمانی روسی خۆیندوووته‌وه. ره‌نگ بێ چیرۆکی ئه‌وه‌نده قاره‌مان زۆر که‌م بن. به‌لام چونکه تۆلستۆی مه‌زن ئاگای له میژوو هه‌بووه و جغرافیای ولاته‌که‌ی باش زانیوه، سالی قه‌ومانێ شه‌ر و ناوی قاره‌مانه ده‌ره‌جه یه‌که‌کان و شوینی شه‌ر که‌کانی نه‌گۆریوه و پاراستوونی، خۆینه‌ر قاره‌مانه‌کانی تریش به‌قاره‌مانی خه‌یالی نازانی و رووداوه بچوکه‌کانی نیو کاره‌ساته‌که به‌زاده‌ی خه‌یالی نووسه‌ر دانانی.

جێی داخه مامۆستای خۆشه‌ویستی ئیمه زۆر که‌می شاره‌زایی له میژوو و جغرافیای کوردستان و ئێران هه‌بووه. سه‌رانسه‌ری چیرۆکه‌که‌ی له‌سه‌ر خه‌یالی خۆی دارشتوو، بۆیه هه‌له‌ی زۆر زه‌ق و به‌رچاوی له نووسینه‌که‌یدا هه‌یه.

که‌سیک بیه‌وی له‌سه‌ر قه‌لای دمدم بنووسی ناچاره بزانی پایته‌ختی شا عه‌باس ئیسفه‌هان بووه نه‌ک تاران. شا عه‌باسیکی له سه‌رده‌می ده‌سته‌لاتی ره‌ش و زۆرداران‌ه‌ی خۆیدا زۆر شاری سووتاندن، زۆر قه‌لای رووخاندن، زۆر ولاتی خاپوورکردن، ئیسفه‌هانی و پازانده‌وه، و ئاوه‌دان کرده‌وه، که پێیان کوت (أصفهان نصف جهان). ئیستاش ئه‌و خانوبه‌ره و مرگه‌وت و باخانه‌ی ئه‌و دروستی کردوون و بینای ناون جیهانگه‌ران بۆ ئیسفه‌هان راده‌کێشن.

مامۆستا پێش نووسینی چیرۆکه‌که‌ی میژوویی ئێرانی نه‌خویندوووته‌وه، تا بزانی ئه‌و شا عه‌باسه‌ی ئه‌و باسی ده‌کا چ دیوه‌زمه‌یه‌کی خۆینخۆر بووه؟ ئه‌گه‌ر به‌په‌له چاویکی هه‌ر به‌عالم ئارای عه‌باسیدا گێرا با که میژوونووسی تایبه‌تی شاعه‌باس نووسیه‌یه‌تی، ده‌یزانی ئه‌و زۆرداره پیاو‌کوژه ئیرینه‌ی له مه‌له‌بندی موکریان، له به‌شێکی گه‌وره‌ی نیشتمان‌که‌مان برپوه و میپینه و

وردهی به‌دیل بردووه.

پیم وایه ئەگەر مامۆستا دەیزانی ئەو شا عەباسە ئەوەندە زۆردار بووه که نه تنیا ههزاران کهسی کوشتووه و ههزاران وهجایخی کوژاندووه‌ته‌وه، به‌لکه خۆشی وهجاخ کوێر کردووه و له سێ کوره‌کانی خۆی دووی چاوی ده‌ریناون و یه‌کی سه‌ربرپووه، تابلۆیه‌کی زۆر به‌سامتر و ره‌شتر و ئینسانیتری له‌ شا عەباس ده‌کیشا.

مامۆستا نه‌ک زۆر ئاگای له‌ میژووی ئێران نه‌بووه، به‌لکه‌ گوێی نه‌داوه‌ته‌وه میژوو و جغرافیای ولاته‌که‌ی خۆشی. ده‌نا هیچ نه‌بی ده‌بوو بزانی سلیمانی زۆر پاش کاره‌ساتی قه‌لای دمدم دروست کراوه.

من به‌ش به‌حالی خۆم ناوی عه‌شیره‌تی به‌رۆدارم نه‌بیستووه که مامۆستا ده‌لی خانۆی له‌پ زێڕین گه‌وره‌ی وان بووه. بۆ ئەوه‌ی بزانی ئەمیرخان کێ بووه و چۆن پێ گه‌ییوه؟ ناچارین په‌نا به‌رین بۆ ئەو نووسراوه‌ی دوژمن له‌سه‌ری نووسیوه. چونکه بۆ خۆمان سه‌رچاوه‌ی کۆنترمان نین. خاوه‌نی عالهم ئارا ده‌نووسی:

«پاش نه‌مانی شای به‌هه‌شتی که رۆمیه‌کان مرخیان له‌ ئازهربايجان خۆش کرد، عیڤ و عه‌شیره‌ته کورده‌کانی سه‌ر به‌ ئەم ده‌وله‌ته بايان داوه و له‌گه‌ڵ رۆمیه‌کان که‌وتن. شا محهمه‌د ناوێک له‌ میرزاده‌کانی برادۆست به‌فه‌رمانی خوندکاری رۆم کرا به‌مزن و خاوه‌ن ده‌سته‌لاتی برادۆست.

ئەمیرخان سه‌ری بۆ دانه‌نواند و ملی بۆ رانه‌کیشا، هه‌ر ده‌مه له‌گه‌ڵ یه‌کێک له‌ ئەمیره گه‌وره‌کانی کورد ده‌که‌وت. ماوه‌یه‌ک له‌ کن عومه‌ربه‌گی حاکمی (سه‌ران) رای بوارد. له‌ شه‌رپێکدا که عومه‌ربه‌گ له‌گه‌ڵ دوژمنه‌کانی کردی، ئەمیرخان ده‌ستیکی له‌ ئانیشکه‌وه په‌ری، ناویانگی به‌ ئەمیرخانی چۆلاق^٢ رۆیشت.

له‌و ساله‌دا که ئالای به‌رزی پادشایی له‌ ئازهربايجان ده‌شه‌کاوه و شا به‌و

٢ وشه‌یه‌کی تورکییه، یانی گۆج.

پى و قەدەمە پىرۆزەو بەرەو نەخچەوان و ئىرەوان دەياژوا، ناوبرا و هاتە بەر دەرکى بارەگای پادشایەتى و خۆى بە شاپەرست و خزمەتکار نیشان دا، خاوەن شکۆ ئاوپرى رەحمەتى لى داو، مەزناپەتى و دەسەلاتداریى تەرگەوهر و مەرگەوهرى پى بەخشی و نازناوى خانى داپە و سەرى بەرزکردهوه.

مەلبەندى ورمى و شنۆى که سەر بە ئازەربایجانە و لە سەردەمى شای بەهەشتیدا لە ژىر فەرمانى یهکک له گەرە گەرەکانى قزلباشدا بوو پى ئەسپارد. لەسەر فەرمانى شا، وەستا زىرنگەرەکان دەستیکیان له زىرى سوور دروست کرد و بەگەواهیرات و مروارى بەنرخ پازاندهوه و لە باسکیان بەست. چونکە ئازا و مەرد بوو خاوەن شکۆ زۆرى روو دەداپە و گەلئىکی چاکە لەگەڵ دەفرموو، ئەویش دەستى خزمەتکاری لەسەر سینگ^۳ دانا.

لە سایەى دلسۆزى و چاوەدیبرى خاوەن شکۆدا رۆژ بەرۆژ بە پەيژەى مەزناپەتیدا چوو سەر و لە هەموو هاوشانانى خۆى تى پەران. چەند ناوچە و مەلبەندى لە ئەمیرەکانى کوردى سەر بەرۆم ئەستاندهوه و لە نىو ئەمیرەکانى کوردا بەپایەبەرزى و لەشکر زۆرى ناوبانگى دەرکرد. زۆر لە خێلەکان و لە ئەمیرزادەکان لە دەورى هالان و خزمەتى ئەویان رەچاو کرد. هیندە پى نەچوو هەوا و فیز لەسەرى دا و لەخۆ بايى بوو.

مىژوونوسىک که ئەمیرخانى بەچاوى خۆى دیوه و سەرەراى ئەو هەموو دوژمنایەتییه ئیعتیراف بەنازایەتى و مەردایەتیى دەکا و دەلى: «ئەمیرخان لە عەشیرەتى برادۆست بووه و لە شەردا دەستیکى پەریوه و شا عەباس دەستى زىرى بۆ دروست کردوه». بەلام مامۆستا بەعەشیرەتى بەرۆداری دەناسینی و دەلى: «چونکە زۆرى زىر بەخشیوه پتیان گوتوه خانۆى چەنگ زىرین».

مامۆستا زۆر بەدریژى و وردى باسى قەلاى دمدەم دەکا، بەلام بەو حالەوه بەپىویستم زانى ئەو کورته باسەى ئەسکەندەر بەگ لەسەرى نووسىوه لێردا بێنمەوه که دەلى: «لە پىش ئىسلامدا لە زەمانى ساسانییهکان (اکاسرە)دا

۳ ئۆسکارمان، تحفهء مظفریه، بەغدا، ۱۹۷۵، ج ۲۵-۲۷.

هەر لهو شوینەدا قەلایەک هەبوو کە پێی گوتراوه دمدم و دەسدەرژێی پۆزگار
خاپووری کردوو».

له جێگەیەکی دیکە نەخشەیی قەلاکەمان ئاوا بۆ دەکێشی:

«ئەو قەلایە لەسەر **دوندی** کێویکی یەكجار بەرز دروست کراوه کە
یەكپارچە بەردێکی درێژووکه و تەسکه و وهك پشتی گای هەلکەوتوو. لای
شیمال و جنووبی دۆلی زۆر قوولن کە له ژێرلا بۆ سەرئ دەبی بەپەیزه
خەیاڵ بۆی بجی. لەبەر بەرزى پێویستى به شووره نییه و شوورەیان بۆ
نەکێشاوه. دوو لایەکەى دیکەى کە پانایی قەلاکەن، لای پۆژەلاتی پالی وه
پانتایی چیا داوه و شوورەیهکی زۆر تەواوی بۆ کێشراوه بورجی بلندی هەن
و دەرگایەکی هەیه. لای پۆژئاواى کە له گۆرایى نیزیکتره شوورەیهکی
یەكجار قایمی هەیه و دەرگایەکی بەرهو جنووب دەکریتەوه. له دەروازە بۆ
عەرزى پێگایەك بەنیو بەردیدا هەیه کە ئەوندە تەنگە بەزحمەت سوارێکی
تێوه دەچێ. سەنگەر بردنەپیش له لای پۆژەلات و پۆژئاواوه نەبی ناکرێ، له
لای پۆژەلات تیرهاوێژێکی بۆ دەرکی قەلایە بمانی، یەكپارچە بەردى سەخت و
تەخت و رەقه. له بنهوه بوودری بۆ لێ نادری. کە بەردەکه براوه بورجێکی زۆر
بەرز و قایمیان لێ دروست کردوو کە بۆ خۆی قەلایچەیهکە. تا ئەو بورجە
بەردەست نەکرێ سەنگەر بردنە بن قەلایە محالە. ئاوی قەلایە له حەوزێکی
گەورەرا دا بین دەکرێ کە بەباران پێ دەبی. بەلام له لای شیمال له نیو گەلیدا
نیزیکی قەلایە کانیهک هەیه. ئاوی زۆر کەمه، ئەمیرخان جۆگەى بۆ کێشاوه و
رێی بۆ کردووئەوه و ده حەوزەکەى کردوو. ئاوی ئەو کانیه له ئیواروه تا
بەرەبەیان حەوزەکەى پێر دەکا. ئاوهکەى بەشى پۆژێکی قەلایەکان دەکا.
گومبەزێکیان له پێکی عەرزى لەسەر حەوزەکە هەلخستوو کە له پیش چاوان
ون بێ، پێی دەلێن (سولق). بۆ پاراستنى حەوزخانەکە بورجێکیان بەپاڵ
قەلاکەوه هەلچنیوه. له لای جنووبهوه سەهۆلدا نێکیان ساز کردوو کە له
زستاندا بەبەفر و سەهۆل داخندری. له تەنیشت وی حەوزیک هەیه، تا ئەو
بەفر و سەهۆلەى له گەرمای هاویندا دەتوتتەوه و دەبیتە ئاوی بەفیرۆ نەروا و

له ویدا کۆپیتنه وه و له کاتی کهم ئاویدا به کار بێ. ئەو سههۆلدا نهش
قه لایچهیهکی له سهه دروست کراوه و پاسهوان و تفهنگچی له سهه دانراوه.
به ویش ده لێن (بوزلق) یا (قارلق)، رینگای ویش وهک رینگای (سوولق) له
ده ره وه را ونه.

به کورتی ئەم قه لایه له پینج قه لا پینک هاتوه. یهکیان ئەسلی قه لاکه،
یهکیان قه لای خوارئ، یهک (سوولق) و یهک (بوزلق) و ئەوی دیکه یان بورجی
گه ره ی ده ره وه ی ده رگای رۆژه لات، که له پێشدا باسمان کرد. هه ر پینج
ئه وه نه به رز و قایم که په یکی تیز ره وه ی بیر و میرووله ی خه یال پێیان تی
نابا و وێبان هه لئاگه ریئ».

پیم وایه ئەگه ر مامۆستا هه ر ئە وه نه ده ی ئەسکه نه در به گ وهک دوژمنیک
له سهه قه لای دمدم نووسیویه تی ده خوینده وه و جا واقیعه تی میژوویی به
خه یاله به رز و ناسکه ی خۆی ده رازانده وه، چیرۆکه جوانه که ی ده گه یشته
ریزی شاکاره کانی به رزی نووسه ره به ناوبانگه کانی جیهان.

له عاله م ئارادا ناوی هه موو سه رکرده کانی قزلباش و زۆر له پاله وانانی
کورد هاتوون. چه ند خۆش بوو مامۆستا قاره مانی ده ره چه یه کی خه یالی
نه خو لقا ندبان و قاره مانه ئەسلییه کانی ناو بردبان. جا که یفی خۆی بوو
بازرگانی عه ره بی ناو ده نا ئه ن به تووته یا نا. چونکه ده توانین ته ئویلیک بۆ
ئوه به یئینه وه که ئەو بازرگانه به ناوی جیهانگه ری به ناوبانگ کراوه و
مه به سته ی مامۆستا ئەو جیهانگه ره نییه.

نامه وێ باسی وه ی بکه م که وا دیاره مامۆستا له دوایی چیرۆکه که ییدا
ماندوو بووه و پشوو ی وهک پشوو درێژ و له سه ره خو نییه و چاره نووسی
به شی زۆری پاله وانه کانی نادیاره. چونکه ئەو شی وه م له زۆر له داستانه کانی
رووسی به تایبه تی شاره کانی تۆلستۆی مه زندا دیوه و مامۆستاش که م و زۆر
له ژێر تاوی ئەواندایه، به لام ده وێرم ب لیم باسی گه ما رۆدانی قه لای دمدم و
قه لاداری ئەمیرخان و خۆراگری کوردان و بێ به زه بیی دوژمنی کورت
بریوه ته وه. چونکه به شی هه ره گرنگی کاره ساته که که سه رنجی خۆمانه و

بێگانهی ڕاکێشاوه و ناوی ئهمیرخانی له میژووی کوردستاندا به نهمری ههشتووتهوه ئهوه بهشه یانه.

له نیو کوردهواری باوه دهلین ژنی قه لانشینهکان به تایبهتی ژنهکانی ئهمیرخان له قه لاداریدا بهشدار بوون و له بهیته کهشدا ئیشارهی بۆ کراوه وهک دهلی:

کۆ بوو له خاتوون پهروهڕی،

گوته: «کاک ئالی ئهتۆ ماوی ئهتۆش ههلی».

ههروهها مه شهووره دهلین ژنهکانی ئهمیرخان و گهوره گهورهکانی پاش گیرانی قه لا و کوژرانی پیاوهکان خۆیان له چیا هه لداشتوو ه تا نه بنه دیلی دهستی دوژمنی بۆ شه رم. له بهیته کهدا گو تراوه:

کۆ بوو؟ له خاتوونی خانی؛

قبول ناکه ن کافرستانی؛

«خۆمان هه لده دێرین له چل که وانی»

مامۆستا ش ویستوو یه تی نه خشی ژنانی کورد له خه باتی رزگار یخو ازیدا به رچاو نیشان بدا و جوانی شی نیشان داوه. ئه ویش زۆر جوان باسی ئه وی کردوو ه که ژنه کان خۆیان کوشتوو ه. بۆیه داخم ناچی نه یزانیوه یه کیک له ژنهکانی ئهمیرخان که ئه سکه ندهر به گ نه ته نیا بیژی نایه ناوی ببا، به لکه قسه ی سووکی شی پی ده لی، شه ش سال پاش گیرانی قه لا سه ره نوێ قه لا ده گری ته وه. دلنیا م ئه گه ر مامۆستا ئه وه ی ده زانی چی رۆکه که ی دوو به رگ ده بوو. چونکه نازی ته تی و فیدا کاریی ئه و ژنه کورده به شه ره فه خۆی به رگی ک چی رۆک هه لده گری.

مامۆستا باسی عه شیر ته تی شکاک ده کا که ئیستا له ده ورو به ری قه لای دمدم ده ژین، به لام له و سه رده میدا هیچ ناویان نییه. که چی باسی عه شیر ته تی گه و ره و به ناویانگی جه لالی ناکا که به داخه وه له و سه رده میدا ته نیا عه شیر ته تی کورد بوون یار مه تی شا عه بباسیان داوه و به شی زۆریان له

نیو قزلباشدا بوون و ژماره‌یه‌کی که میان له سه‌نگه‌ری شه‌ره‌فدا به‌رگریان کردووه.

مامۆستا به‌ئانقه‌ست ویستوو‌یه‌تی بلی شه‌ری کوردان زیاتر به‌تیر و شیر بووه. به‌لام له راستیدا ئه‌میرخان تۆپ و تفه‌نگیشی بووه. له باری چه‌ک و قۆرخانه‌وه ته‌نگاو نه‌بووه، هه‌ر بی ئاوی و تینوایه‌تی شیرزه‌ی کردووه. وای لی کردووه له قه‌لا بیته‌ دهر و شه‌هید بکری.

له پێشدا کوتم من له خویندنه‌وه‌ی خه‌تی رووسیدا کۆلم و چیرۆکه‌کی مامۆستا عاره‌بی شامۆم نه‌خویندووته‌وه. جا بۆیه ناتوانم له‌سه‌ر شیوه‌ی نووسینی ئه‌و چ قسان بکه‌م. به‌لام ئه‌وه‌که‌ی مامۆستا شوکور مسته‌فام چه‌ند جار خویندووته‌وه و به‌راستی چیژم لی وه‌رگرتوووه.

عه‌یبی کار له‌وه‌یدایه ئیمه تا ئیستاش زمانیکی ستانداردمان نییه که که‌س نه‌توانی لێی لادا. هه‌ر وا به‌هاسانیش ناتوانین ئه‌م زمانه پێک بێنین و خۆمان له پاشاگه‌ردانی رزگار بکه‌ین. ماوه‌یه‌که هیندیک له نووسه‌ره زاناکانمان به‌کرده‌وه بۆ ئه‌و کاره به‌نرخه تی ده‌کوژن.

ده‌ویژم بلیم مامۆستا شوکور یه‌کیک له ئالا هه‌لگرانی ئه‌م خه‌باته پیرۆزه‌یه و له ریزی پێشه‌وه‌دایه. مامۆستا وه‌ک پیاویکی زانا و راست ده‌ستی له ته‌عه‌سویی ناوچه‌گه‌ری هه‌لگرتوووه و له نووسینه‌کانی خۆیدا هه‌ول ده‌دا له هه‌موو شیوه‌یه‌کی زمانی کوردی که‌لک وه‌ربگری و به‌بروای من له‌و کاره پر سووده‌شدا سه‌رکه‌وتوووه.

مامۆستا تی ده‌کوژی کام وشه‌ ره‌سه‌ن و سووک و په‌وانه کام کنایه له‌سه‌ر زاران خۆشه‌ به‌کاری بێنی. له به‌کاره‌ینانی وشه‌ی داتاشراری ناره‌سه‌ن و دژی و ناشیرین خۆ ده‌پاریژی. زۆر شاره‌زای ریزمانی کوردیه‌یه و له ژێر ته‌سیری زمانی بیگانه‌دا نانووسی.

مامۆستا خوینده‌وار و رووناکبیره، زۆر گه‌راوه و گه‌لیکی خویندووته‌وه. زه‌حمه‌ت و کویره‌وه‌ری کیشاوه و ئه‌زمونیکی ته‌واوی وه‌سه‌ریه‌ک ناوه. له

سایه‌ی ئەو ئەزموونەدا گەییووتە ئەم قەناعەتە کە هیچ شێویەکی زمانی کوردی با زۆریش دەولەمەند و پر و وشە بێ بەتەنی ناتوانی بێ بەزمانی ئەدەبی نەتەوێکەمان. جا بۆیە ئەم رێپارەیی گرتوووتە پیش کە لە پیکهتانی زمانی ستانداردی کوردیدا بەشداری بکا. سەرەرای ئەوانە هەرگیز وەک پیاویکی لە خۆبایی لە نووسینەکانی خۆی دلتیا نییە و بەشووڕییی نازانی راویژی بەدۆستان و نیزیکانی خۆی بکا. ئەوێش ئاکاریکی باشە و پیاو دەگەییئیتە ئامانجی خۆی. مامۆستا شوکور لەمیژە بەنوسەرێکی سەرکەوتوو ناسراوە. بەلام بە پروای من لە نووسینی ئەم چیرۆکەدا خۆی گەیانوووتە ترۆیکی هەرە بەرزی ئەدەبی کوردی. لە پێشدا کوتم ئەم چیرۆکە لە چاوانەروۆکەو لە ئەدەبی کوردیدا ئەگەر بێ وێنە نەبێ کەم وێنەیه، ئیستاش لە خۆم رادەبینم بلیم لە چاوانەروۆت و فۆرمیشەو هەر وایە.

هتیمن

١٩٧٥/٧/١٩

پیشہ کی نووسہر

ئو داستانه له میژووی پوژانیک دھوئ کہ کوردستان له حالیکی شری و باریکی یه کجار ناهه موار و دژواردا بوو.

له لایه کی پادشای رومی که به زوری چه که ئه رمنستان و سووریا و مؤزه پوژتامیا و میسر و بولغارستان و ئارناوتستانی داگیر کرد و پاشان بهو سوپا و چه که و جبه خانه گه وره و گرانه وه به سهر کوردستانیدا دا و دهیویست خاکی که ونارای باو و باپیرانی کوردانیش وه کو خاکی ئو نه ته وانه داگیر بکا و له ژیر باندووری خوئی باوئی.

له لایه کی دیکه وه شای ئیرانی له شکر و قوشه نی له شه ری سهدان سالدا قالبووه وی په یتا په یتا دهنارده سهر کوردستان داگیری بکا.

به لام نه ته وهی کورد بهوپه ری میرخاسی و گه رناسییه وه به رامبه ر هه ردووک ده ولته تی گه وره و گرانی ئو چه رخ و سهرده مه شه ری ده کرد.

له پاش گه لیک شه ری گه وره و گران پادشای روم و شای ئیرانی دیتیان به جوئی جوئی هیچیان له گه ل ئه م خه لکه قاره مانه پی ناکری، ئو وه بوو که له سالی ۱۶۳۹ز دا په یمانیکیان به ست و کوردستانیان له نیو خوئیاندا دابه ش کرد، به لام ئه م سهر کوتکردن و به شکردنه ش به که لکیان نه هات و هیچیان پی نه کرا.

ئو داستانه چیرۆکی شه ری قه لای دمدمی ده گپرتیه وه و ئو وه روون ده کاته وه که کورد به رامبه ر به داگیر که رانی کوردستان چۆن شه ریان ده کرد و خاکی باو و باپیرانیان چۆن ده پاراست، پیشه وای ئه م شه ره، نه میر بوو، نه به گ بوو، نه ئاغا بوو، کوردیک بوو نیوی خانق بوو، قه لای دمدم ئو بینای

نابوو. خەلکی پێیان دەگوت خانۆی لەپ زێرین. خەلکی کوردستان گەلیک بەیت و باو و داستان و چیرۆک و بەسەرھات لە بارەیی ئەو شەرە گەورە و گرانە دەگێرنەو.

دەربارەیی شەری قەلای دمدەم و مێرخاسیی کوردان گەلیک جیھانگەر و رۆژھەلاتناسی ئەورووپایی شتیان نووسیو.

ئێمە لەو داستانەدا تەنیا نەخشەیی ئەم شەرانی دەکیشین کە نەتەوێ کورد چەرخا و چەرخ بۆ رزگاریی ولاتەکەیی و نەتەوێکەیی بەریای کردوو و تا ئازاد نەبێ ھەر شەر دەکا و ناوێستێ.

به‌شی یه‌که‌م

بازار

به‌هار هم‌میشه دره‌نگ ده‌گه‌یسته ئیره، به‌لام ئه‌مسال به‌فر هر له‌سه‌ر چیا گه‌ردن که‌شه‌کان سپی ده‌چوو‌ه‌وه. به‌هاره‌که‌ی قه‌لای دمدم تازه پی‌رۆکه بو‌بوو، به‌فر، ته‌نیا ئه‌وانه مابوون که زستانان با له په‌ناو په‌ستیو و چاله‌ کورله‌کانی ده‌کردن، ئه‌وانه‌ش تا گه‌رمای هاوین داده‌هات نه‌ده‌چوو‌نه‌وه.

له‌و رۆژانه‌دا خه‌لکی قه‌لا خه‌ریکی شو‌م و تو‌کردنی به‌هاره بوون، هه‌ندی هر له ئاخپینه‌کانی ده‌وربه‌ری مالاندا ده‌غل و دانیان ده‌چاند. ئه‌و به‌یانیه په‌له هه‌وریک له سه‌رووی چیا‌کانه‌وه په‌یدا‌بوو، ریژنه بارانیکی به‌خورم به‌سه‌ر قه‌لای دمدمدا باری و تو‌ز و خو‌لی زه‌ویی دا‌به‌ستاوت و سه‌رله‌نوئ خو‌شی کرد و بو‌وه‌وه به‌سامال. هه‌تاوه خو‌شه‌که‌ی به‌هاری په‌نجه‌ی له‌عه‌رزی گیرکرد. ئه‌م بارانه بو‌ون و به‌رامه‌ی هه‌وای، پاک و خاوین کرده‌وه. ئیمه له کورده‌واریدا به‌م جو‌ره بارانه ده‌لین: «گورگه‌ زئ»...

ئاوی رووباری گه‌لی که به‌بن قه‌لادا تی ده‌په‌ری له‌تاو ئه‌م گه‌رما به‌تینه‌ی به‌هاری شیلو ده‌بوو و پر به‌گه‌لی که‌فی ده‌کرد و له سه‌ررا تیژ ده‌هاته خواری، هر گاشه‌به‌ردیکی ده‌که‌وته پتشی رای ده‌مالی و به‌خو‌ر به‌ره‌وخواری ده‌برد. ئیدی قه‌ت نه‌تده‌گوت ئه‌مه ئه‌و ئاوه خو‌ش و خاوینه‌ی هاوینه که له کانیه دوورده‌سته‌کانه‌وه هه‌لده‌قو‌لی و به‌بن قه‌لادا تی ده‌په‌ری و ده‌بیته رووباریکی گه‌وره‌ی پر له ماسیی ره‌نگاو‌ره‌نگ و به‌هاژه هاژ ده‌روا.

لەم رۆژانەدا دار و درەختەکانی کووچە و کۆلانی قەلە بەر هەتاوی گەرمی بەتینی بەهار فراژوو بووبوون و گەلای سەوزیان لەبەر کردبوو، سێبەریان بۆ مرۆ خۆش دەکرد، دارقەبسی لە جیژنی گولاندا بوون. هەندیکیان بەریان گۆپکەیی کردبوو. لە نیوەپوانی بەدواوە، ئاو هیندە هەلەدەستا دەگەشتە ئاشەکەیی گەلی. (عەقەدی)ی خاوەن ئاش هەموو رۆژی بەرەبەییانی زوو لە خەو هەلەدەستا لەگەڵ مەحموود مەرەکانیی ئاشەوانی دەچوونە گەلی، شەو ترسیان نەبوو، سارد بوو، بەفر نەدەتوایەو، بەلام رۆژانە گاشەبەردی زلیان دەدا پال ئاشی، نەوێک شەپۆلی ئاو بیرووختی. خەلکی قەلە زۆر بەتەنگی ئەم ئاشەووە بوون. هەقیشیان بوو؛ چونکە لەم ئاشە پتر هیچ ئاشیکی دیکەیی نەتێک نەبوو. جگە لەمەش، لەوێتی مەحموود مەرەکانی بووبوووە ئاشەوان بەرداشی چاکتر بێران دەکرد و ئاردیکی ورد و باشتتری بۆ خەلک دەهاری، رۆژیکیان بەفەرمانی خانۆ گەلی زەلام بەکۆمەکی عەقەدییهو هاتن و ئاشەکەیان قایم و چەسپتر کرد.

بەو هەوا خۆشە، لەوان رۆژاندا هەر لە سببانیووە تا ئیوارێ قەلە پێ بوو لە خەلک، هاتوچۆکەران سەرگەرمی سەودا و مامەلە بوون، دووکانداران بانگیان دەکرد: «وەرن برا وەرن، وەرن کاکە وەرن، مالی چاک و هەرزان بکرن»...

بازاری قەلە پێ بوو لە خەلک: لە دەشتەکی و کۆچەر، لە ئازربایجانی و لە خەلکی وانی، لە خەلکی ولاتی ئاسۆریان و لە خەلکی زۆر ناوچەیی دیکەش. هیندیک شەمکیان هینابوو دەیانفروشت هیندی هاتبوون شەمکیان دەکری و بۆ دەرتیان دەبرد. ئیدی بازار جمەیی دەهات. دیاربوو خەلکی چیاکانی کوردستان لە سەرما و سۆلەیی زستانی رزگاریان بووبوو، هەموو دلخۆش و ئاسوووە بوون. کریاران دەستیان لە نیو دەستی دووکانداران دەنا و پاش هەندی دەست پاتەکاندن نرخیان لە مالی فروتەنی دەنا، بەلام دووکانداران لەو نرخەیی گوتبوویان نەدەهاتنە خوارێ و پوولیکیان لێ دانەدەسکاند...

بازاری قەلە قاهووخانەیی خۆش خۆشی تیدا بوون. لەو رۆژە خۆشانەدا تەختیان لە ژێر سێبەری دار و درەختان دادەنا و قاهوویان بۆ خەلک دەگێرا،

ردین سپی و پیرهمیردان دههاتنه قاوهخانهکان و بهدهم قاوه فریکردنهوه سهربهوردی پوژگارانی رابردوویان دهگتیراوه. پیرهمیردیتکیان تیدابوو، کهمی پشت کۆم، کوپره برینیکی بهسه برۆی چهپهوه بوو. هەر که دههاته دوو، جار جار چاوی دهقوچاندن و ههلی دینان، کوپره برینهکهی سه برۆشی دادهخرا و دهکراوه. نیوهی گوپی چهپیشی نه مابوو! برینهکه نیشانهی ئهوه بوو که ئه پیره کۆنه ساله بهرانبه بهداگیرکه رانی خاکی کوردان زۆری پوژگاری چهتوون و ناله بار دیون، ناوی ئهسکه ندهر بوو، بهلام پتیمان دهگوت ئیسکۆ. پیره، فینجانیک قاوهی فرکرد، ئهوجا چۆکی دادا، گوتی:

ئه م داستانهی بۆ دهگتیرمهوه له میژه رووی داوه، ئه ودهمی هیتشتا ساویلکه بووم، بهلام لاویکی کهتهی بهخۆوه بووم. بهری سمیلم، وهک دهلین تازه ختهی دابوو. سالیکم له نپو عهشیرهتی خالیدیاندا بهخولامی ماله مراد بهگی بردبووه سهر، مراد بهگی ئاغام لهگهله عهشیرهتی مللادا دوژمن بوون. چهند سال بوو بهسه و گوپلاکی یهکیاندا هدا و ههمیشه شه رمان بوو: پیامان لیک دهکوشتن، یه کدیمان تالان و برۆ دهکرد. والی (دیار به کرئ) ش قهتی دریغی له کۆمه ککردن و یارمهتیدانی بهگی عهشیرهتی مللانه دهکرد. دهیانگوت گۆیا چهکیشیان ده داتی.

جا والی چ دهر بهست بوو به تهنگی چیهوه دههات، ئه و دهیگوت: «خودای دهکرد کورد ئاسه واری یهکیان ده بریهوه، خیری ئیمه له وه دایه!» بهلام عهشیرهتی مللا هیچ کاتی ده رۆستمان نه دههاتن و ههر ئیمه ئه وانمان ده به زاند. جارتیکیان بلاو بووهوه که پادشای تورک، چهند ههزار کهسیکی به سهرکاری شوکری پاشای ناردووه، کوردستانی داگیرکا. ئه م خه به ره گورجی له نپو کوردان بلاو بووهوه، ته نانهت ئیمهش بیستمان. عهشیرهتهکانی سه ر یتگی شوکری پادشای هه موو خۆیان کۆک و ته یار کردبوو که یتگا له دوژمنی داگیرکه ر بگرن، بهلام شوکری پاشا کاتی گه یشته گوندهکانی سه ر یتگی، هه موویانی بهر تۆیان دا و به جارئ و یران و خاپووری کردن. راسته به ینمان له گهله عهشیرهتی مللادا خۆش نه بوو، بهلام هه رکه بیستیان تورک

به سهر كورداندا ددهن، ئهوانيش خويان كوكردهوه و له داگيركه ران راپه رپه ن و ده ستیان دا چه كى.

به گى وان په كى خوى نارده كن مراد به گى مه، گوتى:

- ئيتير روى خيره ته، با به س والى ديار به كرى به يه كماندا دا؛ پويسته ده ستى يه ك بگرين و فران باويينه دوژمن. هه والى كى ديكه بلاو بووه وه كه گوىا شوكرى پاشا گونده كوردن شينه شه رنه كهر و بيلايه نه كانى سهر رى گاش بهر توپان دهدا و ژن و مندال و پير و په ككه وته ش ده كوژى و هه رچى كيژى جوان و ژنى لايوشه به ديليان ده گرى. روى كيان به گى ئيمه و به گى عه شيره تى ملا تووشى يه ك هاتن، هه رتكيان به پى ريوه سمى باب و باپيران به ئينيان به يه ك دا به گز شوكرى پاشادا بچن، نه هيلن پى باويته نيشتمانى ئيمه. به ردى هه ردوو عه شيره ته كه ش گه و ره و بچووك به ئينه كه يان په سندن كرد.

عه شيره تى ملا له ديار به كره وه نيزيك بوون، هه رچى ئيمه بووين ته واوى دوور بووين. هه ركه په كى عه شيره تى ملا په يامى هينا كه شوكرى پاشا گه يشتووه ته سهر سنوورى، ئيدى گورجى به هاواريانه وه چووين، به لام مراد به گ خوى له گه لماندا نه هات، زورق به گى برا بچوكى له جياتى خوى هه ناردا. بوپرى و گه رناسى زورق به گ له نيو كورداندا له ميژبوو ناوبانگى ده ركردبوو، وه بىرم دى، زورق به گ جار جار به لوى وه كو مه مانانى ده گوت: «شه ركه ر ويراى بوپرى و ميترخاسى ده بى له شه ردا فيل و ده هوى و ته له كه ش بزائى، ده نا پياو ته نيا به كه له ميتردى ناتوانى دوژمنى خوى ژيرخا».

من خوم له م شه ردا بووم، زورق به گ له پيشان چهند هيرشيكى توند و كتوپرى برندن سهر، ئه وجا به فيل كشاوه، كه گوىا كشاوه و هه لدى. شوكرى پاشاش به له شكرى گه و ره و گرانييه وه وه دوومان كه وت، به لام كه گه يشته چياكانى مه، ئيمه له لايه كه وه و عه شيره تى ملا له لايه كى ديكه وه دامان پلوستن، تا قيرمان كردن، داخى چهند ساله ي دلى خومانمان پى رشتن، جا هه ر له و كاته وه ئه منيش كه وتمه نيو كو مه لى سواره ي توركه وه و له گه ليان به شه ر هاتم، دووم لى كوشتن، به لام به كى شيريكى داوه شاندا، سه رم

بەپەڕینی، منیش مەتالەكەم دایە بەری، شیر لە مەتال ترازای، لە گویم كەوت و پەڕاندی. منیش نەمكردە نامەردی گورج ھاتمە دەست و شیرەكەم لە دایدا نوقم كرد، كوشتم و ھەلاتم. ئەو زەمانە زەمانی كە لەمێردان بوو، نەك گالتە، ئەو جۆرە كە لەمێردانە كوان ئیستا؟ ئیدی شوكری پاشاش بەرھەدوا ھەلات، رۆیشت، بېرای بېرای نەگەراوھ.

لەو رۆژە خۆشەدا خورشیدی بازارباشی سواری ئەسپكەیی بووبوو و چەند یاساوتیكی وەدووی خۆی داوو، بازار و كووچە و كۆلانی نیو قەلای بەسەر دەكردوھ. دووكانداران كە دیتیان، گوئیان: «دەك بە خێر نەیت، ئاخۆ دیسان چ بلی؟» بازار باشی فەرمانی بە ھەموو دووكاندار و خاوەن خان و شوپانی دیکە دا، گوئی:

ئەمن دوو رۆژ لەمەوپیئش پیم نەگوتم: «ئیتەر بەھارە و گەرمە، دەبێ جۆگەیی پێش دووكان و خانەكانتان پاك كەنەوھ، یانی چی ھەر وەكو خۆیەتی؟ سبەینی دەگەریتەوھ خوام لەو خوایە پاك نەكرابنەوھ. سا سویند بەچی یەكی سزایەكی گرانتان بدەم. پاشان نەئین لە خۆپایی سزای داين. بازارباشی ئەم فەرمانەیی بەدەنگیكی وا بەرز گوت خەلكی گوزەرەكانی دیکەش گوئیان لی بی. ئەنجا بەرھەو كارگەكان رۆیی. ئەم كارگەنە بەرھەو لای شوورەیی قەلاوھ لە سەرۆی بازاریی بینانرابوون. ئەمانەش تەنیا جیگای كارگە نەبوون، بەلكو وەستاژن و مندالانیشیان تیدا دەژیان. ھەریەك لەپێش كارگەیی خۆیدا زنجیكی دروست كردبوو، لەگەل مالا و مندالەكەیی تیدا دەژیا. ئەم كارگەنە وا دروست كرابوون، ئەگەر پیاو بو بازار ھاتبا دەبوو بە بەردەمیاندا تێ پەریبا. چونكە لە كارگەكان بەولاوھ ئیدی شوورەبوو پیاو نەیدەتوانی لە شوپینیكی دیکەوھ رەت بی. كارگەكان دوو ریزی ئەمبەر و ئەو بەر بوون و شەقامیكیان لە بەیندا بوو. لە بەر دەرگای ھەموو كارگەییەكدا سەكۆییەكی تەختەدار ھەبوو، ھەر بەرھەمێك لەو كارگەنەدا دروست دەكران، یا دەرخانە سەر ئەم سەكوانە یا بەداردا دەكران. جا چ لەو كارگەنەدا دروست نەدەكرا؟ كارگە ھەبوو، پاوھنی ئەسپ، نالی ئەسپ، ئی گویدریژ و ئیستر و گای تیدا دروست دەكرا،

کارگه هه‌بوو ده‌فر و ئامانی مس، سه‌تلی گه‌وره، مه‌نجه‌ل، ته‌شتی هه‌ویر، که‌وچک، سینی، له‌نگه‌ری، مسینه و لولیتنه و شتی دیکه‌یان تیدا دروست ده‌کران و دوايه به‌قه‌لایی سپی ده‌کرانه‌وه و له‌به‌ر هه‌تاو داده‌نران، چریسکه چریسک ده‌چریسکانه‌وه. کارگه‌ی دی هه‌بوون چه‌کیان تیدا ساز ده‌کردن: له خه‌نجه‌ر، له شیر، له مه‌تالی پۆلا، له سه‌ره‌نیزه‌ی سی پالوو، له زرئ، له سه‌رکۆم و کلاو‌خوود و شتی دیکه. کارگه‌ی واش هه‌بوون زینی نه‌خشرایوی بالکداری چاک و نه‌خشین و جوانی وای تیدا دروست ده‌کران ئه‌گه‌ر سوار بۆ ریتگی دوریش بچووبا و مانگیکیش له‌سه‌ر ئه‌سپه‌که‌ی دانه‌به‌زیبا وه‌ره‌ز نه‌ده‌بوو، هه‌روه‌ها ئاو‌زنه‌نگی، لغاوی ئه‌سپ، ره‌شمه‌ی په‌ره‌نگدار و چاک، کۆپانی گویدرئیز، ئی هیتستر و جل و جیازی و شیریشی تیدا دروست ده‌کران.

هه‌موو به‌یانیه‌ک تاریک و روون، پیتش ئه‌وه‌ی شار له خه‌ربه‌ی خه‌وی به‌ره‌به‌یان وه‌خه‌به‌ر بیت، دووکه‌لی کارگه‌کان بلند ده‌بووه‌وه و شاگردان پاش ئه‌وه‌ی دهمه‌کانیان به‌کووره‌کانه‌وه ده‌چه‌سپاند و به‌ئانگری خه‌لووز گه‌رمیان ده‌کردن، ده‌بوا ماوه‌یه‌کی زۆر بیانده‌ماندایه، تا پارچه ئاسنه‌کان باش جۆش بخۆن و نه‌رم بنه‌وه و بتوانرئ وه‌به‌ر چه‌کوش بدرین و شمه‌کی فروته‌نیان لی دروست بکریت.

له‌به‌ره‌ئوه هه‌موو کارگه‌کان له‌پیش بازار و دووکان و خانه‌کاندا ده‌کرانه‌وه و له‌سه‌بانی زووه‌وه ئیدی کار بی وچان به‌گه‌رمی ده‌ستی پی ده‌کرد. له کارگه بچووه‌که‌کاندا هه‌ر دوو سی کارگه‌ر کاریان ده‌کرد، به‌لام کارگه‌ی واش هه‌بوون، جگه له وه‌ستای خۆی، هه‌شت، نو، ده کارگه‌ر و شاگرد کاریان تیدا ده‌کردن. پیاو که ده‌ینۆریه ره‌نگی کارگه‌ره‌کان دهموچاویان له ته‌نی و هیتسان ره‌ش ده‌چووه‌وه، چونکه هه‌میشه له‌به‌ر ئاگر و دووکه‌لی و ته‌نیدا بوون...

که‌سانیک که ده‌هاتنه ئیو ئه‌م کارگانه و هیتشتا له کار رانه‌هاتبوون، له‌به‌ر ته‌ق و هۆری چه‌کوش و ئاورینگ و پریشکی ئاگر؛ که به چوارنکالاندا په‌رت و

بلاو دهبوووه، وهرهز دهبوون...

ئهم کارگانه بهزۆری ئی کوردی سلیمانی^۱ و دیاربهکر و شام و جیگهکانی دیکه بوون، بهلام کارگهری عهرب و ئهرمه‌نیشیان له‌گه‌ڵ بوون.

کاتێ خورشیدی بازارباشی گه‌راوه، دیتی له‌ نیو بازار، هه‌شتا خوله‌میشیکی زۆر له‌ به‌رده‌م کارگه‌کاندا که له‌ زستانێرا هه‌ر مایوون، که‌له‌که بوو. تووره بوو، دهستی به‌قیژه- قیژی کرد، گوتی:

-ئهمن چهند جارتان پێ بلیم، گوزهر و به‌رده‌می کارگه‌کانتان پاک بکه‌نه‌وه؟ تاکه‌ی لیتان بیده‌نگ بم...

بازارباشی هه‌لی کوتایه‌ سه‌ر یه‌کیان و به‌ر قامچیانی دا و له‌ یاساوانی راخوری: «بیگرن، بۆ دیوه‌خانی بیتن»...

راسته‌ شاری قه‌لای دمدم وه‌کو شاره‌ که‌وناراکانی سه‌رده‌مانی پێشوو هه‌ینه‌ گه‌وره و فره‌وان نه‌بوو، به‌لام ئه‌میش ببوو به‌ شاریکی زۆر چاک و چت خه‌یال کردبا تیدا وه‌چه‌نگ ده‌که‌وت. سه‌ره‌رای هه‌ندێ که‌ له‌ هه‌موو ناوچه‌کانی دوروبه‌ریه‌وه کړیار و فرۆشیار روویان تێ ده‌کرد، هه‌روه‌ها له‌ ولاته‌ دورده‌سته‌کانیشرا بازگانی بۆ ده‌هاتن و کوتالی خۆیان ده‌کړی و ده‌گه‌رانه‌وه. له‌ شاردا گه‌لی گوزهر و شاری هه‌بوون، جگه‌ له‌ دوو بازار مه‌یدانکی ئاژه‌لیشی تیدا بوو. له‌ مه‌یدانیدا په‌ز و ولسات و ئه‌سپ و ماینی که‌حیله‌ی کورده‌واری ده‌فرۆشران. خه‌لک له‌ هه‌نده‌رانرا ده‌هاتن ئه‌سپی که‌حیله‌ی کوردییان ده‌کړی. کړیاران که‌ له‌ بابته‌ و جۆر و په‌سه‌نی ئه‌سپی کوردی ده‌وان، ده‌یانگوت:

- ئه‌سپی که‌حیله‌ی کوردی گۆییان کورت و مقه‌ستییه، سمیان خشت و خره‌، سنگیان ده‌ره‌ریو و پانه‌، سه‌ریان بچوکه‌، ئه‌ستویان قه‌فه، باریک و زوران، ورگن و ته‌پ نین، پیت وایه‌ که‌م ئالیکن. به‌لام ده‌توانن چهند رۆژ به‌رگه‌ بگرن. رێگای چه‌گلاوی و به‌رده‌لان و ره‌قه‌ن، چیا و هه‌لدیر، گه‌لی و

۱ سلیمانی ئه‌وده‌م نه‌بوو. تۆ بلتی هۆزی سلیمانی مه‌به‌ست نه‌بی؟

که ندال، بۆ ئه سپی که حیلە ی کوردی وه کو یه کن، هیچ جوړه گیانله بهریکی پیرۆ له بهر بازیان رزگاری نابێ، ههتا کارمامزیش. فره وشیار و زرنگن، ترووک و سرکن، سواری خوڤیان دهپاریزن... هه ر بۆیه ش خه لک له هه موو چوار نکالی دنیاوه دین و به هه ر نرخیک بێ دهیانکرن...

له شار گه لێ دووکانی جوړاوجۆر هه بوون، له دووکانی عه تار و وردهفرۆشان، متومووروو و زهنگیانه و دوگمه و کوژهکه و دهرزی و دزهوو، کشتهک و قهیتانی رهنگاورهنگ و قۆچکه و مینهکه و کلاو و دستهسپ و تول و شالی ئاوریشم و کرمهک و تهوقی کهردن و گه لێ شتی دیکه هه بوون. دووکانی کالا و قوماش فرۆشان هه بوون. جا کالا و قوماشی چ ولاتیک له م شاره نه بوو؟ بگره له شالی کشمیرت، له ئاوریشمی هندستانت، له قه نهوزی ئهفغانستان و له چۆغه ی ئیرانت، له قه دیفه ی بهسرهت و له چیتی فه رهنگت، ئه مانه گشت هه بوون. ریزێ له کارگه کان رهنگریژ بوون، بهن و ریسمانی فه رش و قالیچه و مافوور و رایه خ و به په و گازر خورج و تیر و بووزه له و چارۆکه ی کۆلی ژنان و زۆر شتی دیکه یان رهنگ ده کرد. جا چی دیکه نه بوو؟ دووکانی ئازووقه و دانه ویله فرۆتنیش هه بوو: له و دووکانه دا گهنم و جو، گارس، گهنمه شامی، نوک، نیسک و دانه ویله ی دیکه دهفرۆشران... له شار گه لێ چیشتهخانه ی خوڤ هه بوون: له چیشتهخانان له سبه هینپرا تا ئیوارێ له سه ر ئاگری په ژێ ئه وه هه ر چیشته جۆر جوړ بوو و لێ دهنران. پیاو که به پیش ده می وان چیشتهخاناندا تێ ده په ری به بۆن و به رامه ی خوڤ مه ست ده بوو و ئه گه ر برسیشی نه بایه ئیشته یای ده چونیی: قاورمه، یاپراخ، قلیانی سه رسیل، تاسکه بابی، شیش که باب، رشته و ساوار، گوشت و برنج، ناوساجی، شلکینه، که شکهک، په لووله و چیشته دیکه ئه وانه هه موو هه بوون. چیشتهخانان هه میسه پر بوون له بازرگانان، دووکانداران، سه رهک عیل و خاوهن خان و کاروانچی و قه تارچییان که بۆ مال فرۆشتن هاتبوونه قه لایی. هی واش هه بوون خوڤیان نه ده چونه چیشتهخانان، ئه وانه ده وله مه ندی گه وره ی شار بوون و خاوهن عه مباری پر شه مه کی تایبه تی بوون و مالیان به تۆمه ری

دهكړی و به تۆمه ریش دهیانفرۆته وه.

خاوهن چیشتهخانان تاشت و فراوین و شیویان به سه رکاراندا بۆ ده نارنده جیی خۆیان و جاروباریش خواردنیان به تایبه تی بۆ راده سپاردن و به و جوړه خوارندنه بیان ده گوت: «خواردنی راسپارده و دلخاوان». چگه له وانه چیشتهخانه ی دهست کورتانیش هه بوون: سه روپی بزن و مه ر و جوانه گاه، وه کو ده لاین ورده پزور و پرزۆله و قاوومه ی رپوی و سی و جگه ر و پلاوی هه رزن و سی راو و زۆر شتی دیکه بیان تیدا دروست ده کړدن. ئه وان چیشتهخانان هه میسه له خه لکی هه ژار و لات ژاوه بیان ده هات، هه ندیکیان خیر و خۆشیی شاری قه لایان بیستبوو، له هه نده رانرا هاتبوون، ئی واشیان تیدابوون له ترسی خنکاندن و زولم و زۆری شای ئیران و پادشای رۆمی به هه زار کوله مه رگی گه یشتبوونه وئ و رزگار ببوون. پیاوی زانا و خوینده وار و وشیار و تیگه یشتوووشیان ده نیودا هه بوون.

له سای دهسه لاتنی خانۆ که سه نه یده توانی- له هه ر تیره یه که با- زۆر له که سیکی دیکه بکا ...

پیاوی وا هه بوون ده چونه لیڤه وار و جهنگه لستانان داریان ده بری و به کوئل دهیانگوپزته وه بازارچ و دهیانفرۆشتن، یا هه ر له لیڤه واراندا دهیانسووتاند و دهیانکرده رهژی و دهیانگوپزته وه شاری و به کارگه کانیان دهفرۆشت، به چیشتهخانه و مالانیان دهفرۆشت. هه ندیکیشیان ببوونه ئاوکیش و به کونده ئاویان به مالاندا به پاره ده به شییه وه، هه ندیکیشیان له نیو بازار هه مبالاییان ده کړد و به دلکی شاد و رهحه ته وه نانیان بۆ خۆیان په یدا ده کړد. زۆر چاکیش ریزیان له یاسا و رپوره سمی شاری قه لای دمدم دنا و هه ستیان به هه ر که سیکی غه بیان و ناپاک کړدبا ده سه به جی خه به ریان به دیوه خانی خانۆ ددا و دهیانگرت.

چیشتهخانه کان هه میسه پی له هه ژار و ده رۆزه که ر و ده رویش بوون. نانه واخانه یه کی زۆر له شار هه بوون، تیری سه ر ساج، له واشه ی ته ندوور، بۆکۆن، کولیره ته فتوون، کولیچه و گالگالیی کاده، هه لوا، زلوییا و زۆر شتی

دیکه‌ی جۆراوجۆریان تیدا دروست ده‌کران. ناو به‌ناو شاگردی کارگه‌کان به‌په‌له ده‌هاتنه نانه‌واخانه‌کان، له‌واشه‌یه‌کی گه‌رم و گورپان به‌یه‌ک دوو قورۆش ده‌کری، هیند به‌له‌زهت هه‌لیان ده‌لرفاند هه‌ر ده‌تگوت نایجیون، ئه‌وجا، پاشان به‌ده‌م له‌واشه هه‌لرفاندنه‌وه ده‌گه‌رانه‌وه کارگه‌کان...

خورشید له‌گوزه‌ری کارگه‌کانرا به‌ره‌و مائی مووسا هات، مائی مووسا چیشته‌خانه‌یه‌کی دوو نه‌ۆمی گه‌وره و هه‌راوی به‌رانبه‌ر بوو. ئی کوردیکی خه‌لکی جزیر و بۆتانی بوو، ناوی به‌در بوو، که خورشیدی به‌سواری له‌پیش ده‌رگه‌ی چیشته‌خانه‌که‌ی دیت وه‌ستاوه، ده‌سته‌خۆ وه‌ده‌رکه‌وت و ئیکلامی بۆ کیشا، گوتی:

– فه‌رموو، قوربان، هه‌ر ئیستا له‌قلیانی برژاندنی سهرساج بوویمه‌وه گۆشته‌که‌ گۆشتی کاوری یه‌ک ساله‌یه، ئه‌گه‌رچی ده‌شزانم کاروبارت هینده زۆره‌ ناپه‌رژئیه‌ سهر هیچی دیکه و ناتوانی لیره‌گیر بی. بازارپاشی سهره‌رای ئه‌وه‌ی که کۆمه‌لێک ژیه‌مۆ و خاکه و سهره‌ بزوتک و خوین و خور و گۆتاوه‌رۆی می‌ش تۆ و پرووکاوی له‌به‌ر چیشته‌خانه‌که‌یدا دیت، به‌لام مته‌قی نه‌کرد، له‌ئه‌سپێ په‌یا بوو و یاساوان ئه‌سیان به‌داریکه‌وه به‌سته‌وه، چوونه ژووری دانیشتن. پاش ئه‌وه‌ی تیروپریان قلیانی سهرسیل خوارد و سهر و جامیان شه‌ربه‌تی شیرین به‌سه‌ردا خواردوه، دیسان سواربوونه‌وه و به‌بێ: «به‌زیاد بێ، خوا نه‌یبری و مائناوایی کردن» تیان ته‌قاند و رویشتن.

خورشیدی بازارپاشی پاش ئه‌وه‌ی که له‌م سهر تا ئه‌و سهری نیو شار گه‌را، هه‌تا به‌ر ده‌رگای ئه‌شکه‌وتیک، که تۆپیان تیدا دروست ده‌کرد، وه‌ستا. خانق وه‌ستایه‌کی پسپۆر و شاره‌زای فه‌له‌ی له‌ (وان) ئیرا هینابوو، ناوی خاچۆ بوو، له‌و ئه‌شکه‌وته‌دا تۆپی بۆ دروست ده‌کرد. ئه‌شکه‌وته‌که‌ قه‌ده‌غه‌کرا بوو، بێ ئیزن خواستن، خورشید نه‌بێ، ئیدی که‌سی دی پێ نه‌ده‌درابچت. بازارپاشی که‌ گه‌یشته به‌رده‌رگای ئه‌شکه‌وت دابه‌زی و ئه‌سپه‌که‌ی له‌گه‌ل خولامه‌کانیدا له‌ به‌رده‌رگا به‌جۆ هیشته و به‌ته‌نیا چوو بۆ ئه‌شکه‌وتی. چهند پاسه‌وان و کیشکچییه‌ک که به‌رده‌وام له‌پیش ده‌رگای ئه‌شکه‌وته‌که‌ کیشکیان

دهگرت، دهیانزانی که ریگا ته نیا بۆ خورشید به ره لایه، ئیزنیان دا. خاچۆ
هر له دوروهوه که چاوی به خورشید کهوت، به ره وپیری هات، گوئی:
- وهی به سه رچاوان هاتی، کاکه خورشید، ئه مرئ... خزمه تی... فرموو
بلی...

- زالم ئه مر دهکات خاچۆ گیان، من ئه مر به سه ر تۆدا ناکه م، به لام دوینی
خانۆ رای سپاردم که بیمه کن جه نابت لیت بپرسم چه ندت ئاسن پتویسته بۆ
کار تا بنترین بۆت بکړین؟

خاچۆ پیاویتی زۆر ئاقل و بلیمهت بوو، کاروباری خۆی به ژیری و
ریکوپیکی جیبه جی دهکرد، سرپی خۆی له کن هه موو که سی نه ده درکاند.
هه ندی راما ئه وجا گوئی:

- «من بۆ خۆم کاریکی گرنم به خانویه، له پاشان خۆم به تایبه تی ده چه مه
خزمه تی و عه رزی ده که م، که چه ندم ئاسن پتویسته...»

خورشیدی بازارباشی سوار بووه وه و به ره وه درگای موسل رویشت، جارئ
نه که بیه وه به ره درگای دهنگی زهنگولهی کاروانی بازرگانانی به رگوئ کهوت،
هه ناسه ی له بهر خۆی بری، که گوئی راهیشت دهنگی زهنگولهی وشتران بوو،
ئیدی له خۆشیان هه ر هینده نه بوو که شکه نه یگرئ، چونکه خانۆ، هه رچه نده
خه رج و باج و گو مرگ نه ستاندنی له بازرگانانی بیانی قه دهغه کردبوو،
نه یده هیشت کهس له سنووری یا له نیزیکی ولاتی ئه و کاری به سه ر
بازرگانانه وه بی و هه میشه به سه ره به ستی سه ودا و مامه له ی کرین و فرۆتنی
خۆیان ده کرد، به لام خورشید دیاری و به رتیلی خۆی هه ر وه ره ده گرت! بۆیه
کاروان له هه موو لایه که وه رووی ده قه لای دمدی ده کرد و بازرگانان
به کاوه خۆ چیان و یستبا ده یانفرۆشت و چیشیان پتویستبا ده یانکری، ئیدی
له بهر هه ندئ، بازار هه میشه پری کوتال و شمه کی فرۆته نی بوو و چت گوتبا
دهس ده که وت. بگره له شاره کانی هیندستان پیرا، له ئه فغانستانه وه، له
شام پیرا، له حه له پیرا، له ئه سه ته مبول و رۆمی و ئیران پیرا روویان تی ده کرد،

خورشیدی بازارباشی به‌دزیی خانووه بی دهسکهوت نه‌ده‌بوو، هر بۆیه‌ش بوو، دلّی به‌دهنگی زهنگولان خووش ده‌بوو. بازارباشی به‌رهو درگا وهسه‌له‌ف کهوت.

کاتی دهگه‌ل خولامان له شووره‌ی قه‌لا رهت بوو، روانیی کاروانه وشتریک به ده قه‌تار وشتروهه وه‌ستاوه و گه‌وره‌ی کاروانیش له‌گه‌ل سه‌روکی درگه‌وانان قسه ده‌کا. گه‌وره‌ی کاروان سواری وشتریکی گه‌ردن رهش بوویوو، دینتیکی دیری به‌ردابووه‌وه، وریه‌یه‌کی سپیی له‌به‌ردابوو، چه‌فته‌یه‌کی سپیی به‌رین و عه‌گالکی ره‌شی به‌سه‌روهه بوو، چه‌فته‌که‌ی هیند هه‌راو بوو شوور بوویوووه و نیش‌ت‌بووه سه‌ر شانی. قه‌نده‌یه‌کی دیری سه‌رزی به‌ده‌سته‌وه بوو، قه‌نده‌ی ده‌کیشا.

خولام و دوونارۆی وشتره‌کانی هه‌موو به‌چه‌که‌وه له ده‌وری وه‌ستا‌بوون، وا پی ده‌چوو بازرگانباشی زمانی کوردیی نه‌ده‌زانی، وه‌رگیتی هه‌بوو، چیی ویستبا به وه‌رگیتی ده‌گوت، ئه‌ویش بۆ سه‌روک درگه‌وانی وه‌رده‌گیرا سه‌ر زمانی کوردی. خورشید له بازرگانباشی چوو پێشی، سلّوی کرد، گوتی:

– مه‌رحه‌با

بازرگانباشی سلّوی ئه‌ستانده‌وه. خورشید عاره‌بیی چاک نه‌ده‌زانی، به‌لام چه‌ند سال بوو، بازارباشی بوو، هه‌ندی سه‌ری لی درده‌چوو، بازرگانباشی پی وابوو ئه‌وه‌ی سلّوی لی کرد عاره‌بی ده‌زانی، بۆیه‌ رووی له وه‌رگیتی کرد و ده‌ستی به‌قسان کرد، وه‌رگیتی گورجی وه‌ری گیترا سه‌ر زمانی کوردی، گوتی:

– بازرگانباشی ده‌لی ئه‌مه کاروانی شامپییه، ئه‌من ناوم (ئین به‌تووته)یه^۲ له‌میژه‌ ناوبانگی قه‌لا‌ی دمدم له بازرگانان بیستوهه.

بۆیان گیتراومه‌وه که خانۆی له‌پ زێرین پیاویکی ماقوول و به‌به‌زه و بازرگان په‌روه‌ره. ئه‌وه‌ یه‌که‌م سه‌فه‌رمه بۆ ئیره. بزائم مال ئیره به‌بره‌وه،

^۲ ئین به‌تووته: پیم وایه نابئی ئین به‌تووته‌ی جیهانگه‌ری مه‌به‌ست بی!

ئیدی کاروانم همیشە بەرپۆه دەبێ.

خورشید بەزەردەخەنەو، گوتی:

– بە بازەرگانباشی بلی بەخیربیتی، بەسەرچاوان. فەرموو چی مائی بازەرگانیت هەن لە بازاری قەلایەیی باوئ، بزانه چەند زوو دەفرۆشرین. بازاری قەلایەیی هەمیشە لە خەلکان ژاوهی دئ، لێرە نەک هەر کورد بەلکە ئاسۆری و فەلە، ئازربایجانیشی لێن. هەر ورده و موردهیهکی لە هەندەرانرا بئ جیبهجی دەفرۆشرین و چی نامینتەوه...

خورشید هەند بە لەبزیکی شیرین و خۆش لەگەڵ بازەرگانباشی دەدا کابرا وای ورمابوو، لە خورشید رامابوو، لە دلی خۆیدا دەیگوت هەبئ و نەبئ ئەمە خانۆی لەپ زێرینە، دیسان پووی کردە وەرگێر، بە عارەبی تئ هەلچوووه، وەرگێر بۆی وەرگێرا سەر زمانی کوردی، گوتی:

– بازەرگانباشی دەلئ: «ئەمن زۆر خۆشحالم کە بۆ یەکەم جار لە بەردەرگای ئەو قەلایە گەورە ناودارەدا بەخزمەت میر خانۆی لەپ زێرین دەگەم»...

خورشید گوتی:

«بە بازەرگانباشی بلی، بیوورئ، من خانۆی لەپ زێرین نیم، ئەمن بازارباشیم، بەلام وەکو ئەو فەرمووی، بەلئ راستە، خانۆی لەپ زێرین زۆر میوان پەرورە، بە تایبەتی لەگەڵ کەسانیک کە بەدلی پاکهوه دێنە شارەکهمان».

بازەرگانباشی کەمئ رەنگی گۆرا و لەو قسانەیی کردبووی مەیلە و شەرمەزار بوو.

خورشید فەرمانی بە گەورەیی دەرگەوانان دا، کە بازەرگانباشی بیەنە بازار، بەلەدیکی لەگەڵ بخەن و ببەنە خانی مووسا دایمەزینن. ئەوجا خۆشی دای قلاشت، پۆیی. خانی مووسا تازە بینا نرابوو، خانیکی گەورە و هەراو و خۆش بوو. لە هەموو لایەکهوه چاوه چاوه بوو، ئەم چاوانەش

دەرگه‌یان به‌سه‌ر بازاردا دهرکراوه. که بازار دانه‌نرا بازارگانان پیوستیان به‌وه نه‌بوو شمه‌ک له‌خانه‌وه وه‌گوینزه نیو بازارپی، به‌لکو هر له دیوی بازارپرا دهرگای ئەم چاوه‌خانانه‌یان به‌سه‌ر بازاردا دهرکرده‌وه و ئیدی هر خۆی ده‌بوو به بازار...

کاروان هیشتا نه‌گه‌یشتبووه خانی، مووسا هر که دهنگی زه‌نگوله‌ی به‌رگوئ کوهت دهبه‌جی وده‌رکه‌وت، چوو به‌پیریانه‌وه. ئەو به‌له‌ده‌ی خورشید له‌گه‌ل بازارگانباشی خستبوو خیرا خۆی گه‌یاند مووسا، رای گه‌یاندی، گوتی:

- "هاپۆ مووسا، خورشید ئەم کاروانه‌ی بۆ کن جه‌نابت نارده‌وه، ده‌بی له‌خانه‌که‌ی خۆتدا شوینتیکی چاکی بۆ دابین که‌ی."

مووسا گوتی:

- «وه‌ی به‌سه‌رچاوان، جا داخوونتیکی له‌خورشیده‌وه بی کوو جیبه‌جی ناکه‌م». مووسا عه‌ره‌یی جوان ده‌زانی، له‌گه‌ل بازارگانباشیدا به‌عه‌ره‌بی ئاخواوت. بازارگانباشی له‌سه‌ره‌خۆ سی و چوار باسقه‌نده‌ی له‌ ملی وشتره‌که‌ی دا، گوتی:

- یخخ، یخخ، یخخ...

وشتره‌که‌ له‌پیشان چۆکی دادا، ئەوجا هه‌ردوو لاقی نوشتانده‌وه و یخی خوارد. بازارگانباشی دابه‌زی و سلّو و چاک و چۆنیان لیک کرد. مووسا وه‌پیش بازارگانباشی که‌وت، بردی چاوه‌خانتیکی له‌چاوه‌خانان نیشان دا، بازارگانباشی که‌چاوی به‌چاوه‌خانتی که‌وت، وا هه‌راو و خۆش و به‌ته‌خته‌به‌ند و ره‌فت و ریکوپتیکه، گوتی:

«وه‌للا خانی وا مه‌گه‌ر هر له‌به‌غدایی هه‌بی. بگره‌ زۆر چاتریشه... بنۆرئ، بنۆرئ، هه‌تا وه‌جاغ و ئاشپه‌زخانه‌شی تیدایه»... بازارگانباشی وده‌رکه‌وت، فه‌رمانی به‌خولّامان دا بار و به‌سته‌هه‌موو راگوینزه نیو خانی. خولّامان له‌پیشدا وشتریان هینا هه‌وشی، یخیان دان، بوو به‌به‌ۆره‌ بۆری وشتر. ئەوجا

باريان كرده‌وه و شمه‌كیان گواسته‌وه نیو خان.

دهمه‌ونیوروانی بوو، خورشید به‌رهو مائی چوو، به‌لام به‌قه‌ستی له‌وه کووچه‌وه رۆیی که مائی مه‌خسوودی لی بوو. که نیژیک بووه‌وه، دل‌بهر له به‌رده‌رگای مائی خوئیان خه‌ریک بوو له‌بهر هه‌تاوی رایه‌خ و فه‌رشه‌ی هه‌لده‌خست و تۆز و خوئی زستانیی لی دته‌کاندن. چیژنی سه‌ری سالی نیژیک بووبوووه. دل‌بهر هه‌ند به‌شه‌وق خه‌ریک بوو، چ ئاگای له خورشید نه‌بوو، شوویکی به‌ده‌سته‌وه بوو، قالیچه و مافوورانی پی دته‌کاندن. خورشید که چاوی به‌دل‌بهری شوخ و به‌ده‌وه کهوت ئاگری له جهرگی به‌ربوو. ده‌ستی برد قه‌ده‌ری سمیله‌ باریکه‌ ته‌نکه‌که‌ی بادا و کوؤسی له‌سه‌ری کرده‌وه و یه‌ک دوو بوؤژنی لیوه‌هات... ها مانا دل‌بهر گویت لی بی، به‌خولامانی گوت:

– ئه‌ری ئه‌وه بوچی وه‌کو و شتر سوار به‌سه‌ر پشتی ئه‌سپه‌کانتانه‌وه لۆقه لۆقتانه! ده‌لئی نه‌ له تیره‌ی به‌رۆدارن و نه‌ له جه‌نگاوه‌رانی خانۆی له‌پ زی‌ترین! کوره‌ خیراکه‌ن.

خورشید هیشتا باوی مابوو، زۆری ژن هی‌نابوو، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش سی ژنیشی هه‌بوون که‌چی دلی چوو بووه دل‌بهری چاو و برۆ ره‌شیش، زۆر جار خه‌لکی نارده‌بووه ماله مه‌خسوودی خوازینییی بۆ بکه‌ن، په‌یتا په‌یتا دیاری و نیشانی به‌نرخ و نایابی بۆ ده‌نارد، هه‌رچی له بازرگانانی وه‌چه‌نگ ده‌که‌وت له پێشدا بۆ ویی ده‌نارد. به‌لام چه‌ندی ده‌کرد دلی دل‌بهری پی نه‌ده‌کردا و نه‌یده‌توانی باویشی وه‌ته‌ماحی خا. هه‌رچی بۆ ده‌نارد به‌سه‌ر خوازینییکه‌راند ده‌درانه‌وه و به‌ناهومیدی ده‌گه‌رانه‌وه، باوی ده‌یگوت:

– کابرا سی ژنی هه‌ن، دل‌بهر ناده‌مه‌ سه‌ر سی هه‌ویان با بچی کچی دی به‌پاره و به‌رتیلان په‌یدا کا.

به‌راستی جا دل‌بهر کچی زۆر جوان بوو، به‌ژنیکی ناسکوؤله‌ی ته‌نکی سوؤسه‌یی هه‌بوو. ده‌موچاوی وه‌کو مانگی چارده‌ی، خر و خشت بوو. خالیکی، نزیکی خوبابی، به‌روومه‌تی چه‌په‌وه بوو. هه‌رچی چاوی به‌گه‌ردنی

سپیی به فرینی، به کۆلمه‌ی ئالی وهک سپۆه لاسووره‌ی که وتبا شیت و شه‌یدای ده‌بوو، نهک خورشید بگره هه‌زاری وهک ئه‌وی ویلی کتو و بیابانان ده‌کرد. زۆر لای شوخ و شه‌نگی قه‌لا، گه‌لی کوره‌ی ماقوولی عه‌شیره‌تی به‌رۆداری^۲ به‌هه‌ویا بوون و خوازینییان ده‌کرد، به‌لام دابه‌ر دلی نه‌ده‌چوو که سیان و شووی پێ نه‌ده‌کردن.

جگه له جوانی و شوخ و شه‌نگی، به‌گفتوگۆ، هیند دم و دووی شیرین بوو ده‌تگوت له‌به‌ره‌ی ئینسان نییه، هه‌ر ده‌تگوت کۆتره و ده‌گمی. چاوی به‌کل نه‌ده‌رشت، نه‌شاره‌زا سه‌یری کردبا و لپی وردباوه سه‌ت سویندی ده‌خوارد چاوی رشتوو! بیست و چوار که‌زیی درێژی به‌سه‌ر پشتدا شوڤر ده‌بوونه‌وه. بۆ جوانی چه‌ند پووله‌که ماسیه‌کی به‌قه‌یتانی سوور به‌که‌زییه‌وه به‌ستبوو، بۆ وه‌ی له‌ چاوه‌زار دووری، چه‌ند نووشته‌یه‌کیان له‌ کن مه‌لا بۆ له‌به‌ر قورئانی نووسیوووه و ئه‌وانه‌شیان هه‌ر به‌که‌زییه‌وه به‌ستبوو. که‌مه‌ره‌به‌ندیکی زیوی زیرکفتی ده‌که‌مه‌ر به‌ستبوو. تاسیکی زنجیرداری زیوی له‌سه‌ر بوو، به‌رچه‌نه‌ی، تۆقه‌ی گه‌ردنی، مت و مۆری و زه‌نگیانه و مه‌رجانی سنگیان داپۆشیبوو، لووته‌وانه‌یه‌کی زنجیرداری له‌ چه‌پرا، به‌که‌پۆوه بوو، زنجیره‌که‌ی به‌به‌ر سینگیدا شوڤر ده‌بووه‌وه. بازنه‌کانیشی هه‌ر زنجیردار بوون. جووتی پتلاوی وانیتی له‌ پتدا بوون.

دابه‌ر که چاوی به‌ خورشید که‌وت. به‌رپۆره‌سمی باو و باپیران پووی لی وه‌رگێرا و پشتی تی کرد. به‌لام خورشید به‌قه‌ستی لی نی‌زیک بووه‌وه، گوتی:

– گیانه شیرینه‌که‌م، رووشم لی وه‌رگێری، ئه‌تۆ هه‌ر نی‌چیری خۆم و کابانی ماله‌ منی.

دابه‌ر ئه‌م قسانه‌ی خورشیدی زۆر پێ ناخۆش بوو، ناچار په‌رده‌ی شه‌رمی هه‌لداوه و مه‌ردانه‌ به‌رپه‌رچی داوه، گوتی:

– تۆ به‌ ناره‌وا گومان ده‌به‌ی و به‌و ره‌نگه‌ بیر ده‌که‌یه‌وه. من نی‌چیری تۆ

^۲ به‌رۆدار: برادۆست. ئه‌و نیوه نه‌بیستراوه.

نیم، ئەتۆ سى نىچىرت وا له مالىن، چاومنۆرتن، بگەرتىهوه كنيان.
- چما پاروويكى زياتر بۆ پياو گوناھه، ئەدى قورئان مافى وهى بەمەمانان
نەداوه؟

- دەلىم بړۆ بەرپى خۆندا، من نىچىرى دەم و لەوسى شتى وهكو تۆ نيم.

- ساوهللا، بەپاره بى، يا بەزۆر هەر دەتهينم.

- پەنگە تۆ پىت وابى، هەر لەبەر وهى بازارباشيت دەتوانى بە هەموو جۆر
كچى خەلكى بەزۆر داگير بكەى. تۆ خۆت زۆر چاك دەزانى من چوار برام
هەن، وهك رىوى كەولت دەكەن، كابرانابى تۆزى ئاقلت بى.

دلبەر لەم قسانە بۆوه و چوووه ژوورى.

بەلام با ئەوھش بلىن كە دلبەر لەمىژبوو دلى چوووبه شەبابى كورى عەدى،
چەند جارەن لە دەشت و دەرى لە كاتى حەسانەوهى ژىر سىبەرى دار و
دەختان بەلىنيان بەيەك دابوو و سوتنديان بۆ يەك خواردبوو كە بۆ يەك بن.
كوپ و كالاتى قەلاش هەموو دەبانزانى، دايك و باوى دلبەرىش پىيان زانيبوو
و دەرىتى ئەو دلدارىيەى واندا نەدەوهستان، چونكە لە لايەكى هەردووك
هاوتيرەى يەك بوون و لە لايەكى ديكەوه مەخسوودى باوكى دلبەر و عەدى
باوى شەباب براى شيرى يەك بوون. وهختى دايكى مەخسوود دەمرى دايكى
عەدى بەشيرى خۆى مەخسوود بەخىو دەكا. ئەم دووانە هەر لە مندالىرا
يەكديان خۆش دەويست، كەسى قسەيەكى كالى بەيەكيان گوتبا ئەوى
ديكەيان لەسەرى هەلى دەدايه و نەيدىشت بى پشتيوانى بەخۆيه وه بىنى.
جگە لەوھش هەردووك لە پىناوى پاراستنى قەلا لە شەرىدا قال بووبوون و
برايتى خوينيشيان چەسپى بوو. مەخسوود و عەدى زۆر جارەن قسەيان لە
بارەى ئەو كور و كىژەوه كردبوو، هەردووكيان برياريان دابوو مەسەلەكە
بىرنەوه، هەر مابوو سەر هەندى كە پايىزى لە شايىيەكەى براى دلبەرى
بوونەوه خوازبىنيكەر بنىرتىتە ماله مەخسوودى.

به‌شی دووهم

مزگه‌وت بیناکردن

قه‌لای دمدم مزگه‌وت‌تیکیشی لی بینا نرابوو، به‌لام چ مزگه‌وت، شتی وا جوان مه‌گه‌ر له شاری ئەسته‌مبوولی بینا نرابی. که له نژیارکردنی مزگه‌وتی بوونه‌وه و مناره بلنده‌که‌ی ته‌واو بوو، خانق‌وه‌سه‌ر مناره که‌وت، نه‌ک هه‌ر شاری قه‌لا، هه‌رچی به‌ست و گه‌لی و چیا و به‌نده‌نی ده‌رووبه‌رانیش بوون هه‌مووی لیوه دیار بوون. خانق‌که هاته خوارێ به‌وه‌ستای گوت:

– وه‌ستا نادر، له به‌رانبه‌ر ئەو هونه‌ره ره‌نگینه‌تدا، شیاوی ئەوه‌ی چنگی زێر به‌تۆش پێشکه‌ش بکه‌م. به‌لام ده‌مه‌وێ چوار قولله‌ی بلندی وه‌ک مناره‌که‌شم له‌سه‌ر هه‌ر چوار گۆشه‌ی مزگه‌وتی بۆ دروست بکه‌ی. خۆت ده‌زانی شا‌عه‌باس شیععه‌یه و هه‌ز له‌مه‌ی سونی نا‌کا، بی وچان له‌شکرمان ده‌نیرێته سه‌ر. ده‌مه‌وێ شه‌و و رۆژ چوار کیشکچی ده‌و قوللانه دابن له‌کیهه‌ لاوه‌ دوژمن وه‌ده‌رکه‌وت گورجی ئاگادارمان بکه‌ن.

وه‌ستا نادر گوتی:

– قوربان منیش سونیم، ئەمر ده‌که‌ی، به‌سه‌رچاو، ده‌بی قولله‌ی وات بۆ دروست بکه‌م له‌ شاری به‌غدایی ویتنه‌ی نه‌بی و هه‌ر چار نکالی قه‌لای لی‌پرا دیاربی.

ئیدی پایز بوو، قولینگ و ریشوۆله و په‌ره‌سیلکه و ته‌ره‌ولی دیکه به‌ره‌و گه‌رمینی ده‌فرین، به‌لام هه‌رچه‌ند پایز بوو، هه‌وا هیشتا خۆش بوو. به‌یانیه‌ک

ئاسمان سامال و شين بوو. ههتاو، له شارى قه لا نه بى كه پوژى درهنگ دهكه وتى، له هه موو زهويوزار و وارگان هه لاتبوو. ئه و به يانييه خه لكى قه لا له بهر گرم و هوژى چيا زوو وه خه بهر هاتبوون. كه پناغى قه لا يان لى دا له زور شوپنان ئاسه وارى كوڤيان ديه وه. گه ره بيت، وه ستاي قه لا گوتبووى: «وى دهچى ئه و خاكه زور له ميژتر ئاوه دان بووبى، به لام پهنگه بوومه له رزه خاپوورى كردي».

به ره به يانكى مه لا ره شيد وه سهر مناره كه وت، به دهنك و ئاوازيكى به رز بانكى دا. مه لا ره شيد كه بانكى دها دهنكى له و چيا و كه ندا ل و به نده نانه واي دهنك دها وه دهنگوت هه زار دهنك نهك دهنكى.

خه لكى بانگ و سه لا يان له دوورا دهبيست. گونده كانى دهووبه رى قه لا هه كه بانگيان بهر گوى دهكه وت دهستان به نويزان دهكرد...

خانق چهنه خولامى له دوو بوون به ره و مزگه وت دههات. هه ركه نيزيك بووه وه خه لكه كه دريان دا و هه موو له لايه كه وه وه ستان، تا له پيشان خانق بچته ژوورئ.

عه شيره تى بهر و دار خانويان له كن پياويكى كه له ميتردى ئازا و راست و به به زه يى بوو، خوڤسيان دهويست. خانق چوو هه وشى مزگه وتى. له پيشان چوو هه سهر كاريز كه بو نيو هه وشى مزگه وتيان لى دا بوو. چاوه و هه وزيكى زوريان له و كاريزه بو ده سنويژ هه لگرتن ساز كر دبوو. له سه ررا به خوره خور به ره و خوار دههات.

جينويژى خانق جياواز و تايه تى بوو.

مزگه وته كه دوو سال ده بوو بينا نرابوو، به لام هيشتا هه ر بى مه لا بوو، پيشنويزى نه بوو، زور جارار ئاخوند دههاتنه كن خانق كه به بهر نويزيان قه ببول كا، به لام رازى نه ده بوو. جاريكى ئاخونديك كه له ره لاره هات نيوى مه مه د على بوو، چروچاويكى سه يرى هه بوو. ره هيله و ته رزه ي به هارئ چون زهوى نه رم دهكوتى و قولكه قولكه ي دهكا ئاوله ش ئاواى له چروچاوى ئه م

کابرایه کردبوو. ردینی بر بر و تیسکی لیره و تیسکی لهوی بوو. ئاخوند ردینیان له خه نهی دهگرن، به لام ردینی ئەم کابرایه زۆر سه مه ره بوو، هرچی ده بیینی له بهر خو ئیه وه ده یگوت: «بیس میللا، ئەوه چیه؟» و پرووی لی وهرده گپرا و دهیدایه پرمه ی پیکه نینی، ئاخوند له خانۆ نیزیك بووه وه، بی سه لام و بی که لام، دهستی به فلته فلتن کرد، گوتی:

– ئەمن شا عه باس ناروومی. هاتووم بېم به ئاخوندی مزگه وته که تان.

خانۆ تیژ له ئاخوندی نۆری، گوتی:

– ئیره ولاتی کوردانه، شای ئیران چ کاری به سه ره ئەو ولاته وهیه و ئاخوندی له بۆچی بۆ دهنیژی! چما نازانی ئیمه سونین و مه لای کوردمان دهوی نهک ئاخوندی عه جه مان. برۆ به لای کاری خو ته وه...

ئیدی بوو به پرمه پرمی پیکه نین، ئاخوند که زانیی خانۆ تووره بوو مه ته قی نه کرد، به ناسپایی خورجینه که ی هه لگرت و به بۆله بۆل لپی دا رۆیی.

به لام ئەو مه لایه ی که زۆر نه بوو له سه ره مناره بانگی دها و به رنو ئیژی ده کرد، کورد بوو، له عه شیره تی موکری بوو. لاو ئیکی سوورفل بوو. که نو ئیژ ته وا و بوو جه ماعت ئیدی به ره به ره له مزگه وتی و هه ره که وتن. له پر دوو سوار به پرتاو گه یینه بهر ده رگای مزگه وتی، سلوویان کرد و پرسییان:

– ئەری خانۆی له پ زپین لیره یه؟

جه ماعت گوتیان:

– به لی لیره یه، ویستا له مزگه وتی و هه ره ده که وی.

ئه سپیان ده که فدا شه لال بوون. وادیار بوو ئەم سوارانه له شو ئینیکی دوورپا زۆر به په له هات بوون و په یکی خیر نه بوون؛ چونکه ئەو له ز و به هه له داوان هاتنه له وزه و توانا به ده ربوو؛ وی نه ده چوو، بۆ شه ر عکردنی هاتن. لاوه که ی پیشه وه بیان کۆلۆسیکی لوی له سه ره بوو، جامانه یه کی شیلانی تیوه پنچا بوو، ریشووه درژه کانی به سه ره شانیدا شو پو بوو نه وه. که داخه وت و سه ری دینا و ده برد، ریشوو و گولنگان ده هاتن و ده چوون و هینده ی دیکه شوخ و

شه‌نگی به سهر و سیمای ده‌به‌خشی. رمیکی گهو گهو به‌دهستی راسته‌وه بوو، قوتکه‌یه‌کی به‌سه‌روه بوو، ده‌تگوت نیشانه‌ی تایه‌تییسه و له‌بۆ جوپکردنه‌وه‌ی پایه و مه‌قامی جه‌نگاوه‌ران داندراره؛ چونکه سه‌ره رمبی لاهه‌که‌ی دی ئەو قوتکه‌یه‌ی پی‌وه نه‌بوو. لاهه قایشی رمبی له زه‌نگوئی ده‌ره‌ئنا، بری قاجی ماندووی به‌سه‌ئته‌وه. شیریکی که‌وانی به‌قه‌دیدا کردبوو، کیلانکه‌ی له بازنه زیوی گیرابوو، ده‌ستووشی هه‌ر زیو بوو، به‌لام زی‌کفت کرابوو، له‌به‌ر هه‌تاوئ شه‌وقی ده‌داوه و چریسه‌که چریسه‌کی بوو. مه‌تالیکی خشت و خری ده‌سکردی شامی به‌شانی چه‌په‌وه بوو، قلفه‌که‌ی به‌داوه قه‌یتانی ره‌نگاوه‌نگ نه‌خشینرابوو و وئ ده‌چوو لایک به‌ده‌ست و په‌نجه‌ی خۆی ئەو داوانه‌ی به‌لدو‌او هۆندبیتته‌وه. زریه‌کی داودی له‌سه‌ر په‌سته‌کیرا له‌به‌ردا بوو، له سینگیرا تا ژیر ناوکی و هیندئ به‌ره‌خوارتریش، ناوشانیشی تا خوار پشتینه‌ی، بگره بری به‌ره‌خوارتریشی له زه‌بری دوژمن ده‌پاراست، زریی سه‌رشانی هیند درئ بوون، باسکیشی داده‌پوشین و زه‌ریان وئ نه‌ده‌که‌وتی، ده‌مانچه‌یه‌کی به‌به‌ر پشتینه‌وه بوو، تاکی به‌ده‌روه بوو. ئەسه‌په‌که‌ی بۆره بوو. کئ ده‌یزانی چهند رۆژه به‌پۆیه‌! وئ‌رای ئەوه‌ش هه‌ر نه‌ده‌سه‌روت و سمکۆلی ده‌کرد و هه‌ره‌ئنده نه‌بوو جله‌وئی نه‌پسینئ و به‌و دیوی حه‌وشی مزگه‌وتیدا قه‌له‌مباز نه‌دا.

جه‌ماعه‌ت له مزگه‌وت وه‌ده‌رکه‌وتن و به‌په‌ژاره‌وه له لاهه و ئەسه‌په‌بۆر رامان. سواره‌که‌ی دیکه‌یان به‌رمب و شیر و مه‌تال و قه‌مه‌وه بوو، به‌لام له چه‌ک و ریحالی هه‌رزان بایبیرا وئ ده‌چوو کوره هه‌ژار بی و پاکاری ئەو ماقووله بی که له خزمه‌تیدایه.

خانۆ له نوپۆ بووبوووه، له‌گه‌ل چهند که‌سه‌ئیدا داخاوت؛ خه‌به‌ریان دایه: دوو په‌یکی نامۆ له به‌رده‌رگه‌ی مزگه‌وت لئی ده‌پرسن، خانۆ له‌سه‌ره‌خۆ به‌ره‌و ده‌رگه‌ی مزگه‌وت هات، پیره‌مێردیک ده‌ستی درئکرد به‌په‌یکی گوت:

– ئەو پیاوه که‌له‌گه‌ته‌ی ده‌بینی، ئەوه خانۆی له‌پ زی‌پینه. روانیان پیاویکی که‌له‌گه‌ته‌ی به‌شان و باهۆ چهند خولام و پاکاریکی ده‌خزمه‌تیدان، وئوه دی.

که و لیکى قاوه ییبی له بهردابوو و عه بایه کی سپیی له سه ره وه به خۆی دادابوو. پشتتینکی کرمانیی له پشت به ستبوو. خه نه ریتی که ده بهر خۆی چه قانده بوو، دهستوی خه نه چهر له ماهی دروست کرابوو و به بهر پشتیه وه دهره وشاوه. ههر که ههنگاوی هه لایناوه، ده تگوت شوینی پیی ده ژیر پیدیا ده تویته وه. سمیلکی دریز لوولی سووری هه بوو. چاوی خری، برۆی ریک کشابوون، داغمه یه کی به روومه تی چه په وه بوو، شوین برینیک بوو رۆزانی دژوار و چه تونی رابردوی وه بیر دیناوه.

خانۆ لێیان نیزیک بووه وه، گوتی:

– لاوۆ به خیریتین. خیره، چ قه وماوه؟ له کیهه عه شیره تن؟ هه رتک له ئه سبی دابه زین، خیراندارییان ئه ستانده وه و ئیکلامیان کیشا. لاوه چهک و ریحال په رداخه که یان گوتی:

– خیری چی قوربان! ئه مه له عه شیره تی شکاکین. ئه وه چه ند حه وتوه وه، سه ربازی شا عه باسما تۆ و رووکاون خه رج و باج کۆ ده که نه وه. به لام ئه وه نه خه رج و باجه و نه هیچ، به لکه تالان و برۆیه، هه رچییان به رده س ده که وئ ده یبه ن: ده خل و دان بی، به رووومی دیکه بی، هه تا پێخه ف و نوینی مالتش ده بن. ئه وی سرته شی لپوه بی، بلێ هه ژارم، چم نییه، سه ربازان وای وه بهر کوک و قامچیان ده دن ئیدی جاریکی دی به خۆیدا نه یه ته وه، ژنان ریسوا ده که ن، مندا لان ده کوژن، پیر و که نه فتان ئازار ده دن. ده مر است و ردین سپیی عه شیره مه یان نارده خزمه تتان فریاما ن که ون و به هاوارمانه وه بیه ن.

خانۆ که ئه و قسانه ی بیست دۆش داما، ده یزانی به و ده ستویرده چیی پی ناکرئ و ناتوانی به هاواریانرا بگا؛ چونکه ده بوو وه ستا نادر ئه وئ پۆژئ قوللان دروست بکا، بی له وهش، خاچۆ سی مانگ پتر بوو، چوو بووه شاری وانئ، ئاسن و که ره سه ته ی تۆپان بکرئ و هیشتا نه گه رابوو وه و خانۆ چاوه نوژی بوو. ئا، شتیکی دیکه شی وه بیر هاته وه: عه شیره تی شکاک تا ئه و ده می ده ستیان له له شکرئ ئیرانی نه کردبووه وه و له گه لیان به شه ر نه هاتبوون. خانۆ گوتی:

- ئۆيۈھ لەسەر ئۆكەۋە ھەقتانە؛ كاتتىكى شا عەباس لەشكرى لى كىردن، ۋە جۋاب نەھاتن؛ خەرىكى گاوگەردوونكىردن بوون، بەلام كە لەشكرى لەمەش كىرد ئۆيى رۆژئىش ھەر ھىچتان نەكىرد. فەرموون جارى بابروين بۆ ديوەخاننى.

خانۆ بەچەك و سىلاح و دىمەن و دەمودووى ماقوولانەى سوارەكەدا، بۆى روون بووۋە كە ئۆۋە يەك لە سەرۋەرانە: كوپرى بەگى عەشىرەتى شكاكە. ئىدى لەسەرەخۆ بەرەو ديوەخاننى ھاتن.

خانۆ گوتى:

- سولتانى رۆمى و شای ئىرانى ھەر خەرىكى كورد و ئىكدادانن و مەش خۆ بەخۆ فىران داۋىيىنە يەك و يەكدى قى دەكەين. دە ئاكامدا ئۆوان سوارى قەلاندۆشمان دەين و تالانمان دەكەن، ئىمە خۆ بەخۆ خراپىن كەسى براى.
- بەلى، قوربان.

ھەر كە گەيىنە ديوەخاننى خانۆ ناردى بە شوپىن كوپرى گەرەبىدا، گوتى:

- سەيفەدىن، لاۋ، عەشىرەتى شكاك لە تەنگانەدان، ئىمە ھاۋخوئىنى يەكەن و چ فەرق و سوو دەبەينى يەك ناكەين، ھەر ئىستا سەت سوارى لاۋ لە گەل خۆت بخە و بە دەنگيانەۋە بچن.
پەيك ئىكلامى كىرد، گوتى.

- قوربان، زۆرت سوپاس دەكەين، خوا لە خزمەتتانددا شەرمەزارمان نەكا.
ھەر ئۆيى رۆژئى پىنچ سەت سوارچاكى لاۋى عەشىرەتى بەرۆدار لە قەلاى دەمدىپرا ۋەرى كەوتن.

به‌شی سییه‌م

هه‌مزه چاوه‌ش

هه‌شتا رۆژێکی بۆ جیژنی سه‌ری سالێ مابوو. کورد به‌م جیژنه ده‌لێن: نه‌رۆژ. خه‌لکی قه‌لای دهمم خه‌ریک بوون خۆیان ئاماده ده‌کرد، ته‌داره‌کی ئه‌م رۆژه خۆشه‌ویسته‌یان ده‌گرت، به‌شادمانییه‌وه بیه‌نه سه‌ر: مه‌ریان سه‌ر ده‌پری، بریانی و قلبیانی و که‌شکه‌ک و کفته و زۆر خواردنی دیکه‌یان دروست ده‌کرد. میوه‌یان په‌یدا ده‌کرد، خه‌ریکی کولێچه سازکردن بوون، نیشانه‌یه‌کیان: ئه‌نگوستیله‌یه‌ک، مورووه‌ک، پارچه زێویک با - ده‌خسته نیو کولێچه‌یه‌که‌وه ئه‌وجا سبچه‌ینی جیژنی که کولێچه‌یان به‌سه‌ر خاوخیزاندا داده‌به‌شییه‌وه، ئه‌و که‌سی نیشانه‌که‌ی وه‌به‌ر که‌وتبا مانای وابوو سه‌ری به‌ده‌وله‌ته و سامانی مال له سایه‌ی سه‌ری وییه.

شه‌ویکی پیش جیژنی سه‌ری سال ده‌بوا ورد و درشت خۆیان له رۆوباران شووشتبا، یا چوویانا هه‌مامی، تا به‌پاک و خاوینی نه‌رۆژی بکه‌ن، به‌نیازی وه‌ی هه‌موو سالێ کۆک و پۆشته‌بن به‌رگی تازه‌یان له‌به‌ر ده‌کرد. له‌وان رۆژاندا که‌س نه‌یده‌زانی ئه‌و هه‌موو خه‌لکه له کۆپرا ده‌هاتن! بازار و کووچان پڕ ده‌بوون له فالچی و مه‌لا و ده‌رویش و زۆریان کار ده‌بوو و وه‌به‌ره ده‌که‌وتن؛ چونکه زۆر لاو هه‌بوون فالیان بۆ ده‌گرتنه‌وه بزانه‌ن ستیری به‌ختیان له‌گه‌ڵ ستیری به‌ختی ئه‌وینداراندا جووتن یان نا؟ هه‌ندیکی دیکه ده‌هاتنه‌ کن مه‌لا نوشته‌یان له‌به‌ر قورئان بۆ بنوسنه‌وه، یاریان وه‌فادار بن و پتریان هه‌ز

لئ بکەن و بۆیان کەوی بن. مەلا بە فیل و دەھۆ بەگوێیانداندا دەچرپاندن و دەیانگوت:

– دەبێ ئەو نوشتانە لە ژێر پێسمەیی مائی باوکی کچەیی دە چالی خەن، ئیدی خۆیان رامتان دەبن و رەدوتان دەکەون. بەلام دەبێ ئەو کارە بەنەیتی جێبەجێ بکەن و کەس پێ نەزانێ!

لاوەکان دەیانگوت:

– سا وەللا دەبێ هەر ئەو شەو ببەین لە ژێر پێسمەیی مائی بابیان لە چالی خەن و نەشەیلین زەیندەوەر پێ بزانی.

کەسێک وەجاخکۆز و ئەستێر با، یان هەر نێرینەیی نەبوا، یان نەخۆش با ئەو پێرۆژی دەچوونە کن شیخ و باپیران فالیان بۆ دەگرتنەو. دەچوونە کن مەلا نوشتەیی بۆ دەکردن، مندالیان پێ، نەخۆشیان چابێتەو.

لەگەڵ نێزیکبوونەوێ ئەو پێرۆژی شاری قەلا وەگەشە دەکەوت، لە بازار و دووکانان، لە خان و مەیدانی ئاژەل و ولساتان زۆر شەمەک، گەلی مال و ئاژەل و ولسات دەفرۆشان، گەورە و چووک، هەژار و دەولەمەند، هەم کاروباریان جێبەجێ دەکرد، هەم خۆیان بۆ جێژن ساز دەکرد، لە کووچە و کۆلانیان، لە گوزەر و بازار، لە بەردەرگان، لە سەربانان، لە سەر گوفەک و سەرانگۆیلکان ئاگریان دەکردەو کورپوکال شایی و زەماوەندیان دەگێرا و دەبوو بە گۆوند و هەللا، ئەم جێژنە هەر لە شاران نەدەکرا، لە گوند و گەرمەسێرانیش دەکرا، تەنانەت شوانی کەژ و کێوانیشی تێدا بەشدار دەبوون. کێشکچی سەر قولانیان تێ گەیاندبوون کە لەو پێرۆژە پێرۆژەدا پێویستە زۆر ئاگاداربن، نەبا دژمن لە ناکاو هێرش بێنێ، چونکە زۆر جارن شای ئێران هەموو چۆرە هێز و دەسەلات و دەھۆ و تەلەکەبازییەکی دەخستنەکار، قەلای دمدام داگیربکا و خەلکەکەش دەبن باندووری خۆی باوئ و کاریکی وا بکا رینگا بۆ کوردستان بکاتەو. بەلام هەموو جارێ کوردان فریان داویشتە لەشکری وی و ئەوێ دەشماو بەسەر شوپری دەگەراو بە ئێران.

عادت بوو: هه موو سالیك له رۆژی چیژندا له بیست و یهکی ئاداریدا مه جلیسی عه شیرهتی به رۆدار له دیوه خانی خانۆ کۆده بووه و له وینده رۆ چیژنی ده کرد. ئه وئ رۆژی ده و له مه ند و دارا و دووکاندار، بازگان و پیاوماقوولانی شاری قه لا ده هاتنه دیوه خانی، بۆ خزمهت خانۆ و چیژنه پیروژهیان لێ ده کرد و هه رکه سه چیژنا نه و دیاریی خۆی پیشکەش ده کرد.

ئه وئ رۆژی فارس که پیاویکی به ناویانگ بوو و خاوهن چه ند هه زار سه ر مه ر گاران و ره وه بوو سه د سه ر مه ری پیشکەش کرد، گوئی:

– «ئه من ئه و سه د سه ر مه ره بۆیه ده ده مه خانۆی، چونکه له زۆرداریی شای ئیرانیمان ده پارێزی.»

هه ر ئه وئ رۆژی مووسای خاوهن خانیش ده لی ره ی زی پری پیشکەش کرد، گوئی:

– «ئه و ده لی ره یه بۆیه پیشکەش ده کم، چونکه له سایه ی سه ری خانۆی له پ زێرینه وه به خته وه ری و برایانه ده ژین.»

ئه وئ رۆژی نه ک هه ر خه لکی شار، خه لکی قه زا و ناحیه و گونده کانیش چیژنا نه و دیاریی خۆیان هینابوو، هه رکه سه ئ ده هات له خزمهتی خانۆدا ده ماوه و له وئ رای ده بوارد.

خوارده مه نی: پلاو قلیانی سه ر سیل، که باب و میوه له سه ر سفره و خوان دانرا بوو، شه ربهت ده گێردرا، قاوه ده خوراوه، له ساز و سه نتوور ده درا، گۆرانییێژ و خۆشخوانان بهیت و بالۆره و داستانی میرخاسی و رووداوی رۆژگاری رابردوویان ده گێراوه، هه ندیک بهیتی فهقی تهیرانیان ده خوینده وه، هه ندیک داستانی مه م و زینیان ده گێراوه.

سه رۆک دیومه خان وه ژوو رکه وت، گوئییه خانۆی:

– قوربان کیشکچی کابرایه کی نامۆیان گرتووه، وا هیناویانه، هه رچی لێ ده پرسین مه قی ناکا، ده لێ: له خزمهت خانۆدا نه بێ له کن که س قسه ناکه م.»

خانۆ پرسی:

- چ تیرهیه؟

سه رۆک دیوه خان گوتی:

- قوربان، کورده.

خانۆ گوتی:

- لئی گه پین با بی.

کاتی کابرای نامۆ وه ژوور کهوت دهم و که پۆی پر بوو له دوو که لئی قهندهی.

که میکی وهستا، ئه و جا گوتی:

- سه لامون عه له یکوم، جیژنتان پیروژ بی، هه موو سالی به شادی ببه نه

سه.

خانۆ سه لامی ئه ستانده وه:

- عه له یکومه سه لام، به خیری.

جیگهی نیشان دا، گوتی:

- فهرموو پۆنیشه.

نانیان بۆ دانا، کابرا زۆر به تامه زرۆیی نانی ده خوارد، وا دیار بوو چه ند

رۆژ بوو نانی نه خوارد بوو، خانۆ گوتی:

- «کاکه کورد گوته نی: "له پيشان نان خواردن، پاشان پرسیارکردن و

هه و آل پرسین". ده قسان بکه دهی، ئه تو کچی؟ له کیههه عه شیره تی؟ چت لی

قه و ماوه، وا بهو رۆژه پیروژه له ماله خوۆت وه درکه و تووی و پرووت لی ره کانه

کردووه، بللی، شه رمی مه که، ئیمه چمان لی هه لستی در یغیت لی ناکه یین.

هه رکه سی په نای وه بهر عه شیره تی به رۆداری هینابی بی کۆمه که نه گه راوه ته

دواوه».

کابرای نامۆ پاش ئه وهی جامی شه ربه تی له سه ر خوان هه لگرت، فری کرد،

گوتی:

- «من ناوم هه مزه چاوه شه، خه لکی ولاتی دیار به کرم، له عاشیره تی

خالدیم. چەند سائە، خزمەتی پادشای رۆمی دەکەم. ئەو دە سالی رەبەقە چاوەشی سەربازانم، زۆرم کورە جەتیلان مەشق داو، گەلیکم فیداکاری بۆ دەولەتی رۆمی کردوو. پادشای رۆمی هەمیشە بەگژ میلیلتانی دیکەیدا دەکردین و قۆشەنمان بۆ شەر بەریتووە بوو. سەرکرده و مەلایان دەیانگوت: ئەو میلیلتانە موسولمان نین، کافر و دین دوژمن؛ دەبی پیر و لاو و ژن و منداڵ و ورد و درشتیان قەرکەین، ئەگەر مال و کلوریشیان تالان و برۆکەین گوناھ نییە و ئیمان حەلالە.

ئەمنیش وەکو سەربازێکی راستەقینە هەموو فەرمانێکم بەگوێ دەکردن. مەلا و سەرکردان دەیانگوتینی:

موسولمان هەموو برای یەکن...

ئیمەش بروامان بەقسەیان دەکردن، بەلام کاتیکێ لەشکری رۆم بەسەر ولاتی خۆشمیدا دا و دەستیان بەکوشتن و برین و منداڵ سەربەڕین و تالان و برۆکرد، ئامۆژگاریی باو و باپیرانم وەبیر هاتنەو: "سولتانی رۆم و پاشاکانیان هەموو دوژمنی گەلی کوردن"، ئیدی ئۆقرەم نەگرت و نەمتوانی لە نیویاندا بمتنمەو. لە شاری ئەستەمبوولیا، لە نیویەنی چەریانەو هەلاتم. لەمێژیو ناویانگی خانۆی لەپ زێرینم بیستبوو کە پیاویکی هەلکەوتوو و جیباوەری کوردانە و خاکی باو و باپیران لە شای ئیران و پادشای رۆم دەپاریزی. بۆیە شەش مانگە ئەو هەموو چیاو بەفر و گەلی و هەلدێر و هەزار بەهەزارانەم بریووە و هاتوووە کنت، خزمەتی نیشتمان بکەم و تۆلەیی ژن و منداڵی کورد و پیر و کەنەفتان بکەمەو.

قوربان من زۆرم سەربازی سوارە بۆ پادشای رۆم مەشق داو، ئیستاکەش وا هاتوووە خزمەتی ئەو جەنابەیی کە بەدلیکی خاوین و پاکەووە سەربازی کورد مەشق بدەم.

خانۆگوتی:

«کوری خۆم، شیری دایکت پێ حەلال بی، بام تۆش لەسەر هەر شەش

کورپه‌کانه‌وه کورپی‌ه‌وته‌مم بی. ده‌ستی بۆ مه‌جلیسه‌که درێژکرد، گوئی:
ئ‌ه‌وانه هه‌موویان برای تۆن.

به‌لام ئ‌ه‌و مه‌جلیسه‌ شایه‌ت بی، ئ‌ه‌گه‌ر نیازت پاکه ئ‌ه‌وا هه‌موو براتین،
نه‌خێر ئ‌ه‌گه‌ر غایه‌نی و نیه‌ادت پیسه، ئ‌ه‌وه بزانه که قه‌ت به‌رخوردار نابیی و
خێر له خۆت نابینی. ده‌ برۆ، کورپی خۆم خوا به‌نیازی خۆت له‌گه‌ڵ بکا، ده
برۆ ئ‌ه‌و به‌رگانه‌ت له‌به‌ر دا‌که‌نه، با بیستوو‌تین به‌رگیتی دیکه‌ت وئ‌ ده‌ن، با
بۆن و به‌رامه‌ی پادشای رۆمان ده‌ ئ‌یودا نه‌بی.»

خانۆ به‌ کورپی‌گه‌وره‌ی فه‌رموو:

– «کورپ، هه‌مزه‌ چاوه‌ش به‌رنه‌ پۆشاک‌خانه‌ی ده‌ستت به‌رگی نوێی
له‌به‌رکه‌ن»، عه‌بدوله‌ه‌زیز کورپی ئ‌یونجی خانۆ و هه‌مزه‌ چاوه‌ش له‌ دیوه‌خانی
وه‌ده‌رکه‌وتن له‌ رێگا بارۆ، که‌ یه‌کیک بوو له‌ سه‌رۆکه‌کانی عه‌شیره‌تی
تا‌کورپی^۱.

و له‌مێژبوو خۆی گه‌یانده‌بووه‌ خانۆ، گوئی:

– ئ‌ه‌و پیاوه‌ خوا بۆی ر‌ه‌خساندووین، به‌پاستی زۆرمان به‌کارده‌ی.

جه‌وزۆ گوئی:

– ده‌ وه‌للا ئ‌ه‌من ده‌یبه‌م، سه‌ربازانم له‌ بۆ مه‌شق دا.

هه‌مزه‌ چاوه‌ش، چه‌ند رۆژ لاوانی مه‌شق دا. ئ‌ه‌و خه‌به‌ره‌ زوو له‌ نیو
ناوچه‌کانی عه‌شیره‌تی به‌رۆدار بلاویوه‌وه: یه‌ک ده‌یگوت خانۆ چاوه‌شی له
ئ‌ه‌سته‌مبوولێرا هێناوه، سه‌ربازان مه‌شق ده‌دا، یه‌ک ده‌یگوت ئ‌ه‌وه‌ کورده‌ و له
قۆشه‌نی رۆمییان هه‌لاتووه، خزمه‌تی خانۆی ده‌کا.

هه‌موو رۆژی لاو ده‌هاتنه‌ کن جه‌وزۆ ده‌یانپرسی:

– هاپۆ جه‌وزۆ که‌نگی مه‌ش بۆ مه‌شقی کۆ ده‌که‌یه‌وه، زۆرمان هه‌ز له
مه‌شقییه‌.

۱ تا‌کور: ته‌رگه‌وه‌ر.

جەوزۆ وەلامی دەدانهوه:

– پەلە مەكەن، هەر بەو زووانە خۆم پیتان دەلیم، با جارێ سواره فێربن.
باشان نۆرەى پیاو دەدات.

چەند مانگیك بەسەر جیژنی نەورۆزدا تێ پەریبوو، هەمزە چاوش لقی
جوێ جویی لەو لاوانەى كە تازە لە ناوچە و گوندەكانرا هاتیبون پێك هینابوو
و بێ وچان مەشقی دەدان.

رۆژیكى هاوینی بوو. گەنم زەرد بووبوو، ئیدی درەوى هاتبوو. بەیانیهكى
زوو هەمزە چاوش وەدرکەوت، گوێی لە قاسپە قاسپی كەو بوو بەیال و
بەندەنانەوه، لە زۆنگ و مێرگاندا دەنگی پۆر دەهات، وێ دەچوو تازە
جووچکیان هەلینای، بۆیه بەكەیف بوون. هەمزە چاوش ئه‌وێ رۆژی هەرچی
لاوی مەشقدراوی بوون هەمووی بردنە بەستی پشت قەلا و دەستی بەشەرح
دادانی كرد:

– «پێویستە هەموو بزانی، كە سەربازی سواره لە شەپێدا ریزی هەرە
پیشی دەگرێ، سوار دەبێ زۆر چاك بزانی ئەسپەكەى لە ئاستەنگدا چۆن
هەلسووړینى، دەرنا ئەگەر ناشی بوو سوار نییە و بەكەلك نایە و زوو
دەپێكرێ.

هەمزە چاوش ئاژواى. سەله‌فێك بەتاو دوورکەوتەوه، باشان دیسان بەتاو
گەراوه. ئەو سوار چاكە لەگەڵ تاودانی ئەسپ هیند چالاکانە و بەدەستوبرد
شیرەكەى بەراستە و چەپەیدا رادەوه‌شاند پیاو سەرى لى سور دەما.
سەله‌فێكى دیکەش تاوى دا، ئەوجا هەر بەسەر ئەسپەكەوه زینی لى کردەوه و
دیسان زینی کردەوه، گوێ:

– ئەمجا نۆرەى ئیویه، كورپنە دەمەوێ ئەزمونتان كەم بزانی كێهەتان
گورجی رادەپەرن. دە پیشدا دەبێ خێرا زین لە ئەسپان وەكەن، دیسان
زینیان كەنەوه، هەنگی سوارین، دیسان دابەزن، كێهەتان چا مەشق دراوی
ئەو بەدەستوبردتر مەشق بەجی دینى، دە حازر بن دەى.

ههركه چاوهش فهرماني دا، لاوان زينيان له ئهسپان وهكرد، ديسان زينيان كردهنوه و سواربوون و گورج و گولانه پياده بوون، ئيدي هيند بهدهستوبرد ئهزموننهكهيان دهكرد، هه مزه چاوهش له خوښيان پيى عهرزى نهدهگرت و له دلى خويدا دهگوت:

- ئهلهمهدهوليللا، ئيوه كوردن، تورك نين. تورك نهدهوپران توخونى ئهسپان كهون، ئهوانه نازانن چوون زين دهكريين. بهلى مهشقى وان تهرزه كهسانمان دهدا! نيوهى عهمرمان بهخوڤايى بهبا چوو.
ئهوجا بهدهنگيكي بلند گوتى:

- «ئيدى ئيوه چا فيرى شهڤه شير و مهتال و ڤمبان بوون، بهههويام دوژمن بهزيتن و دهروستتان نهين.»

له پاشان لاوهكانيان كرد به دوو لقهوه: يهكيان فيرى شهڤه شير و مهتال و نيژهى دهبوون و ئهوى ديكيان فيرى ڤمبازين و تيرهوايتشتن دهبوون، ههزار لاو، بگره پتريش، فيرى چهند مهشق و فهندى چاك بووبوون. هه مزه چاوهش هه موو ڤوژى دهببرده چوول و مهشقى دهدان، جار جار تاوهكو ئيواري بو نان خواردنئى نهدهگهڤانهوه، دهگوت:

- «با فيرى برسيتيش ببن، با له ڤوژى ئاستهنگ و سهختدا بتوانن بهرگهى برسيتى بگرن.»

هه مزه چاوهش بهفهرماني خانق چهند سهريازتيكى ليزانى ههلبزاردبوو نارديبونييه گونده دوورهدهستهكان لاوى ئه و ناوچانهش مهشق دهن.

خانق هه موو سالى دهمه و پايزان دهچووه راوى، دهگوت:

- «نيچيري هاوينان بي كه لکه، بيچوويان هيشتا ساوان، راوكرديان گوناوه، بهلام پايزان كاري بزنهكيوى و بيچووى كه لهكيوى ههراش دهن، گوشتيان خوښ دهبي، ههنگى ڤا و خوښه.»

راسته پايز بوو، بهلام ڤوژگار خوښ بوو، ههتاو دنياى گهرم دادينا. سبيانيكى زوو خانق لهگه له چهند سواريكدا چوونه راوى، ئهوى ڤوژى تاوهكو

گه‌رمای نیوهرۆیی خه‌ریکی راوی بوون، پاشان هاتنه سه‌ر کانیه‌کی
حه‌سانه‌وه. کۆچۆ پیاویکی پیری دنیا‌دیده بوو، پسپۆری راوی بوو، له ژیر
سببه‌ری دره‌ختیکی زه‌لامدا نیچیریکی که‌وڵ کرد، هه‌ندێ نهرمه گوشتی لێ
کرده‌وه، له‌گه‌ڵ گژوگیای بێن خۆشدا ده‌پستیی نا. چالیکی قوولی هه‌لکه‌ند و
له نیوی دانا. ئەوجا سه‌ری داپۆشی. کووره ئاگریکی خۆشی له‌سه‌ر کرده‌وه.
پاشان هه‌ندێ گوشتی دیکه‌ی هینا کردی به‌ که‌باب، گوتی:

– فه‌رموون، جارێ به‌رکۆلێکی بکه‌ن تا قلیانییه شوانانه‌که پێ ده‌گا.
نیچیری ئە‌ورۆش وه‌کو ئی رۆژانی دی نایابن. سێ به‌رانه کیوی و دوو
که‌له‌کیوی گه‌وره‌یان راو کردبوو، زۆری پێ نه‌چوو قلیانی پێ گه‌یی، ده‌ستیان
به‌قلیانی خواردن کرد، پاش دوو سێ پارووان، خانق گوتی:

– له‌وه‌تی هه‌م خواردنم له‌ خواردنی ده‌شت و ده‌ران به‌تام و خۆشتر،
به‌تابه‌تی قلیانییه شوانانه، نه‌خواردوووه.

هه‌موو گوتیان: «ئه‌شه‌دوو بیللا وایه».

پاش نانخواردنی هه‌لستان نیچیره‌کانیان له هه‌یستران بارکرد و
به‌خۆلاماندا بۆ مالتیان ناردنه‌وه.

له ریتگا قسه‌یان ده‌کرد: کام توله‌ چاک بۆنی نیچیر ده‌کا، کام تاژی زوو
پیشه‌وه‌بری ده‌دا تا نیچیروان ده‌یگات، کێهه تاژی چاپکانه ره‌دووی نیچیری
ناکه‌وێ و پێشه‌بری نادا. کۆچۆ گوتی:

– «ئه‌من له‌ مندا لیرا تا ئە‌ورۆ نیچيروانی ده‌که‌م، نیچيروان با زۆرزان و
پسپۆریش بێ، به‌لام بێ توله‌ راوی چاکي بێ ناکرێ. چونکه توله‌ بێنی تیژه و
چاکتر شوینی نیچیر هه‌له‌ده‌گرێ.

یه‌کیان هه‌لی دایه، گوتی:

– هاپۆ کۆچۆ، مه‌لێ له‌به‌ر هه‌ندێ وه‌دووی توله‌که که‌وتی، چووی ئە‌و نیتریه
بیرهت بۆ راوکردین، خۆ گوشته‌که‌ی هیند بیره له‌ خواردنی نایه.

هاپۆ به‌و قسه‌انه ره‌نگی تیک چوو و مه‌یله‌و شه‌رمه‌زار بوو، خانق ده‌یزانی

كۆچۈ دلى ناسكە و بەچى كەيفى ساز دەبى، گورجى دلى داوه، گوتى:
- نەخىر، ئەم نىچىرە لە ھەموو نىچىرەكانى دىكە چاكتره، شاخەكانى
بەديوارى ديوهخانيدا دادەكوتىن، ھەركەسى بىبىنى سەرسام بى. خۇ كۆچۈ
بۇ گۆشتەكەى راوى نەكردووھ؟ بەراستى ئەمن قەت شاخى وام نەديوه.

نازانم چۈنى ھىشك كەينەوھ؟

كۆچۈ ئەو قسانەى زۆر بەدل بوو، گوتى:

- من بۇ خۆم بانگى يەك لە بەگزاوان دەكەم، بۆمان چا كا، ئەمە كارى
وانە. ئىدى بەدەم سوحبەت و ئاخاوتنەوھ خۆشيان نەيانزانى چۆن گەيىنە
نيزىكى قەلاى، لە پر غەلبە غەلبىك پەيدا بوو، پاشان خانق گوتى لە پىكەنين
ھەللايى بوو، خەلكەكە دەيانگوت: «ئافەرىن، ئافەرىن».

خانق پرسى:

- «ئەو دەنگە چىيە؟»

خولامان گوتيان:

- «ئەو دەنگى سەربازانە، لە پشت ئەو تۆپۆلكەى، ھەمىزە چاوش
مەشقيان دەدا».

خانق بەرەو وى داى كيشا، كە لەگەلى وەسەركەوتن واقبان ورمە،
تەماشايان كرد خەلكىكى زۆر لە قەلا و گوندەكانى دەوروبەريرا ھاتبون
دەياننۆرىيە ئەزموونى مەشقى. لاوان سالىك پتر بوو مەشقيان دەكرد.
ئەزموونەكە ھىند خۆش بوو نەيزانى كەنگى خانق گەيوھتە ئەوى. لە نيو
سەيركەراندا زۆر مېرخاسى وا ھەبوون كە لەگەل خانقدا گۆى گەرناسىيان
بردبووھو و لە نيو سوپاى ئىران و رۆميدا نيوبانگى نازايەتتيان رۆيىبوو.

ھەركە خانقويان ديت ئىكلاميان بۇ كىشا، ئەويش بۇى ساننەوھ، گوتى:

- «چۇنيان دەيىن، بەكارى شەر دىن؟»

پىرەكان دەستيان بەپىكەنين كرد، يەكيان گوتى:

– «خراپ نين بۆ سەر شا عەباسيان بنيرين. بەلام ئيمە هاتووين سەيرى مەشق بکەين».

خانۆ پرسي:

– «چاکە، ئەدى مەشقيان چۆنە؟»

– چ کەموکورتىي نىيە، بنۆرە چ نەبەردىيەک دەنوین، بەراستی هەمزە چاوش ئەفسەرێکی بليمهتە.

هەندى سەرباز سوارە بوون، هەندى رمبىان پى بوو، هەندىکى دیکە لە دوور راوەستابوون، پىادەى کەوانداران بوون. مەيدانى مەشق ئەزموونکردن لێرەوار بوو، بەگرى و کۆسپ بوو، هەندى جى تووش و رەقەن بوو، وا دياربوو هەمزە چاوش بەقەستى ئەو جىگای بۆ ئەزموون دەستنيشان کردبوو؛ دەيگوت دەبى سەرباز شارەزای شەرى هەموو جىگایان بى. هەمزە چاوش بۆ خۆى لە دوورەووە وەستابوو، بەدەنگىکى نیرانە بانگی رايشت:

– «ئامادەبن!»

سەربازان تیکرا ريزبوون، ئینجا گوتى:

– «هیرش بۆ سەر دوژمن!»

سەرباز هیرشيان برد و تیک بەربوون، دەتگوت شەرى راستەقانيیە.

هەمزە چاوش بانگی کرد:

– «یوسف، روستەم، رىمب وا ناگیرى، رىمبەکانتان چاک لە کەلەکەتان بچەسپین. ئەو چىيە، دەلێنى گارامتان بەدەستەووە گرتووە و گا لى دەخوړ. چما ئیوہ گاوانن! ئەو شەره شەرى».

سەيرکەر هەموو دايانە قاقای پیکەنين.

لەو ئەزموونەدا زيرەک و وریای وا هەبوون زۆر چالاکانە قىرى هیرش و پەلاماردان بووبوون و پیاو سەرى لىيان سوړ دەما.

هەندى ملی هەندىکيان دە کەمەند خست و گرتنيان، ئەوانيش گورجى

هاتنه دهست و قه مەیان له که مەندان نا و هەلیان بری، ملی خۆیان رزگار کرد.

خانۆ ئەو ئەزموونەیی زۆر بەدل بوو.

هەمزە چاوەش دیسان بە دەنگێکی نێرانە بانگی رایشت:

– «بەسە، بکشێنەوه، هەسانەوه».

له پاشان تیپی پیادهی سەربازان بەتیر و کهوانەوه هاتنه مهیدانی ئەزموونیی، هەریه که له راستی خۆیهوه تیری له کهوانی خست و درهختی نیو لێریان تیرباران کرد. ئەوهش مەشقیکی زۆر خۆش بوو.

ئینجا پاش ئەزموونی چەند مەشقیکی دیکه، هەمزە چاوەش ئەوانیشی وهستاند، گوتی:

– «من له ئەزموونی ئەو پورتان زۆر رازیم. بەلام دەبی ئەوهش بلایم که: هەندیکتان هیشتا بەدلەم نین و چەک جوان هەلناگرن و باشی بەکار ناهێنن. ئەوانه له شه پێدا ئابروویان دهچۆ و دوژمن زوو زهفریان پێ دەبا. شه رکه دهبی زۆر وریا بی، دهبی بزانی چۆن ریمب دهگرۆ و بهکاری دینی».

هەمزە چاوەش پێی له ئاوژەنگی نا و تپی تهقاند، که بهتاو گهراوه ریمبه کهی له بن هەنگلی توند کردبوو و خۆی به سەر پشتهی ئەسپه کهیهوه وا چه سپان دبوو دهنگوت هیچ به سەر ئەسپه کهوه نییه. ریمبه کهی رپ و راست گرتبوو؛ که نیزیک دهبووهوه، دهنگوت تیتکی کوپلهیه و هیندهی دیکه خۆشه و یستتر دهبوو و دهچوووه دلەوه.

پاشان له پێش دەمی لاهەکان ئەسپه کهی وهک میخی چهقاند.

سه عاتیک پتر بوو خانۆ سهیری سه ربا زانی دهکرد. به راستی ئەو مەشققانەیی هەمزە چاوەشی زۆر لایه سنند بوو. رووی له خه لکه کهی دوروبه ری کرد، گوتی:

– بریارم دا هەر لاوی پیادهیه ئەسپیکی له رهوهی خۆم بدهمی، با هه موو ببنه سواره. ئافه رین بۆ هه مزه چاوهش، به راستی مامۆستایه کی لێزانه.

پاشان فه رمانی به میرئاخوری دا، گوتی:

– عەدى، ئەورۇ بەرەو كەوانان بلّى با رەھەى بېنئىتەو نىزىكى شار و لاوان بېن، ھەركەسە ئەسپى خۆى ھەلبزىرئ.

ھەمزە چاوش درەنگ زانى خانق لە نئو خەلكەكەدایە، ھىواش ھىواش بۆ كن لاوھكان دئ. خانق نىزىكى تىپى كەوانداران بووھو، بەپىكەننەو ھە گوتى:

– ئەو ھە بۆ پىادەن؟

كۆرپىكى روو لەبەر ھەتاو ھەلقەرچاوى قز سوروباوى چاوخى و شىن بەدەنگىكى كرى گوتى:

– «گەورەم، تۆ بابى ھۆزى، ئەگەر ئەسپمان بوايە ھەلبەت بەپى نەدەرپۆشەن و سوارە دەبووین. بەلام ئەسپمان نىيە، يەكیان خۆم لە ھىستىرىك زياترم نىيە، ئىدى سوارى چىم.»

خانق گوتى:

– «ھەركەسى ئەسپى نىيە، با بىتە كن عەدى مىر ئاخورى، بچتە نئو رەھەى ئەسپىكى بۆ خۆى بەسند كا. بەلام دەبى سەر و كەمەند لەگەل خۆیدا ببا، دەنا ناتوانى ئەسپ بگرئ؛ چونكە ئەو ئەسپانە ھەمىشە بەرەللا بوون و بەیدەسن و بەئاسانى بۆتان ناگىرىن دەبى ئۆو بۆ خۆتان رايان بىن.»

لاوھكان بەقسەكانى خانق زۆر دلخۆش بوون و ھەكو گولئ تازە پشكوتوو رەنگى ئال لە روويان زا و زەردەخەنە لەسەر لىويان و ھچرىسكە كەوت و لە خۆشيان ورتە لە دەمى شتاقیان نەھاتە دەر، تەنيا كورە سوورقلەكە نەبى ھاتە دوو، گوتى:

– «ئىمە ھەموو خولامى تۆين، بەلئىن و برىار بئ ئىمەش و ھەكو باو و باپىران لە پىناوى كورد و كوردستاندا بچەنگىن.»

خانق گوتى:

– «بەرخوردارىن.»

ئەوجا ھەمزە چاوش لە نىزىكەو ھەئىكلامىكى سەربازى بۆ خانق كىشا. دەستى لە راستى ناوچاوانى راگرت و سىنگى دەرپەراند و خۆى گىف كرد،

گوتى:

– ب«هسەرچاوان هاتى قوربان،»

– «لاوى خۆم ماندوو نەبى،»

– «خودا پايەدارت كا قوربان، خولامى تۆم.»

– «ئەو مەشقانەى تۆ دەيدەيه لاوان بەراستى شتىكى زۆر چاگە و زۆرم پى
خۆشە. ئەگەر هەندى لە ھۆزە كوردەكان غايەنەتییان لە گەلەكەيان نەكردبا،
نە شای ئیرانى، نە پادشای رۆمى، نەياندەتوانى بىنە سەر كوردستان. بەلام
بەداخەوہ خۆ بەخۆ غايەنەن.»

خانۆ زووتر گەيىيە نىو سوارەكان، ھەمزە چاوش و ھەدووى كەوت، لە
پشتەوہ ئىشارەتى كرد كە ھەموو ئىكلامى بۆ سەردارى بکيشن. ھەمزە
چاوش زوو فېرى كوردبوون چۆن ئىكلام بۆ سەرداران دەكيشرى؛ چونكە زۆر
جار جەوزۆ، سەركردەى سەربازان دەھاتە ئەوى و بەبۆنەى ويەوہ فېرى
ئىكلام كيشان بووبوون.

خانۆ گوتى:

– «سەلامون عەلەيكوم.»

– «عەلەيكومە سەلام و بەسەر ھەرتك چاوان هاتى قوربان.»

– «سەرباز ھەموو بەئىكلامەوہ وەستان.»

خانۆ وەكو ھەلۆ چاوى بەپىزى لاوہكاندا خشاندا و ھەردوو كورہ چكۆلەى
خۆشى لە بەينى سوارەكاندا ديتن. ئەوجا گوتى:

– «راسپاردەى باو و باپىرانە دەبى ئەو نىشتمانەى بپارىزىن. شا عەباس و
پادشای رۆم ھەميشە ھەولى ئەوہيانە كە لە بن باندورى خۆيانمان خەن،
بەلام تا ئىستا نەيانتوانيوہ ولاتمان لى داگير بکەن، بروام وايە ئىستاش ھەر
ناتوانن. ئىوہش دەبى راسپاردەى باو و باپىران لە بىر نەكەن.»

كە لە مەشقان دەبوونەوہ لاوان ھەموو دەكەوتنە جليت و تەرات و رىمبازى
و بەدەم لاوژە و گۆرانىيەوہ، بەگالتەوگەپ و قسەى خۆش بەرەو شار

چیمان به سہر ہیناوه و ژن و مندال و خاوخیزانیان به چ دہردی بردوون.

یہک له ہاورپئیانی بہدہنگی بلند گوتی:

– «بہ راستی مہشقی چاکن.»

خانۆ وەکو له خەوێکی شیرین وەخەبەربیی، گوتی:

– «پراست دەلێتی. فەرموون با ئیمەش بگەرپینەوہ مائی.»

به‌شی چوارهم

به‌زمی ده‌رویشان

رۆژێکی گه‌رمی هاوینی بوو مانگی گه‌لاوێژ، که ناوه‌ند مانگی هاوینه، ئاخر و ئۆخری بوو. باخ و باخاتی گونده‌کاتی داوینی قه‌لای دمدم فراژی بووبوون و میوه‌ی هه‌مه‌ ته‌رزهی وه‌کو سیو و هه‌رمی و ئی دیکه دووکانی بازاری قه‌لایان پر کردبوو. میوه‌فرۆش هه‌موو رۆژی گویدرێژ و هێستریان له سه‌به‌ته و قه‌رتال و به‌رچه میوه بار ده‌کرد، بۆ ئیو کۆچەر و ره‌وه‌ندی سه‌ر چیا و کوێستانه به‌رزه‌کان ده‌برد، یا ده‌یانفرۆشت، یا به‌ روون و په‌نیر و خوریان ده‌گۆزینه‌وه. به‌راستی سه‌رده‌میکی خۆش بوو.

رۆژێکی ده‌ ده‌رویشی نامۆ له‌ نیو بازاری قه‌لای دمدم «په‌یدا بوون، په‌کیکی زه‌به‌للایان له‌گه‌ل بوو تازه داو مووی سپی که‌وتبووه‌ ڕدینی، ئه‌وانی دیکه له‌ ته‌مه‌نی بیست و پینج سال و سی سالدا بوون، زۆر به‌ شان و شه‌وکه‌ت بوون، له‌ قامکی ناسک و سینگ و پپی گۆشتنت ده‌نۆرین ده‌تگوت، ره‌نگه‌ قه‌تیان خۆ به‌هیچ کاریکه‌وه‌ ماندوو نه‌کردبێ و هه‌میشه‌ ته‌مه‌ل و ته‌وه‌زه‌ل به‌ ده‌سی به‌تالی وه‌کو ته‌راخان سوورابه‌نه‌وه. لایکی زۆر شوخیان له‌گه‌ل بوو، ته‌مه‌نی هه‌ر چه‌قه‌ده، هه‌ژده‌ سالیکی ده‌بوو.

خه‌لکی قه‌لایی سه‌ریان له‌و ده‌سته‌ ده‌رویشه‌ سوورمابوو؛ چونکه‌ قه‌تیان ده‌رویش له‌ نێودا هه‌لنه‌که‌وتبوو. ئه‌و ده‌رویشانه‌ به‌رۆژ له‌ نیو بازاری له‌ مه‌یدانی ئاژه‌ل‌فرۆشان ده‌ستیان به‌ زیکر و سه‌مای ده‌کرد. که ئیوارێ

دادههات لهو خانى لپى دهنوستن، خه لکيان به سه ردا داده بارى و تهماشاي سهما و به زم و په زميان دهکردن، فهند و ئيجادى ئه و دهرويتشانه شارى قه لاي خرؤشانديوو، سه ما و زيک ره که يان هپند خوؤش و به جوؤش بوو که وره و بچووکى شارى وه جوؤش هينابوو و هه موو دههاتنه تهماشايي. هه رکه وه زيکر و سه مايي ده که وتن، ده بووه ههنگامه يه که ئيجگار سه پير و سه مه ره. يه که شمشالي ده ژه نى، يه که دى له ده فپى ددا، ئه وانى دى وه کو سه ربا زى مه شقدارى وه سه مايي ده که وتن. جار يکى به چه پله ليدانى دستيان بو ئاسمان به رز ده کرده وه، جار يکى نه وييان ده کرده وه، ئيدى ئه م سه ما سه پيره هپند به جوؤش بوو، نه بوو هه وهس و نارهنووى پى نه بزوي و نه يه ته تهماشايي. پيرى گه وره يان فه رمانى دا سه ما بکن، ئه لقه يان به ست، وه کو خولخولؤکه ي مندالان دستيان به خولانوه کرد.

مانگى بوو ئه و دهرويتشانه به زمى سه پروسه مه رها يان نيشانى خه لکى ددا جار جار پيريان ده مى پر ناگر ده کرد، خه لکه که هپنده ي دیکه به جار ي سه ريان له وه سوړ ده ما که چؤن ده مى ناسووتى. جار يکى ئيواري بوو، هاتوچؤ له کووچه و کوؤلان و بازار که م بوو بوو وه، ئه وي ئيواري خورشيدى بازار باشى وه کو جار ان له گه ل خولامان به گوزهر و کووچاندا ده گه را نه با خراپه يه که، نه پياوييه که روو بدا، روانيى دهرويتشه کان له پيش ده مى کارگه ي چه کسازيدا راوه ستاون و ئاوړ له ده ورويه رى خو يان ده دنه وه، لپيان به شک که وت، له دلې خو يدا گوتى: "ئه وانه به و ئيواره درهنگه ي چ ده که ن لپره؟ خو که سيش له کووچان نه ماون، بلپين به زم و په زميان بو بگيرن".

به لام له پاشان تهماشاي کرد دهرويتشه لوه که له کارگه ي وه دهرکه وت، هه موو پيکه وه به راکردن تپيان ته قاند و روپشتن. خورشيد که مى خو ي دواخت ئينجا له دواى وانه وه چووه ژوور ي بو نيو کارگه، تهماشاي کرد سهروه ستا له وي نيبه و شاگرد هکان به تهنیان.

شاگرد خه ریک بوون ده زگا و ئاميريان ده پيچاوه و خو يان بو مالى ناماده ده کرد. کاتيکى خورشيد هاته ژوور ي يه کسه ر هه موو له به رى هه لستان،

دهیانزانی خانق ئەمن و ئاسایشی نیو شاری بەخورشید سپاردوو، کەس ناتوانی خراپە و ناپاکی بکا، دەیانزانی حەسەنی ئاوکیش لەسەر دزی دەستیان بریبوو و لە شەرمان دەستی لە گیرفانیدا دەشاردوو. مەجلیسی خانق لەمیژبوو یاسای دەرکردبوو کەسیک دزی بکا دەستی ببین.

خورشید قەدەرئ تەماشای کردن، ئەوجا گوتی:

– «کوا سەروەستا لە کوێیە؟»

شاگردیکی کەلەگەت گوتی:

– «وەستا لێرە نییە، چووێتە مائی.»

– «ئەو دەرۆشە بۆچی هاتبوو بۆ کنتان؟ چیی دەویست؟»

کورە کەلەگەتەکە گوتی:

– «چی نەدەویست، هەر پرسیی: ئیوه چ جۆرە چەکیکی دروست دەکەن،

چەند کەس لەو کارگەیه کار دەکا؟».

خورشید لە کارگە وەدەرکەوت، بەدەو بۆ مائی گەراوه. ئەو نەیدەزانی ئەوانە رەنگە پیاوخراب بن؛ بۆیە لە کن کەس دەنگی نەکرد. دەنگوباسی بەزم و رەزمی ئەم دەرۆشەکانە لە هەموو گوندەکانی دەورووبەری قەلا بۆ بووبوو، خەلکی ئەو گوندانە هەموو رۆژئ دەستە دەستە دەهاتنە شار و تەماشای بەزم و سەمەرە دەرۆشەکانیان دەکرد زۆر بەشەوقەوه دەیانروانییە حای و حوویان، بەلام پاش ئەوهی کە پشوویان دەدا، کەشکۆلیان لە مل دادەمائی و لە خەلکیان دەگرتەوه و دەپارانەوه:

– «مال مائی خوایه، سەخی خۆشەویستی خوایه، هەرکەسی زێتیکی، دراویکی لە کەشکۆلی ئەو دەرۆشەکانە باوئ خوا پر بەو کەشکۆلانە زێر دەداتئ. کەس نەبوو لەو خێرە دودل بی و بلئ نە، هەموو بەدلیکی پاکەوه دراویان لە کیسان دەردینا و لە کەشکۆلانیان داویشت، خەلکەکە زۆریان حەز لە سەما و زیکر و فیکری ئەو دەرۆشەکانە بوو، هەرچییهکیان دەکرد پێیان خۆش بوو. زمانیان نەبئ کە کوردان حەزیان لئ نەدەکرد و زمانی داگیرکەر و

زۆرداران بوو، ئىدى كەيفيان بەھەموو بەزمىكيان دەھاتەوہ.

جاريكى خانق و جەوزۆ لەگەل چەند پياويكى جىبىرواي خوياندا بق
ئەشكەوتى چوون. ئەوي رۆزى دەبوو تۆپى تازە دارىژراو ئەزموون بكن،
وختى نيزيكى ئەشكەوتى بوونەوہ، خانق تەماشاي كرد دەرويشەكان لەبەر
دەرگەى قەلاوہ تى دەپەرن، لە پياوہكاني پرسى:

– «ئەو دەرويشانە لە چ دەگەرپين؟ ئېرە ئەم پەرى شارە، خۆ خەلكى لى نين
يارى و بەزميان بق بگيرن؟»
كەس وەلامى نەداوہ.

ئەوجا كە لە دەرگەى ئەشكەوتى نيزيك بوونەوہ سەيفەدینی كورى، كە
گەرەى ياساولى ئەشكەوتى بوو، بەپيرىيەوہ هات، پرسى:

– لاوۆ، ئەم دەرويشانە چييان دەكرد ليرە؟ خۆ نەچوونە نيو ئەشكەوتى؟
سەيفەدين بەئيكلامەوہ، گوتى:

– «نا كاكۆ، ھەر لەبەر دەرگە راوہستابوون، ياساوالەكان زۆريان گوئ
نەدانى، ئەمن تيم راخوپين: بۆچى دەريان ناكەن، ئەمانە كاريان چيە ليرە؟»
يەكيان گوتى:

– «قوربان، بەئاینى ئيسلامەتى دەرويش بۆيان ھەيە لە ھەموو شوينان
سەربەست بگەرپين، ئەگەر دەريانكەين گوناھ نيبە؟»
بەلام ئەمن لتيان توورە بووم، دەرم كردن.

خانق بەو قسانە كەوتە مەراقى، شكى بردنى پياوخراپ و جاسووس بن.
گورجى خولامىكى بەدواى خورشيدى بازارباشيدا ھەنارد: ھەر ئىستا بى،
ھەر كە خانق وەروركەوت خاچۆ بەپيرىيەوہ هات، گوتى:

– «فەرموو قوربان، ياخوا بەخىرتى، بەسەرچاوان.»

– «چاوت خۆش بى سەرۋەستا. ئافەرين بق دەستپەنگينى و ھونەرت. تۆ
دەزانى كورد و فەلە دۆستى لەمىژينەى يەكن، ئەو قەلايەش ھەر فەلەيەك بۆى
بينام.»

خاچۆ گوتى:

«قوربان منىش ئۇ ۋەستايەم بېستوۋە بابى لە گۆلى وانى كەنىشتە يەكى
بينا ناۋە دەللىكى كوتومت قەلایە. قۆشەنى پادشای رۆم چەند جاران بەقايەغى
ھېرشيان ھېنا سەر، چەند تۆپيان پىۋە نا، بەلام ھىچيان پى نەكرا.»

خانۆ دەستى خستە نىۋ دەستى خاچۆ، پىكەۋە چوونە نىۋ ئەشكەۋتى،
نۆرى ئۇ تۆپانەى تازە بۆ ئەزمونى داپىژرابوون لە تۆپەكانى جاران زۆر
گەورەترن. لە خاچۆ پىرسى:

«ئامادەى ئۇرپۆ ئۇ تۆپانە ئەزمون كەين؟»

راستە خانۆ لە تۆپەكانى دەنۆرى، بەلام بىرى ھەر لە كىن دەرويشەكان بوو.
خاچۆ گوتى:

«قوربان بۆچى ئۇ ئەزمونە نەخەينە رۆژى ھەينى.»

«با رۆژى ھەينى بى، بە تايەتى ئۇ رۆژە خەلكتىكى زۆر دېنە شار.»

خانۆ لە كارگەى ۋەدەرگەۋت. خورشيد تازە گەبىبوۋە بەردەرگە.

خانۆ خورشيدى برد بەۋ لاۋە، گوتى:

«لە بارەى ئۇ دەرويشانەۋە قسەت لەگەل دەكەم، تۆ دەزانى ئەمانە
پىاوخرابن. ئەمن كەمى پېش ئېستا ھاتم دەرويشەكانم لېرە دېتن، خۆت
دەزانى ئېرە كەمى ھاتوچۆ بەسەرەۋەپە، كارپان لېرە چىپە؟ تۆ دەزانى ئۇۋە
چەند جارە شا عەبباس جاسووسمان دەنېرېتە نىۋى بەسرمان بزانى، خۆت
دەزانى ئەمانە چ مالىكن.»

خورشيد گوتى:

– جارېكى، ھەۋتوۋەكە دەبى، ئىۋارى بوو، بازار ۋ دوكان پىۋەدراپوون،
من ئەم دەرويشانەم لە بەردەرگەى چەكسازىدا بىنېن، دەرويشە لاۋەكەپان لە
كارگەرا دەھاتە دەرى، ھەرگە رۆين، راستىت دەۋى ئەمنىش گومانم لى
كردن، ئىدى دوا بەدواپاندا چوومە ژوورى بۆ نىۋ كارگەى، بەلام سەرۋەستا
لەۋى نەبوو، لە شاگردەكانم پىرسى: ئۇ دەرويشە بۆچى ھاتىۋە كىتان؟

شاگردەکان گوتیان: «هیچی نەدەویست، هەر لێی پرسین، ئێوه لێره چ جوۆره چهکتیکی دروست دەکەن؟ ئیدی لێی دا رۆیی.»
خانۆ پرسی:

– «چاکە، بۆ تا ئیستا خەبەرت نەداومی؟»
ئەوجا فەرمانی دا:

– «برۆ، هەموویان بگره له زیندانیان که، بزانه کۆ ناردوونی و به چ نیاژیکهوه هاتوونه ئێره؟ دهبێ بهتهواوهتی بزانی بۆچی هاتوون؟ تۆ بۆ خۆت دهیبینی به چ فیڵ و تەلەکه بازیهک هاتوونه نیتومان و چۆن هەموومان فریو دەدەن، هەبێ، نەبێ، ئەمانە جاسووسی شا عەباسن دە خیرا برۆ تا بەلایهکدا نەچوون.»

خورشید پیتی له ئاوژینگی نا و سواربوو و له گەڵ خولامهکانیدا به غار به رهو بازار چوون، به لām دەرۆشەکان دیار نەبوون. خیرا چوونه مهیدانی ئاژەلان، له ویندەریش نەبوون. خورشید ترسی لێ نیشتم و کهوته بیرکردنهوه: "کهواتا هەلاتوون". خورشید هەر بهر دەرگایهکی یاساوتیکی لێ راگرت خەبەری به دەرگهوانان بدەن نەهێلن له قهلائی دەرکهون، گوتی: «هەرچی هات بیگرن».

ئەو خەبەرە وهکو بای بهاری به نێو شاردای بلاو بووهوه خه لکی بهیهک دەنگ هەموو دهیانگوت: "به قوربانە بیانگرن". هەندێ دهیگوت: «جادوو و ئەفسوونیان کردوو». هەندێ دهیگوت: «خەزینەیی خانۆیان بریوه و پارەیان درێوه». ئیدی هەر کەسه له خۆیهوه شتێکی دهگوت.

خورشید له کۆلانیکدا تووشی خه لیلی بهیتالی هات، گوتی:

– «خه لیل، ئەتوو ئەو دەرۆشانهت نەدیون.»

– «به لێ قوربان، ها ئیستا له کنیا نهوه دیم.»

خورشید به دهنگیکی له رزۆک پرسی:

– «له کوین؟»

– «وان له چیشتهخانه که ی عهلی ئەکبهری نازەربایجانی، کاورپیکیان سەر برپوه خەریکن که باب و قلیانی سەر سیلی دەخۆن.»

خورشید که بهوهی زانی، ته زووی شادی به له شیدا گهرا و دای قهلاشت، چوو به رده رگه ی چیشتهخانه ی عهلی ئەکبهری. کورپیک سورا که له بوو، بهینی له گه ل بازارباشیدا زۆر خووش بوو، سا لوی کرد، عهلی ئەکبهری سا لوی ساندوه، گوتی:

– «یاخوا به خیربچی، به سه رچاوان، فرموو گه ورهم.»

دهرویشه کان ئاگایان له چ نه بوو، ته نانه ت سا لوه که ی خورشیدیشیان نه ستانده وه، هەر ملچی دم و تیکه یان دههات، هه ریه که بنچکیکی گوشت کاور به دهسته وه بوو ئیسکیان ده کرۆسییه وه، عهلی ئەکبهر به دلچکی شاد و ده میکی پر خنده وه گوتی:

– «قوربان فرموو به ره ژوور.»

خورشید به دهنگیکی ره سمیانه و توند گوتیه عهلی ئەکبهری:

– «زۆر سوپاس عهلی ئەکبهر، کاریکی زۆر به په له م هیه.»

عهلی ئەکبهر له دم و دووی ئەم جاره ی خورشید سه رسام بوو، خورشید قهت عهلی ئەکبهری به م جوۆره نه داوندبوو. خورشید وه ده رکه وت، گوتیه خولامان:

که دهرویشه کان ده گرن دهف و بلویریان هه موو لی بستین، زیندانیان ده که ین. کاتیکی خورشید خولامانی تی ده گه یاند، خیلک له وپرا تی ده په ری. ئەو خولامانه ی خورشید بو کن ده رگه وانانی نارده بوون گه رانه وه. خورشید له گه ل چه ند خولامیکدا گه راوه و هاته چیشتهخانه ی، گوتی:

– «دهرویشینه، له فراوینتی بوونه وه یان نا؟»

دهرویشه کان وه لامیان نه داوه. ئیدی خه ریک بوون له چیشتهخانه وه ده رکه وتن، ده ستو برد هه موویان گرتن بر دنیان له زینداننیشان کردن.

چه ند رژۆ بوو دهرویشه کان له زیندانیدا بوون. هه رچه ندیان له گه ل

دهکردن و دهکۆشان راستییان نهدهدرکاند و ددانیان بهوهدا نهدهمنا که جاسوسن. خورشیدیش ههموو ئیوارمیهک دههاته خزمهت خانۆ و دهیگوت:

– «ئهمانه راستی نالین و پۆ له گوناھی خۆیان نانین.»

خانۆ گوتی:

– «سبهینی مهجلیسی ردین سپییان دهگیرئ بیانیهینه دیوهخانئ.»

پۆژی چیشهنگاوئیکی قایم بوو له دیوهخانئ کۆری ردین سپییان بهسترا. ئهندامان و گهوره و دهمراستی تیره و هۆزان ههموو هاتن. ههموو لهوهی دلنیاپوون که ئهوه دهرویشانه جاسوسسی شای ئیرانن، بهلام دهیانویست خۆیان پۆ له گوناھی خۆیان بنین و بلین جاسوسین.

ههندی پیرهمێرد ههبوون بریوان نهدهکرد، دهیانگوت: «دهرویش ههمیشه خهریکی خواپهستین و پۆژی پینج جارن نوێژی دهکن، تو بلئی شتی وا بئ خواییان لی بوهشیتهوه.»

خانۆ ههستی بهوه کردبوو که زۆر کهس هه ن بریوان ناکهن.

له نکاوئ دهگهی دیوهخانئ کراوه و دهرویشهکانیان لهبهر شیپانهوه راگرت. دهستیان له پشتهوه بهستراوو. خانۆ ئهمری کرد:

– «دهستیان بکهنهوه.»

دهستیان کردنهوه.

خانۆ تییان پاما، گوتی:

– «بههه ژوووتر وهرن، بۆ ئیوه راستی دیوهخانئ.»

پیری دهرویشان له پیشی راوهستابوو. چهند پۆ بوو، له زیندانیدا بوون، پهنگیان پهریبوو، دهتگوت نهخۆشییهکی زۆر گرانیان گرتوو. هاتنه ئیوه راستی دیوهخانئ راوهستان.

خانۆ گوتی:

– «ئوه مانگئ پتره ئیوه لهو شارهی مهدا خهریکی زیکر و سهماکردنن و

به‌زم و رهمان ده‌گيرن و حالتان لي دي، دها ئه‌مجاره‌ش حالتان لي بي و راست و دروست پيمان بلين: كي نارووني؟ به چ نيازتيكه‌وه هاتوون؟ بلين، بلين.»

ده‌رويشه‌كان مته‌قيان نه‌كرد، پير نه‌بي، گوتي:

– «قوربان زيكر ده‌كه‌ين، به‌لام ده‌ف و بلویره‌كانيان لي ئه‌ستاندووين به‌رموون ويمان دهنه‌وه، هه‌نگي چه‌ند كوړيكي زيكر ده‌به‌ستين، نارديان ده‌ف و بلويريان بۆ هينانه‌وه. پير ده‌في دا به‌ده‌ستي به‌كيان و بلویره‌كانيشي دا به‌ده‌ستي دووي ديكه‌يان، ئه‌وجا هه‌ندي دوش داما و پاشان دهم و لچي جوولانده‌وه ده‌تگوت شتيك به‌ده‌رويشه‌كان ده‌لي. ده‌رويشه‌كان لي قيج بووبونه‌وه، سه‌يريان ده‌كرد. پير له‌نكاو هاواري كرد "حوو، حوو، حوو". ئيدي ده‌ستيان به‌ده‌ف ليدان و بلويز ژه‌نيني كرد. ده‌رويشه‌كان كه‌وته سه‌ما و زيكر كردن.

پير له پيش هه‌موويانه‌وه بوو. سه‌ماي ئه‌ورويان له رۆژاني ديكه‌يان زور به‌جوشتتر و خوشتتر بوو. خانۆ سه‌ري له په‌نا گوپي به‌كه‌لواني، كه به‌ته‌نيشتييه‌وه روينشتبوو، نا، گوتي:

– «ئهمانه وا به‌ته‌مان به‌وه سه‌ما و فرت و فيله‌ خويان له ده‌ستمان رزگار بكن.»

پير كه‌مي ليدان دايرا و دووركه‌وته‌وه، ده‌ستي به‌حاي و حوو و پفه‌ پف كرد، ده‌تگوت كووره ده‌ده‌ميني. ئه‌واني ديكه ده‌ستيان به‌ردا و خويان به‌ملا و به‌ولادا باده‌دا و هاواريان ده‌كرد:

– «حه‌ي ئه‌للا، حه‌ي ئه‌للا، حه‌ي ئه‌للا.»

پاشان دايانه‌ واقه، واقی. پير له دووره‌وه وه‌ستا بوو، هاواري لي ده‌كردن، به‌ده‌نگيكي گر و به‌رز ده‌يگوت: "ئه‌ها، ئه‌ها، ئه‌ها". سه‌عاتيک بوو ئه‌مانه به‌ده‌وري خوياندا ده‌خولانه‌وه و پرچيان به‌نه‌زم ده‌هاتن و ده‌چوون. ئه‌م شته سه‌يرا نه‌ له كورده‌واريدا باو نه‌بوو، خه‌لكي زور به‌هه‌وه‌سه‌وه ته‌ماشايان

دهکردن.

ئەوجا خانۆ گوتی:

– «بەسە واقە واق و حای و حوو. راست بڵین لە کوێو هاتوون؟ کێ نارووونی؟ بۆ چیمان نارووون؟»

مەجلیسەکە هەموو کڕبوون. دەرگەیی دیووخانی خرابوو سەرپشت. ژنان لەبەر دەرگە فسکە فسکە و چرپە چرپیان بوو.

دەروێشەکان هیچیان دەنگیان نەکرد، پیر نەبۆ، گوتی:

– «ئێمە دەروێشی خوا و پەیرەوی محەمەد پیغەمبەرین، رێگامان دراو لە ولاتی موسولماناندا لە هەموو شوێنیک سەر بەست بێن و بەهەموو لایە کەدا بگەرین، کەشکۆڵ هەلگرین و دەرۆزە بکەین، بەهەر جوۆری بۆ بەرپێو بچین. بڕوا بکەن کەس نەیناردووین.

خورشید ئێیان هاتە پێشی، گوتی:

– «چاکە، ئەگەر ئێو دەروێشی خزان و راستگۆن، ئەی کارتان بەکارگەیی چەکسازی چ بوو و بۆ لە شاگردەکانتان پرسێ لێرە چ جوۆرە چەکێک دروست دەکەن؟». باشە ئەو هەش هیچ، ئەدی بۆ چوونە بەر دەرگای ئەشکەوتی، ویستتان دەژوووری کەون؟ چما نازانن ئەو ئەشکەوتە دوورە شارە و قەدەغەییە و کەسی لێ نییە سەمایان بۆ بکەن. راست بڵین، ئێو لە چ دەگەرین؟»

پاش ئەو پرسسیارانە بوو بەچرپە چرپی خەلکەکە. وێ دەچوو هیندەیی نەمابوو شیران هەلکێشن و هەر لەویدا لەت و پەتیان بکەن.

ئەوان ردین سپی کە دەپێشدا بەزەیان پێیاندا دەهاتەو پاش ئەو پرسسیارانە بەچاوی پر رق و کینهو تێیان رامن، دەتگوت لە دوژمن دەنۆرن.

هەندێ بەدەنگی بڵند هاواریان کرد:

– «چ پێویست بە پرسسیاران ناکا، دەبۆ هەر ئێستا هەلیان واسن.»

پیر کە زانی وا ئاشکرا دەبن بەفێل کردی بەحای و حوو دەستیان بە بلوێر ئیدان و سەما کرد بەلام ئەم جارە دەنگی پیری گەورە و بەند و مەقام وەکو ئی

جاران نه‌بوون. زولال و خوښ نه‌بوون. ده‌تگوت ئيسک کاور له گه‌رووی پير گيربووه، به‌ناسته‌م ده‌نگی ليوه ده‌هات.

خانق گوتی:

- «ئیدی به‌سه ئیمه ئەم تەلەکه‌بازی و حال لیهاتنه‌مان دیون. زۆر چاک ده‌زانین ئیوه جاسووسن و تا ئیستاش نه‌ک هه‌ر که‌لەک و ساخته‌ی ده‌رویشان، فریو‌فیلی چه‌ند قه‌ره‌ج و ده‌رۆزه‌که‌ر و ده‌هۆی چه‌ند کۆلکه مه‌لاشمان ئاشکرا کردوون. ئەوی پێ له‌ گونا‌ه و تاوانی خۆی نه‌نی له‌ نیوی ده‌به‌ین. ئەوه‌ی راستی بدرکینێ لێی خوښ ده‌بین. خانق فه‌رمانی دا سه‌ره‌ک دیوه‌خان: برۆ مه‌لا قادری گاس که‌ بیه‌ ئیره‌که‌نه، به‌زمانی خۆی بیگێریته‌وه چۆنی راستی له‌ خۆی گوت و لیره‌ چۆن ده‌ژی؟»

زۆری پێ نه‌چوو مه‌لا قادر هات. مه‌لا کابرایه‌کی لاوازی ره‌قه‌له‌ی که‌لەگه‌ت بوو. میزه‌ره‌که‌ی هیند گه‌وره‌ بوو ده‌موچاوی به‌حال دیار بوو. چاویکی نه‌بوو.

ده‌یانگێراوه:

- وه‌ختی خۆی دلداریکی جوانی ده‌بی نیوی به‌یاز ده‌بی، به‌راستی نیوی وا مه‌گه‌ر له‌ جوانی وه‌کو خۆی هاتی. به‌یاز زۆر شوخ و شه‌نگ بووه، له‌وه هه‌ریمه‌دا ژنی وا به‌ده‌و و جوان و چه‌له‌نگ نه‌بووه. مه‌لا خۆی و دلداره‌که‌ی هه‌موو جارێ به‌دزییه‌وه له‌ ژوانی یه‌کدی ده‌بینن، که‌س پێ نازانی می‌رده‌که‌ی چۆن هه‌ستیان پێ ده‌کا، چه‌ند رۆژیک وه‌پاریزیان ده‌که‌وی و خۆیان لێ ده‌گرێ، تا رۆژیکی له‌ مالی خۆیدا مه‌لای ده‌گرێ. له‌ تۆله‌ی نامووس و ئابروودا ده‌با مه‌لای کوشته‌با و ژنه‌شی سێ به‌سێ ته‌لاق دا‌با. واز له‌ ژنه‌که‌ی ناهینێ؛ چونکه‌ له‌ مالی دنیا‌یی هه‌چی وای شک نه‌ده‌برد شیرباییه‌کی دیکه‌ی لێ هه‌لستێ و ژنیکی دی بخوازیته‌وه، مه‌لا ناکوژی، ده‌چێ چاویکی ده‌ردینێ بۆ ئەوه‌ی بێی به‌په‌ندی زه‌مانه‌ و جاریکی دی ته‌ماح نه‌کاته ژنی خه‌لکی و ئیدی به‌چاوی چه‌پی تا ماوه، ژنان نه‌بینێ.

مه‌لا قادر که‌ وه‌ژوو‌رکه‌وت سلأوی کرد و ئیکلامیکی بۆ خانوی کیشا خانق

گوتی:

– «مەلا قادر بۆيانى بېگېرەوۋە شا عەباس چۆنى بۆ نېو ئىمە ناردى بۆ جاسووسىيى و كە گرتمانى چۆن راستىت لە خۆت گوت و چۆنت لى خۆش بووين و ئىستاش چۆن دەژى؟ دە بېگېرەوۋە دەى،»

مەلا قادر پېشان بەيەك چاۋەكەى نۆرىيە دەوربەرى خۆى، ئەوجا سەيرىكى دەرويشەكانى كرد، گوتى:

– پۆژىكى ۋەزىرى شا عەباسى بانگى كردم، پىي گوتم: «دەمەوى بۆ نېو كوردەكانى قەلاى دمدت بنىرم، ئەتوو مەلاى، كەس نامۆيى لە مەلايان ناكا و شكيان لى ناكەن. بۆ ھەر سړىكيان ھەيە پى بزانه: چەند سەريان، چەند پيادە، چەند سوارە، چەنديان چەك ھەن، لە كوئيان تەقەت كرددون، لە كوئيان دىن. دووبەرەكيان تىدایە يان نا؟ جا ھەر كە گەرايەوۋە بە زىران خەنيت دەكەم. ئەمنىش نەمدەتوانى قسەى ۋەزىر بشكىنم. ئەوۋى راستى بى كە ناوى زىي و دراوى ھىنا ۋەتەماح كەوتم. ئىدى ئەوۋە بوو لىرە ھەستيان پى كردم، گرتميان، ئەمنىش راستىم لە خۆم گوت، ئىستاش خوا خانۆى لەپ زىرپىنى پايەدار كا، زۆر حال م خۆشە و خۆش دەژىم.»

پدین سپیەك ھەلستا، گوتى:

– «كورپنە ئەوى ھاتبى ھىلانەى ئىمە بروخىنى پرسیارى بۆچىيە و چەند و چۆنى بۆ چىيە؟ ئەوانەى كە غايەنەتى دەكەن دەبى نەمىن و لە كوشتن بەولواۋە ھىچى دىكە رەوا نىيە. مەگەر ھەر ئەم جۆرە كەسانە نىن بوونە بنۆسى كۆلۆى و نەگبەتى كوردستانى.»

مەجلىسەكە ھەموو گوتيان:

– «ئەشەدوبىللا قسەكانى راست و بەجىن، ھەقە ئەمانە ھەر ئىستاكە بەداردا كرىن.»

خانۆ ئەمرى كردە جەوزۆ:

– «خىرا دەستيان ببەستن، لە زىندانىان كەن، بلا سبەنى جاركىش بەشار

و گونداندا جارِان بکیشن، خه لکی له مهیدانی کۆوه بن، ئه و دهرۆیشهانه هه لدهواسین، تا بن به پهنده.

له نکاو دهستیان بهستن، جهوزو گوتی:

– «ده بیانبهن دهی.»

دهرۆیشه میردمنداله کهیان دهستی بهگریانی کرد، گوتی:

– «ئهن له زیندانی ماوین، مه ره خه سم کن، راستینان پی ده لیم، دهستیان

کرده، له هاورپیکانیان هه لپری و ئه وانی دیکهیان بو زیندان بردن.»

دهرۆیش گوتی:

– ئه وه دوو ساله دایک و بایم له تاو هه ژاری به و دهسته دهرۆیشهیان

سپاردووم، پارووه نانیکمان وه چهنگ که وئ. هه ر پیره کهیان کورد بوو به منرا

بووین به دوو کورد. نیزیکه ی سی سهد دهرۆیش ده بن، زوریان عه جه من، به لام

ئه فغانی و ئازهر بایجانیشیان تیدان. پیره کانیان خاوه ن ژن و مندالن. به هه ر

لایه کیدا برۆن، با دووریش که ونه وه مواجی سالانه ی خۆیان ده بی به جی بیدن

و هه ریه که سالی، چه ند تمه نیک به پیری گه و ره بدا. به هاری جاریکی پیر

به دزییه وه پی گوتم:

– ده بی بچینه قه لای دمدم.

به راستی زۆرم پی خو ش بوو، چونکه گه لیکم له مه ر قه لای دمدم و شاری

خانۆی له پ زترین بیستبوو، پیر گوتی:

– به لام پیش چوونمان، ده بی سه ریکی وه زیری بدهین و زیکر و سه مایه کی

له خزمه تدا بکهین.

دوو مانگ پتر بوو، خه ریکی زیکر و سه ما کردنی بووین، مه شقمان ده کرد.

که چوینه خزمه تی وه زیری، ئیواریکی درهنگ ده ستمان به زیکر کرد، پیر

خۆی دهستی به ئاگر خواردن کرد. وه زیر فه ند و سه مایی په سند کردین،

گوتی:

– باشه برۆین. کاری مه ئه وه یه که ده بی هه موو سه ریکی شاری قه لای بو

وهدەست بئىنەن و ئاگادارى بگەين، بەلئىنى داوینى زېر و دراویكى زۆرمان
بداتى. چتان لى وهشیرم وهللا شا عباس ناردوونى.»

خانق فەرمانى دا:

– «بیانخکینن، بەلام خو له و لاوهى مهگهیهنن.»

ئیدی ئەوئى رۆژئى جارکیش جارىان کیشا:

– «خه لکینه وەرن، گهلۆ وەرن، سبهینى له مهیدانى، جاسووسهکانى شای

ئیرانى هه لدهواسرین. هۆو خه لکینه هۆوۆۆ.»

بۆ سبهینى له مهیدانى نۆ دەرویشى زرتە و زهبه للاح به داردا کرابوون.

خه لکی ولاتی بهرۆدار له هه موولارا هاتبوونه سهیریان.

به‌شی پینجه‌م

شایی

رؤژانی فینک و خوښ له تارانی* سالی هر دوو جارن. جاريکی له به‌هاريدا، له مانگی ئادار و نيسانی و چهند رؤژيکيش له مانگی گولان. به‌هاری، هممو دنيا به‌گوليلک و دار و درهختی سه‌وز دهرآزيته‌وه، دنيا زور فینک و خوښ ده‌بی. جاري دووهم له پایزیدا، ئیدی گهرما راده‌کشی، گه‌لا زهرده‌لده‌گه‌رین، کانی و سه‌رینچاوان له کورتی دهمدن و ده‌بیته‌ ئاویمی، به‌لام دار و درهخت سه‌رله‌نوئ گه‌لا ده‌کهن، پیاو خواخوایه‌تی به‌کووچه و کولانی شاریدا بگه‌ری و بو باخ و باخچان بچته سه‌یرانی.

رؤژيکی له و روزه فینک و خوښانه‌ی پایزی بوو، شا عه‌باس زلیخای کچی پادشای ئه‌فغانستانی هینا و شایی کرد. شاییه‌که له باخچه‌یه‌کدا ده‌گنیدرا ئی که‌ونه شا‌کانی ئیرانی بوو، خه‌لکی شار تیکرا وه‌جوش که‌تیبون و به‌جاری تیک چرژابون، له هممو لارا ده‌سته ده‌سته میوان له وه‌زیر و میر و موشیر، له خانی قشلاخ و گهرمه‌سیر و ناوچه و هوزان بانگ کرابون، هه‌ریه‌که دیاری به‌نرخه‌ی خوی هینابوو. چهند به‌گیتی کوردیش بانگ کرابون، له‌وانه بوون که غه‌یانه‌تیا له نیشتمانی باو و باپیران کردبوو. باخچه هیند پي بوو جیگای میوانیکی دیکه‌ی لی نه‌ده‌بووه‌وه، شا فه‌رمانی دا

* پاته‌ختی شا عه‌باس ئیسفه‌هان بووه، نه‌ک تاران، چونکه ئه‌و ده‌می تاران نه‌بووه، وه‌ک له پيشه‌کییه‌که‌دا پروون کراوه‌ته‌وه.

گورجی تهختیکیان له بهردهرگای باخچهی بۆ دانان، کز و سه‌رشوړ
رۆنیشن. میوان و وهزیران که چاویان بهم کوردانه کهوت، کلاو قیت، مشکی
له‌سه، شان به‌عه‌بای سوورمه‌داره‌وه، رمبی گه‌وگه‌ویان به‌ده‌سته‌وه، شیریان
به‌قه‌ده‌وه، هه‌موو دایانه قاقای پیکه‌نینی، یه‌کیان گوتی:

– نازانم، شا عه‌باس ئەم ورجانه‌ی چۆن بۆ شابی بانگ کردوون؟

مه‌حموود خان ئەو قسانه‌ی پێ خوۆش نه‌بوون، کابرا به‌بنه‌ماله و ره‌گه‌ز
کورد بوو، باوی زۆر له‌میژبوو موشیری شا عه‌باس بوو، ده‌لێن موشیری وا
ناقل و ژیر له خزمه‌ت شاکانی ئێراندا نه‌بووه و نه‌ده‌بیته‌وه. مه‌حموود خان
باوی ئاسایی بووبوو به‌پراوژکه‌ری شا عه‌باسی. ئەو ته‌وس و قه‌شمه‌ریه‌ی بۆ
قووت نه‌چوو؛ چونکه زۆر جار ان قه‌شمه‌رییان پێ کردبوو! ئەو قسانه‌ی
وه‌بیراته‌وه که دایانه‌که‌ی به‌مندالی پیتی گوتبوون: «مه‌حموود خان، له
ده‌ورت گه‌رێم، ده‌لێن غیره‌تیان وه‌به‌ر سه‌گی نا غیره‌تی بزوت و پتی خوۆش
نه‌بوو به‌بێ غیره‌تی ئیویه‌رن، غیره‌ت نیشانه‌ی شان و شه‌وه‌که‌تی
که‌له‌می‌ردانه.»

ئەوئ ئیوارئ نیو باخچه چراخان کرابوو، ده‌تگوت رۆژی نیوه‌رۆیه. له
هه‌موو لا را به‌زم و ئاهه‌نگ و سه‌یران و رایواردن بوو، له لایه‌کی فه‌ندباز
شتی سه‌یروسه‌مه‌ریان نیشان ده‌دا. له جیه‌کی لاقرتیکه‌ر شتی ئه‌وتۆیان
ده‌گوت پیاو له‌به‌ر پیکه‌نینی خوۆی پێ رانه‌ده‌گیرا، له لایه‌کی دی ته‌نافازان
به‌سه‌ر ته‌نافی باریکدا ته‌نافازیان ده‌کرد و به‌شتی سه‌یر خه‌لکیان دلخۆش
ده‌کرد و وه‌پیکه‌نینیان دینان، له جیه‌کی ئیزیکه‌وه، له پشت په‌رده‌وه ژنه
وه‌زیر و ژنه خان و ژنه بازرگان له‌گه‌ل فه‌یزه خانمی ژنی شا عه‌باس و
زلیخای تازه‌بووکی سه‌یریان ده‌کرد. ژنان به‌نۆره ساز و سه‌نتووریان لێ ده‌دا
و یه‌که یه‌که وه‌سه‌مایێ ده‌که‌وتن و گۆرانی و لاوژهیان ده‌گوت. شا عه‌باس بۆ
خوۆی له جیه‌گی به‌رز، که به‌سه‌ر هه‌موو شوینیکیدا ده‌روانی و هه‌موو
لایه‌کی لێرا دیار بوو، رۆنیشنبوو، زلیخای خرین و شوخیش ده‌ستی دایه
سازی و به‌هه‌نجه ناسک و نه‌رمۆله‌کانی، مه‌گه‌ر هه‌ر له خوۆی بێ، ده‌ستی

به‌ساز لیدان کرد و به‌ده‌نگیکی وه‌کو ده‌نگی بلبلان ئەو گۆزانییه‌ی گوت:

سویتسکه‌یه‌کی تازه باله‌فر بوو، تازه له هیلانه وه‌ده‌رکه‌وتیوو،

له پر واشه‌یه‌کی گه‌وره، پری دایه و بۆ هیلانه‌ی خۆی برد.

به‌لام نه‌یتوانی ته‌واوی بکا، فرمیتسک، به‌سه‌ر روومه‌ته ئاله‌کانیرا جۆگه‌له‌ی به‌ست. بۆ شارده‌نه‌وه‌ی فرمیتسکه‌کانی سازه‌که‌ی به‌رووی خۆیه‌وه‌ گرت و قورگی پر بوو له گریان. رای کرد له پشت په‌رده‌یه‌که‌وه‌ خۆی شارده‌وه.

فه‌یزه‌ خانمی هه‌ویی ده‌می نایه‌ په‌نا گوپی ژنه‌ وه‌زیریکی، گوتی:

- ئەم باوان وێرانه‌ حه‌زی له خالۆزایه‌کی خۆی کردبوو، به‌لام باوی به‌نابه‌دلی و زۆر و تۆبزی دایه‌ شا عه‌باسی، هه‌ر بۆ هه‌ندێ لایه‌کی بلوجستانی بداتی.

چهند پوژ بوو شای و به‌زم هه‌ر به‌رده‌وام بوو. پوژتیکێ دوو فیلیان هینا، به‌لام چ فیل، میوانان هه‌موو به‌جاری واقیان و پرما. هه‌ریه‌که‌ زه‌لامتیکێ به‌سه‌ر پشته‌وه‌ بوو، قورتمیان هیند درێژ بوو له زه‌وی ده‌خشا و شفره‌ که‌وانییه‌ سپییه‌کانیان له ژیر لچیان‌وه‌ سپی ده‌چوونه‌وه، ئەوه‌نده‌ به‌سام بوو پیاو زه‌نده‌قی لیتان ده‌چوو.

ده‌یانگوت پادشای هندستانی به‌دیاری بۆ شا عه‌باسی ناروون. یاری و فه‌ندیان ئەوه‌ بوو، به‌قورتمیان جامه‌ شه‌ربه‌تیان به‌پری هه‌لده‌گرت، بۆ ئاسمانتیان به‌رز ده‌کرده‌وه، ئەوجا جوان و زه‌ریف، به‌وه‌ستایانه‌ له‌سه‌ر خواتیتیان داده‌ناوه، دلۆبیتیکێ لێ نه‌ده‌رژا. جار جاریش قورتمیان له‌ ده‌ست ده‌قۆستنه‌وه. میوانتیکێ نابه‌له‌ پنچکێ گۆشتی دا به‌یه‌کیان فیله‌ نه‌یکرده‌ نامه‌ردیی هه‌تا توانی پنچکه‌ گۆشتی بۆ کابرای میرانی ئاویت، جله‌کانی هه‌موو په‌له‌ کرد، هه‌ندێ له‌ میوانان گوتیان:

خوا هه‌لناگرئ، ئەو به‌سته‌زمانه‌ بۆ ئازار ده‌دن، چما نازان، فیل گۆشت ناخوا، هه‌ر دان و میوه‌ و سه‌وزه‌ ده‌خوا.

پاشان فیلیکیان چوو له‌ پیتش میوانه‌ کورده‌کان وه‌ستا، قورتمی بۆ یه‌کیان

دریژکرد، بوو به قاقای پیکه‌نینی، خانیکی عه‌جه‌م به‌ته‌وسه‌وه، گوتی:
- کورینه، ته‌ماشاکهن، چۆن فیل ئامۆزای خۆی ده‌ناسیته‌وه. ده‌بین چۆن
چوو ه‌کن خزماني خۆی. میوانه‌کان دیسان دایانه قاقای پیکه‌نینی.
بازرگانیک هه‌ستا، گوتی:

- ئیوه به‌و گیانله‌به‌رانه پی ده‌که‌نن، به‌لام ده‌بی ئه‌وه بزانه که ه‌یچ
گیانله‌به‌ریکی دیکه ه‌ینده‌ی فیل زیره‌ک و ژیر نییه، له ه‌یندستان ه‌یچ
ده‌عبایه‌ک بۆ پاسه‌وانیی خاوه‌نی خۆی له فیل دلسۆزتر نییه.

راسته شایي و رابواردن بوو، به‌لام عیلى به‌رۆدار که به‌سه‌ر دمدمه‌وه
نیشته‌جی بوون قه‌ت له میشکی شا عه‌باس نه‌ده‌هاتنه‌وه‌ری و هه‌میشه بی‌ری
لی ده‌کردنه‌وه. ئه‌وان ریگای کوردستانیان لی گرتبوو و نه‌یان‌دیشت بستیک له
کوردستان بیه‌ته پیشی. ئه‌ویش به‌هه‌ویای ئه‌و جاسووسانه بوو که له‌میژبوو
بۆ قه‌لای دمدمی نارده‌بوون. شا وه‌بیری هاته‌وه ده‌بوو ئه‌و پایزه به‌هه‌ر
ره‌نگیکی با ده‌رۆپشه‌کان گه‌رابانه‌وه و هه‌موو سړیکی ئه‌و کوردانه‌یان ده
مستی نابا، به‌لام وا کاتی گه‌رانه‌وه‌یان به‌سه‌رچوو و هه‌ر نه‌گه‌رانه‌وه، بۆچی؟
شا عه‌باس له جه‌نگه‌ی بیرکردنه‌وه‌یدا بوو له‌نکاو وه‌زیری دیوان وه‌ژورری
که‌وت، ده‌می له په‌نا گوپی نا شتیکي به‌گوپییدا چرپاند. شا عه‌باس ره‌نگی
به‌ری، وه‌ده‌رکه‌وت. میوانان هه‌ستیان پی کرد، هه‌ندئ ویستیان هه‌ستن،
برۆن، به‌لام وه‌زیر گوتی:

میوانانی ئازیز، شا که‌می سه‌غله‌ته، خۆتان ده‌زانن ئه‌وه چه‌ند شه‌و و چه‌ند
رۆژه شایي و لۆغانه و به‌زم و ره‌زمه، شا ته‌شریفی پشوویک دهدا، دیسان
ته‌شریف دینه‌پته‌وه. تکا ده‌که‌م شایي چۆل مه‌که‌ن، فه‌رموون، فه‌رموون،
هه‌رکه‌سه له جه‌نگه‌ی خۆی رۆنیشی و ده‌ست به‌رابواردنی بکه‌نه‌وه و له ساي
سه‌ری شا و فه‌یزه خانمی که‌یفان بکه‌ن. به‌شکو خوا و حه‌زته‌ی عه‌لی له‌شی
ساغ که‌ن و نیرینه‌یه‌کی پی خه‌لات بکه‌ن. خوا به‌زه‌ییی به‌وه‌جاخ کویرییدا
بیته‌وه.

مه لا و سهیدان هه موو دهستیان بۆ ئاسمانی بهرز کردهوه، له خوای پارانهوه، ئەگەر خوا کورپتیکی به پاشا ببهخشی به ئینیان و ابی بچنه زیارهتی مه شههد و که ره لایب.

شا عه باس هاته خه لوه تگایی، ره قیبتکی دوژمنی خانوی له پ زیڕین خوی گه یانده شا و خزایه بن دهستییه وه، گوئی:

- خانۆ هه ر ده ره ویشانی گرتوون، دهیه وئ له داریان دا.

زۆری نه خایانده ئه م خه به ره له ئیو میوانانیشدا بلا بووه وه. شا عه باس له دووی وه زیری سوپایتی نارد، وه زیر هات، شا پرسی.

- بیستوته؟ ده لئین ئه م خانۆ کورده سه گبابه هه ر ده ره ویشانی گرتوون گوایا له داریان ده دا.

- به ئی، شا پایه داربئ، ئەمنیش دوینئ له ره قیبتکی خانۆم بیست، گوئی:

- له پێشدا جارچی به هه موو لایه کدا ناردوون جارپان رایه شتووه که جاسووسه کانی شا عه باسیان گرتوون و یه کیان پتی له گوناھی خۆی ناوه و راست و پاک گوتویه: ئه رئ وه لّاهی، ئیمه جاسووسین و شا عه باس ناردوینی. ئیدی هه ر ئه وئ پۆژئ خانۆ سئ و دووی لئ نه کردوون و هه موویان له مه یدانئ له دار داون.

- ئه دی تا ئیستا بۆ دهنگت نه ده کرد؟

- شا پایه داربئ، جا ئه من چۆنم دل دئ خه به ری وا شووم و ناخۆش به و پۆژه خۆشه ویسته به جه نابت رابگه یه نم. ئه وه بۆ من ئه و په ری هه رزه گۆیی و ناماقو لاییه.

شا عه باس زۆر تووره بوو، گوئی:

- هه ر ئیستا ده بی قۆشه نی سازکه ی و سلیمان خانی له گه ل بنیتری، هیرش بباته سه ر قه لای دمدم بیرووخینئ و خانۆشم بۆ به دیل بگری و بیهینئ.

- شا پایه دار بئ، با ئه و کاره دواخه یین تاوه کو به هار دادئ. ئیستا وهختی

نییه، ئەو کەژ و کێوانە لەمیژە بەفر گرتوونی.

شا عەباس نیوچاوانی گرژ بوو، بەتوورەیییەوه گوتی:

– ئەم قسانە چییە؟ من ئەمر دەکەم، دەبێ هەر لە ئیستا سلیمان خان بەرێ کەوێ.

وەزیری سوپا کە بینی شا تووکی سەری رەپ بوو و چاوی وەختە بچتە پشتی سەری، گوتی:

– بە ئێ قوربان، ئەمر دەفەرمووی، سبەینی زوو قۆشەن ساز دەکەم، لەگەڵ سلیمان خانی بەرەو قەلای دمدی بەرێ دەخەم.

ئەوجا شا عەباس گەراوه نیو میوانان، بەلام هەر بیرى دەکردەوه، لە دلی خۆیدا گوتی: «قسەکانی وەزیر بەجێن، راستە، وەختی نییه. چاک وایە لە پێشان دە هەموو سرتیکیان بگەم، جارێ سلیمان خان با بەبیانوی میواندارییەوه بنێرم، تا بەچاوی خۆی هەموو ناوچەکە ببینی و لە نیازی ئەو کوردانە بگا، ئەوجا هێرشیان بەرمەسەر.

پاشای دوو رۆژان سلیمان خان بەقۆشەنێکی پڕ چەکەوه دەبوو لە ئیسفەهانێوه بۆ قەلای دمدم بەرێ کەوتبا. خەبەریان بە شا دا لەشکر ئامادەیه. شا عەباس بانگی سلیمان خانی کرد بریدیە خەلۆهتێ پێی گوت:

– سەربازی زۆر مەبە، تەنێ هەر سەد سوارێکی ببە.

دەهەوێ وەکو میوان، وەکو رێوی بچی. بزانه قەلای کوێ کەوتوو؟ لە چ ناوچەیه کدایه، رێگاوبان چۆنە؟ زۆر بەوردی بزانه ئەم کابرا کورده نیازی چییە و چیی لە دلدایه؟ نایا وەکو هەموو رەعیەتێک قبوول دەکا خەرج و باجان بدا، یان نا؟ لە پاشان بگەرێوه، بەشکو بەهاری شتێکی بە شتێک بکەین، قەت بووه و ببستراوه کوردێک لە شا یاخی بێ و بەرەبەرەکانی بکا؟ دە برۆ، دەی ئوغرت خێر و خوات لەگەڵ.

سلیمان خان ئەوێ رۆژێ بەرێ نەکەوت، ئیوارێ بانگی بەکر بەگی کوردی کرد، گوتی:

- به بکر بهگ من سبهینى بۆ قهلاى دمدم، بۆ میوانى خانوى كورد دهچم، بهلام رېگا ئاز و چه توونه و شاره زاش نيم، دهبى له گه لم بچى رى به رېتم بكهى.

- به سه رچاو، قوربان من نامادهم.

- ئيمه سبهينى له گه ل به ره به ياندا به رى دهكه وين.

- جه ناپى سليمان خان، به شكو ئيزنم بدهى ئه منيش به رگى سه ريازى ئيرانى له به ركهم، نهكو بمناسنه وه.

- مه يلى خۆته، چۆنت حەز ليه با وابى.

وهختى سليمان خان له ئيسفه هانپرا به رى كهوت هه ور و هه لا بوو. سليمان خان سه رى هه لپرى، سه رى تىكى ئاسمانى كرد، گوتى:

- شوكون هه وا خۆشه، ئينشاللا سه فه ره كه مان به ئوغره.

- خان خۆش بى، ئينشاللا سه فه رى هه ر به ئوغر ده بى، به لام ئيسستا له چياكانى دمدم به فر كرپوه دهكا.

عه شيره تى به ردار عه شيره تىكى گه وره بوو. نهك هه ر له سه ر چياكانى دمدم، له گوندى خۆش خۆشيش ده ژيان. كشتوكا ئيان ده كرد. له خوارى گه رمژ و گه رمه سپران بوو. په زيان به زستانان تا به هار خۆش ده بوو له وه گه رمژانه ده له وه پراند؛ چونكه ئه و گه رمژانه قهت به فر يان نه ده گرت. به لام چه ند رۆژيک بوو، پيش هاتنى سليمان خان هه ندى به فرى لى بارى بوو.

كاتى گه يينه بن چياكان سليمان خان گوتى:

- بۆيه ده ئين كورد پياوى چيايين. ئيمه هيشتا له تارانى بووين به بکر بهگ ده يزانى ئيره به فره.

- به لى قوربان، ئيمه له هه لسوكه وتى كه شوه وا به له دين، هه ر له مندا لپرا به گورانى كه شوه وا دين، ئه گه ر كورد ته ماشاى خۆر، يان مانگ، يا ئاسمانى كرد گورجى ده زانى ئه وى رۆژى سبهينى كه ش چون ده بى و به چ بارى كدا هه لده سوورپى، سامال و خۆش، يا باران و ته ر و تووشى ده بى.

- ئەي ئافەرىن كوردىنە بۆ خۆتان و زىرەكىتان، وەللا باوہ كەس وەكو ئىوہى لى نازانى. من باوكم خاوەن زەوى و زار و سامان بوو، وەبىرم دى ھېشتا لاو بووم، ھەرچى رەنجبەرمان بوون، كوردى نەبى ئىدى ھەموو عەجەم بوون؛ ئەو كوردە لەمىژبوو بەمال و خىزانەوہ ھاتبووہ كىمان. زۆر زىرەك بوو، كەسىكى دىكەى وەكو خۆى نەبوو بزانى كەش كەنگى خۆش دەبى، ھەتاو كەى دەردەكەوى كەينى باران و تەر و تووشى دەبى. باوم خوا لىي خۆش بى، ھەمىشە ھەر پرسى بەو دەكرد و ھەر ئەو بوو راوژكەرى پاستەقىنەى و زۆرى خۆش دەويست.

- قوربان، ئەوہ چۆن ئەو مالە كوردە بەتاقى تەنى ھاتبووہ كىتان؟ دەلین ھەر بالندەيەك و نىو پۆلى خۆى. ئەمن بەش بەحالى خۆم كە پەنام ھىنا بەر شاھەنشای بەخۆ و ھۆزمەوہ ھاتم، پروا بفرەموو ئەگەر بەتەنيا مالە ھاتبام رۆژىكم دەر نەدەبرد و دلم دەتۆقى.

سلىمان خان بىرى دەكردەوہ، گوتى:

- كوردە پىاوئىكى لە گوندى خۆيان كوشتبوو، بەلەنگازە، وپراى خوينبىزىش خاوەن خوين قايل نابى، كابرا لە ھۆزىكى گەورە و دەسپۆ دەبى، لىي خۆش نابى، دەكاتە سەر بەگى ھۆزى ئىلان و بىلان دەبى ئەو دوژمنە لە ھۆزى وەدەرنى، بەگىش وەدەرى دەنى.

- دەلین كوردە عادەتى وايە ئەگەر يەكيان عەشىرەت بەدەركرد ئىدى چ عەشىرەتتىكى دىكە نايگرىتە خۆى. بەلى ئەو ھەش بەسەرە بەو رەنگى خۆى گەياندبووہ ئىرە و بووبو بە رەنجبەرمان.

- بەلى قوربان، تى گەيشتم.

سلىمان خان گەيشتە داوئى چىاي دمدەم، بەفر تا دەھات زياتر دەبوو. لە گوندەكانرا، خەبەريان دا بە خانق وا گەورەيەكى عەجەم بەسەد سوارەوہ بۆ قەلا دى.

لىيان دەپرسىن:

- کوپوه دهچن؟

- دهچینه میوانی خانووی کوردان.

خانق دستبهبجی تیگهیی که ئەمه شتیکی خوښ نییه. ههستا دوو سهه سواری له گه‌ل خۆ خست و به‌پیریانه‌وه چوو. هیشتا ریتگا ماوهیه‌کی مابوو، سلیمان خان بگاته جی، خانق له گوندیکی تووشی سلیمان خانی هات. زۆریان ریز و حورمهت گرت. ئەو چه‌ند رۆژه‌ی که سلیمان خان له‌وئ بوو، هه‌ر با و بۆران و کرپوه بوو. دراوسی نه‌یده‌توانی سه‌ر به‌مائی دراوسیدا بکا. سلیمان خان به‌جاری وری به‌ردا بوو. نه‌یده‌زانی چۆن به‌ره‌و تاران بگه‌رپه‌ته‌وه. گوئی:

- خانق ئیره جیی ژیان و گوزهران نییه، زهمه‌هریریکه بۆ خوئی، به‌راستی سه‌رم لی شتیواوه، خوښم نازانم چۆن بگه‌ریمه‌وه تاران.

به‌کر به‌گ به‌فارسی به‌سلیمان خانی گوت:

- قوربان، دلنیا به‌ و هیچ نیگه‌ران مه‌به، خوا یار بی، به‌ریتگایه‌کتدا ده‌به‌م زوو بگه‌ینه‌وه.

خانق خوښی فارسی ده‌زانی، که ئەو قسانه‌ی بیست سه‌رسام بوو. له‌ دلی خویدا گوئی:

- «ئهم سه‌ربازه‌ عه‌جه‌مانه‌ چۆن وا شاره‌زای ئەو ریتگایه‌ن؟»

به‌لام خانق نه‌یده‌زانی ئەو کابرایه‌ کورده. که سلیمان خان له‌ ژیان و گوزهرانی کورده‌کانی قه‌لای پرسی، خانق گوئی:

- شاهه‌نشا پایه‌دار بی، ئیمه‌ هه‌مانه‌ و نیمانه‌ ئەو له‌ته‌ زه‌وییه‌مان هه‌یه، ئەوه‌شمان به‌ه‌زار کوله‌مه‌رگی و ده‌ردی سه‌ری پیکه‌وه ناوه. خوا خوئی ئاگاداره‌ خراپه‌ی که‌سمان نه‌ویستوه‌ و ناشمانه‌وئ. شا پروویانووی چمان لی ده‌گرئ، گوايه‌ که‌می زه‌وی هه‌یه.

پاش چه‌ند رۆژی با و بۆران و کرپوه کپ بوو، بوو به‌ سامال و هه‌تاو که‌وت. سلیمان خان ئیزنی مه‌ره‌خه‌س بوونیی له‌ خانق خواست. پاش

مالاوبی و دوعاخوازی بهرئ کەوت.

ماوہیەک رویشتن، بەکر بەگ لاریتہکی گرتەبەرئ. بەیینک بەبەر ھەتاو دا رویشتن. شویتنەکہ بۆ ھەسانەوہی خویشیان و ئەسپەکانیشیان لەبار نەبوو. ھەتاو بەفری تواندبووہوہ، زۆری نەما بوو.

بەکر بەگ لەگەڵ چەند سەربازیکدا دوور بەدوور لە پێشەوہ دەرۆیشتن، سلیمان خان ھێند دلنیابوو بیری لە ھێچ نەدەکردوہ. ھەرکە گەیینە کانی بووک ھەر وەخت لە خویشیان شامەرگ بی. ھەرکە گەیشتنە سەر کانی بووکی تەماشایان کرد مەرەکیویہک ئاوی دەخواتوہ. کە چاوی بەسەربازان کەوت سلەمیہوہ، قەلەمبازی دا و راست سەرەو ھەوران بۆ سەری چیا ھەلآت. سەرباز کردییانہ گالە و ھەرا و ھاراوہ ھاراوہ، لە پڕ ھاششە ھەرەسی بەفر ھات، بەلام چ ھەرەستیک، دتگوت بایہ، ھەرچی گاشەبەرد بوون ھەمووی راپیچا و لەسەرۆ گلۆری کردنەوہ، ئیدی نە سوارەکان نە بەکر بەگ دەرڤەتیان نەما ھەلین، بەجاری بەخۆیان و ئەسپەکانیانہوہ ھەموو نوقم بوون و شتاقیان بەدەرہوہ نەمان و دتگوت ھەر کەسیشی لی نەبووہ. سیتان بەخۆ و ئەسپەوہ لە نیو چوون و کەس نەیزانی چییان لی بەسەر ھات. سلیمان خان کە ئەو کارەساتە ھەچاوی خۆی دی، ناچار پاشەوپیاش گەراوہ دواوہ. ئاوی کانی بووک گەرم بوو، ھەلمی لی ھەلدەستا، بەفری دەوروبەری خۆی دتواندوہ و ھاوینانیش ھێندە سار دەبوو خەپارت تی ھاویشتبا دہی قەلشاند.

لە نیو خەلکیدا وا باو بوو کە جاریکیان زستانئ بووکیک بەو رێگایەدا دینن، کاتیک دەگەنە سەر ئەو کانیہ لادەدن بحەسینەوہ. گۆرانییژ و خویشخوان دەست بەگۆرانی گۆتئی دەکەن و ئەو بنارانہ لەبەر دەنگیان دەلەپتوہ، لەناکاو بەفر ھەرەس دینئ، ئەوہندە چاوی بقوچینی و بیکەبەوہ دادەخزئی و دھگاتە سەریان، پینچ سوار، بووکی، دوو بەر بووک، دەھۆلکوئی و زوورناژەنیکئی نوقمی نیو چالە بەفریکئی قوول دەکا و شتاقیان لی رزگار نابئ. ھەرچی مالە زاواشە، خۆیان کۆدەکەنەوہ و مەر و گا سەر دەبړن، چبی

دیکه به خه یالدا بى حازر دهکرى و چاوه پى بووکى دهکهن.

بووکى دهبوو ئه وى پوژى بگه بيا ماله زاواى، ئه وانيش چاوه نوږ دهبن تا ئىوارى، به لام بووک ئه وى پوژى ناگاته جى؛ ده لىن رهنگه مالى باوى بووکى سواره كانيان مه ره خه سه نه کردبى، پوژى پاشيش هه چاوه پى دهکهن، نه خىر بووک هه ناگا. بۇ پوژى دوايى چهند سوارىك به پى دهکهن، بۇ مالى باوى بووکى، بزاند بۇ دواکه وتوو! کاتىكى دهگه نه نيزىكى كانى بووکى ده بىن له سه رپا به فرى گه لى هه ره سى هيناوه و به جارى كانى به كه ي پر کردوو ته وه و تهخت بووه. كه س ناو پى نيزىكى كه وى. سواره كان رىگا نادوژنه وه، ناچار دهگه رينه وه به دواوه و سه رله نوئى له رىگايه كى ديكه وه ده چن بۇ مالى بووکى. كه دهگه نه وى پىيان ده لىن هه له وى پوژيوه سوار نىردراون بووک به پى خراوه، سواره كان زور له بووکى دهگه پىن، ئه ملا بووک ئه ولا بووک، له م هوژ سوږاخ له و خىل پرسىيار، هه رچهند دهکهن ناي بىننه وه و هه روا به بى سه ره وده ره و سه روسوږاخ ده مپىننه وه، تا ناخر و ئوخرى به هارى، كوچهر و ره وه ندان له بۇ كوستانى ده چن، دىنه سه ر كانى به كه، ده نوږن شتىكى ره ش دياره: لاشه ي چهند زه لامىك و كه لاکى چهند ئه سپىك له وى كه وتوو. خه به ر ده دهنه كه سوکاريان، دىن، هه ركه سه مردوى خوى ده ناسپىنه وه. مه لا ده لى: ده بى هه ر له شوپىنى خوږانيان بنپىژن، ئه وه چاره نووسه، ده بوو له و شوپىنه دا مردبان.

مه لا چوږن ده فه رمووى وا دهکهن، هه ر له وپنده رى گوږيان بۇ هه لده که نن و ده ياننىژن. ئىدى له نيو هه موو عيله ساتيدا بووبوو به باو، كه زستانان به و رىگايدا تى ده به رپىن هه ركه سه ده مى خوى ده گرت، قروقه پ ورته له ده مپيه وه نه ده هات تا له كانى بووکى ره ت ده بوون؛ جا بۇيه ناويان نابوو كانى بووک.

هه ر له سه ر ئه و كانى به بوو سه ر بازه عه جه مه كانيش به ر تووک و پكى سرشت كه وتن. شا عه باس پى و ابوو سليمان خان ئىستا هه موو سى و په نيه كى خانو و قه لایى دمدى بۇ دىنى و خوا و ئىمامى عه لى له پشتى بى به هارى له شكرى لى ده كا و قه لا به سانايى ده گرى و هه نگى خانو و عىل و

عەشیرەتی ھەموو دەبن باندووری خۆی دەنی و خەرج و باج و سەرانیی زۆر و زەوھندیشیان لێ دەستینێ و گەنجی شاھەنشای ئێرانێ پێ ئاوا دەکا .

ئاخر و ئۆخری مانگی رەشەمی پێ بوو، سرشت لە ولاتی ئێرانێ وەزەبر و زەنگ و جەزەوہ نواندن کەوتبوو. جاروبار با ھەلی دەکردی و باران دەباری. ئێوارەھێک کاتێکی سلیمان بەگ گەیییەوہ تارانێ، نەرمە بارانیک باری. نوێژی شێوان بوو، ئاخوان لەسەر مناران بەدەنگی بەرز بانگیان دەدا . شا عەباس خۆی حازر کردبوو بچتە نوێژی، بۆ مزگەوت .

وہزیری دیوان عەززی کرد:

– شاھەنشا پایەدار بێ، سلیمان خان لە سەفەر گەراوہتەوہ، دەییەوی پیتە خزمەت .

شا عەباس ھەرکە ئێوی سلیمان خانی بیست وەخت بوو شامەرگ بێ، چوو لەسەر تەختی رۆنیشت، گوتی:

– با بێ .

سلیمان خان وەژوورکەوت، را و رەسمی شاھانەیی بەجێ ھێنا . سێ جارن ئیکلامی کیشا و کړنووشی برد . شا عەباس لە تەنیشت خۆی دانا . شا پرسى:

– دەوجا بۆم بگێرەوہ دەی، چت دی؟ قەلا چۆنە؟ لە کێھە لاوہ دەتوانین ھێرشى بۆ بەرین؟

– شا پایەدار بێ، چما ئەو ھێشتی بگەینە قەلا! ھێشتا دوو رۆژی مابوو بیگەینى . ئەو بۆ خۆی بەپیرمانەوہ ھات . ئەمن دەمویست ھەر چۆنى بێ بگەمە قەلا، بەلام چەند رۆژ بوو ھەر با و بۆران و کړپۆھ بوو، لەبەر سەرما و سوڵە کەس نەیدەوێرا سەر دەربێنى . وەللا باوہ ئەو شوینە ھێچ جێگەى مرۆ و ژیان نییە . بەراستی ئەگەر بەکر بەگی خودا لیخۆشبووومان لەگەڵ نەبا شتاقمان لێ رزگار نەدەبوو .

شا عەباس پرسى:

- به کمر به گی خوا لیخو شیبووی چی؟ سلیمان خان به سهراته که ی بو
گتپراوه: که چۆن به فر له نکاو ههره سی هیتنا و چهند سهربازیکى له و گه لیه
به ژیره وه کرد، سلیمان خان گوتی: جا، بهس نه بوو خو شم له پیش
سواره کانه وه نه بووم، دنا له گه ل به کمر به گی ده بووم به ژیر به فره وه.

شا پرسى:

- ئى باشه، خانۆى كورد چى گوت، چى نه گوت؟

- قوربان، ده گوت: ئيمه هه مانه و نيمانه ئه و له ته زه وييه مان هه يه،
ئه وه شمان به هه زار كوله مه رگى و ده ردى سه رى پتکه وه ناوه. شا بروبى انووى
چمان لى ده گرى، چما كه مى زه وى هه يه؟

شا عه باس دۆش داما، سلیمان خان چاوه نۆر بوو داخوا شا چ بلی.

شا گوتى:

به هارى ده بى له شكريتكى گه وره و گرانى ده سه ركه م و قه لاکه ی به سه ردا
نۆغرو و ويران كه م.

بەشى شەشەم

سەربھوردى خانۇ

كاتىكى پەز دەزىن كورد دەلېن ئىدى وا بەھارە، جا بەپراستى ھەر واپە؛ چونكە وەختى پەز دەزىن، ئىدى دنيا تەواوئى گەرم دەبى، ھەوا خۆش دەبى، پۇژگار دەداتە درىژىيى. ھەموو پۇژى ھەتاو، زەوى گەرم دادى. گزۇگىاي ناسك لە ھەموو دەشت و دۇلان سەر دەردىن. خەلكى بەرۇدار بۇ چاودىرىي بەرخەل و ساوا كەببانوو و خىزانان دەنئىرنە شەوئىنى.

مالى مەخسودىش بىپارىيان دا دلەرى كچيان لەگەل كوپە چكۆلەياندا بىنن، لەگەل بەرەبەيانى دلەر سواری ئەسپىكى بوو. بارى دەفر و ئامان و نوئىيان لە گايەكى نا، براكەيان سواری گاي کرد. كاتىك بەرى كەوتن داپكى نەسحەتى کرد، گوتى:

– كچم، ئىستا جەنگەى خلدۆر و لۆركە، شوان و دووئاژۆ زۆر حەز لە خلدۆر و لۆرك دەكەن؛ كارىكى وا بكە ھەر مەرىكى چۆرى بدۆشى، نەكو بۇ بەرخۆلان شىر نەمىنى، بەلام نابى شوانەكانىش بەرسىتى بمىننەو، دەبى مەرى تازەزاو وا بدۆشى كە چەند خوشىك ژەكيان لە گواندا بمىنى بۇ ساوا و بەرخەل چونكە ساواى تىرژەك زوو ھىز و گورىيان و بەردى و پتر بەرگەى دەرد و نەخۆشىيان دەگرن. دژارېش ھەر لە پۇژانى پىشەوهدان، پاشان كە پەز زۆر دەزىن، ھەنگى ھەر مەرىكى خوشىكىشى بدۆشى بەشى ھەموويان دەكا.

– هه‌ی له دایکم، چما من منداڵۆچکه‌م، یان تازه ده‌چمه شه‌وینێ، یا نه‌فامم؟
ئهم‌ن چۆن مه‌ر و ده‌دۆشم شیریان له گوانیدا نه‌میتنی، وایان ده‌دۆشم هینده
خلندۆر و لۆرکی لێ په‌یدا بێ هه‌م شوان تیر بخۆن هه‌م ساوا و به‌رخه‌لیش
برسی نه‌بن.

– ده‌ باشه‌ رووناکیی چاوانم، ده‌ برۆ، ئیدی ئوغرت خیری.

دایک له‌ کیژ نیزیکی بووه‌وه، ماچیکی کرد، ئه‌وجا ئه‌ملا و ئه‌ولای کوپه
چکۆله‌شی ماچ کرد. خوشک و برا به‌پڕی که‌وتن و لیتیان دا پۆین. له‌ شووره‌ی
قه‌لای وه‌ده‌رکه‌وتن، برۆ برۆ تا گه‌یینه‌ جێ.

هه‌رکه‌ دلبر گه‌یشته‌ نیو میگه‌ل تازه ده‌ مه‌ر یان زاوو، به‌لام پاش چه‌ند
پۆژیکی زیادیان کرد و تا ده‌هات پتر ده‌زان، پۆژی و بوو پینچ شه‌ش مه‌ر
ده‌زان. ئه‌وێ سالی مه‌رکه‌کانی مه‌خسود زۆریان جمیتیان هینابوو. شوان
له‌گه‌ل دلبر ده‌یانکرده‌ گه‌مه، ده‌یانگوت:

– ئه‌وه‌ هه‌مووی پێ و قه‌ده‌می تۆیه‌ مه‌ر جمیتیان ده‌بێ.

دلبریش به‌پیتکه‌نینه‌وه‌ ده‌یگوت:

– دراوسێکانیش‌مان هه‌ر وا ده‌لین. ده‌لین دلبر چه‌ند پێ و قه‌ده‌مت
به‌خیره، هه‌رکه‌ پێ داوێیه‌ ئه‌م دیوی ده‌رگه‌ی مایمان، خیر و خۆشی دنیا‌مان
به‌سه‌ردا ده‌پۆژی.

گه‌وره‌ی شوانان پیاویکی کامل بوو، گوتی:

– گه‌وره‌ کچ هه‌میشه‌ پێ و قه‌ده‌می به‌خیر بووه‌.

پۆژیکی دلبر به‌شوانه‌کانی گوت:

– براینه‌، ئیوه‌ هه‌ر له‌ به‌ره‌به‌یانیترا تاوه‌کو ئیوارێ له‌ ده‌شت و ده‌ران، با
و بۆرانی زۆرتان لێ ده‌دا، ئیوارانیش که‌ ده‌گه‌رتنه‌وه‌، وێرای ئه‌و هه‌موو
شه‌که‌تییه‌ خۆتان خواردنی بۆ خۆتان لێ نه‌ین، ئه‌مه‌ چه‌ندی به‌چه‌نده‌.
به‌راستی ئه‌من له‌ راستتان زۆر شه‌رمه‌زارم. خۆ من نه‌هاتووم ساوله‌لوانی
بکه‌م. بریارم دا منیش وه‌کو دایکم ئیدی له‌مه‌وپاش تاشتی به‌یانیان و شیوی

ئىوارانتان بۇ لى بىلەن، خەمتان نەبى، ئىدى رەھەت و سەھەت وەرنە سەر
سفرە و خوانى حازر و نانى خۇتان بخۇن.

گەرە شوان لە دل بەرى نۆرى، گوتى:

- كىژى، راستت پى بلىم، كە زانىمان ئەوسال دايكت نەھاتووه، گوتمان:
بەخو و ديارە ئەمسال حالمان شر دەبى، بەلام خوا توى بۇ رەخساندين، يا
رەبى بەرخوردارى.

دل بەر ئىدى نەيدەزانى كام مەر زاوہ. بۇ پۆزى پاشى لەگەل بەرەبەياندا لە
خەو ھەلستا، براكەشى بەخەبەر ھىنا مەرانى بۇ ھاوئىر بكا، زۆر گورج و
گۆلانە ھەر مەرەدى دوو خوشى دۆشەن و تاشتى بۇ حازر كردن. تا شوان و
دوواژ دەست و چاويان شوشت ئەويش تاشتى بۇ خستنه سەر خوانى،
گوتى:

- براينە، فەرموون تاشتى بگەن.

شوانەكان زۆر بەئىشتياوہ تاشتى خۇيان كرد، پاشان گەلى دوعاى
خىريان بۇ دل بەر كرد:

- زۆرت سوپاس دەكەين، خوات لى پازى بى، ئافەرين بۇ خۆت و دەست و
تاشتت، خوا مەخسوودت حاسل كا و بە كاوى خۆت بگەى. وەللأ باوہ
خواردنى دەستى تۆ دەلئى گۆشتى بەرخە نەك خلدۆر.

دل بەر گوتى:

- ھاپۆ ئەمە ھونەرى دايكمە لە دەستە رەنگينەكانى ئەوہوہ فىر بووم. كە
چىشت لى دەنى زۆر بەوردى سەرنج دەدەمى. زۆر جار پىم دەلى كىژى تۆ
فلانە چىشت لى بنى، جا بۆيە چىشتەكانم وا بەتام و خۆشن.

گەرە شوان گوتى:

- ھەزار خۆزىم بەو مال و خىزانەى تۆ دەبىيە كابانى.

شوانە ھەرزەكارەكان دەيانزانى دل بەر دلدارى شەبابە و ھەردووكيان
دلدارى يەكن، يەكيان لە ژىرەوہ گوتى:

- بووکی مائی عه‌دیه، له‌میژه له‌گه‌ل شه‌بابدا دل‌داری یه‌کن.
- ده‌ی خ‌وایه سا‌ئو کاره ریک‌خه‌ی و بیه‌ئینه‌دی، وه‌للا شه‌باب شیاوی
ئمه‌ و یه‌که لاوی ولاتی ئیمه‌یه.
که نئوی شه‌بابیان هئنا دل‌بهر ده‌ستی به‌روویه‌وه گرت و به‌ری به‌ول‌اوه
کرد.

خورشیدی بازارباشی پی‌ی زانیوو که ئەمسال دل‌بهریان نار‌دووه‌ته ده‌شت
و شه‌وین. ئه‌ویش به‌قه‌ستی هه‌لستا له‌گه‌ل ژنه‌که‌یدا باری گایه‌ک شه‌مکیان
پتچاوه و سواربوون، لئیان دا رۆشستن.

تازه دوو رۆژ بوو گه‌یشتب‌وونه سه‌ر وارگه‌ی خ‌ویان، خورشید نارامی له‌بهر
برابوو، ده‌یویست دل‌بهر ببینی. به‌لام نه‌یده‌زانی چی بکا و به‌ج بیان‌وویه‌ک بۆ
وارگه‌ی مائی دل‌بهر بچی چاوی پی‌ بکه‌وئ. وارگه‌کانیان لیک‌ دوور بوون،
بیری کرده‌وه: ئه‌گه‌ر چووم و دل‌بهر لئ‌ی پرسیم:

- بۆچی هاتووی؟

ده‌لئیم:

- ژورمان ساوا له‌نئو ده‌چن، ده‌ر و دراوسی ده‌لئین: گه‌وره شوانی ئیوه
حه‌کیمی ئه‌و جۆره نه‌خۆش‌بیانه‌یه و پسپۆره.

خورشید سواری ئه‌سپ بوو لئ‌ی دا چوو بۆ وارگه‌ی مائی مه‌خس‌وود. که
گه‌ییبه‌ وین‌ده‌رئ، له‌بهر ره‌شماله‌که‌یان راوه‌ستا. دل‌بهر له‌ مائی نه‌بوو،
چووب‌ووه سه‌ر کانی ئاوئ بئینی، جگه‌ له‌ برا بچکۆله‌ی که‌سی گه‌وره له‌ مائی
نه‌بوو. گه‌ده ده‌ستبه‌جئ خورشیدی ناسیبه‌وه، گوئی:

- هاپۆ خورشید، فه‌رموو دابه‌زه، وه‌ره ژوورئ، بۆ به‌سواری وه‌ستاوی؟
خورشید له‌ دل‌ی خ‌ویدا گوئی:

- وه‌کو باوکی وایه، زۆر میوان په‌زیره.

ئه‌وجا له‌ ئه‌سپه‌که‌ی پیاده‌ بوو و له‌بهر ره‌شمالئ ئه‌سپه‌که‌ی به‌سنگی‌که‌وه
به‌سته‌وه و وه‌ژوور ره‌شمالئ که‌وت. راسته ره‌شمال ناومائی گران‌بایی وه‌کو

مافوور و رایه‌خی چاکی تیدا نه‌بوو، به‌لام دل‌بەر نیو ره‌شمال و ستی‌پره بچووکه‌که‌ی خۆی هیند به‌پیکوپتیکی ریزکردبوو، پیاو هەر حەزی دەرکرد تی رابمیتی. بۆ جوانی پەردە‌ی گول‌داری به‌ ئاو و تاویشی به‌نیو ره‌شمالدا کتیرابوو. دل‌بەر له‌سه‌ر کانی بوو، زۆری پی نه‌چوو گه‌راوه. هەرکه له‌ دووره‌وه له‌ پێش ره‌شمالی چاوی به‌ئه‌سپتیکی که‌وت به‌سترا‌بووه‌وه، هه‌ندی دۆش داما، له‌ دلی خۆیدا گوتی:

- خوايه، به‌خیری بگپری، ئاخۆ کۆ بی؟

که‌ نيزیک بووه‌وه نۆری ئه‌سپی وان نییه.

خۆی به‌خۆی:

- که‌واتا ئه‌و سواره‌ میوانی مه‌ نییه.

دل‌بەر هەرکه‌ گه‌یشته‌ به‌ر ره‌شمالی و جه‌ره‌ئاوی له‌ سه‌رشانی داگرت، چاره‌ی خورشیدی به‌چاودا چه‌قی. به‌لام کچی تاین هیند شله‌ژا، ره‌نگی په‌ری، هەر ده‌نگوت ناسکه‌ گولی به‌هارییه و له‌په‌ر به‌ر سه‌ؤله‌ی زستانێ که‌وتوو، ئیدی به‌چارێ ره‌نگه‌ ئاله‌که‌ی هه‌لبزیکا. دل‌بەر حەزی له‌ چاره‌ی خورشید نه‌ده‌کرد و قه‌تیش نه‌یده‌ویست سه‌ر و فه‌سالی بیینی. هەرکه‌ گه‌یشته‌ به‌ر ره‌شمالی، خورشید ماندوو نه‌بوونی لی کرد، گوتی:

- ده‌ک به‌سه‌ر هه‌ردووک چاوان بییه‌وه.

دل‌بەر وه‌لامی نه‌داوه، به‌لام خورشید تی هه‌لچوووه‌وه، گوتی:

- هاتووم بۆ کن گه‌وره‌ شوانی، به‌ینیکه‌ دهردی که‌وتووته‌ نیو ساواکانمان زۆریان له‌نیو ده‌با، ده‌لین گه‌وره‌ شوانه‌که‌تان له‌ دهرمانی ئه‌و جوژه‌ په‌تا و دهردانه‌ شاره‌زایه، جا بۆیه‌ هاتووم، گوتم به‌شکو ناوی دهرمانه‌که‌مان پی بلی. دل‌بەر به‌رقه‌وه‌ گوتی:

- ده‌ک خوا بکا هه‌میشه‌ هەر دهرده‌دار بن و قه‌تتان دهرد لی نه‌برێ، چما

نازانی به‌و نیوه‌روانه‌ شوان له‌ مالی نین له‌ ده‌شتی په‌زان ده‌له‌وه‌پین؟

ئیدی خورشید په‌ستی دای گرت، گوتی:

- دلبر تۆ له ناههق پيئدا هه‌لده‌كالي، به‌خوا ئه‌من زۆرم خووش ده‌ويي، كيزي مي‌ردى وه‌كو منت له‌ كوئ ده‌ست ده‌كه‌وي. له‌ هه‌ياسه‌ و كه‌مه‌ره، له‌ گوپكه‌ي زي‌ر و لووته‌وانه‌ و خه‌زي‌مي به‌پلپله‌ و سلسله، له‌ گواره‌ زي‌ر، له‌ دووتاسي زي‌ر و ئيدي نازانم بلّيم، چيي ديكه‌م بۆ حازر كردووي، خو خوا خوئ ناگاداره‌ هيجيان له‌ زيوكاري شاري قه‌لايي نيبه‌. ئه‌مانه‌م هه‌موو، له‌ شاري به‌غدايه‌ بۆ كرپوي، كه‌ي له‌به‌ريان كه‌ي، ليت بين به‌نخس و خه‌لكي قه‌لات بين به‌حه‌يران:

دلبر له‌م قسانه‌ي خورشيد هينده‌ي ديكه‌ رقي هه‌لستا و سوور بووه‌وه،
گوئي:

- تۆ كابرابه‌كي زۆر بي نامووسي. ئه‌گه‌ر هينده‌ي تۆزكا لكت نامووس و شرم به‌خۆت با ئه‌ورۆ به‌م نويزي نيوه‌رۆيه، هه‌لته‌ك هه‌لته‌ك نه‌ده‌هاتيه‌ ئيره، ئاخ‌ر هيج بيرت نه‌كردوه‌ بلّيي: «من خاوه‌ني سي ژنم، ئه‌وه‌ چه‌ند چاره‌ هه‌رچه‌ند تۆ ده‌كوشم نه‌ كچه‌ دلم ده‌دات، نه‌ دايك و باوي قايلىن، ئيدي به‌ چ روپكه‌وه‌ بچمه‌ كنى. بي نامووس هه‌سته‌ برۆ ملت بشكينه، دنا هه‌ر ئيستا له‌ دووي براكانم ده‌نيرم بين له‌ت و په‌تت كه‌ن. نامه‌ردى ناپياو ئه‌تو مه‌ردابه‌تي و پياوه‌تتبه‌كه‌ت هه‌ر له‌ مه‌يدانى قه‌لايي ده‌توانى بنويىن و ته‌نيا هه‌ر ئى ئه‌وه‌ي باج و ماچ له‌ بازركانان وه‌رگرى. هه‌سته‌ به‌ستوى وردت، برىا قه‌ت جاريكي ديم چاو به‌سه‌ر و گوپلاكي ناموباره‌كت نه‌كه‌وتباوه.

پاشان دلبر رووي ده‌مى له‌ برا چكۆله‌ي كرد، لتي تووره‌ بوو، گوئي:

- بۆچي هيشتت وه‌ژوور كه‌وي:

- دلبر گيان من ده‌رۆم، به‌لام له‌ پاشان خۆت په‌شيمان ده‌ببيه‌وه. من ده‌زانم گراوى كورى عه‌ديت. سه‌لا له‌ ئاقلت، ئه‌و له‌ كوئ و خورشيد له‌ كوئ؟ منيكي له‌ تاران و به‌غدا و مووسل و ئه‌سته‌مبوولئى ناوبانگم رويشتبئى ئه‌و كييه‌؟ ئه‌وا لاتيك بوو و نه‌بوو؛ ئه‌من نازانم تۆ بۆ ده‌بى به‌كووسپ له‌ رپي به‌ختي خۆتدا؟

کاتیکی خورشید هەر دەپرست و نهیده برییهوه، دلبر بهبی دەنگ بهگوئی
براکهیدا چرپاند، گوئی:

- گورجی راپه‌ره، برۆ ئه‌سپه‌که‌ی له سنگی بکه‌وه، به‌ره‌لای که به‌شکو
به‌یۆنه‌ی ئه‌سپه‌که‌یه‌وه ملی ده‌شکینێ دەروا.

دلبر پشتی لی کردبوو، وه‌ستابوو، که‌م تا کورتیک وه‌لامی نه‌داوه،
خورشیدیش پاش ئه‌وه‌ی له قسه‌کانی بووه‌وه له ره‌شمالی وه‌ده‌رکه‌وت، چوو
بۆ کن ئه‌سپه‌که‌ی، به‌لام ئه‌سپ له‌وێ نه‌ماوو، کابرا دلی داخورپا، ئه‌ملا
ئه‌سپ ئه‌ولا ئه‌سپ، دیار نه‌بوو، به‌جاری دلی که‌وته په‌ژاره و هه‌راسان بوو، له
دلی خۆیدا گوئی:

- که‌واته ئه‌سپه‌که‌یان دزیوم.

به‌لام پاشان ته‌ماشای کرد ئه‌سپه‌که‌ی وا له‌و ژیر به‌سته‌وه به‌ره‌وخوار بۆی
ده‌کشێ. خورشید وه‌دووی ئه‌سپی که‌وت، لی دا رۆیی. که‌چه‌ دراوسێه‌کانی
مالی دلبر که‌ ناگیان له‌و که‌ین و به‌ینه‌ بوو، دایانه قاقای پتکه‌نینی،
هه‌ندیکیان به‌قه‌ستی، بۆ ئه‌وه‌ی خورشید گوئی لی بی، به‌ده‌نگیکی به‌رز
گوئیان:

- ئه‌یه‌رۆ کیژئ پۆرو نه‌برن، خۆ ئه‌وه خورشیدی بازارباشی خۆمانه، تو
خوا بنۆره دلبر چ ئه‌تکیکی به‌سه‌ر ئه‌م بیاوه ماقووله هیناوه، برۆنی چۆن
به‌دووی ئه‌سپه‌که‌یه‌وه ته‌کان ده‌دا. کیژینه، داخوا دلبر له‌سه‌ر چی ئه‌م په‌نده‌ی
پی دابی؟ هه‌ندیکی دیکه‌یان گوئیان:

- نۆشی گیانی بی. له بیرتانه چۆن نه‌یدیشتم شمه‌کان بفرۆشین و
هه‌میشه باجی لی ده‌ویستین.

خورشید به‌ئاشکرا گوئی له‌ هیلکه‌ هیلکی کیژۆله‌کان بوو، به‌لام چیی
ده‌سه‌لات بوو، ناچار سه‌ری شوپ کرد و لی دا رۆیی.

بۆ رۆژی دوايي دلبر له‌سه‌ر کانی تووشی نانێ خوشکی شه‌باب هات،
به‌دووردریژی حیکایه‌ته‌که‌ی خورشیدی بۆ گێراوه که‌ چۆن هاتووه‌ته

ره‌شمالی مآلی مه‌خسوودی و چۆن خۆی به‌خشَل و زَیِر و سامانه‌وه هه‌لکَشاوه و ئەمیش چۆن براكه‌ی گال داوه ئەسپه‌که‌ی به‌ره‌للا بکا و خورشید چۆن له به‌رچاوی هه‌موو دراوسێیان شپه‌زه بووه و به‌راکه راکه دووی ئەسپه‌که‌ی که‌وتوووه رۆیشتوووه. هه‌ردوو کیژۆله قه‌ده‌ری پیکه‌نین، ئینجا نانی گوتی:

– ئەم کابرایه چهند ئالچاخه، داک و باوت چهند جاریان پێ گوت: ئیمه کچ به تۆ نادهین، ئەتووش خۆت چهند جارت پێ گوتوووه، که‌چی هه‌چ شه‌رمی به‌خۆی نییه و ته‌ریق نایه‌ته‌وه و هه‌ر واز ناهێنێ، کنا، خۆ سی ژنیشی هه‌یه، چهند مندالی هه‌ن، کورپکی هه‌یه، باقل به‌زای برا چکۆله‌ی تۆ ده‌بی.

– کیژێ چ ده‌لێی نانی، کورپی ئەو زۆر له برای من که‌وره‌تره. ئەو هه‌موو رۆژی ده‌چێ فیزی مه‌شق ده‌بی، ها، که‌ی بوو که پیراری خۆیندنی له کن مه‌لا ره‌شید ته‌واو کرد. برای من تازه ئەمسال خاریکه ده‌چته به‌رخویندن.

– به‌راستی کابرایه‌کی ئالچاخ و بی نامووسه. په‌نگه پێی وابی ئەم بازارپاشیتیه شتیکی زۆر که‌وره و گرنگ بی، چما نازانی له نیو مه‌ماناندا، هه‌ر ئازایه‌تی و که‌له‌مێردی نیشانه‌ی پیاوه‌تی و مه‌ردایه‌تییه، نه‌ک بازارپاشیتی و شتی دی.

– ئەری به‌راست له بیرم چوو بۆت بگێرمه‌وه، ده‌یگوت: «تۆ ده‌زانی ئەمن کێم؟ من خاوه‌ن شان و ناوبانگیکی وام شار نییه نیوی منی نه‌بیستی، من له کوێ و کورپی عه‌دی له کوێ، لاتی وا چیه‌؟»

نانی دایه قاقای پیکه‌نین، گوتی:

– ئەشه‌دوبیلا راستی فه‌رموووه! به‌لێ شار نییه نیوی نه‌بیستی، به‌لام نه‌ک به‌قاره‌مان و دلێر، بگره وه‌کو خورشیدی بازارپاشیی شاری قه‌لا. ئەی نابینی خانۆ قه‌تی له‌گه‌ڵ خۆ نایا بۆ شه‌ر. ده‌لێ: «تۆ هه‌ر ئاگاداری بازار و مه‌یدانی وڵسات و په‌زان به‌ نه‌با یه‌کی گویدرێژێ، بزنه گه‌ری بدرێ...»

هه‌ردوو که‌چه دیسان دایانه ته‌ریقه‌ی پیکه‌نین. راسته سه‌ره‌تای به‌هار بوو و

پەز زابوون، بە لّام ئەوئ سالی وەکو سالانی دی نەبوو، بە هارەکەیی وەکو جاران، هێندە خوش و دلگیر نەبوو. سالانی پیتشوو کاتیکی پەز دەزان دەبوو بە شاییی و زەماوەند، لە دەهۆل دەدرا، زورنا و تۆلووم دەژەندرا، ئیدی لە هەموو لایەک دەبوو بەکەیف و، خوئشی بە نیو خەلکدا بلّاودەبوو. ئامۆزا و خالۆزا و دۆست و خرم و خوئیش و دەر و دراوسی زیافەتیان بۆ یەک دەکرد، هی واش بوون لەنگەری و سینییە پلّاو و چیشت و قلیاو مرتۆخیان دەبەشییەوه، هەر لە سبەینێرا تا بانگی شیوان گرمەیی دەهۆل و زورنا دەهات. جحیلان گۆزانیان دەگوت، دوو سی رۆژیان بەهەلپەریکی و کەیفەوه رادەبوارد، هەندیک بەگەمە و گالته دەیانبرده سەر، هەندیک لە هەرزەکار و قۆشمە و گەوهزان شوانەکانیان دەخالفاند، کلاوکانیان لی دەشاردنەوه و پاشان لە یەکیان دەپرسی:

– کاکەیی شوان کوا کلاووەکەت؟ ئەتوو چۆن شوانیکی، ئەورۆ کلاوی سەرت ون کەیی سبەینیی میگەلان چۆن دەپاریزی؟

ئیدی دەبوو بەهەنگامە و بەزم و پیکەنینیکی وا ئەوسەری دیار نەبێ، هەرکە پەز دەزان شوان دەبوونە خاوەن بەشی خۆیان، چونکە هەر شوانە بەرخی هەرە چاکی پیتشوخت لەبۆ خۆی دەستنیشان دەکرد و دەیکرد بە شەکە دەستەکی خۆی. هەرکە پایز دادەهات بەرخ دەبوو بەکاو، ئیدی بێ ئەوهی خاوەن میگەل بلّی حالّی یا تەورئ هەرکەسە دەسنیشانی خۆی هەلداوێرد و بۆ خۆی دەبرد.

سالانی پیتشوو شاییی و زەماوەند نەک تەنیا هەر لە وار و شەویناندا، لە گوند و شارەکانیشدا دەگیردرا. بە لّام ئەم بەهارە وەکو جاران هێندە خوش نەبوو. خەلکەکە زۆر کز و دلّ بەکوول و کەسەر بوون، پایزی رابردوو قۆشەنی شای ئێران خەلکیکی زۆری لە گەرمژ و قشلاخان کۆشتبوون. هیشتا گەلی دایک و خوشک و ئامۆزا و پوورزا رەشپۆش و پرسەدار بوون و لەبری شاییی و زەماوەند دەچوونە سەر گۆری کەسوکار و ئازیزان، سەد تووک و نەفرینیان لە شای ئێران و پادشای رۆمی دەکرد کە چۆن بوون بەمیملی گەلی کورد و

ناهیلن ئاسووده بژی.

به هاری ئهوسال تا بلئی بی شهوق بوو، بهلام بهرهمی پهز و مهړ و مالات هاتی بوو. کوردهواری سه‌رله‌نوئی ده‌بووژاوه؛ چونکه کورد ته‌نیا به به‌روبوومی په‌ز پتر ده‌بووژاوه و هه‌ر ئه‌وه‌ش ده‌بوو به‌مایه‌ی کۆکی و فره‌سامانیی بووجه‌ی دیکه‌ی. هه‌ر بۆیه‌ش نوێبه‌ره‌ی داها‌تیان بۆ مائی به‌کدی ده‌نارد و به‌کتریان بانگ ده‌کرده‌ سه‌ر زیافه‌تان و له‌هه‌موو مائیک: «ده‌وله‌ت زیاد و مائی ئاوا» بوو.

نانئی خوئی پئی رانه‌گیرا، گورجی له‌ دووی شه‌بابی برای نارد که خیرا بی و قاسیدی راسپارد، کوتی:

– به‌شه‌بابی برام بلئی: «هه‌رچی سه‌ری ته‌ره‌ بابئی لیره‌کانه سه‌ری سوور کا.» مائی عه‌دی که چاویان به‌ قاسید که‌وت و گوئیان له‌و راسپارده‌یه‌ی نانئی بوو به‌جاری دلیان داخو‌ریا و ترسیان ری نیش‌ت. گوئیان:

– ده‌خيله‌ چ قه‌وماوه؟

پرسییان: گدیو‌ خو‌ت و به‌خت، ئامان، راستی بلئی، خو‌ من‌دال و مه‌زن ساخ و سه‌لامه‌تن!

که‌ده‌ش سویندی ده‌خوارد: «وه‌للا‌ چ نه‌قه‌وماوه و شوکور هه‌موو ساخ و سه‌لامه‌تن.»

دایکی شه‌باب پرسى:

– ئه‌ی له‌به‌رچی نانئی وا به‌په‌له‌ له‌دووی شه‌بابی نار‌دووه‌؟

سه‌ر له‌ ئیوارئ بوو، شه‌باب خوئی کۆکرده‌وه، سواری ئه‌سپی بوو بپروا، بابی پئی گوت:

– کوره، تازه دره‌نگه، سه‌به‌ینی برۆ. به‌ره‌به‌یان وا به‌رئ که‌وه، بۆ ئیوارئ له‌وی بی.

به‌لام شه‌باب ئارامی له‌به‌ر برابوو، نه‌یده‌توانی گیر بی، شیر و مه‌تالی نوئی له‌ شان کرد و تیروکه‌وانی هه‌لگرت. سواری ئه‌سپی بوو و به‌رئ که‌وت.

شهباب هر له ئیوارپوه تا مهلابانگدانئ بهرپوه بوو، له هیچ شوینئ دانه‌بزی تا گه‌یشته وارگه‌ی. هرکه گه‌یشته وئ تازه به‌یانی دابوو، ته‌یر و توو جریوه جریویان بوو. که له ره‌شمالان نیزیک بووه‌وه سه‌گه‌ل به‌حه‌په‌حه‌په‌ گه‌مارویان دا. شهباب ناوی سه‌گه‌کانی ده‌زانی بانگی کردن:

– «قاپره‌ش، کوله»

سه‌گه‌ل ده‌نگی شه‌بابیان ناسییه‌وه، له پر کرپوون. شوان گوئیان له‌حه‌په‌ی سه‌گه‌ل بوو، گورجئ تیریان ده‌که‌وانئ ئاویت، به‌په‌له‌هرکه‌سه‌له‌ زنجئ وده‌رکه‌وت، ته‌ماشایان کرد ئه‌وه شه‌بابه، له پئش ره‌شمالئ دابه‌زیوه، وا خه‌ریکه ئه‌سه‌په‌که‌ی ده‌به‌ستیته‌وه. سه‌گه‌لیش به‌ده‌وریدا گه‌پیان ددا و کلسکه‌سووته‌یان ده‌کرد، ده‌تگوت به‌هاتنی شه‌باب زور به‌ده‌ماخن.

شهباب سلأوی له‌گه‌وره شوان کرد، پرسئ:

– خۆ چ نه‌قه‌ومامه، ساخ و سه‌لامه‌تن؟

– عه‌له‌یکومه‌سه‌لام، شوکور هه‌موو سه‌لامه‌تین.

– ئه‌دی بۆچی نانئیی خوشکم وا به‌هه‌له‌داوان له‌دووئ ناردموم؟

– وه‌للا نازانم چت عه‌رزکه‌م، به‌ش به‌حالی ئیمه و په‌زه‌کان هه‌موو ساخ و سه‌لامه‌تین.

شهباب وه‌ژوورکه‌وت، نواری نانئیی خوشکی هئیشتا هر له‌نیو نویندایه و نووستوو. لئفه‌ی له‌سه‌ر لاجوو بوو، لۆیه‌کی که‌وتبووه‌ سه‌ر لباده‌که‌ی ژئری، ده‌رکه‌وتبوو. که‌زییه ره‌شه درئژه‌کانی له‌سه‌ر سه‌رینه‌که‌ی شوژر بوو بوونه‌وه. شهباب به‌کاوه‌خۆ لۆی لئفی خسته‌وه‌ سه‌ر خوشکی و دایپۆشییه‌وه. به‌ئاسپایی چوووه ژوورسه‌ری، که‌زه‌کانی جوان و زه‌ریف هه‌لگرتوه و خستنییه‌وه سه‌ر سه‌رینه‌که‌ی. سه‌ری شوژکرده‌وه، ناوچاوانی ماچ کرد، نانئ له‌تاو سه‌رمای به‌یان راجله‌کی و به‌خه‌به‌ر هات که‌ چاوی هه‌له‌هئینا ته‌ماشای کرد شه‌باب له‌ ژوورسه‌ری وه‌ستاوه. له‌ پئشان ترسی ری نئشت، به‌لام که‌ وه‌بیری هاته‌وه، خۆی له‌دووئ ناردموو، گوئی:

– شەباب گيان، قەتم باوەر نەدەکرد وا زوو بگەيه ئيره، پيم وابوو ئيواره
درهنگيك دهگەيه جي. پيم بلئ، بالت گرتبووهوه، رەشەبا هەتايەتی؟

– ئەدى تۆ خۆت لە دووت نەناردووم: خیرا بگەمه کنت؟ منیش دویتى
هەرکە خەبەريان دامى سواربووم، بەسەررەو هاتم.

راستیت دەوی دایکیشم و باویشم زۆر نیگەران بوون و وپەژارەکەوتن. دە
بلئى بزائم چ قەوماوه کەسى برای؟ ئەمن لە گەورە شوانم پرسى، گوتى:
«هەموو ساخ و سەلامەتین».

– بەلئى، ئەرئى وەللا، هەموو ساخ و سەلامەتین، دە تۆ جارئى بئى زەحمەت
وەدەرگەوه، تا خوشكى خۆت خۆئى پۆشته دەکاتەوه، هەنگى قسەت بۆ دەکەم
لەبەرچى لە دووم ناردووی.

شەباب وەدەرگەوت چوو بۆ کن کۆزى بەرخەل. مەر هەموو زابوون و مۆلگە
پر بوون لە بەرخ و ساوا. چاویكى بەبەرخلەکەدا گيړا، تەماشای کرد هەموو
چاویان قوچاندبوو، دەتگوت کۆرپەى نئو لانکانن. لەسەرەخۆ کاویژيان دەکرد،
شەباب لە دلئى خۆیدا گوتى:

– بەراستى سەیره، خۆ وەک ئادەمیزاد دەچن.

دەرگای کردووه تۆزئى لئيان چوو پيشئى، لە پر وشيار بوونەوه، دەستيان
بەبارە بارئى کرد. ئەوجا گەورە شوان و شەباب کەوتنە قسەکردن، کە چۆن
ئەمسال پەزەکانيان زۆريان جەتيان بووه. ئەوجا چوو دەستنيشانی خۆئى
گرت، هينای، گوتى:

– شەباب گيان، تەماشاش، چ بەرخيکى جوانى خرتى دوگ خرى مل
ئەستووره، کەمئى لە بەرانە دوگ زلە مل ئەستوورهکەى خۆمان ناچئى؟ ئەمەم
کردووه بەدەستەکى ئەو سالى خۆم.

شەباب گوتى:

– وهى پيرۆزت بئى، ئەى شتى وا شياوى تۆ نەبئى ئى کئى بئى؟

هيشتا لە نئو بەرخەل بوون، نائى خیرا نوینەکانى قەد کرد، چوو

دەموچاوی شوشت، ئەوجا چەند مەریکی دۆشی و گورجی تاشتی سبەینی
حازرکرد. پاشان بانگی شوانەکان و شەبابی کرد بێن تاشت بەکن نانێ
دەسخوانیکی خاوینی سپی لەسەر لبادی راخستبوو. شوانەکان پۆنیشتن
تاشتیان کرد. شەباب هیشتا شیوی ئیوارتی نەکردبوو، دەبوو زۆر
بەئیشتیاوه تاشتی کردبا، بەلام هەر بیرى دەکردەوه. ئاخۆ نانێی خوشکی بۆ
لە دووی ناردوو، هەرچەندی دەیکرد و دەکوژشا تاشتی بۆ بەگەرودا
نەدەچوو، ئیدی هەر لە پەژارەدا بوو و لێکی دەداوه: «ئاخۆ نانێ بۆ لە دووی
ناردووم، دەبی چ سڕیک بێ و نایدركینى؟»

کورە خۆی نەگرت، لە خوشکی پرسى:

– خوشکی، نانێ گیان، پیم بلێ بۆ وا بەپەلە لە دووت ناردووم؟ نانێ پێ
کەنى، گوتى:

– برا گیان، جارێ تاشتی بخۆ، تۆ ئەو سال هیشتا خلندۆر و لۆرکیت
نەخواردوو. با شوان تاشتی خۆیان بخۆن و بەلای کارى خۆیانەوه بچن،
هەنگی پیت دەلیم.

ئەم قەسە نەپەنیاوەی خوشکی هیندەى دیکەى ئالۆزاند، نەیدەزانى چۆن
نان دەخوا شوان هەموو نانێ خۆیان خوارد و چوون بەرخەلیان تێ بەردا.
گەلۆ، بوو بەقارە قارې و بارە بارېک کەژ و کێو دەنگى دەداوه و بەتۆ با هەر
گوتى بگرى.

عێلى بەرۆدار هیندیکیان نیشتهجی بوون، بەلام زۆر بەیان هەر خەریکی پەز
بەخێوکردن بوون. کە دەغڵودانیشیان دەچاند هەر هیندەى دینا، کە بەشى
خواردنى خۆیانى دەکرد. دەمراست و ردین سپیان دەیانگوت:

– دەغڵودان چاندن و کشتوکال کارێکی خراب نییە، بەلام پیت و بەرەکەت و
خێر و بێر لە پەز و ولساتدا یە. کورد بێ گوشت و سپیاتی هەلناکا، بەلام
عەجەم بەتۆلەکەش بەرێ دەچن و گوزەران دەکەن.

پاش ساوا تیبەردانێ، قەدەرێکی پێ چوو، تا ساوا تیر شیر بوون، ئەوجا

له دايكيان هه لاواردن و رايان دان رۆيشتن. كه شوان رۆيشتن ناني قسه كه
بۆ شهباب گيڤاره، گوتى:

– دوينى نا پيڤرئ دلبهرم له سهه كانيى بينى، بۆ گيڤاره وه:

كه خورشيد هاتووه ته وارى وان و زۆر به باهووى خۆى و سامان و خشل و
زيڤيدا هاتووه و ويستوووه شووى پى بكا. دلبهريش نه يكر دووه ته نامه ردى،
راست و رهوان دهري كردووه.

شهباب كه ئه وهى بيست به جاري كه له ليهى بوو و له ناني خوشكى تووره
بوو دهستى بۆ خه نجه رى برد، گوتى:

– دهبى هه ئيستا ئه و زۆلى له زۆل بووه له توپهت كه م.

كوره به جاري نارامى له بهر برا، ههستا چوو سوار بوو، ناني خوشكى
هه رچه ندى كردى و كوڤشا، په شيمانى كاته وه، له كه له ليه شه يتانى بينيته
خوار، كه لى نه گرت، گوتى: «خوا يه كه و نابى به دوو هه ر ده رۆم. شهباب لى
دا و رۆيى».

وارگه مالى خورشيد ته واوئ دوور بوو. هه ركه گه يشته گۆرخانى
قشلاخى نيوه رۆيه كى درهنگ بوو. ئه سپه كهى له دوينى ئيواريوه دانه كرابوو،
گۆرخانه كه له وه رى خۆش بوو له ئه سپه كهى دابه زى، به ره للى له وه رپى كرد،
خۆشى چوو نه زرگان. وه بيري هاته وه كه چۆن له گه ل دايكيده ده چوووه
سهه ر گۆرخانى قه لا و يه كه يه كه باسى فلان ميڤرخاس و فيساره كه له ميڤردى
بۆ ده كرد، ئه ميش خه يالى بۆ ئه وه چوو كه ئه و كيله قۆچ به رانه وئ ده چى ئى
مه زنى هۆزى يان ئى ميڤرخاسيڤه. ئه و گۆره كه كيله كهى و ينه ي شيرىڤى
له سهه هه لكه ندراره، دياره ئى سه رۆكى عه شيره تيڤى گه وره بووه و هه ميشه
له دژى شا و سولتاناڤ جه نگيوه. ئه وى ديڤه يان كه و ينه ي ئه سپى له سهه
هه لكه ندراره ئى پياوى ئازا و نه به ز و شوڤره سواره، ئه وى دييان كه و ينه ي
جۆلانه ي له سهه هه لكه ندراره ئه وه ئى بى مراد و وه جاخ كوڤر و بى توره و
سوڤره و ئه ستيوڤره! شهباب كه ميڤى دى له گۆرخانه ي هاته پيشى چاوى به

گلکۆپه کی گهره ی سهر به گومه زى تازه بينا کراو کهوت، هرچه ندى خه ریک بوو چ سهره و دهره ی لى دهر نه کرد. به هاری ئه و دهشت و دهره ته و او گوری تی گه رابوو و له ههره تی هه لدا نیدا بوو، مرۆ له بو ن و به رامه ی عه تری ئه و دهشته تیر نه ده بوو. شه باب ئه سپه که ی له وینده ری به جی هیشت. خو شی وه ژووو گۆرخانی کهوت، نۆری شوانیک له سه روویرا به سه ر ترۆیکی زنا ریکه وه رو نیشته ووه. په زه کانی به ده روویرا بلاءه یان لى کردووه و ده له وه رین. خو شی بلویری به ده مییه وه ناوه و پر به و مه لبه نده ی ده چریکینی. شه باب قه دهری گویى رایه شت بزانی چ به نده و کیهه مقامه. که له به ند و مقامی گه یی، له به ر خو ئیه وه ئه ویش نه رم نه رم ئه مه ی گوت:

بیژنگ بری، بیژنگ بری

بیژنگ به سه ری بابتدا خرا بکری

زوو خه به ر بده مالى

په زى بابى تو دز بردى.

شه باب وه بیرى هاته وه که چۆن له و داستانه دا ده گيرنه وه:

«ئاغا دهره ق شوانه که ی ناپیاوی کرد، کچی خو ی نه دایى». ئه و داستانه به بو نده ی ئه و سه ره بوو ده وه گوتراوه.

شه باب پاش هه ندی که ئه سپه که ی تیر له وهر، سوار بوو رو یی. هه ر که گه بییه مالى خورشید، نیوه روانیکی درهنگ بوو.

له بنارى وارگه ریا چۆمىکی بچووک ده کشا، پینج شه ش مندال به و به ره وه یارییان ده کرد، که میکیان لى نیزیک بووه وه، پرسى:

– مندالینه، ره شمالى مالى خورشیدی بازارباشی کیهیه؟

کیژىکی چکۆله ده ستى به ره ژووو درێژکرد، گوتى:

– مامه، هۆوه تی له و سه ری، ها لیره را دياره.

شه باب دا یکشا رو یی، نه گه شته بووه پيش ره شمالى بیرى کرده وه «چی به خورشید بلئ». له دلئ خویدا بریاری دا پئی بلئ:

«ناپیاو، بی ناموس، ئەگەر پیاوی بۆم وەرە پشت رەشمالی تا دوو قەسە میەردانەت لەگەڵ بکەم، دەنا خودام نەبی لاشەت بەدەردی بەرم مەگەر لاشە می سەربازی ئیترانی بەو دەردە چوویی که پار پایز بەر قەل و دالاشان که وتن».

شەباب دە بیر کردنەو هیدا بوو، لەنکاو ژنیکی رەشتالە می سەر و کەلە خستی، مل بەمتومۆری، دەست پر لە بازنی بەغدا می بەپیرییه وە هات، گوئی:

– برا فەرموو پیاده بە، بۆ بەسواری وەستاوی؟

– خوشکم پیاده نابم، کارم بەمێردەکەتە، پتی بلی وەدەرکەوی.

– مێردەکەم لێرە نییه و دوینی بۆ قەلا گەراوه. نازانم چۆن ملی ئەو رێگا دوورە می گرت رۆی؟ قەتیش بە پی نەروییوه.

شەباب که ئەمە می بیست وەخت بوو لە داخان بەندی دلی بپسی. کەمیکی دۆش داما. ژنە دیسان گوئی:

– برا، دەفەرموو دا بەزە، تۆ میوانی، هیچ نەبی نانی ناوی؟

– ناوەدان بی. خوشکی، تۆ دەلیی: «مێردەکەم بە پی گەراوه، ئەدی ئەسپەکە می»؟

– برا، چت عەرزکەم، خورشید بۆ ئەو وارگە می سەرەووە چووبوو، نازانم بۆ مالی کی؟ ئەسپەکە می لە پیش رەشمالیکی دەبەستیتەو، ئەسپ، جلەوی بپسینی و هەلیی. خورشیدی داماویش هەرچەند دەکا ئەسپی بۆ ناگیریتەو. ئەسپ بەچوار نال و سەلەف تیی دەتەقینی، ناوەهستیتەو تا خۆ می بەنیو شاری قەلایدا دەکا، بەبرای خۆم بلیم، خورشیدیش بەلۆژە لۆژ ئیواری درەنگیک بۆ مال گەراوه. ئەوی شەوی لە مالی ماوه، بۆ سبەینی تاریک و رووناک لە خەو راپەری لپی دا گەراوه. کەساسە داخۆ کەنگی گەبییتە قەلا.

شەباب گەراوه وارگە می خۆیان. بەسەر هاتەکە می هەموو بۆ خوشکی گێراوه. نانی گوئی: «بەرەست لە بیرم چوو بیگیرمەو. کاتیکی خورشید دەچتە رەشمالی مەخسوود، دل بەر برا چکۆلە می فێر دەکا جلەوی ئەسپەکە می

خورشیدی له سنگی بهر ره شمالي دادهمالي، ئه سپهكەش ناكاته نامەردی قه لا خو بگره هاتم، راست دهگه پیتته وه. كاتى خورشید له ره شمالي وهدرده كه وى دنۆرى ئه سپ نه ماوه. كيژۆلان ئاگادارى ئه و به زمه ی ده بن، ده دهنه حيلك و هۆرى پيكه نيني، ئه ویش به شه رمه زارپيه وه مل شوڤر ده كا و ده روا.»

چهند رۆژ بوو شه باب له كن خوشكى بوو. له نكاو رۆژيكي قاسيديك له قه لاڤا هات، به هه موو وارگاندا گه را: فه رمانى خانۆى به هه مووان راگه ياند: «رۆژى هه ينى كوڤيكي گه وره و فره وان ده گيرى». شه باب هه ر كه ئه و فه رمانه ی بيست، ئيدى نه پيه رڤا بوه ستى، سوار بوو، راست بۆ قه لا گه راوه. كه گه يشته قه لاى نيزيكي نيوه روانى بوو، بۆ بهر مالى خوڤيانى ئاژوا، تووشى باوى بوو، گوتى:

- كورم چا بوو له وهختى خوڤيدا گه يشتيه جى، خه لقى هه موو له ديوه خانى حازرن. تۆ بچۆ وا منيش هاتم. شه باب وهكو سه ره پلتيك خيرا به هه موو چه كيبه وه چوو بۆ كوڤر. ديوه خان هيند پر بوو يه كى دى نه ده گرت. هه ندى لاى خوڤيانى له سه ر چۆكان رۆنيشتبوون، هه ندى به پتوه وه ستابوون. به لام هه رچه ندى كرد له بهر ده ركيش جيگه ي به ده ست نه ده كه وت به پتوه بوه ستى. كوره كانى خانۆش هه ر شه شيان له ژير دالانى ديوه خان به پتوه وه ستابوون، ده بوو هه ميشه له خزمه ت باوكياندا ده سته و سينگ بوه ستن. سى و چوار قه ننه دار هه ر خه ريكي قه ننه داگرتن و پووشوو ئايساندن بوون و به دم قه ننه ي مه زن و ده مر استانه وه ده چوون.

سه رۆك ديوه خان گوتى:

- قوربان، هه ندى هۆز و عه شيره ته كانى ناوچه ي دووره كان تازه ته شريفيان هيناوه، ليره جى نايپته وه، وا به چاك ده زانم كه هه موو بۆ نيو باخچه ي ته شريف به رموون، ئيدى به هاره و هه وا خو شه. له پيشدا خانۆ، ئه وچا جه ماوه ركه، هه موو وه ده ركه وتن. سى سه د مافووريان، بگره زياتريش، له باخچه راخستبوو. هه ر مافووره چوار پينچ پشتى و باليفى په راخنى

لەسەر ریزکراپوون. کاتی جەماوەرەکه هاتنە نیو باخچەیی، خانۆ گوتی:

– فەرموو پۆنیشین.

بەلام تا خانۆ پۆنەنیشت کەس دانەنیشت.

خانۆ تازە داو داو سپی کەوتبوو سەری بەلام هەرچی دەیبینی قەتی بروا نەدەکرد تەمەنی حەفتا و پینچ ساڵە. خانۆ نۆرییە جەماوەرەکه، سرتە لە کەسەو نەدەهات، هەموو چاویان بریووو دەمی خانۆ، یزانن چ دەلی، بەلام خانۆ جارێ هێچی نەگوت، وا دیاروو چاوەنۆری باوی دەکرد. زۆری پێ نەچوو، پیریکی کەلەگەتی وەکو خانۆ بەدیارکەوت، نەجاختیکی زەلامی دوو دەوی بەسەر شانەو بوو، دەستوو پەمب و نیوێ درێژ دەبوو. هەندی میوانی ئەناسی عەشیرەتی شکاکی لی بوون، گوتیان: «هەبێ و نەبێ ئەو بەوی خانۆیە». چونکە لە بەژن و بالادا کوتومت لیک دەچوون و دەتگوت سێتیکن، کراون بەدوو کەرتەو؛ فەرقیان هەر هێندەبوو باوی بەجارێ پیر بووویو و پیدی پاک سپی بووویو، بەلام هێشتا بەگۆر بوو.

هات سلاوی کرد، خانۆ بەرزە پێ لەبەری هەلستا، ئینجا جەماوەرەکه هەموو لەبەری هەلستا. باو چوو لە سەرووی کورپییەو پۆنیشت. خانۆ هەندی سمیلی بادا، گوتی:

– ئەو بەسەرھاتەیی ئەورۆ بۆتانی دەگێرمەو لەمێژە قەوماو. لاوینە، ئێو نەتانبیسوو، بەلام ریدین سپی و بەتەمەنینە، ئێو چاکتان وەبیر دێ. لاو بووم. هەر هێندە – دەستی بۆ لاویک درێژ کرد – ئەو لاو دەبووم و نەدەبووم پەوکەوانی مەنسور بەگ بووم، پەوکەیی لە کێشدا نەبوو، زۆر گەرە بوو ئەگەر بلایم خۆی لە چوار سەد سەر پتر دەدا هێشتا کەم گوتوو. دوو بەشی پێکی ماین بوون. چوار ئەسپیان تیدا بوون هەم کێشکچی و هەم پێشەنگی پەو بوون. یەکیان هێشتا جوانو بوو، هۆگری خۆم کردبوو، بەدەست نانم بەدەمییەو دەکرد. وام راھینابوو هەرکە بەندی جریدبازیم لی دەدا، دەهاتە کەم و بەدەمی خۆی نانەکهی هەلدەگرت. جاروباریکیش سواری

دەبووم. پوڭئىكى، لە دەم رووبارى بووم، دوو پوڭ بوو نانم لى برابوو، كەسى واشم لى نىزىك نەبوو پەوگەى پى بسپىرم تا بچم نان بىنم. پوڭ سىيەم پەووم لە دەم رووبارى بەجى ھىشت، لىم دا چووم لە مالىەو نان بىنم، تا چووم نانم ھىنا و گەرامەو، نۆرىم نەپەو ماو نەھىچ. كەمى پوڭنىشتم تا ماندووتىم ھەساو ھەجا كەوتمە سەر و سۆراخى پەو، ئەم يال پەو ئەو تەلان پەو، نەپەو و نەھىچ، سەرتان نەپەشىنم چەند پوڭ گەرام ھىچ سەر و سۆراخىكم نەزانى.

جار جار لەبەر خۆمەو دەمگوت: «كەواتا پىگر بردوويه». ناھەقىشم نەبوو؛ چونكە ئەوى سالى پىگر و جەردە ئىجگار زۆر بوون. زۆر جار ان دەياندا بەسەر مىگەل و راناناندا دەيانبردن. ھەتا جارىكى بەسەر خۆشىمان دادا، بەلام خىريان لى نەدىم، دووم لى كردن بەخۆراكى دىندە و دالاشان.

ئىدى لەوى پوڭئوھ بىراى بىراى تخونم نەكەوتن. مەنسور بەگ، گوتى:

– تۆ ئەو چەند سالە پەوگەوانى منى و زۆرىش دلسۆز بووى! ئەوى جارىكى كە جەردە و پىگر بەسەريان داداى، ئەو بوو وات تەمى كردن، ئىدى جارىكى دىكە نە لە خۆت نە لە عەشىرەتى بەرۆدار نىزىك نەكەوتنەو، پىم نالىى ئەمجارە ئەو پەوھەت چۆن لى ون بوو؟

ئەمنىش چۆن بوو وام بۆ گىراوھ.

پرسى:

– باشە، تۆ پەوگەت لەم بەر يان لەو بەرى رووبار بەجى ھىشت؟ گوتم:

– بەگم، لەم بەرم بەجى ھىشت. جا من چۆن لە سنوورى ئىران پەو بەجى دىلم، خۆ شىت نىم؟

– دە كە ھىندە ئاقل و ژىرى، ئەوا دوو پوڭم مۆلەت داى، بۆ، لە پەوگە بەگەرى، بەو دوو پوڭ سۆراخت زانى و گىراتەوھ باشە، دەنا بەخوا پىستى سەرت دەگرووم، پرى كای دەكەم، ئىدى لەسەرى مەپۆ.

راستى مەنسور بەگ پىاوئىكى زۆردار و بى داد بوو. چەند پەوگەوان و

رهنجبه‌ری له ژیر داردا کوشتبوو.

ناچار لیم دا رویشتم، به لآم چهند گه‌رام ره‌وم نه‌دۆزیه‌وه، خوايه چ بکه‌م؟
برپارم دا ئیدی نه‌گه‌ریمه‌وه، هه‌ر له‌و که‌ژ و کیتوانه بمینمه‌وه. رۆژیکی
مه‌نسور به‌گ له‌ دووی باوم ده‌نیرئ ده‌لئ:

– «ئه‌گه‌ر خانۆی کورت ره‌وه‌که‌م بۆ نه‌دۆزیته‌وه، پیستی سه‌ری ده‌گرووم و
پری کا ده‌که‌م و ئیوه‌ش به‌ ورد و هه‌راشتانه‌وه ته‌فر و تونا ده‌که‌م». مه‌نسور
به‌گ که‌ ئه‌و قسانه‌ به‌ باوم ده‌لئ بی‌ری له‌وه نه‌کردبووه‌وه که‌ چهند جار دز و
رێگر به‌سه‌ر مال و عه‌شیره‌تیاندا ده‌داین، خۆم و باوم لێیان راده‌په‌رین،
نه‌مانده‌هیشته‌ بزگوپێکمان بچئ، بزنه‌ شه‌لیکمان تالان بکری، فه‌رموو با
ردین سپییان خۆیان بیلین راسته‌ یان نا؟ ئه‌م مه‌نسور به‌گه‌ ژۆر زالم بوو،
ناچار ماوه‌یه‌کی دورودرێژ شه‌و و رۆژ به‌و که‌ژ و کیتوانه‌وه بووم، تا وام لئ
به‌سه‌ر هات ئیدی به‌رگه‌م نه‌گرت. نیوه‌رۆیه‌کی له‌سه‌ر چپا‌یه‌کی بلند نیزیکی
ئاقاری ئیرانی خه‌وم لئ که‌وت. خیر بئ له‌ خه‌ومدا بلویرم لئ دها. روانیم
ره‌وه‌که‌ دواي ئه‌سپی پێشه‌نگ که‌وتوو و به‌ره‌و لای خۆم ده‌جمین. له
خۆشییان خه‌به‌رم بووه‌وه، به‌ لآم نه‌ره‌وه هه‌بوو و نه‌هیچ.

پاشان تئ فکریم، گوتم: به‌ راست من بۆ ده‌ست به‌ بلویر لیدان نه‌که‌م؟ بروام
وابوو پێشه‌نگان ده‌نگی بلویریان به‌رگوئ که‌وئ، له‌ هه‌ر جیگه‌یه‌ک بن
به‌ده‌نگیه‌وه دین. بلویرم له‌به‌ر پشتم ده‌رکیتشا، ده‌ستم به‌بلویر لیدانی کرد.
نالێی پیره‌ بلویر به‌و چیاو به‌نده‌ن و کۆساراندا بلاو بووه‌وه و ئه‌و مه‌ل‌به‌نده‌ی
هینا جۆش و خرۆش. هه‌ندئ جار پشوویه‌که‌م دها، بزانه‌م ئاوازی بلویره‌که‌م
تا کوئ بر ده‌کا. جارێکیان پشوویه‌که‌م دا، هه‌ستم کرد ده‌نگی حیلێی ئه‌سپه
پێشه‌نگی دئ، به‌ لآم حیلێ له‌ چ لاره‌ بوو؟ به‌دیم نه‌کرد. هه‌ر هینده‌ گویم له
حیلێ بوو، له‌ خۆشییان ئه‌وه‌نده‌ی دیکه‌ فووم به‌بلویردا کرد و تا توانیم بینم
تیدا خواره‌وه. نه‌خیر ئه‌مجاره‌ گویم له‌ خرینگه‌ی چوار نال و سمکۆلان بوو.
ره‌وه‌یه‌کی چوار سه‌د سه‌ری که‌م نییه‌ به‌ لآم هیشته‌ ته‌ه‌واوی لیم روون
نه‌بوو بووه‌وه ده‌نگی ئه‌م سمکۆل و چوار نال‌یه‌ له‌ کوپرا دئ.

ئەمجارەش فووم بەبلوئردا کرد و یەک دوو بەندی دیکەم لێ دا .
 کاتێ تەماشای دەکەم ئەو ئەسپە کویت لە پێشەووە و ئەسپە شیش لە پاش
 ڕەووە بەرەو ئێرە دێن . هەر دەتگوت ڕەوکه وانن . یەکیان لە پێشەووە سەر ڕەو
 بوو ، ئەوی دیکەیان لە پاشەووە دوارۆژ بوو . ڕەووم لێ نیزیکی بۆو و لەو بنارە
 گیرسانەووە .

ئەسپە دەساژۆکەم سەری هەلبێری و کەوتە گوێ لە قە و سەیرتکی کردم ،
 وەکو لە دلی خۆیدا بپرسی :

– بۆ وا نیگەرانی ، ئەگەر لە ئێمە دەپرسی هەموو ساخ و سەلامەتین و
 شوکوور هیچ کەموکوورتییە کەمان نییە .

منیش جاحی نانەکەم لە پشت کردەووە دەستەوارە نانەکانم دەرھێنا ،
 ئەسپی تاین کە چاوی بە نان کەوت بەحیلە حیلەات بۆ کەم ، هەرچی نان لە
 جاخەکەمدا هەبوو هەمووم لە پێش دەمی دانا . لە پاشان سواری بووم و بێ
 سێ و دوو ڕەوکهەم و پێش خۆم دا و تا بەر دەرگەیی مائی مەنسوورم ڕەتاند ،
 ڕەووە ئەسپەکەم بەخاوەنی گەیان دەووە ، گوتم :

– فەرموو ، ئەووە خۆت و ڕەووت ، بەلام ئیدی من ڕەوکه وانیت ناکەم ، بەسە
 ئیتر . ئەووە چەند ساڵە بەحەلالی و زولالی خزمەتم کردی .

مەنسوور بەگ ویستی بە زۆر بمرگەری ئینتەووە سەر ڕەوکه وانییە کەیی ، بەلام
 بۆی دەرکەوتبوو ، ئەگەر بە زۆریش بێ تازە جاریکی تر خێرم لێ نابینی و لە
 زیان و زەرەر بەو لایە چی دیکەیی و دەس ناکەوئ ، ئیدی بەرۆکی بەردام و
 دەستی لێ هەلگرتم . بەجێم هێشت هەر ئەو هاوینە مەنسوور بەگ کتوپر بۆ
 خۆی کۆچی داویی کرد .

هیچ نەخۆشیش نەبوو . دەیانگێراووە ، جاریکی قلیانە شوانانە زۆر دەخوا ،
 ژانی دیتی و بۆ خۆی دەمرئ . بەو ڕەنگە هۆز و عەشیرەتانی لە چەنگال ڕزگار
 دەبن . کابرا زۆر شوڤار و لاپرەسەن بوو ، زۆرداری و دەسدریژییە کەیی لەو دەدا
 نەبوو . چەند جار لە گەل ئێرانیا ن بەگژی یە کدا چووین ، ئەو خۆی دوورەپەریز
 دەگرت و هەر مەمانانی دەناردە شەرئ . هەرکە ئێمە سەر دەکەوتین و

تالانچى زۆرمان لى دەگرتن ھەمووى بۇ خۇى گل دەداوھ و بزگورپىكى خواسايىيى بۇ نەدەھىشتىنەوھ. بەلى ئىمە خوینمان دەپۆشت و ئەو تالانى دەبرد: كورد گوتەنى: «كردهى ئىمە و بردهى ئەو بوو» پاش مردنى مەنسور بەگ، بەھارنى بۇ كوئىستانى چووین. بەلام لەسەر لەوهر و پاوھن لەگەل ەشیرەتى شكاك بەگژى يەكدا چووین و شەرىكى گەرەمان بوو.

نیوهى بانەمەرى بوو، گول و سۆسن خونچەیان کردبوو، گزوكيا تا چۆكان ھاتبوو. لە مشور خواردى كار و فرمانى خۆمان چ خەمىكى دىكەمان نەبوو. ژيانكى بەختەوھرانە و سەر بەستانە دەژياین. دەر بايستی هیچ نەبووین، بەلام ەشیرەتەكەمان ھەر وھكو ئیستا ئاسایى كۆك و تەیاربوون و لە بەرانبەر ھەموو ھىرش و مەترسیبەكى ناگەھان ئامادە بوون؛ چونكە شەرى نىوانى ئىمە و پۆم و ەجەم ھەر نەدەبراوھ.

سبەینىبەك پىیان راگەیاندىن كە ەشیرەتى شكاك بەرپۆھن ھىرشمان بكەنە سەر، باوم گورز و كەمەندى ھەلگرت، گوتى:

– كورپىنە ئەمپۆ رۆژى غىرەتە، ئىمە و وھستانیان نەگوتوھ. خانق تۆ چەند سوارىك لەگەل خۆ خە و پىشيان لى بگره. لىیان دەن و دەستیان لى مەپارپۆزن. ئەمنیش لەگەل چەند شەركەرىكى دىكەدا لە كز كانى ترشەوھ ھەلیان دەكوتىنە سەر و تىیان دەكەوین.

ئىمەش بەو فەرارەى باوم فەرمووى. لە دوژمنى چووینە پىشى و گەمارۆمان دان و كوشتارىكى زۆرمان لى كردن، ئىدى لەوى رۆژىبەوھ و امان چاوترسین كردن، جارىكى دىكە بېراى بېراى نەھاتنەوھ سەرمان، سەرەراى ئەوھش، كاتىكى شا ەبباس لەشكرى تى بەردان و تالانى و برۆى كردن ھەر ئىمە دەفرىايان ھاتین و بەھاوارپرا چووین. لەپاشان كە لەگەلیان ئاشت بووینەوھ، لىمان بىستەنەوھ كە شا ەبباس دنەى دابوون بەگژماندا بىن، پى گوتبوون:

– ھەرچى زۆزان و پاوھنىكى كە بەدەستى ەشیرەتى بەرۆداروھە، پىشكەشى ئىوھى دەكەم، بچن لە ەشیرەتى بەرۆدارى بۇ خۆتان بستیئەوھ. خانق وھكو شتىكى وھبیر خۆى بىئىتەوھ پشوویكى دا، ئەوجا گوتى:

- ئىدى لە پاشى ئەو شەپەي، پۇژىكى، بەھار بوو، ماقوول و دەمراستی
ھەردوو ەشیرەنتى بەرۆدار و شكاك كۆبونەوۋە و بانگیان كردم، - شوکور
ھېشتا زۆرتان ماون و شاھیدن - خانۆ سەبیرىكى جەماوەرەكەي كرد، گوتى:
كە بانگیان كردم چووم. سوورھەنگىكى پیر لە پېش مەجلیسەكە وەستابوو،
گوتى:

- خانۆ، ھېشتاكە مەنسور بەگ لە ژياندا بوو، راستە ھەر ئەو بەگى مە
بوو، بەلام گەرناسى ەشیرەتەكەمان ھەر تۆي و لە تۆش بەولاولو
كېشكچىيەكى راستەقىنەي وەكو تۆمان نىيە، تكات لى دەكەين مەزنایەتیی
ھۆزەكەمان ھەر بەخۆت رەوايە و خواستمان رەت مەكەوہ.

منیش خواستەكەيانم پەسند كرد، بەگویم كردن و ئەو ئەركە گرانەم
وئەستۆي خۆم گرت و بەم بەھارەوہ ئەوہ چل بەھارى بەسەردا پادەبرى.

خۆ بۆ خۆتان، گەورە و بچووك ئاگادارن، لەوہتى قەلامان بىناكردوہ،
چەند جاران شای ئېران لەشكرى لى كردىن و ھېرشى ھىنايە سەرمان،
بەچاوى خۆتان دىتتان: كە پار پایزى چ قۆشەنىكى ناردە سەرمان، بەلام
پشت بەخوا و سايەي سەرى ەشیرەتەكەمانەوہ، نەمانھىشت ھىندەي
پووشكەيەك سەرشۆرىين و نۆومان چلكن و لەكەدار بى.

ئېمە خاكى نىشتمانى كەوناراي باو و باپيرانمان ھەمىشە پاراستوہ و
دەشىپارىزين. بەلام دوور نىيە ديسان لەشكرمان لى بكرى. پياو چابن وەرن
ھەموو سوپند بۆ يەك بخۆين، تا يەكمان ھەناسەي تىدا مابى كۆل نەدەين و
خاكى خۆمان بە دوژمن نەدۆرىين.

خانۆ كە لە قسەكانى بووہوہ، سەرىكى ھەلبىرى، تەماشاي جەماوەرەكەي
كرد، ھەموو سوپنديان خوارد تا ماون و خوین لە لەشياندا بگەپى بچەنگن و
كۆل نەدەن و ژيانى خۆيان لە رىي نىشتماندا بەخت كەن و خاكى باو و
باپيران لە دوژمن بپارىين.

به‌شی‌ه‌وته‌م

قاسیدی شه‌مدینان

شه‌مدینان میرنیشنیکی که‌ونارای کوردستانه . ئه‌و میرنشینه قه‌ت نه‌یدیشت ده‌ستی دوژمن و زۆردارانی بگاتی و هه‌میشه سه‌ربه‌خۆ و ئازاد بوو. پادشای رۆم چه‌ند جارن له‌شکری کرده‌ سه‌ر، به‌لام ئیستا و ئیستاش نه‌یتوانی زه‌فه‌ری پێ ببا و شکستی پێ بێتی. پاشان رکی هه‌لده‌ستی قۆشه‌نیکی گه‌وره و گرانى به‌تۆپ و جبه‌خانه‌وه ده‌کاته سه‌ر، چه‌ند مانگ بوو، خه‌لکی شه‌مدینان به‌رامبه‌ر به‌رۆمییان زۆر پیاوانه شه‌ریان ده‌کرد. به‌لام ئه‌و جاره‌ وا دیاربوو کوردان درۆستیان نه‌ده‌هاتن. هه‌یزی له‌شکری رۆم له‌ وزه‌به‌ده‌ر بوو، میر سادق، میری شه‌مدینان که‌ وای زانی، خه‌یرا کۆبوونه‌وه‌یه‌کی گه‌وره‌ی بۆ راویژ پێک هه‌ینا: چ بکه‌ن، چۆن میرنشینه‌که‌یان له‌ تالان و برۆ و ده‌ستدریژی چه‌ندمه‌ی رۆمییان بپاریزن؟ میر سادق رووی له‌ مه‌جلیسی کرد، گوتی:

- خۆتان ده‌زانن که‌ تا ئیستا ژبان و گوزه‌رانی خۆمان ئازاد و سه‌ربه‌سه‌ت پاراستوو و خه‌لکی ولاته‌که‌شمان هه‌میشه به‌خته‌وه‌ر و ئاسوووه‌ بوون. به‌لام پادشای رۆمی، وه‌کو هه‌موو ئاگادارن ئه‌وه چه‌ند جاره، قۆشه‌نمان ده‌کاته سه‌ر و ئیمه‌ش هه‌چ دره‌غیه‌کمان نه‌کردوو و بستێکمان له‌ خاکی پیرۆزی ولات نه‌دۆراندوو. به‌لام ئه‌م جاره‌ وێ ده‌چێ کار له‌ کار ترازابێ، قۆشه‌نیکی گرانیان ناردووینه سه‌ر و هه‌زه‌که‌ له‌ وزه‌دا نییه. ده‌مراست و ردین سپینه: ئیوه چ ده‌فه‌رموون؟ راتان له‌ سه‌ر چیه‌؟ کۆمه‌ک و یارمه‌تی له‌ کێ بخوازین و

روو له کي بنين و کار به چ باریکدا هه لسوورینین و چون ولات بپاریزین؟
هممو بی دنگ و کړ بوون و متهقیان نه کرد.

قازی بهگ تازه له مهیدانی شهړ گهړابووه. میر سادق سالیکی پتر بوو
سه رکردایه تیی سوپای بهم قازی بهگه ئه سپاردبوو. له پتشان ته نیا
سه روکایه تیی هۆزه که ی ده کرد، هۆزه که شی له نیو هۆزه کانی شه مدیناندا
هۆزیکي زۆر گه و ره و زه بر به دست بوو. قازی بهگ دوو هه زار سواری
به چه کی کوک و ته یاره وه بق میرنشین ته رخان کردبوو. خو شی بوو بوو
به سه رکرد. له هه مو شهړیکدا که له میردانه گوئی شه رفی بردبووه و
هه همیشه به نه به زی و زالی له مهیدانی شهړ دهگه پاره. نیوبانگی له نیو عیل و
هۆزان به بویری و گهړناسی رۆیبوو. هه بر بویه ش میر سادق په سندی کردبوو
و کردبووه سه رکردی سوپای میرنشین شه مدینان. پیاو هه ق بلئی، قازی
بهگ شیواوی پتیش بوو، چونکه له کن پیر و ده مرستان خوشه و یست و به ریز
بوو. له نازایه تی و چالاکیدا وینه ی نه بوو. ویرای ئه وهش تا بلئی ماقوول،
جوامیر، چاوتیر، دۆستپه روه ر و ژیر و پیاو بوو زۆری هه ز له یارمه تی و
کوومه کی هه زار و ده سته و سان و که ساسان ده کرد. هه رچی لاویش بوون خو
ئوه هه مه پرسه، رۆحیان به سه سه سه ریه وه بوو. نیوی ویردی سه رزاران بوو.
به سه سه ری وی نه با سویندیان به سه سه ری که سی دی نه ده خوارد، هاو ده میان بوو،
خه مخوریان بوو، له شایی و زه ماوه نندا خوئی سه رچۆبیکیشیان بوو. گه ران و
سه یرانی نیو باخ و باخات، له ئاهه نگگیرانی جیژنی نه ورزدا قازی بهگ
به ده م هه مو خو شی و شادی به کیانه وه ده چوو و بی هه و شایی له ته کدا
ده کردن، ئاهه نگي له گه لدا ده گپران. که زستانیش داده هات لاوه کان ده چوونه
پاره ورچی. ئه و پاره وه هه ر و سانا نییه و هه مو که سی پتی ناکرئ و زۆر
به ترسه؛ چونکه ورچ ئه و ده می که ده که ویتته چلووی زۆر برسویه، کی ده ویری
توخنی که وی، به لام قازی بهگ گوئی نه ده دا ترس و به ته نیا پاره ورچی خوئی
ده کرد و نیچیری خوئی دیناوه.

که مانگی ئادار دادی رۆژ ده داته دریژی و به فر له ژیر تینی هه تاو دا

دەتویتیەو، ئیدی قاشوانی و ھۆلین باوی دئی. ئەو وەختی قازی بەگ بەدارشەقێکی دڕێژووە لەگەڵ لاواندا وەدەردەکەوت یەک دوو سەر ھۆلینی لەگەڵ دەکردن و بەزۆری ھەر خۆشی دەبیردەوہ. جاری واش قازی بەگ لە گەرمەیی ھۆلیندا تاکو تەرا سەرە دار شەقی وی دەکەوت، بەلام ئەو وەکو بەگەکانی نەبوو. ھێند بەتەنگەوہ نەدەھات. لە ھیچ دلگیر و نیگەران نەدەبوو، لە یاریدا پکی لە کەس ھەننەدەگرت، دەستی لە کەس نەدەوہشاندا. مەگەر ئەوہ نەبی، کە بەناوی ئامۆژگارییەوہ جار جار بیگوتیا:

«کاکە گیان، یا کاکەلە، کە یاری نازانی بۆ دێیە بەر مەیدانی ھۆلین دەکەیت؟ تۆ بچۆ بۆ خۆت میچین بکە».

قەدەرێکی پێ چوو کەس مەتەقی نەکرد. قازی بەگ لە خوار مەجلیسەکەوہ دانیشتبوو. درەنگ ھاتبوو. خۆشی پیاویکی قودە قورپە و بەفیز و پۆز نەبوو، خۆی بۆ ھەورازان بکوٹی، دین سپی چەندی لەگەڵ خەریک بوون بچتە سەر ووتر نەچوو. قازی بەگ کە زانی کەس وەلام ناداتەوہ ھەستا سەر چۆکان، گوتی:

- میرم، ھەز دەکەم رێگام بەدە قسەیک لە خزمەتتاندا بکەم. میر گوتی:
- قازی بەگ، لاوۆ، تۆ ھەموو وەختی پێ قسەت ھەییە و فەرموو قسە بکە.
- میر خۆش و پایەداربێ، خەلکی کوردستان ھەموو دەزانن کە خانۆی لەپ زێرین، سەرداری قەلای دمدەم خاوەن سوپا و قۆشەنی گەورەییە و تا ئیستا، غەیانەتی لە میللەتی کورد نەکردووە. پار نا پێرار، کۆمەک و یارمەتیەکی پیاوانەیی عەشیرەتی تاکوری کرد. وەرن پیاوی چاک بن با ھاواری بەرینە بەر، پێم وایە ھەر ئەو دەتوانی لەم تەنگانەییەمان رزگار کا.
- دوای ئەوہی کە قازی بەگ لە قسەکانی بووہوہ گەورەپیاو و دەمراستی عەشیرەت و میرنشین شەمەدیان ئەم پیشنیارە قازی بەگیان پەسند کرد و ھەموو تیکرا گوتیان:
- میر پایەدار بێ، تەگبیر و پیشنیار لەمە چاتر نابێ، ئەگەر بێو یارمەتی

خانۆی له پ زێڕینمان بهم زووانه فریا نهکهوئ، ئهوا رۆم ولاتهکهمان داگیر دهکا و ههموومان تالان و برۆ دهکا، چۆن زۆربهی عهشیرهتهکهی ئاویتینه ژێر باندووری خۆی ئهوهشمان که ماوین وامان لێ بهسهردی.

میر سادق گوئی:

- ئهم پێشنیاره ی قازی بهگ زۆر بهجی و ژیرانهیه. نابئی سی و دووی لێ بکهین و دهبی ههر ئیستا قاسید بنیرین. بهلام کی بنیرین که دم و دووی شیواوی بارهگای خانۆی له پ زێڕین بی و هیند زۆرزان و ژیر بی دلێ خانق نهرم کا و کۆمهککردنمان بهئهرکی سهرشانان بزانی؟

یهکی له جهماوهره که گوئی:

- بۆ مهلا محهمه نه نیرین؟ خۆ له خویندهواری خویندهواره و له ژیری و زۆر زانیشدا که می وهکو ئهومان ههیه.

قازی بهگ ئهم پێشنیازه ی پهسند نه کرد، ههلی دای، گوئی:

- به راستی، نارهوا ییبهکی زۆر گهوره له خۆمان دهکهین ئهگهر بۆ ئهم مهلا محهمه ده بکهین بهجی بروای خۆمان و کاریکی وا گرنگی پی بسپیرین. ئهگهر دهتانهوئ راستی ئهم کابرایهتان له مست نیم: ئهم مهلا محهمه ده دوژمنی گهلی کورده. ئهم کابرایه له نیو رۆمیان پی گهییوه و له سه دهستی ئهوان مهشق دراوه و ئالقه له گوئی ئهوانه، سههری زمان و بنی زمانی دهلی: «پادشای رۆم پادشای ههموو موسلمانانه، میللهتی کورد نابئی که له وهکیشیی له گه ل بکا. دهبی حوکم و فهرمانی قبوول بکا. دنیا ههموو له ژیر دهستی پادشای عوسمانییه، ئهم کابرایه جاسووس و پیاوخرایه».

یهکی گوئی:

- کهواتا له بهرچی له خۆمانی دوور نه خهینهوه؟ پیم نالین؟ ئهمه چییه؟ چ پتوهندییهکی به ئیمه وه ههیه؟ ئیمه شیخی خۆمان ههیه. ئهمه مان بۆ چییه؟.

پاشان بریاریان دا عهبدوهرزاقی برای میر سادق و شیخ زاده و دوو خولامان بنیرن. ئهم دووانه هیشتا له شه نه گه رابوونهوه. میر سادق

فهرموی له دوویان بنیرن.

دهمه و تاریکانی بوو، جه ماوهره که هیشتا بلاوه بیان لی نه کړدبوو. هه موو زولم و زوری پادشای رومیمان چیشتبوو. هه ریه که له لایه که وه کز و مه لولول دامابوون. بیریان له وه ده کړده وه: خوا نه خواسته ئه مانیش نه که ونه ژیر دهستی روم و تیدا بچن، به لام سویندیان خواردبوو که تا دوامین تنوکی خوینیان شه بکن و بستئ له خاکی باو و باپیران به داگیرکری زوردار نه دپړین.

وه زیری روم چند جار قاسیدی ناربدوو کن میر سادق، که به شکو بینه سهر ری و سهر بؤ دهسه لاتی پادشای روم دانه وین، دنا به قوشه نی گه وره و گران و توپ و توپخانه وه و لاتمان خاپوور و ویران ده کړئ و خاکمان به توره که ده بیژرئ.

به لام میر سادق هه موو جاری پیاوانه دهیگوت:

– ئه مه ولاتی کوردانه. خاکی باو و باپیرانه، ئیمه زور له میژره نیشته چی ئه م خاکه بین و هیچ جوړه حوکمرانییه کی بیانیمان به سهر وه نه بووه، قه تمان نه هیشتوو و ناشه یلین بیانی پی باو پته ئه م خاکه پیروزه وه و تاوه کو یه کمان مابئ شه ده که بین و ولاتی خومان ده پاریزین.

گزنگی به ره به بیان تازه له نیو دیوه خانی ددا، میر سادق هه به جله کانیه وه سبیلکیشئ له سهر دوشه کییک هه لاژا، به لام هینده ی نه خایان باو نوکهر خه به ری هینا: که شیخ زاده و عه بدوره زاق هه ردووکیان وا له به رده رگی و هستاون.

میر سادق گوتی: «با به رموون»، که شیخ زاده و عه بدوره زاق وه ژور که وتن. میر لی پرسئ:

– ئه ری دنگوباسی شه له چ دایه؟

شیخ زاده گوتی:

– ده بی له چ دابی قوربان، هیزی دوژمن هینده زوره له کیشدا نییه. پیری

بهرتۆپانیان داین، ناچار له قهلاجهی وهدرکهوتین بهلام دوینی ئیمه فرمان
ئاویشته وان، خۆمان بۆ له بۆسهدان، له پر نیزیکی سهد زهلامیکمان لئ
کوشتن. بهلام ئەوان ههموو رۆژی کۆمهک و یارمهتییان پهیتا پهیتا بهسهردا
دهرۆی و به بار تۆپ و جبههخانهیان بهدواوهیه و بۆ هیچ دانامین.
میر گوتی:

- من بۆیهم له دوو ناردوون، بۆ قهلاهی دمدم، بۆ خزمهت خانۆی لهپ
زیرینتان بنیرم، عهززی بکهن: «میر سادق دهستت ماچ دهکا، دهلی: تکایه، تا
زووه بههاوارمانرا بگا و فریامان کهوی حالهکهی یهکه یهکه بۆ پروون کهنهوه.
پیی بلین: خۆ خۆی ئاگاداری ههموو شتیکه. ئەوه چهند ساله رۆم بهقۆشهنی
گهوره و گرانهوه هیرشمان بۆ دین. ئیمهش ههمیشه مهردانه وهکو شوورهی
پۆلا وهستاوین و قهت نایه لاین پیی ئەو گهمارانه شهقلی خاکی پیرۆزی
کوردستان بشکین. بهلام لهگهڵ زۆردار چ دهکری؟ کورد دهلی: «که زۆر هات
قهواله بهتاله». ئەمجاره لهشکرهکهیان ئیجگار زۆره و تۆپ و تۆپخانهکهیان له
وزه بهدهره و له کیشی مهماناندا نییه. ئەگه کوردستانی له دلدا شیرینه،
ئەوا بیکا له پیی خاکی کوردستان و کوردایهتیدا، تا زووه فریامان کهوی و
بهلهشکر کۆمهکمان بکا.»

«ئەگه بێو بهم زووانه بههاوارمانرا نهگا، ئەوا رۆم بهبی چهند و چۆن ورد
و درشتمان قه دهکهن و ولاتهکهشمان لئ داگیر دهکهن، دهوجا برۆن، دهی
نۆغرتان خیر بی.»

- میر پایه دار بی، ئەگه قه دهر نهروین لهوانهیه زۆرمان پی بچی و زوو
نهگهینه قهلاهی دمدم. سیمۆنی فهلهی بازرگان زۆرجار کووتال و شمهکی بۆ
قهلاهی دمدم بردووه و لهو ریگاوبانه شارهزایه، ئەگه بێو وهکو بهله رهگه
خۆمانی خهین، لهوانهیه که لکیکی زۆری بۆمان بی.

میر خیرا نۆکه ریکی له دووی سیمۆن نارد. هه هیندهی قه نهیهک بکیشی
سیمۆن گهیشه خزمهت میر و ئیکلامیکی بۆ کیشا و وهکو سهرباز وهستا.

میر گوتی:

- سیمۆن، خو تۆ بۆ خو تۆ زۆر چاکت ئاگا لئییه که رۆم چییان بهسه رهتیناین: له دیار به کر هه رچی کورد و فه له بوون قه و قه لاجۆیان کردن و خاکی باو و باپیرانیان هه موو لئ داگیرکردن. ئیستاش نۆره هاتووته سه ر ئیمه و وا به چاوی خو تۆ ده بیینی چمان پئ ده که ن.

سیمۆن گوتی:

- به لئ میرم، ئاگام له هه موو شتیک هه یه. به ش به حالئ خو م هه ر چیم له باردا هه یه و پیم شک ده به ی ئاماده م و فه رموو بلئ، سه رم له پیناودایه و به لئینی پیاو بئ درتیغی نه که م.

- وه للا بۆیه م بانگ کردووی، ده مه وئ له گه ل شیخ زاده و عه بدولر ه زاق بچی بۆ قه لای دمدم و به له دی ریگیان بی. ریگیای کورت و قه دبیریان نیشان بده و هاوار ببه نه به ر خانووی له پ زپیرین، به لکو ئه مه خودایه به هاوارمانرا بگا.

سیمۆن گوتی:

- میرم، وه ی به سه ر هه ردوو چاوان. هه ر ئیستا خو م ئاماده ده که م و له ته کیاندا به ری ده که وم. خوا یار بئ به لاری و قه دبیری وایاندا به رم، به زووترین کات بیانگه به نه قه لای خانق پیاوئیکی قوچاخ و ژیره، له میژه به مه شقدانی سه ربازه وه خه ریکه، ده لئین سوپاکه ی له سه دان لاوی خو ئنگه رم پیکه وه ناوه، ده توانئ هه وته قای ئوردووئیکی پئ بکا. شای ئیران چه ند جار له شکری لئ کرد، به لام هینده به پیاوانه و چالاکانه لئیان وه ده س هاتن فریان ئاویته دوژمن و به ورد و درشتیان هه وه قسری کردن و ئیدی قه ت به ستئ ریگیای سه ربازیکیان نه دا پئ باویته خاکی کوردستان. شاری قه لای دمدم ئه ورۆ یه کئ له و شاره به ناویانگانه یه که به سه دان بازرگان و کاروانی کووتال و شمه کی هه مه ره نگه ی بۆ ده چی.

- سیمۆن، خو من تۆ بۆ بازرگانی و کرین و فرۆشتن نانئیرم، من بۆیه ت ده نئیرم رابه ری قاسیده کانم بۆ بکه ی.

- جا قوربان من چيم گوتووه، سهرم له پيناودايه. هر ئيستا ئهسپهكهه
زين دهكهه.

له كاتتيكي خهلكي شهمدينان تازه له خرپه ي خهوي شيريني سبهيني
وهخه بهر هاتن، پينج سوار له بهر دهركاي كووشك و تهلاري ميري شهمدينانه وه
به رهو قه لاي دمدم پينان پيدا نا. چوون پهنا ببهنه بهر مروهت و پياوه تبي
خانوي له پ زيرين. يهكيان عهبدو ره زاق، ئهوه ي ديكيان شيخ زاده و ئهواني
تريان سيموني فهله و دوو خولام بوون.

ئهو ي رۆژي هه ر پينج سواره كه، ورته له ده مي كهسيانه وه دهر نه ده هات،
دهنگوت كه ي و لالن، تا نيوه رۆ، بي پشوو به ر پيوه بوون. بيريان له خاك و
نيشتمان و ناموس و شه ر هف ده كرده وه. ئيدي نيوه رۆ بوو، سيمون په ر ده ي
ئه م كشماتيه ي دري، گوتي:

- ئه گه ر هه روا به شار پياندا برۆين له وان هيه به پازده رۆژيش نه گه ينه قه لاي.
به لام ئه گه ر قه دبې برۆين، زووتر ده گه ين.

ئاخر و ئوخر ي هاوين بوو. ئه و ساله ده غلوان ي ده ور به ري قه لاي دمدم
رووي له نه هاتي بوو، سه ره راي ئه وهش ناوچه ي نيزيكي واش نه بوو كه
ئازووخه ي بو فرۆشتن لي ده س كه وي، ئه وه ي هه شي بوو نه يد ه فرۆشت و
عه مباري كر دبوو و بو رۆژي ره شي شار دبو وه. زۆر به ي عيلى به رۆدار بو
ده غلوان كر ين ده چوونه ناوچه دووره دهسته كان. رۆژيكيان، كارواني قه لاي
دمدم به ره و شه مدينان به ري كه وت، چو له وي ئازووخه بكري. چهن رۆژ
به رپوه بوو، تا رۆژيكي ده مه ونيوه رۆ بوويو و نه بوويو، له سه ر كانيا ويكي
سارد بو پشوودان لايان دا. چۆميك له بناري كانيا وه كه وه ده كشا، كورگه ل
تتي كه وتن، كۆمه لي ماسييان گرت. كووره كه ناگريان هه لچني، چزه جز
ده ستيان به ماسي برژاندين كرد.

ههندي له لاهوكان خهريك بوون و لاخه كانيان ده له وه راندي، تومهن پينج
سواريان له نيو ليره واروه به دي كر دووه، بو كن ئه وان دين.

سەرقره تارچی لالۆیهکی ڕیدین سپیی دنیا دیتە بوو، کورگەل خەبەریان هینا
کە حال لەوە حیکایەت لەووە. ئەویش گوتی:

– باشە سوار لەو لێرە چ دەکا؟ پێم وایە ئەوان هەبن و نەبن پیاوخراین و
بۆ تالان و برۆ هاتوون.

کورپنە با چەند زەلامیک خۆیان لەنیو و لاخەکاندا مەلاس دەن، هەندیکی
دیکەیان بچنە لێرەکە خۆ بشارنەو، هەرکەسە شیر و مەتالی خۆی هەلگرێ،
ئەگەر ئەوان پێنج سوارن ئێمە بیست و پێنج پیاوی عەشیرەتی بەرۆدارین.
سا سویند و قەرار بێ ئەگەر هەموویان قەرکردوین نایە ئین تالانمان کەن.

هەموو پیریاڕان دا وا بکەن. لالۆی پیر بە خۆی و دە زەلامەووە لە نیو
ولاخەکان خۆیان مەلاس دا و چەند زەلامیکیش خۆیان لە نیو لێرەوارەکا
شاردەو، چەند کەسیکی دیکەش بۆ ماسی برژاندن لەسەر کورە ئاگر
مانەو. ئیدی خۆیان بۆ ئەو ئەمادە کرد سەریان لە پیناوی نامووسدا بەخت
کەن، نەبا تالان کرین و گۆی پیاووەتی بدۆرین. سوارەکان وردە وردە هاتن تا
گەشتنە نیو و لاخەکان، سلاویان کرد و پرسییان:

– ئەمە کاروانی کتیە؟ لە کوێو دین و بۆ کوێ دەڕۆن؟

لالۆی سەرقره تارچی بەرەو پیریاڕان چوو، گوتی:

– ئەمە کاروانی عەشیرەتی بەرۆداری، لە قەلای دمدەووە دین. گەرەمان
خانۆی لەپ زێرینە. ئەمسال لای ئێمە نەهات بوو، خەلە و دان کز بوو،
دەمانەوی بەرەو شەمەدیان بۆ گەنم کرین برۆین. چەند کاروانیک سیمۆنیان
ناسیبەو، لیان پرسی:

– ئەرێ کاکە تۆ سیمۆنی بازرگان نی؟

– بەرێ وەللا من سیمۆنم، بەراستی زێرەکن، ئەو چۆنتان ناسیمەو؟

عەبدوڕەزاق بەلالۆی سەرقره تارچی گوت:

– دەغلۆدان لە کن ئێمە زۆرە و چەند سالە خەلە و خەرمانمان لە هاتدایە،
بەلام حەیفی ناتوانن چتان دەس کەوێ. چما نازانن پادشای رۆم هیرشی

هیناوهته سەر شه‌مدینان و له‌شکر و تۆپ و تۆپخانه‌ی گه‌وره و گرانى کردووهته سه‌رمان، ده‌یه‌وی نیشتمانمان داگیر کا؟ ئیستا حاڵی حازر له‌وی شه‌پێکی زۆر توند و سه‌خته. پادشای رۆم به‌شێکی زۆری له‌ کوردستان داگیرکردووه و زۆری له‌ هۆز و خێله‌کانی کورد به‌زۆر هیناوهته گیر و خستوونیه ژێردهستی خۆی. بێ ره‌حمانه به‌رۆکی ئەم کورده داماو‌ه‌ی گرتووه و ه‌ه‌ر به‌وه‌دا راده‌گا باج و سه‌ران‌ه‌ی لێ بستین. ه‌ه‌ندیکیش ناپاک و به‌کریگی‌راوی ئالقه له‌ گوێی وه‌کو ئاغا و به‌گ و میره‌کانی ئیمه‌ش به‌هه‌موو بێ شه‌رمیه‌وه ده‌ستیان داوه‌ته غه‌یانه‌تی میلیه‌ته‌که‌مان و چوون بوون به‌نۆکه‌ری رۆم، ئەگه‌ر ئەوانیش وه‌کو خانۆی له‌پ زێرین و سه‌رداری جزیر و بۆتان چاکی مه‌ردایه‌تیان لێ هه‌ڵگرده‌با و لێی راپه‌رهبان نه‌زۆرداری رۆم، نه‌داگیره‌ری ئێران نه‌یانده‌توانی پێ باوینه کوردستان.

شیخ زاده گوتی:

– چ‌ه‌ند جار پادشای رۆم کردیه سه‌ر میری مه‌ نۆکه‌ری قبول کا و به‌حوکمی رۆم قایل بێ، میر قایل نه‌بوو، پاشا رقی هه‌ستا، ئەوه چ‌ه‌ند جار ه‌ قۆشه‌نی گه‌وره و گرانمان ده‌نێرتیه سه‌ر، ده‌یه‌وی کورد له‌ نیو ببا، ئیمه‌ش تا ئیستا چ‌ درێغیمان له‌ خۆبه‌ختکردندا نه‌کردووه و به‌هه‌موو تواناوه شه‌رمان کردووه، به‌لام چ‌ ده‌که‌ی؟ که زۆر هات قه‌واله به‌تاله؛ له‌شکری ئەم‌جاره‌ی له‌ وزه به‌ده‌ره. پادشای رۆم و شا عه‌باس په‌یمانان به‌ستووه که کوردستان له‌ نیوان خۆیان به‌ش بکه‌ن، نیوه‌ی ئێران هه‌لی لووشی و نیوه‌که‌ی دیکه‌ی رۆم. بۆیه هه‌ردوو ده‌ولت ته‌قه‌لای ئەوه‌یانه که کوردستان داگیرکه‌ن.

یه‌کیان گوتی:

– به‌لی راسته.

لالۆی سه‌رقه‌تارچی که زانیی ئەم سوارانه پیاوخراپ نین بانگی هاو‌پێکانی کرد: وهرن کورپنه وهرن.

عه‌بدوهره‌زاق رووی کرده لالۆی سه‌ر قه‌تارچی گوتی:

- ئېمە قاسىدى شەمىنانىن، مىر سادق ناردووينى بچىنە خزمەت خانىۋى
لەپ زىرپىن داۋاي كۆمەكى لى بگەين و زوو بەھاوارمان رابگا، نازانم
چەندمان بۆ قەلای دمدم ماوہ؟
لالۆ گوتى:

- ئېمە ئەوہ دوو رۆژە بەرپوہين، بەلام ئېوہ سوارەن، دەتوانن بۆ سبەينى
نيوہرپۆ بگەنە قەلای.

كاروانىيەكان لە لىرەكە وەدەرکەوتن و ھەموو ھاتنە كىن سوارەكان،
سلأويان كرد و لە دەوريان كۆيوونەوہ. سەر قەتارچى گوتى: «قاسىدە
بەرپزەكان، براينە فەرموون دابەزن، با ئەسپەكانتەن كەمى پشوو بەدن. لاوہ
كاروانىيەكان لەو چۆمەى خوارى ماسىيەكى زۆريان راوكردووه و
برژاندوونيان، فەرموون جارى نانمان لەگەل بخۆن، پاشان ئوغرتان خىر و
خوداتان لەگەل».

شىخ زادە سەيرتىكى عەبدوپزەزاقى كرد، وەك بلى. «دابەزىن يان نا؟»
عەبدوپزەزاق گوتى: «با دابەزىن».

ئىدى ھەموويان دابەزىن. لالۆ گوتى: «ئا كورە جەلەوى ئەسپەكانيان بگرن،
دەلئى دنيا تان نەدیتووہ».

عەبدوپزەزاق گوتى:

- كاكە، ئېوہ زەحمەت مەكيشن، بلا خولامەكانمان بيانبەن، لەو دۆلە
بىانلەوہرپىن.

عەبدوپزەزاق كۆلۆسى لەسەر داكەند و بەدەستەسپەكەى ھەنيەى سىرپىيەوہ،
تەمۆرىيە سوورباوہ چەقەل رەنگە لوولەكەى و بسكەكانى بەسەر لاجانگ و
دەموچاويدا شۆرپوويوونەوہ، ھىندەى لى دەھات بەتۆبا نە بەكى و نە بخۆى
ھەر سەيرى تەمورى پىچ پىچ و چاوى شىن و بەژنى نازدار و سمىلى
قەيتانى بگەى.

سەر قەتارچى لە ژىرەوہ بەكاروانىيەكانى گوت:

- ئەمە لە پیاوی رەمەکی ناچی، ھەبێ و ھەبێ لە پیاوماقوولانە،
پیاوماقوولتکی مەزنیش.

چەک و ریحالی عەبدوپەزاق و پتیسیری عەباکە بەنەخش و نیگارێکی زۆر
سفت تەریب درابوو. خەنجەرێکی مشتوو زۆی بەبەر پشتینەو بوو.
کاروانیەکان کە سیمۆنیان ناسییەو سۆندیان دا:

- تو ئینجیل، ئەگەر پیمان نەئێی، ئەم شوپرەسوارە کێیە؟

- ئەو میر عەبدوپەزاقی برای میری شەمدینانە، بیست ساڵ پترە باوکیان
ئەمری خۆی کردوو، بەلام هیشتا خۆی مابوو کە میر سادقی کورە گورە
کرد بە میر و لە جێی خۆی دانا.

- ئەو ئەو تەنگەستورە دیکیان کێیە؟

- ئەو شێخ زادەییە. باوکی هیشتا ماو، تەمەنی سەد و دە ساڵ دەبێ، ناو
بەناو لەگەڵ میر سادق سەرگەرمی دامە و شەترەنج، ناوی شێخ شەمۆییە. تا
ئێستاش بە شیر و مەتال و ڕمبێ گورە گورە لە شەری رۆمیان ھەر خۆی
بەکەلەمێردی مەیدان دەزانێ.

شێخ شەمۆ دەئێ:

- دوژمنی گەلی کورد پادشای رۆم و شای ئێرانە.

کورگەل ماسییەکی زۆریان برژاند، لالۆی قەتارچی گوتی:

- میوانانی خۆشەویست فرموون نان بخۆن.

قاسیدەکان دەستیان بەنانخواردن کرد. تیر و تەسەل بوون.

شێخ زادە گوتی:

- زۆر سوپاس، خوا بەزیادی کا. بەراستی ئەمە چەند رۆژە زەوادمان
نەچوو تە سەر زار، نەک لەبەر بێ تۆشەیی، بگرە لەبەر بێ وەختی کە
نەمانپەرژاوە تە سەر نانخواردن. بەلام ئەمە رۆ بەخۆشی ئێووە تیروپرمان
خوارد، ئیتر تکامان وایە ئیزتمان بدن، برۆین. بەدوعا.

لالۆ گوتی:

- خواتان له گه‌ل، به‌خێرین به‌سه‌ر هه‌ردوو چاوان. به‌لام به‌م ڕیگادا مه‌رۆن، که‌مێ به‌رمخواربنه‌وه، له‌و دیوه‌وه کۆچه‌ڕێیه‌که هه‌یه ڕیو‌راست ده‌چێته نیو قه‌لاوه.

سواره‌کان پێیان پێنا ڕۆیشتن، ئه‌وێ شه‌وێ له هه‌یج کوی دانه‌به‌زین ئه‌سه‌په‌کانیان ڕه‌وان ڕه‌وان ده‌ڕۆیشتن، تازه سپێده‌ی دابوو، ته‌یر و توو به‌جریوه جریو تازه له هه‌یلانان وه‌ده‌رده‌که‌وتن، ئازاد و سه‌ربه‌ست ده‌یاندا شه‌قه‌ی بالان و له‌ دای بژیو هه‌لوه‌دابوون. به‌ره به‌ره ڕۆژ ڕووناکتر ده‌بووه‌وه. ئه‌سه‌په‌کان به‌جاری شه‌که‌ت بوو‌بوون، ناچار سواره‌کان له‌سه‌ر کانیه‌که دابه‌زین، خولامه‌کان لغاویان له‌ دم ئه‌سپان ده‌رێنا و ڕێشمه‌کانیان له‌ مل ئالاندن و له‌ کانیاوه‌که‌یان دوورخستنه‌وه تا پشوو بدن و به‌وه‌پێن. سواره‌کانیش ده‌ست و ده‌موچاویان له‌ کانیاوه‌که پاک و خاوین شوست. زۆری نه‌خایاند ئه‌سه‌په‌کان تیروپ له‌وه‌ران، ئه‌مانیش پشوویکی باشیان دا. سه‌ر کانیاوه‌که چه‌ند خۆش و دلگیر بوو، له‌وه‌رکه‌ی ده‌روبه‌ریشی هه‌تند خۆش بوو. ئینجا سه‌رله‌نوێ سواربوونه‌وه و پێیان پتوه نا. خۆر هه‌شتا دوو به‌ژنه زه‌لامی مابوو که‌ قه‌لا‌ی دمدم له‌ دووررا وه‌دیارکه‌وت. قه‌لا‌ج قه‌لا ده‌تگوت هه‌یلانه‌ی هه‌لۆیه به‌سه‌ر لووتکه‌ چیاوه. له‌ لایه‌کی پالی به‌سه‌ر لووتکه‌ی چیاوه، له‌ لایه‌کی پالی به‌چیایه‌کی گه‌وره‌ی گه‌ردنکه‌شه‌وه دابوو، پیاو وای ده‌زانی: بۆیه له‌و شوێنه سه‌خت و تووشه‌یان بینا کردوه تا که‌س نه‌توانی زه‌فه‌ری پێ ببا. شووره‌کی قایمی درێژی بلندیان به‌چوار ده‌وردا به‌رز کردبووه‌وه و ته‌نیا سی ده‌رگای هه‌بوون.

سیمۆن گوتی:

- گه‌ورم ئه‌گه‌ر ئاره‌زوو ده‌فه‌رمووی، با هه‌ندیکت له‌ باره‌ی بینانانی ئه‌م قه‌لا‌ی دمدمه‌وه بۆ بگێرمه‌وه.

- جا تۆ له‌ کوی سه‌ر به‌وردی ئه‌م قه‌لا‌یه ده‌زانی؟

- سەر بهوردیم له کابرایه ک بیستووه. حهز دهکەى با بۆتى بگێرمهوه، زۆر سهیره.

- ده بگێرمهوه، خۆ جارێ قهلا دووره با کهمى له سه رهخۆ برۆین، تا ئه سپهکانیش پشوو به ک بدهن.

سیمۆن دهستی به گێرانهوهى سه ره بهوردی قه لای دمدم کرد، گوتی:

- من له میژه هاتوچۆى قه لا ده کهم، کووتالی بازارگانیم بۆ ده هینا. ئه وێ سالی که کووتالم له شامه وه هینا بوو. کابرایه کی ئیشکچیم به کرێ گرت ئیشک له کووتاله کانم بگرێ. ئیواره یه کیان هاتمه کن کابرا، قه ده رێ له تهنیشتی رۆنیشتم، بۆی بگێرامه وه، گوتی:

- وهختێکی قه لایان بینا کرد من مندا ل بووم. عه شیره تی به رۆدار و عه شیره تی ئیمه، تازه هاتبوونه ئیره. هه ندێ ده یانگوت وه ستای ئه و قه لایه فه لیه، هه ندێکی دیکه ده یانگێراوه، که گۆیا رۆمییه و شووره و نه خش و نیگاره که ی و هه ر سێ ده رگا ئاسنه که ی و پتیلیکانه بلنده کانی ئه و وه ستایه دروستی کردووه. کیشکچییان شه و و رۆژ به سه ر قولله به رزه کانییه وه چاویکی ده که نه چواران و له هه ر لایه کی تارماییی دوژمن وه ده رکه وت، هیند چاویان تیژه، له هه ر کوپوه بین، به دییان ده که ن و ده سته به جی خه به ر ده ده نه خانۆ و خیرا له شکر بۆ شه ی حازر ده کرێ. له خوار قه لاوه، هیشتا سه عاته رتیه کی ده مینێ چه ند قولله ی بلندی دیکه دروست کراون، هه ر یه که کیشکچی خۆی هه یه و به نۆره کیشکی لێ ده گرن و قه ت چا و له دوژمن خافل ناکه ن. کێ ده ویرێ سه ری ده رخوا، هه لۆ بی بالی ده شکین، هه رکه هه ست به دوژمن ده که ن هینده ی چا و داخه ی و بیکه یه وه خه به ر ده گاته قه لا و له شکرى خانۆی له پ زێرین له دوژمن راده په رێ و تیک و پتیکان ده شکین.

ئه وه چه نده له شکرى شای ئیران هیرش ده باته سه ر قه لای دمدم، به لام ناتوانی بستێکی لێ داگیرکا و به جارێ خۆی به قه ده جی و هه رچییه کیش ده میننه وه به سه ر و گوێلاکی شکا و و سه ره شویری ده گه رینه وه. شیخ زاده

پرسی:

- به قهسه‌ی تو بئی ئیستا کیشکچییه‌کانی سهر قولله‌کان ئیمه‌یان لیوه دیاربن؟

- به‌لئی لیسانه‌وه دیاربن. وه‌کو کابرا بۆی گئی‌رامه‌وه گۆیا، ئه‌وه سه‌روه‌ستایه‌ی که قه‌لای دروست کردوه له پیشدا سه‌روه‌ستای شای ئیران بووه. گه‌لئی قه‌لای بۆ شاعه‌باس له دژ رۆم دروست کردوه. له‌وه‌دمی که دوژمن زۆری بۆ ئیران هینا قه‌لایه‌کی زۆر به‌رک و سه‌ختی بۆ دروست کرد، له هیچ شتیکی کهم نه‌بوو؛ ئاو، ئازووچه، چه‌ک و چه‌ند جوړه شتی دیکه‌ی زۆر و زه‌وه‌ندی هه‌موو تیدا بوو. شا که هاته سه‌یری قه‌لای و به‌نیویدا گه‌را، بانگی وه‌ستای کرد و ئافه‌رینی کرد، به‌لام ئیواره‌یه‌کی دره‌نگ شا له دووی نارد، لیی

پرسی:

- ئه‌م قه‌لایه‌ی بۆت دروست کردووم زۆر چاکه، به‌لام راستم پئی بلئی، ده‌توانی یه‌کیکی دیکه‌م له‌مه مه‌حکه‌متر بۆ دروس بکه‌ی؟

وه‌ستا هه‌ندئ بیری کرده‌وه، گوتی:

- شاهه‌نشا پایه‌داربئی، به‌لئی ده‌توانم.

شا مه‌ره‌خه‌سی کرد، وه‌ستا چوووه مائی خۆی. به‌لام شه‌وئ شا ئه‌مری کرده یاساوالان: سه‌به‌نئی نیوه‌رۆ وه‌ستا باشی له‌نیو چه‌وشه‌ی قه‌لای به‌داردا بکه‌ن.

کابرا به‌ته‌نئی چوو، گوتی:

- «خه‌یره‌ومه‌ند له هه‌موو جیگه‌یه‌ک هه‌ن، بۆچی هه‌ر ئه‌وه‌دمی پیاویکی خه‌یرخودا خه‌به‌ر به‌وه‌ستا باشی نه‌دا: حال له‌مه و حیکایه‌ت له‌مه. وه‌ستا باشیش ده‌ست ده‌با جوړکی زێری ده‌دات و کابرای خه‌یرخووش ناکاته نامه‌ردی سه‌ری وه‌ستا باشی ده‌کریته‌وه، ده‌جئ ئه‌سپتیکی به‌ زین و لغاوه‌وه بۆ حازر ده‌کا و هه‌ر ئه‌وئ شه‌وئ سئ و دووی لی ناکا، پئی پیا ده‌نی و رێورا ست ده‌جئ په‌نا وه‌به‌ر خانۆی له‌پ زێرین ده‌با و حال و حیکایه‌تی ورد و

درشت بۆ دهگيرپيتهوه. خانوش وهستاباشی له كنه خۆی گل ههداتهوه، دلنه وایبیهکی پیاوانهی دهكا و پتی دهلی: «من شا عهباس نیم، تۆ قه لایهکی چاکم بۆ دروست بکه به لینی پیاوان بی، وهكو بیبیلهی چاومت بیاریزم و دهسمزکی چاکیشته بدهمی».

خانۆ پیاویکی زۆر دهوله مهند بوو، میگه له مه ری له بهغدا، له موسل، له شام، له بهسره، له نهسته مبولی و شوینانی دیکه زۆر له بره و رمیندا بوون، دوو سی رهوه نه سپی بژاردهی رهسه نیشی هه بوون. ههوت قه تار و شتری بۆ گواستنه وهی نازووخهی سالانهی سوپای هه میسه به پتی هه ندرانه وه بوون. پيشان ناوی خان بوو، به لام که له دروستکردنی قه لا بووه وهینای به دهستی خۆی دهسمزی وهستا و شاگردانی دا. چوار چهنگ بۆ وهستا، سی چهنگ بۆ نه م، دوو چهنگ بۆ نه و، ئیدی له وێ پۆژپوه ناوبانگی به خانۆی له پ زيرين پۆبی، له ئيران به پیاوی دهوله مهند و مولکداریش دهگوتی خان؛ خانی کوردانیشی پی ده لین».

هه ر وا به ده م قسه وه گه یشتنه قه لا.

شوورهی نه م قه لایه هیند دریز بوو نه م سه ر و نه و سه ری به حال چاو هه ته ری لی ده کرد. به گاشه به ردی زله زلهی داتاشراو به رز کرابووه وه، سوار راسته پی به سه ر نه سپه وه وهستا با دهستی نه ده گه یشتنه سه ره وهی. کیشکچی له قولله کانی چاویان له عه بدوره زاق و سواره کانی هاوپی بوو، که گه یشتنه به ر ده رگا ئاسنه به رزه زله که ی قه لا ته ماشایان کرد له سه ر به رده داتاشراوه کانی لای راستی شووره، وینهی ورچ و لای چه پی ئی شیریان هه لکه نندوه.

عه بدوره زاق له ژیر لپوه وه گوتی:

– نه مانهی له دروشمی شای ئیران وه رگرتوه، نه و ده میسه دروشمی شاهه نشایه تیی ئیران هه ر شیر و خورشید بوو.

عه بدوره زاق و شیخ زاده که به چاوی خویان دیتیان چ وهستایه تی و

هونه ریک له و قولله یه دا به خه رج دراوه به سیمو نیان گوت: «راست ده که ی...»
 ئینجا که له شوررکه وه ژوررکه وتن و هاتنه نئو شاری و چاویان به شه قام و
 مهیدان و دووکان و خان و بازار که وت، به جارئ سه رسام بوون و خویشیان
 نه یانزانی چون گه یشتنه بهر کو شک و تالاری خانو. مهیدانکی هه راو له پیش
 کو شککی بوو، چه ند پیره دارئکی زه لام له پیش کو شککی روابوو و ناوئکی
 سازگاری روونی به خور به بن ئەم داراندا به ره خوار ده روئی. خه لئکیکی زور
 له به رده می کو شکدا، له ژیر سی به ری داره کان وه ستابوون. هه ندیک ده سته و
 جله و چاوه نو ر بوون، کهس نه یه زانی به هه ویای چ وه ستابوون. هه ندیکیشیان
 وا دیار بوو که پالا و کریکار بوون. یه کیان به و پیاوهی که تازه له کو شککی
 وه در ده که ت، گوت: «گیانه، دوئنی وه ستاباشی پئی گوتین ده بی لیره حازر
 بین، تا له گه ل بازرگاندا برؤین بۆ کارگه ی ناسن، کوا بوچی دیار نییه؟» چه ند
 زه لامئکی دیکه ش له ژیر دره خته کاندا دانیشته بوون و دیار بوو ئەوانیش
 چاوه نو ر شتیکیان ده کرد. له نکاو سواریک له کو لانه که وه وه در که وت و
 به ته کیاندا تی په ری، پرسی:

- برا، له میژه لیره ن؟

- به لئ له سبه نیوه لیره یین.

- فه رموون سوارین، با برؤین.

- ئەوانیش سواریبوون و به گه لئ که وتن.

پیاوئکی که له گه تی ور به له به ری چوارشانه له کو شک که وه به در که وت که
 هاته پیشی، پرسی: کارتان چییه؟ له کیهه تیره ن؟

شیخ زاده گوتی:

- شه مدینانین و میر سادقی شه مدینان نار دووینی. له خزمهت خانوی له پ
 زیرین کارئکی زور گرنگ و به په له مان هه یه. شیخ زاده په نه جهی بۆ
 عه بدو ره ذاق درئژ کرد، گوتی: «ئوهش عه بدو ره ذاقی برای میری شه مدینانه،
 ده مانه وئ به خزمهت خانو بگه یین، راسپاردهی میری پی رابگه یینین. کابرای

وربە لەبەر بە دەم و دوویدا بۆی بە دیارکەوت کە ئەم میوانانە ھەر وا ئاسایى
نین و لە پیاو ماقوولان دەچن. دەستوبرد فەرمانى دا .

– خولامینە، خیرا جلەوى ئەسپەکانیان بگرن و بۆ یەختەخانەیان ببەن، بە
میر ئاخوڤ راگەیهنن: «سەرەك دیوہخان دەلى: درىغى لەو ئەسپانە نەکا
چاکیان داكا».

سەرەك دیوہخان، سیمۆنى فەلەى ناسییەوہ، پرسى:

– ئەرى ئەتۆ سیمۆن نى، یاخو بەخیرى، خیرە؟

– بەلى قوربان، سیمۆنم، لەگەل ئەم زاتانە ھاتووم، ئەمانە قاسیدى میرى
شەمەدینان. ئەوہ پینچ شەو و پینچ رۆژە بەریتگاوەین و ئەو ریتگا
دووردریژمان بەقەدەر بریوہ.

سەرەك دیوہخان جارتىكى دیکەش لە چەك و ریحالەكەیان ورد بووہوہ،
گوتى: «بۆ وا وەستاون؟ فەرموون بۆ دیوہخان».

سەرەك دیوہخان وەپیشیان كەوت بۆ دیوہخانى. كە وەژوور كەوتن،
جیگەیان لەسەرى سەرہوہ بۆ دەستنیشان كردن و دانىشتن.

دیوہخانەكە دویتىكى پان و بەرىنى چوارگۆشەى زەلام، عەرزەكەى
بەمەرمەرى رەش و سپى گۆر كرابوو، دەتگوت كەزى كىژانە و بەپەلكەھۆن
ھۆنراوہتەوہ. كە لە رارەوى وەژوور كەوتن سۆلەخانەپەكى بچووك لە
مەرمەرى سپى دروست كرابوو، ئاوى لە كانیى بەلەولە لە ژیر زەویپەوہ بۆ
راكیشرابوو و ئاوەكەى دیسان ھەر بەژیر زەویدا دەچووہ نىو باخچەى
حەوشى. جامىكى پاك و خاوینى قەلايىكراوى بۆ ئا و خواردنەوہ لەسەر
سۆلەخانەكە داندرابوو. نیمچە مەسینەپەكى عادەتیش بۆ ئاودەست و
دەسنوژ لە تەنیشتى داندرابوو. لە رارەویدا لە بەردەرگەى دیوہخانەكەوہ لە
چەند جیگەپەك لباد راخرابوو و خولام و پیشخان و پاكارى لەسەر
دادەنیشتن و ھەمیشە دەستە و نەزەر چاوەنۆرى كار بوون. خولام و نۆكەران
ھەرەكە چاویان بە ەبدوورەزاق و شىخ زادە كەوت، دەستە و سینە لەبەریان

هه‌لستان.

سه‌رهك ديوه‌خان به‌خولامه‌كاني عه‌بدوپره‌زاقى گوت:

- ئيوه لپره رۆنپيشن، تا گه‌وره‌كانتان دپن.

دهرگا كراوه، فهرموويان لى كرا.

له پيشدا عه‌بدوپره‌زاق، پاشان شپخ زاده وه‌ژووركه‌وتن. كهس له ديوه‌خان نه‌بوو، به‌لام به‌پي رپوره‌سم سلوايان كرد:

- سه‌لامون عه‌له‌يكوم.

سه‌رهك ديوه‌خان:

- عه‌له‌يكومه سه‌لام و به‌سه‌ر هه‌ردووك چاوان.

جپگه‌يان نيشان دان، چوون رۆنپيشتن، به‌لام سيمۆن به‌ره‌ژوور نه‌چوو، هه‌ر وا له خوارپ وه‌ستا. سه‌رهك ديوه‌خان گوتى:

- كاك سيمۆن، توش فهرموو به‌ره‌ژوور، ئه‌توش ميوانتيكى خوشه‌ويستى ئيمه‌ى.

- نه‌ قوربان، ناماقوولپيه بۆ من، چۆن ده‌شى بۆ من بچم بيم به‌هاوشانى عه‌بدوپره‌زاق و شپخ زاده. جپگاي من ئيره‌يه، به‌لام ئه‌گه‌ر عه‌بدوپره‌زاق ئيزنم بدا، دۆستپكم هه‌يه حه‌ز ده‌كهم به‌سه‌رى كه‌مه‌وه، ئه‌وه دوو ساله‌ نه‌مديوه. نازانم حالى چۆنه.

عه‌بدوپره‌زاق گوتى:

- سيمۆن گيان يانى چى ئيزنت ناده‌م، فهرموو بچۆ دۆسته‌كه‌ت بپينه، به‌لام زوو بگه‌رپوه.

سيمۆن له‌گه‌ل سه‌رهك ديوه‌خانداه‌ده‌ركه‌وت. له راپه‌وي سه‌رهك ديوه‌خان لپى پرسى:

- سيمۆن دۆستى تۆ ده‌بى كى بى وا زۆرى به‌په‌رۆشه‌وه‌ى؟

- خورشيدى بازارپاشييه.

- چاکه، مالیان دهنانی؟

- بهآی.

کاتی سیمۆن رۆیی سهرهک دیوهخان له دلی خویدا گوتی: «ئهمه بوو به چی ههرچی بازرگان ههن دهیناسن و دهچنه کنی، تومسهس بهم رهنگه ئه و ههموو سامانهی پیکهوه ناوه».

دیوهخان زۆر فرهوان و گهوره بوو، بلند بوو، پهنجهره و کلارپۆژنهکانی ههرچهند تهسک و ترووسک و بچووک بوون، بهلام هیتند زۆر بوون له ههموو لایهکهوه تیریژ و رووناکییان دههاته ژوورئ و وهکو رۆژی نیوهپۆ وا بوو. دوو ریزه تهختی نهخشرای نه زۆر بهرز و نه زۆر نزم دانرابوون، ههر تهخته و لبادیکی بهسهرهوه بوو، سهر و قالیچهش لهسهر لبادهکان راخرابوو. ههر قالیچهیهک سهرینیکی پهڕ نهرمی لهسهر بوو. له پڕ دهرگا کراوه، کورپیکی لای شۆخ وهژوورکهوت، دوو قهننهی داگیراوه و دوو تهپلهکی بهدهستهوه بوو. قهننهیهکی له پیش عهبدوهرهزاق و ئهوی دیکه له پیش شیخ زاده دانا، سهر و تهپلهکی له پیشیان دانا و بهنهزاکهتیکهوه، گوتی: «فهرموون، میوانه ئازیزهکان قهننه بکیشن». کوره ئهمه ی گوت و خیرا دهستی بهگیرفانیدا کرد، بهرد و ئهستییهکی دهرینا، لهگهڵ ئهستی له بهرد دا دهستهجی پووشوو ئاگری گرت. ئاگری بۆ لهسهر قهننهکانیان دانا و پاشه و پاش کشاوه.

دیوهخان جگه له عهبدوهرهزاق و شیخ زاده کهسی دیکه له لی نهبوو. شیخ زاده له کورهی پرسى:

- کورپى باش، ئه و جیگا بهرزه کتیی لهسهر دادهنیشی؟

- قوربان، ئهوه جیگای خانویه. ههندئ جاریش مهزن و دهمراستی هۆزهکانیشی لی دادهنیشن، بهلام ههر یهکه بهپیتی پله و مهقامی خوئی جیگای ههیه.

شیخ زاده به ئانقهست پرسى:

- یانی چی بهپیتی پله و مهقام؟

- یانی، هەرچی گهوره و مهزنی هۆزانن لای سهرووهوه دادنه‌نیشن، پاشان ئه‌وانی دیکه.

عه‌بدوپه‌زاق پرسى:

- باشه، خانۆی له‌پ زێرین خۆی له‌چ پله و مه‌قامیکدايه؟ به‌گه، ئاغايه، میره، چيبه؟

كوپه‌گوته:

- خانۆ، نه‌به‌گه، نه‌ئاغايه، نه‌میره، کورده و هیچی تر، به‌لام له‌هه‌موو به‌گ و ئاغا و میری دنیا چاتره.

ته‌ماشای هه‌ر لایه‌کی دیواری دیوه‌خانه‌که‌ت ده‌کرد، ئه‌وه هه‌ر قالیچه‌ی چاک بوو و به‌داردا کرابوو. هینده‌چه‌ک و سیلاحی جو‌راوجۆر به‌سه‌ر قالیچه‌کاندا هه‌لواسرابوون ده‌تگوت جبه‌خانه‌یه. له‌گورز و که‌مهند، له‌تیر و که‌وان، له‌شمشیر، له‌مه‌تال، له‌پمب و نیتزه، له‌ده‌مانچه و کالۆزری و زرتیه‌ند. ئه‌وانه هه‌موو به‌داردا کرابوون. شمشیریکی گه‌وره‌ی که‌می خوار هه‌لواسرابوو، مشتووکه‌ی به‌زێو رووکه‌ش کرابوو. کێلانه‌که‌ی له‌زێر بوو، ده‌چریسکاوه.

له‌كوپه‌ی پرسى:

- ئه‌دی ئه‌و شمشیره‌ گه‌وره‌یه ئی کێیه؟

- ئه‌وه شمشیری خانۆی له‌پ زێرینه. ئای ئه‌گه‌ر ده‌زانی چه‌ند سه‌ری که‌له‌ که‌له‌ی عه‌جه‌مانی به‌و شمشیره‌ په‌راندوووه.

شیخ زاده و عه‌بدوپه‌زاق واقیان وپ ماپوو، ته‌ماشایان ده‌کرد. له‌سه‌رووی چه‌که‌کانه‌وه‌ش به‌ریز که‌له‌ی ده‌عبا و ته‌ره‌ولان به‌دیواریدا چه‌قیندرابوون. که‌له‌ی گورگ، ورچ، شیر، پلینگ، گا کێوی، بزنه‌ کێوی، به‌رانه‌ کێوی، که‌وله‌ ده‌له‌ک و که‌وله‌ پێوی و که‌وله‌ که‌رویشک به‌دیواردا داکوترابوو. به‌لام که‌له‌یه‌ک داکوترابوو ژۆر سه‌یر بوو. که‌س نه‌یده‌زانی ئی چ ده‌عبایه‌که.

دیسان پرسى:

ئەرى كاكە، ھۆ ئەو كەللەيە ئى چ دەعبايەكە؟

- قوربان، ئەو كەللەيە كەمتيارە. با حىكايە تەكەيت بۇ بگېرمەوہ: جاران كەسى مردوويەكى ناشتبا، پاش يەك دوو رۆژان مردوو لە گۆردا نەدەما، مەلئ ئەم دەعبايە دەبېرد و دەبخوارد، ئىدى بوويوو بەمىملى ئەو عالەمە و زيانىكى زۆرى بە ھۆزەكەمان گەياند و گەلئ ساواى بەرمەمکان و شيرە خۆرەشى دزى و خواردنى، چەند داىك و باوى جەرگسووتاو كردن و كۆستى زۆر كەسى خست.

ناچار نىچىرەوان شەو و رۆژ وەپەيدۆزى كەوتن، جىگە نەما نەگەپىن، كون و كەلن نەما نەپشكن، بەلام بى سوود بوو، ئىدى واى لى ھات، خەلكەكە ھەموو ھاواريان وەبەر خانۆى برد و بە گريان و لالانەوہ دەستيان بەگريان كرد. ئەو دەمى خانۆ بىرئ تولە و تازىي وەدووى خۆى دا، بەلام ھەرچەندى كرد و كۆشا شوپن پىي ھەنەگرت. پايزىكى درەنگ بوو، رۆژىكى، ژنان بەھەلەداوان خەبەريان ھىنا: كە كەمتيارەكەيان بەچاوى خۆيان دىتووه. ئەوى رۆژئ بەفر بارىيوو، ئىدى خانۆ كالۆكى لە پى كرد، لەگەل چەند راوچىيەكى شارەزادا بىرئ سەگى گورىخيان رست كرد و وەدووى شوپن پىي كەمتيار كەوتن، بىرۆ بىرۆ، تا شوپن پىيان گەياندە بەر زاركى ئەشكەوتىك، كاتىكى گەيشتە بەر زاركى ئەشكەوت وشتيان لە سەگەل كرد، سەگەل خۆيان لە زاركى ئەشكەوت ئاويت، لەپ كەمتيار ھاتە بەر زاركى ئەشكەوت، سەگەل گەمارۆيان دا، خانۆش سى چەتالى لە گەرووى راكرد و تا ھىزى تىدابوو شمشىزىشى بە تەپلى سەرىدادا و لە جىگاي خۆى خپى كرد. ئەوجا سەريان لى كردووه، ھىنايانە مالى، جوان و زەرىف وشكيان كردووه و بەو دىوارەياندا داكوتا. ئىدى عالەمى لى پزگار بوو.

زۆرى پى نەچوو تەقەي دەرگا ھات، دەرگا كراوہ. خانۆ وەژوور كەوت. شىخ زادە و عەبدورەزاق راستەوپى و دەستەونەزەر لەبەرى ھەلستان. خانۆ سلاوى كرد. سلاويان ھەستاندووه و ئىكلاميان بۇ كىشا، رۆنەنىشتن تا خانۆ رۆنىشت. ئەوجا ھەركەسە لە جىگاي خۆى رۆنىشت. خانۆ پىاوپىكى

چارشانهی که لهگهتی که ته بوو، هرچه ند تهنگهیی ئهستووو بوو، بهلام لهگهال ئهوه که لهگهتیییدا لئی بوو بوو بهنهخش. ههچیی چاوی بهدهسهوانه و پیلارهکانی که وتبا دهیگوت کوتومت له ئی مرۆیی سهردهمی کۆن دهچیی و هههینده نهبوو زهندهقی لئی نهچیی. بهلام زۆر به ههیبهت و به سام بوو. سمیلکی دریزی لوللی بوو، تا پشت گوئی دههات، هه دهنگوت له خهنه گیراوه، هیند سوورباو بوو. له دهمودوو و قسه و ئاخاوتندا زۆر لهبز شیرین بوو، پیاو ههروهه نهبوو قووتی نهدا. کلاویکی بهرگنی لهسهردا بوو و جامانهیهکی دیاربه کریبانهشی بهسهروهه پتچا بوو. ریشووی جامانهکی بهسهر شانیدا شوو بوو بووهوه. قایشیکی بهسهر پشتینهوه بهستبوو، خهنجهریکی بهلا راستهوه بهبهر پشتیدا کردبوو. مشتووی خهنجهرهکی ماهی بوو. دهمانچهیهکی بهقهدهوه بوو، دهسکهکی وهکو تیرهمار بهزیو نهخش کرابوو. عهبایهکی سپیی بهشانهوه بوو. پتیسیرهکی بهسورمه و قهیتانی رهش چندرابوو، هیندهی لئی دههات لئی بوو بوو بهنهخش. شهروالکی پان و پۆری چۆغهیی له پتچا بوو. هه له دهرلینگهوه تا پزویی قهیتانکی ئالی پتیه دوورا بوو، جووتی قۆندهری بهغداييی لهپتچا بوو. ئهوه کورهی که بهردهستی خانۆی دهکرد خیرا قههنهیهکی بو خانۆ داگرتهوه، بردی، له پیش دهمی داینا، ئهوجا دهستی بهگیرفانیدا کرد بهرد و ئهستی دهرینا و دوو جاری ئهستی له بهردی دا پوو شوو ههلايسا، قههنهیی بو خانۆ ههلايساند. پاشان پاشه و پاش کشاوه. خانۆ نهفهسیکی قوولی له قههنهیی دا، دووکه لهکهیی بهئاسماندا پهت کرد، گوتی:

- پیمان گوتم: ئیوه شهمدینانین. ئهمن هه جاریکم شهمدینان دیوه، ئهوهش زۆر لهمیژه. ئهوه دهمی، له ههپهتی گهنجیدا بووم و هیشتا ئیرهمان ئاوهدان نهکردبووهوه. بهراستی ولاتی ئیوه ولاتیکی خوشه و خاک و عهرزی وا له کهم شوینان وهچنگ دهکهوئ. ئهوه دهشت و دهر و زهوی و زاره بهپیت و بهرهکته و بهبرشتهی له شهمدینان هیه بهدهست کئی دهکهوئ. وپرای ئهوهش خهلکی ولاتی ئیوه ههموو وریا و تئ گهیشتوو و خاوهن دهولت و سامانی

گران.

عبدوره زاق گوتی:

– به لئی قوربان، راست ده فهرمووی، ده لئین: «شه مدینان به شیکه له به ههشت». به لام رۆمی ناهیلن پشوو بدهین. ئه وه چه ند جاره به قوشه ن و له شکرێ زۆر و زه وهنده وه هیرشمان دیننه سه ر، ده یانه وئی ولاته که مان لئ داگیر بکه ن و له ژیر دهستی خۆیانان خه ن. به لام وه للاه ی هه ر جارێکی له شکریشیان لئ کردووین زۆر بیاوانه لئیان راپه ریووین و نه مانه پشستوو ه پئ باوینه ولاتمان. چ ده که ی هیزی ئه و جاره یان هیند زۆره له سنوور به دهره و له کیشدا نییه، ده رۆستیان نایهین.

– به لئی پادشای رۆم و شای ئیران کوردستانیان له ئیوان خۆیان به ش کردوو، نازانم میر سادق پئی زانیوه؟ بۆیه شای ئیران له لایه ک و پادشای رۆم له لایه ک هیرشمان بۆ دینن. هه ندئ سه رۆک خیل و عه شیره تی کورد ده ستیان داوه ته بی نامووسی و غایه نه تی میلله ت، له جیاتئ ئه وه ی لایه کی خیر له گه له داماو هکه یان بکه نه وه که چی به هه موو بی شه رمیه که وه ده چن ده بنه لایه نگرئ ئه م و ئه و و ده بن به نوکه ری رۆم و عه جه م و مافی میلله ته که ی خۆشیان پشپیل ده که ن.

عبدوره زاق گوتی:

– به لئی قوربان، راست ده فهرمووی، میر سادق من و شیخ زاده ی ناردوو ته خزمه تتان، ده یگوت: «پئی بلین: دهستی راده مووسم، ئیمه له ته نگانه و دژواریه کی زۆر گران و ناله بارداین، خۆم هاویشته به ختی: ده بی له شکرمان بۆ بنییری و زوو به هاوارمانرا بگا، رۆمی دیاربه کریان داگیرکردوو، هه رچه ند عه شیره تی ئه و ناوچانه هه ن هه موویان به دیل گرتوون و کردوو یانن به ژیر ده سه ته ی خۆیان ئیستاش هاتوونه سه ر ئیمه و ده یانه وئی به دهردی وانمان ببه ن و ولاته که مان لئ داگیرکه ن. هه ر کاتیکی توانییان ئیمه به زین، هه نگئ به سانایی ده چن به سه ر هه کاریشدا ده دن و به ره به ره کوردستان هه موو

داگیر دەکن. ئیدی تا زووه فریامان کهوئ.

خانۆ که ئەم قسانەى عەبدوڕەزاقى بیست، پرسى:

– ئەوه زانیم که ئەم زاتە شیخ زادهیه ئەى جەنابت کئی؟ عەبدوڕەزاق
نەختى خۆى گرت، شەرمى دەکرد خۆى ئاشکرا کا، بەلام شیخ زاده، گوتى:

– قوربان، ئەویش عەبدوڕەزاقە، برا بچووکى میر سادقە.

– بەختیڤین، بەسەر هەردوو چاوان. چەند رۆژە بەریتوون؟

– قوربان، قەدبەر هاتین، ئەمرۆ پینچ شەو و پینچ رۆژە بەریتوین.

کاتیکی خانۆ سەرگەرمى قەسە بوو بەرە بەرە دیوہخان قەرەبالغ دەبوو،
هەرچى دەهات بە ئیکلامەوه سالاوى دەکرد و لە جیگەى دیاریکراوى خۆى
دادەنیشت. مەجلیسەکە پیر و پدین سپى وای تیدا بوو تەمەنیان لە هەشتا –
نەوہت سالا پتر بوو. هەرچیش وەرژوور دەکەوت بەچەک و سیلاحەوه بوون.
ئەوانەى ریمبیان پى بوو ریمبەکانیان لە خوارى دادەنا. بۆ ریمبان جیگەیهکیان
تەرخان کردبوو، بۆ گوروز و کەمەندان جیگەیهکی دیکەیان دیاری کردبوو.
بەلام هەرچى شیر و مەتال و قەمە و نیتزە و دەمانچە و خەنجەرى پى بوو
بەچەکەوه رۆدەنیشت. ئەوجا کە مەجلیس هەموو حازر بوون پیاویکی
کەلەگەتى تەنگەستوورى پدین سپى وەرژوورکەوت، مەجلیسەکە هەموو لەبەرى
هەلستان. ئەم پیاوه وەکو ئەوانى دیکە نەبوو، ئەوانى دى نەختى پشت کۆم
بوون، بەلام ئەم دەتگوت لاویکی کەلەگەتى گورج و گۆلە، چوو لە سەرئوى
هەمووانەوه لای راستەوه بەتەنیشت خانۆوه دانیشت. شیخ زاده لەوہى
تەنیشتى پرسى:

– ئەو پیاوه پیرە بەرپزە کئیە؟

– ئەوه باوى خانۆیە. لە راویژى گرنگدا حازر دەبى و پای وەرەدەگیرى.
پیاویکی چازان و زۆرہانە، تەنانەت هاوبەشى شەرىش دەکا و ئیستاش خۆى
بەزۆر لاو ناگۆریتەوه و زۆر چاپکانە دەچتە شەرى. لە شەردا دەمانچە و
مەمانچە هەلناگرى، تەنیا بەریمب و میسرى و مەتال شەردەکا. جارێکی

چەند سەربازىكى ئىرانى گەمارپۇيان دا نىزىكەى بىست كەسى دەبوون،
گوتمان دەيكوژن، بەلام پىرەمىرد كارىكى پى كردن نىوہيان بەھەلاتن
رزگارىان بوو.

خانۆ سەرى بلند كرد نۆرپىيە مەجلىسى، لە سەرەك دىوہخانى پرسى:

- كەس ماوہ، ھەموو حازرن؟

- بەلى قورىان، ھەموو حازرن، تەنيا گەورەى ھۆزى كەشكۆر نەبى، دەلەين
نەخۆشە و حالى زۆر خراپە، ھەر ئەو دواكەوتووہ.

خانۆ گوتى:

- مەجلىس، ئەم ميوانانە پەيكى مير سادقن، لە شەمدىنانرا ھاتوون.
حالىان زۆر پەرىشان و شلۆقە، لەشكرى رەشى رۆم بەسەرياندا داون و
دەيانەوى ولاتيان داگير بكن و بيانكەنە ژىر چەپۆكەى خويان. ئەمرۆ رۆزى
غيرەت و نامووسە، رۆمى گونديان ويران دەكەن، سامانيان تالان و برۆ
دەكەن، ژن و منداليان بەدیل دەگرن، ئىوہ پاتان لەسەر چىيە؟ چ دەلەين؟
بەھاوارىانەوہ بچين؟ نەچين؟

يەكۆ گوتى:

- ئىمە چ كارمان بەسەريانەوہيە؟ شەمدىنان لە كوۆ و ئىمە لە كوۆ، ئەوان
لە ئىمەوہ زۆر دوورن، ئىمە ھەر خۆمانمان پى دەبارىزى.

كەس گووى نەدا ئەو قسەى. پاشان درىژاى كيشا، ھەريەكە بىروراپەكى
دەردەبىرى. لە پاشان باوى خانۆ گوتى:

- ئەگەر ئىمەش وەكو ھەندى بەگ و ئاغا چاو لە غيرەت و نامووس
بپۆشين، ئەوى ئەمرۆ بەسەر شەمدىنان ھاتووہ، سبەينى بەسەر مەش دى.
ئىمە نابى ھەروا دەستەپاچە راوہستين، دەبى ھەر ئىستا بەھاوارىانەوہ بچين
و فرىايان كەوين.

خانۆ گوتى:

- منيش لەسەر ئەم رايەم: دەبى دوو ھەزار سەرباز ئامادەكەين و

به‌هاوريانرا بگهين؛ چونکه ئه‌م په‌يکانه له‌ميژه له‌شه‌مدينانرا به‌رې که‌وتوون، کي دهراني ئيستا شه‌مدينان چي لي به‌سه‌ر هاتوو.

مه‌جليس وه‌راويژ که‌وت: کي ده‌گه‌ل له‌شکري به‌سه‌رکرده بننن، هه‌نديک گوتيان خانق خوي سه‌رکرده بي، به‌لام باوي خانق گوتي:

- ئه‌وه چهند ساله هه‌مزه چاوه‌ش به‌سه‌دان سه‌ربازان بو شه‌ر ناماده ده‌کا، با ئه‌و سه‌رکرده‌ي ئه‌و له‌شکره بي. ئه‌و نارده‌ي وي ده‌بيسته ئه‌زموونيکيش بو ئه‌وه‌ي که تا چ راده‌يه‌ک له‌مه‌شقي له‌شکر سه‌رکه‌وتوو.

هه‌موو برياريان دا و خيرا له‌دووي هه‌مزه چاوه‌شيان ناردا. که‌س نه‌يده‌زاني مه‌جليسه‌که‌ي خانق چندي له‌و راويژه گرانه‌دا ومخت خاياند، به‌لام تيريژي هه‌تاوي سه‌ر له‌ئيواره له‌په‌نجه‌رانرا وه‌ژوور ديوه‌خان که‌وتبوو، چه‌ک و سيلاح به‌ديواره‌کانه‌وه ده‌چريسه‌کانه‌وه و ساپيته و بنميچي ديوه‌خاني ته‌واو روون کرديبووه. شايخ زاده سه‌ري بلند کرد ته‌ماشايه‌کي ساپيته‌ي کرد هه‌موو به‌به‌ردی رهنگاوره‌نگي زهرد و سوور و ره‌ش و سپي نه‌خشينرا بوو. ده‌رگه‌ کراوه سه‌ره‌ک ديوه‌خان و هه‌مزه چاوه‌ش وه‌ژوورکه‌وتن. هه‌مزه چاوه‌ش به‌ئیکلامه‌وه سلاوي کرد گوتي:

- قوربان، له‌سه‌ر فه‌رماني جه‌نابت وا حازر و نامادم.

هه‌ندي له‌به‌ر خويوه‌ه پيکه‌نيني به‌چاوه‌ش هات؛ چونکه تا ئيستا ريوه‌سه‌مي واي نه‌ديتوو، به‌لام هه‌مزه چاوه‌ش بيست سال بوو له‌ئيو روميدا ئه‌و جوهره ريوه‌سه‌مي له‌ئيو وان فير بووبوو و سه‌ربازه‌کانيش هه‌ر به‌و ريوه‌سه‌مه‌ش دابوو.

خانق به‌ده‌نگيکي نه‌رم، گوتي:

- من بويه‌م له‌دوو ناردووي. که دوو هه‌زار سه‌رباز له‌گه‌ل خوت خه‌ي و به‌هاواري شه‌مدينانه‌وه بچي، ئه‌مانه په‌يکي مير سادقي ميري شه‌مدينان، رومي ته‌نگيان پي هه‌لچنيون، گونده‌کانيان ويران ده‌که‌ن و ژن و منداليان قري ده‌که‌ن.

هممزه چاوهش كه ئەو راسپاردانهى خانۆى بيست زهردهخهنه زايه لىوانى،
گوټى:

– ئۆخهى، ئەوه منم ئاواتم وهدى هات. بهسه رچاو، هه ر ئىستاكه حازرم،
برۆم.

خانۆ گوټى:

– به لى، ده بى هه ر ئىستا به رى كه وى، چونكه ماوه نه ماوه، ئەو په يكانه
ئەوه چهند رۆژه به رپوهن، كى ده زانئ ئىستا چ به سه ر ميرنيشنى شه مدىنان
هاتوه.

جه ماوه ره كه له قسه كانى هممزه چاوهش سه رسام بوون، تى نه گه يين، به لام
ردين سپى و چازان له مه به ستى گه يشتن، گوټيان:

– ئەى نازانن پادشاي رۆم ولاتى ئەو وىشى ويران كر دوه و هه رچى گوندى
ئەو ولاتهش هه ن هه مووى سووتاندوون و مال و مندالى قى كر دوون.

هه ندئى لاو پارانه وه كه ئەوانيش له م فرىا كه وتنه دا به شداربن، خانۆ قايل
بوو، ئەمانه كه سانىك بوون كه داخى رۆمىيان رۆر له دلدا بوو و ده سخه رۆى
زۆردارى و ده سترى زييان بوون. كه سانىك بوون كه له ولاتى خو يان تار و
لانهواز بوو بوون و په نا يان وه به ر خانۆى له پ زىرين هينابوو و له ژىر دا لده
ويدا بوون. هه ر ئەو ئىواره يه دوو هه زار پىاو له شه ركه رانى خانۆ به ره و
شه مدىنان به رى كه وتن؛ هممزه چاوهش واى برىار دا، كه له شكر هه موو
شه وئى سئى چوار سه عات ده بى به سه پته وه و ئەسپان زۆر ته نگاو نه كهن، نه با
له پى بكه ون، گوټى: ئەسه پيش گى انله به ره، وهك مرۆ ده چى، ئەگه ر زۆرت
ماندوو كرد، زوو له پى ده كه وئى و ده وه ستى. وهختى خو ى ئەفسه ره كانمان له
ولاتى بلغارىا هينده جوان به سه ر چىاكاندا ده رۆيشتن، خو شمان سه رمان
سوور ما بوو. گه وره مان ده بگوټ:

– له ولاتى وا نه ناسدا مه گه ر هه ر ئەسه پ فرىامان كه وئى.

راسته ئىمه له ولاتى غه واره و بى انىان نين و ئىره كوردستانه، به لام ئىمه

پاش چاک و چۆنى، مير سادق نىچاوانى ھەمزە چاۋەشى ماچ كرد و
ئەوجا رووى لە سەربازان كرد و دەستى لەسەر سنگى دانا، بەدەنگىكى بەرز،
گوٽى:

- ھەمووتان بە خىربىن، بەسەرچاوان ھاتن.

ئەم قسانەى مير سادق ھىندەى دىكە سەربازەكانى دلخۆش كرد.

ئىنجا ھەمزە چاۋەش گەراۋە كن سەربازەكانى، گوٽى:

- سەرباز، ھەسانەو! تەنگەى ئەسپان شل كەنەو و دەسكەش
بىانلەو پىڤن.

ھەمزە چاۋەش پشووٽىك مير سادقى لە خۆلامان دوورخستەو و چوون
لەسەر كانىاوٽىك لەدەم ئەو گەلىيە پۇنىشتن، ھەمزە چاۋەش دەستى
بەپرسىاران كرد:

- قوربان، ئەوجا بۆم بگىرەو. حالتان چۆنە؟

- حالمان دەبى چۆن بى، قۆشەنى ئەو كافرە پەيتا پەيتا ھىرشان بۆ
دېنى. ھىزەكەى لە دەشتى راستان و دەرنابىن، ئىستا گەرمەى شەپ لەو
ھەلەتەيە، تۆپيان زۆرە، بەو خوايەى لە ژوور سەرانە تۆپيان ئەبا نەماندشت
پى باۋىنە خاكى شەمدىنان.

- ببوورن، نىوى خزمەتتان؟

- ھەمزە چاۋەش ميرم.

- ئەتو چى خانۋى لەپ زىپىنى؟

- قوربان، بەخزمایەتى ناگەينە يەك، ئەمن مەشقدەرى سەربازانىم.

- ياخوا بەخىربىنى. بەراستى ئەو چەند جارە پادشای رۆم لەشكرى
لەسەر دەكردين و ھەموو جارى قرمان دەكردن، بەلام لەشكرى ئەم جارە زۆرە
و لە كىشدا نىيە.

- باشە، چ جۆرە لەشكرە، چتۆ قۆشەنە، سوارەن، پىادەن؟

- سوارهشن و پیداهشن، تۆپیان زۆره، ئەوئ پۆژئ چەند کەسێکمان لئ
بەدیل گرتن، یەکیان کورد بوو. هەرچەند بەکوردی قسەئ نەدەکرد، بەلام
لاویکی خۆمان ئاشکرای کرد.

- جا ئەو دیلە کورده ماوه؟

- بەئئ، ماوه.

- دەکەواته، بینێرنه کن من، زۆرمان کار پئ دەبئ. جگە لهوه، بەراستی
زۆر ماندووین، ئەوه شەش شەو و شەش رۆژه بەرپۆهین. سەرباز هەموو
شەکەتن و پێوستییان بەحەسانەوهیه، دەبئ تیر بنوون. جا سبەینئ بۆ
ئەوهی بەچاوی خۆم سەنگەری سوپای دوژمن بینم دەچمە مەیدانی شەپ،
هەنگئ پیتان دەلئیم چ بەکەین. بەلام له پێشدا دە زەلامئ ئازا و بویرمان دەوئ،
شارەزای رێگاویان و کەل و بەندەنی چیاکانی شەمدینان بن و بن بە بەئەدی
سەربازەکانمان. جا، دەبئ هەر ئیستا ئامادەیان بفرموون و هەر کاتیکی
داوامان کردن گورجئ بۆمیان بنێرن.

میر سادق گوتئ:

- زۆر بەجێیه، با جارئ بچینه مائئ.

- بەئئ دئیم، تۆ فەرموو، من کەمێکم کار هەیه، پاش تۆزێکی دیکە دئیم.

میر سادق رۆبئ. هەمزە چاوهش له هەموو شوێنێکی پێوست ئێشکگری
راگرت، فەرمانی بە سەرکردهئ سەرلغان دا کە عەسکەر هەموو بەسێنەوه و
بنوون. بۆ هەر سەرلقئ چەند ئێشکچییهکی دانا، کە بەنۆره، یەکی سئ
سەعاتان ئێشک بگرن، تا ئێشگرهکانیش بەسێنەوه.

فەرمانی دا کە دەبئ یەکی له سەرکاری سەرلقهکانیش ئێشکی
ئێشکگرانی بئ، گوتئ:

- پێوسته زۆر چاک بزائن کە دە بەرانبەر لهشکری پۆمی وهستاوین و زۆر
بەتەلەکه و فیلان شەڕئ دەکەن. دەبئ زۆر چاکمان ناگا له خۆ بئ، نەبا له نکا
بەسەرماندا بدەن و له ئاکامدا تووشی سەرشوژی و تیشکان بئین.

سەربازە شەكەتەكان زوو خەويان لى كەوت. جگە لە ئيشكگران، كە دەهاتن و دەچوون، كەس وەخەبەر نەبوو، ھەمزە چاوش لەسەر گاشە بەردىكى رۆنیشتبوو، ئيشكگرىك لە نيزىكەو بوو، گوتى:

– «سەركرده، پياويك لە كەن مەر سادقەو ھاتوو، دەلى رىگام بەن، بۆ كە ھەمزە چاوش ھاتووم، مەر سادق ناردوومى».

ھەمزە چاوش گوتى:

– رىگای بەن، با بى.

پياوھەكە ھات، ئىكلامىكى عەشاپەرانەى كىشا و گوتى:

– ئەو كوردەى كە بەدیل گىراو، بەفەرمانى مەر سادق بۆ ئەشكەوتەكەمان ھىناو.

ھەمزە چاوش ھەستا چوو ئەشكەوتى، نۆرى كابرايەكى دەست و چاوش بەستراو وەستاو، فەرمانى دا دەست و چاوش بەكەنەو. دەست و چاوش كردهو، ئىنجا لى پەرسى:

– تۆ سەربازى كام بلووكى و سەر بە كىھە تابوورى؟

دەلەكە، كە بىستى بەرۆمىيەكى رەوان لەگەلى دەئاخىو، ترسى رى نىشت و كر بوو. ھەمزە چاوش بەتوورەيىيەو پەرسىارەكەى لى دووپات كردهو و تى راخورى:

– بۆ قەسە ناكەى، سەربازى كىھە بلووكى؟ سەر بە كام تابوورى؟

– بلووكى چوارەم، تابوورى شەشەم.

– مەن پىم وایە تۆ تورك نى، كوردىكى وەكو مەنى، بەلام ھەرچى تۆى غەيانى مەلەتەى خۆتى، ئەمىش بىست سالى رەبەق پاسەوانى پادشای رۆمى بووم، چاوشىكى دلسۆز بووم. ھىر شەمان بۆ سەر عەرەب و یۆنانىيان دەبرد، ئەو دەمى قوماندان و بىنباشى و پاشاكانىيان پىتان دەگوتىن: كورد و تورك بران، ئىمەش بروامان پى دەكردن. بەلام لە پاشان قشونىكى گەرە و گرانىيان لەسەر كردين، دىھات و شار و مال و مندالىيان بەر گولە تۆپ داین و بەشیر و

رم و سه‌ره نیز قریان کردین، دیاربه‌کریان داگیر کرد، دهشتی «که‌فانی کیر» بیان خاپوور و تهر و توونا کرد، منیش هر نه‌ونده نه‌بوو له داخان دلم نه‌توقی، ئیدی له‌مه پترم خو پئی نه‌گیرا، هه‌لاتم و بو نیتو میلله‌ته‌که‌ی خوّم گه‌رامه‌وه و ئیستا خه‌باتی بو ده‌که‌م.

کابرای دیل که ئه‌م قسانه‌ی بیست خوئی به‌سه‌ر ده‌ست و پئی هه‌مزه چاوه‌شدا دا، گوتی:

– راسته، من کوردم. له عه‌شیره‌تی نه‌ترووشم، ناوم (نه‌بی)یه، به‌لام په‌یمانته ده‌ده‌مئ نه‌منیش وه‌کو تو له‌مه‌وپاش پاسه‌وانی میلله‌ته‌که‌ی خوّم بکه‌م و له پیناوی ویدا خه‌بات بکه‌م.

نه‌بی هه‌رچی سیری له‌شکری رۆم هه‌بوو: چه‌ند ئۆردوون، چه‌ند بلووکن، توپ و جبه‌خانه‌یان له کویدا‌یه، هه‌مووی ورد و باریک بو ناشکرا کرد.

له پاشان فرمئیسک به‌چاویدا هاته خواری گوتی:

– ئه‌فسه‌ر، شه‌رت و په‌یمانی پیاوه‌تی بی ئیدی له‌مه‌وپاش منیش وه‌کو تو به‌هه‌موو دل‌سۆزیه‌که‌وه خزمه‌تی گه‌له‌که‌ی خوّم بکه‌م.

هه‌مزه چاوه‌ش هیشتا له نه‌شکه‌وتیدا بوو، خه‌به‌ریان دایه، که وا دوو سه‌ت شه‌که نیر و ده جوانه‌گایان بو سه‌ریازان هیناوه، له گه‌لی بیانکوژنه‌وه، باری چه‌ند وشترئیکش نانیان هیناوه. هه‌ندیکی دیکه هه‌مزه چاوه‌ش نه‌بی دواند، پاشان گوتی:

– ئه‌من تو له کنه خوّم گل ده‌ده‌مه‌وه.

بو رۆژی دوا‌یی، ئیواری هه‌مزه چاوه‌ش له دیوه‌خانه‌که‌ی میر سادقی بوو، له‌گه‌ل مه‌زنی هۆز و خپله‌کانی شه‌مدینان و ده‌مراس‌ت و گه‌وره‌گه‌وره‌کانی میر سادقا ده‌ستی به‌ته‌گیر و رایی کرد، گوتی:

– پیاو ماقوولان، برابان، من زۆر چاک هه‌ستم به‌وه کردووه که هیز و چه‌ک و جبه‌خانه‌ی دوژمن مؤلی خواردووه. سه‌رکرده‌یان عوسمان پاشایه، به‌لام نه‌وه هیشتا به‌وه‌ی نه‌زانیوه، که هیزی دوو سی هه‌ندی جارانه، نه‌وه ئیستا

ئەرخاين و دلتىايە، ھەرچى سەربازەكانى منىشن ئەو ە دوو رۆژە ماندوويان نەحەساوتەو ە. دەمەوئ ئەو شەو لە پشتىرا بەسەرياندا بدم، ئىوھش لە كن خۆتانەو ە تىيان كەون، من لەو بروايەدام، لە دەشتى شەمدىنانى، ئەم جارە دەتوانىن جەندىرمان قىرەكەين و دەرزىكى واپان بەدەينى جارىكى دى روو لىرە نەكەن.

تازە كەوتبووينە مانگى پايزى، ھەوا ھىشتا خۆش بوو، ھەمزە چاوش قوماندانە سەدلەكانى كۆكردەو ە تىي گەياندن، كە چۆن ئەوشەو بەسەر دوژمندا دەدن. قوماندانە سەدلەكان يەكەم جار بوو لە كۆبونەو ەبەكى وادا ھاوبەش بن و راوئى شەرى تىدا بكەن. لە پاش راوئىژەكە ھەركەس گەراو ە نىو ريزى خۆى.

شىخ زادە ھاتە كن ھەمزە چاوش، گوتى:

– مير سادق دەفەرموئى، بى، نانى ئىوارى لىرە بخوا.

– شىخ زادە بە مىرى بلى، خوا خىر و دەولەتى دنياى ھىندەى دى بەسەردا بيارىنى: قلىانى و گۆشتىكى مشەمان ھەبە، با بمبورى، لە سەربازەكان جوئى نابمەو ە، خوا يا بى لەگەل مىردا زۆر دادەنىشىن و جامە شەربەتان زۆر دەنۆشىن.

برۆ، بە مىرى بلى، لە بىرى نەچى: لەشكرى خۆى تەيار بكا و بۆ ھىرشى بەرەبەيانى، من دەبى لە كاتىكدا بەسەر دوژمندا بدم، كە ھىشتا لە پرخەى خەوئدا بن، ھەركە بەسەرماندا دان، ئىوھش وەكو دوئنى شەوئى بپارىمان لەسەر دا لە قۆلى خۆتانرا لىيان وەرئىن.

عەبدورەزاق، گورجى، پاش راوئىژەكە چوو ە كن قازى بەگى، سەردارى لەشكر راى گەياندى كە خۆيان بۆ ئەو شەو ئامادە و تەيار بكەن.

– عەبدورەزاق كىيە؟ نايناسم.

– عەبدورەزاق ئەو پياو ەبە كە پىكەو ە بۆ قەلاى ئىو ە ھاتبووين.

پاش ئەو ەى كە شىخ زادە گەراو ە، ھەمزە چاوش ھاتەو ە نىو

سەربازەكانى، گوتى:

– جا ئەو شەو بتانېنىم، شەوئېكە لە شەوان، بتانېنىم. بتانېنىم تا چەند
فېرە مەشقى سەربازى بوون، چلۆن شەرى دەكەن، چۆن ناوى خانۆ و
عەشیرەتى بەرۆدارى قارەمان لە نىو مىرنشىنى شەمدىنان و ھەموو
كوردستاندا بەئاسمانى دەگەيىن.

شەوئېكى تارىكى ئەنگوستە چاوبو، ھەور بەرى ئاسمانى بەرەنگى
گرتبوو، دەنگوت بەلباد داپۆشراو، ھەمزە چاوش بانگى بەلەدى کرد، گوتى:

– ئىوھ سى لاوتان لە پېشەوھە برۆن، تا دەمان گەيەننە پشت لەشكرى
رۆمى، دىلەكەى لەمەر خۆشمان خەبەرتان دەداتى، كە مۆلگەى دوژمن
بەتەواوى لە كویداىە. ئىوھ شارەزان، دەبى بەرېگایەكماندا ببەن كەس
ھەستمان پى نەكا. ھەندىكتان لە كن من بمىننەوھ. دە بەرې كەون خواتان
لەگەل.

ھەمزە چاوش، سەربازەكانى چۆن تەمى دابوو، بەر پەنگى بەرېكوپىكى،
سەدلكى سوارە، بەرە بەرە دوا بەدواى يەك بەرې كەوتن و رۆيشتن. ھەمزە
چاوش بۆ خۆى پېشەنگ بوو، شەبابىشى كوردبووھ پاشەنگ.

كاتىكى بەرې كەوتن، بەھاوپىكەى تەنىشتى گوت:

– ئەم شەو لە خەوندا.

ھاوھلەكەى ھەلى داى:

– خوا بەخېرى بگېرى، ھەوال.

ئەم شەو لە خەوندا چووبوومە گەرماوى، لە گەلبەكدا مەلەى بكەم. وىستم
بەرگم فرى دەم و خۆ لە ئاوى خەم، ھەر ئەوئەندەم زانى دل بەرى گىراوئیم
دەست بەمسینە بەرەو سەراوى ھات. ئەمنیش خۆم لە پەنا گاشە بەردىكى
شېردوھ، بزەنم بۆ كوئى دى. نۆرېم رى و راست بۆ پەنا گاشە بەردەكەى
ھات. وىستم بېگرم، لە ئامپىزى كەم، بەلان لەو خەونەدا خۆم بەخۆم گوت:
«من ئەم كىژە بۆ چ بتۆقېنىم» ئىدى دل بەر كە چاوى پى كەوتم، دەستى

بەپێکەنینی کرد و گەراوه، گوتی: «پیت وایە ناتبینم، من هێشتا لە رۆخ گەلییی بووم بەدیم کردی، ئامان وریای خۆت بە» لەم خەوندە گرتم ماچی کەم لە حیلە ی ئەسپەکەم و مەخەبەر هاتم. کاتی سەیر دەکەم زینی ئەسپەکەم لە باوهشی گرتوووە کە لە بن سەرمدا بوو. بەراستی هێندە توورە بووم هەر ئێوەندە نەبوو ئەسپەکەم و بەر شیران بدەم، نەیهیشت لەو خەوندە دلبەر باش ببینم، بەلام لە پاشان بیرم کردووە: «ئەم گیانلەبەرە بەسەزمانە گوناھی چییە؟ ئەسپە و دەحیلانی». خۆشت دەزانی ئەسپەکەم چۆن ئەسپەکە.

هەردووکیان دایانە قاقای پێکەنینی و هاوریکی گوتی:

– مادام پیتی گوتی: «وریای خۆت بە» خوا لە بەلای ناگەهان و وەیت

دەپاریزی.

لەشکرەکە بەو شەوی وا تاریک رێگایەکی باشیان بری. هەمزە چاوەش جار جار دەی ئازوا، پێش لەشکرێ دەکەوت، جار جاریش وەپاش دەکەوت و لەگەڵ شەبابدا دوو سۆ ورتە ی بەنەرمی دەکرد، دیسان بەرەو پێشی دەیناژوا. زۆری نەخایاند لە پر ترووسکە ی جگەرەیهکی* لە لای سەربازیکەووە بەدی کرد. هەمزە چاوەش خۆی پێ نەگیرا هەلی کوتایە سەری و تازیانەیهکی تی سەرەواند، گوتی:

– تۆلە باو، من دوینی تەمبم نەکردن، کە نابی کەس ئاگر هەلکات. بەتەمای

بەو شەووە ئەنگۆستە چاوە لە دوژمنمان ئاشکراکە ی و وەبەر تۆپانمان دەن و قێمان کەن. سەربازەکە جگەرەکە ی کوژاندووە و تووری هەلدا، گوتی:

– چاوەش گیان، ببوو، نەمزانی، راستت دەوی تەمبکەتم لە بیر چوو بوو.

لەشکرەکە لەبەر گوژمیکدا مؤلی خوارد و هیورا، کورە بەدیل گیراوهکە ی نیزیکی هەمزە چاوەش، بەقەستی، هیدی هیدی بەتورکی گوتی:

– ئەفەندی، لەشکرێ عوسمان پاشا وا پشت ئەو پێهی چپای، تا چاوەتەر

دەکا لەشکرە، تا دەگەیه ئەو چپایە ی دیکە. هەمزە چاوەش بەکوردی گوتی:

* پیم وایە ئەو سەردەمی جگەرە و تووتن نەبوو – وەرگێر –.

چەپدا داى دەپاچىن و پىي دەگوتن:

- ئەمە لە تۆلەي دياربەكر، ئەو لە تۆلەي ھۆزەكەم، ھۆزى خالىديان، ئەوھش لە تۆلەي دەشتى بشىريان.

لەشكرى رۆم سەرى لى شىوابوو، ئىدى تىك بەربوبوون و يەكديان قى دەكرد، سەربازەكانى مير سادق، لە قۆلى شارى شەمديانەو گەمارۆيان دابوون. ھەتاو لە دەشتى شەمديانى دەدا، كە دەنتۆرپيە ئەو دەشتەي، دەنگوت جندۆكە دەستيان لە سەربازى رۆمى وەشانووھ: ھەندىكيان چەكيان قى دەدا، دەيانگوت: «بەن تەسليم»، ھەندىكى دىكيان خۆيان بەعارىدا دادەنووساند، وەبەر رىمب و شىران نەكەون، بەلام بەو حالەشەوھ لە رىمب و شىرى كوردان رىزگاربان نەدەبوو و بەراست و چەپدا ھەلدەپاچران، ھەندىكىش ھەلدەھاتن و لە بن دەست و پىي ئەسپاندا گۆلۆلە دەبوون.

ھەمزە چاوەش لەم شەردا بۆي بەدەرکەوت كە رەنجى بىتوەر نەبووھ و مەشقەكانى بەفیرۆ نەچووھ و سەربازەكانى سوودىكى زۆريان لى وەچەنگ كەوتووھ، بەراستى ھىندە جوان پىرەوى ياسا و دەستورى شەريان دەكرد، دەنگوت لە بۆتەي زۆر شەرى گەرە گەرەدا قال بوونەوھ. سەربازەكانى ئى وايان لى ھەلكەوتبوو، كە ئەلقەي كەمەنديان لە قورقوراگەي دوژمان شەتەك دەدا و بەتاو كەمەندىكيان دەكردن، سەربازى رۆم كە چاويان بەوھ دەكەوت لە پەلوپۆ دەكەوتن و بەجارى و رەيان بەر دەدا و لە ترسان نەياندەزانى كىتوھ ھەلپن. نەبى لە ھەمزە چاوەش دوور نەدەكەوتەوھ، گوتى:

- ئەفەندى، بنۆرە ئاشەكانى بنارى ئەو گوندە، كەمى لە خواروھ، ھا ھا، ئەو زەلامانە چۆن خۆيان چەماندووھتەوھ بەماتە ماتە ھەلدپن.

ھەمزە چاوەش كە لای كىردەوھ تەماشای كىرد چەند ئاشىك لە بنارى گوندەكە ديارن و چەند زەلامىكىش خۆيان مات داوھ، خەرىكن لە جۆگەي ئاشەكانەوھ ھەلدپن. ھەمزە چاوەش لەگەل نەبىدا ھەليانكوتانە سەر، نواريان چەند ئەفسەرىكى رۆمىن. ئەم ئەفسەرانە وايان زەندەق چووبوو،

نامه‌خوا هیچیان ده‌ستیان چه‌کی نه‌ده‌گرت. چونکه پروویان له هەر لایه‌ک ده‌کرد، کورد ریگای لی ده‌گرتن و ده‌روبه‌ریانی هه‌موو لی ده‌ته‌نین. هه‌مزه چاوه‌ش به‌زمانی تورکی تی‌ی را‌خو‌رین:

- وا مه‌زانن ئیره‌ش دیاربه‌کره، روو له هەر کوئی بکه‌ن کورده، ته‌نانه‌ت په‌نا و په‌ستیوی به‌ردیش پرن له کوردان.

یه‌کیان نه‌بی ناسییه‌وه، نه‌بیش ئه‌وی ناسییه‌وه.

کات‌ی هه‌مزه چاوه‌ش ئه‌م دیلانه‌ی به‌نیو گونده‌که‌دا ده‌گی‌را، ژنیک له سه‌ر‌بانه‌وه به‌ده‌نگ و ئاوازیکی خو‌ش و بلند ئه‌م لاوکه‌ی ده‌گوت:

برا، لی دهن خزمینه لیدهن.

تۆله‌ی ولات، ئی ژن و مندالی کوردانیان لی بستین.

شه‌ریک داکه‌وتووته ده‌شتی شه‌مدینانی خواروو،

خوا خانۆی له‌پ زپیرین له به‌لا بپاریزی،

برا لی دهن، خزمینه لی دهن

تۆله‌ی ولات، ژن و مندالی کوردانیان لی بستین.

شه‌ریک داکه‌وتووته ده‌شتیکی راست و ته‌ختان

سه‌ربازی رۆم هه‌ناسه‌ بریکتیته‌ی وه‌کو کوچکان

براینه.....

تۆله‌ی.....

سواریک سه‌له‌ف و سه‌ره‌رۆ بۆ کن هه‌مزه چاوه‌ش هات، ده‌ستی درێژکرد،

گوتی:

- ئه‌وه عوسمان پاشایه و گه‌وره‌ی له‌شکری رۆمه و له‌و دۆله‌دا چه‌ند کیزه

کوردیکی وه‌پیش خوی داوه و هه‌لدی.

هه‌مزه چاوه‌ش له‌گه‌ل چه‌ند سواریکدا به‌ره‌و ئه‌وئ ده‌ستیان به‌جله‌واندا

هینا، گه‌یشتنه دۆله‌که، که‌سیان نه‌دی. به‌لام کیزیک له په‌نا گاشه به‌ردیکه‌وه

وهدياركهوت، بازیکي دا، له پيش سوارهکاندا قوت بووهوه، گوتی: لیرهوه هه لاتن.

همزه چاوهش له گه ل سوارهکاندا به رهو گه لی چوون، به لام پاشا له ویش نه بوو. پاشا له چنگ سه ربازی کورد رزگار بوو بوو. و هه لاتبوو.

مانگی پتر بوو کورد له دهشتی شه مدینان و چیاکاندا خه ریک بوون سه ربازی رۆمیان راو ده کرد، ئه وی کوژرا، کوژرا، ئه وی بهر هه لمه تی کوردان نه کهوت بۆ خوئی دهرباز بوو.

له وی رۆژیه که شه باب بۆ شه ری شه مدینان چوو بوو، ماوه یه کی زۆری به سه ردا تی په ریبوو و هیچ سه ر و سوژا خیکی نه بوو. کهس نه یده زانی له شکره که چیی به سه رها توه. دل بهر هه می شه بیری ده کرده وه، جاروباریش له بهر خو یه وه ده یگوت:

– خوا ببیاریزی و له گه ل هاوریکانیدا به سه لامه تی زوو بگه ریته وه.

چهند جارئ چوو بووه کن مه لا نوشته ی بۆ ده کرد، کتیبی بۆ ده گرت وه، ده یگوت:

– به م زوانه به سه لامه تی ده گه ریته وه.

ئیدی دنیا پایز بوو، به لام شه باب هه نه گه راوه و کهس سه ره نجام و هه والی نه زانی. دل بهر رۆژیکی هه ینی چوو بۆ کن فالچییه ک، کاتیکی وه ژوو رکه وت، ته ماشای کرد پی ریژنیکي سه ر سپی، لاواز دانیشتبوو قه نده ی ده کی ش، پی ریژن که چاوی به دل بهر که وت و روانی جلو به رگی پۆشته یه، ته زوی شادی به له شیدا گه را و له دلئ خویدا گوتی:

– «دهنگ مه که خوا رۆزییه کی چاکی بۆ نار دین». قه نده که ی دانا، گوتی:

– به ره ژوو ره و ره کچی خۆم، شه رم مه که، ئیره مالی فالچی به ناوبانگه. ئه وی روی تی کرد بی به ئاوات و هه ویای خوئی گه ییوه و به نا هومی دی نه گه را وه ته وه. دل بهر ها ته پتیشی، گوتی:

– خوا مالت پر له خیر و بیتر کا.

- بهخیری، بهسه‌رچاومان، کچی خۆم.
- پیریژن به‌دهست ئیشاره‌تی کرد، دل‌به‌ری له‌ته‌نیشتی خۆی دانا، گوتی:
- شه‌رم مه‌که، پیم بلی چت له‌ دل‌دایه و بۆچی هاتووی؟
- دل‌به‌ر سه‌یریکی ئه‌ملا و ئه‌ولای خۆی کرد، که‌سه‌یکی دیکه‌ی به‌رچاو نه‌که‌وت، کچیکی چواره‌ سه‌لان نه‌بی، ئه‌ویش پیریژن چاوی لی داگرت، وه‌ده‌رکه‌وت.
- دل‌به‌ر گوتی:
- داپیره، وا هاتومه‌ خزمه‌تت و داخوایکم هه‌یه.
- فه‌رموو، بیژه، به‌لام من ده‌زانم داخوایکه‌ت چیه و بۆ کتیه.
- دل‌به‌ر که‌ ئه‌مه‌ی بیست، وه‌کو گول‌گه‌شاهه، گوتی:
- ئه‌ری و هه‌للا داپیره من له‌به‌ر وی هاتووم.
- ده‌ مادامیکی ده‌ته‌وی نیاز و داخوایکه‌ت بیته‌ دی و په‌مه‌که‌ت راستی بینی، هه‌ندئ دراو باوه‌ سه‌ر ئه‌و په‌مه‌.
- دل‌به‌ریش جوړکیکی له‌به‌ر پشتینی ده‌رینا و چه‌ند دراویکی زیوی هاویشته سه‌ر ده‌سمالی داپیره، داپیره که‌ چاوی به‌جوړک که‌وت، دراویکی زۆری تیدایه، گوتی:
- کیژی خۆم، ئه‌من که‌ په‌مه‌لان بۆ خه‌لکی دیکه‌ ده‌گرمه‌وه زێرم بۆ داوینه سه‌ر ده‌سمالی، که‌چی تو دراوه‌که‌ت زیویشه و که‌میشه. ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وی کارت سه‌ر بگرئ، نابی دریغی بکه‌ی، ده‌ هه‌ندئ دراوی دیکه‌ش ده‌رینه و بۆمی له‌سه‌ر په‌مه‌که‌ دانئ. دل‌به‌ریش هه‌ندئ دراوی دیکه‌ی له‌ جوړکی ده‌رینا و بۆی له‌سه‌ر ده‌سمالی دانا. داپیره دراوه‌کانی کوک‌ده‌وه و ده‌گیرفانی هاویشته. ئه‌وجا رووی له‌ دل‌به‌ر وه‌رگیرا و پشتی تی کرد، هه‌ندئ ورته‌ ورتی لێوه‌ هات، گوتی:
- کچی کاره‌که‌ی لی ئالۆزاندووی، به‌لام من کاریکت بۆ ده‌که‌م، که‌ له‌به‌ر چاوی ره‌ش بی و له‌ تو زیاتر به‌نگیی که‌سی دیکه‌ نه‌بی.

دلبر بەسەر سورمانەوہ لە داپیرەى نۆرى گوتى:

- من بۆ ئەوہ نەھاتووم، بەنگى بکەم. داپیرە کە زانى لە داخوانى نەگەيشووہ و رازى دلى ھەننەھيتنا، گوتى:

- ئەى رازت چيە و بۆچى ھاتووى؟

- من بۆيە ھاتووم، رەملەكەت باسى سەر و سۆراخيم بۆ بکا، كەنگى دەگەپیتەوہ.

داپیرە ديسان پرووى خۆى لەولای کرد و بووہوہ بە ورتە ورت، پاشان پرووى لە دلبر کردوہوہ گوتى:

- شوکور ساخ و سەلامەتە، پۆزى چوارشەممە دەگەپیتەوہ.

دلبر رەزامەندیى خۆى بۆ داپیرە دەربىرى و لىتى دا پۆيى.

پۆزى چوارشەمە ھات، دلبر ئەويى پۆزى لە مالى دەدەرنەكەوت بەتەما بوو ئەويى پۆزى شەباب بگەپیتەوہ. گەلى چوارشەممە رابردن، بەلام شەباب ھەر نەگەر اوہ، پاش ئەوہى شەر لە شەمدینان برابووہوہ، راستە لە ھەندى مالى كوپكوزراو و مېرد كوزراواندا كۆپى شين دەبەسترا، بەلام لە سەرانسەرى مېرنشینی شەمدیناندا شايى و زەماوہند بوو؛ چونكە خەلكى شەمدینان لە كوشتن و برين و زۆردارى رۆمییان رزگاریان بووبوو. ئىدى گەلى پۆزى لەشكرى خانۆى لەپ زېرینیان گرت و ھەرچى شایان بوو پۆى كرا.

میر سادق لە پاداشتى مېرخاسیى ھەمزە چاوەشدا بەدەستى خۆى وربەپەكى میریتىی بەخەلات لەبەرکرد.

ھەتاو زوو ھەلاتبوو، ئىدى پۆز چیتشتانكى تەواو بوو، بەگ و ئاغا و سەرۆك ھۆز و تیرەكان و شیخ و مەلا زوو لەبەر دیوہخانەكەى میر سادقى ئامادە بووبوون، چاوەنۆرى ھەمزە چاوەش بوون، لە دیوہخانەى وەدەرکەوئى.

ئەو بەیانىیە خەلكى شارى شەمدینان بە ژن و منداڵ و پیر و كالىوہ زوو ھاتبوونە دەرى، ھەندى لەبەر دەركى، مالى خۆیان، ھەندى لە سەربانى كۆشك و تالارە بلندەكانیانئەوہ چاوەنۆر بوون، كە میوانە خۆشەویستەكەیان

بەرەو قەلای دمدەم بەرپۆ کەن.

لە مەیدانی کۆشکی میر سادقا، جگە لە خەلکی شاری شەمەدینان خۆی، گەلی پیاوی دیکەش لە گوندەکانەو هاتبوون. هەندیکیان لە گوند و ناوچە دوورەکانەو هاتبوون، هەم میوان بەرپۆ کەن، هەم بەچاوی خۆیان هەمزە چاوەش ببینن. میر سادق، شیخ زاده، عەبدورەزاق، هەمزە چاوەش، کۆمەکدارانی، چەند سەرپەل و سەرلکێکی و دەمریاست و گەرە گەرەکانی میرنشین شەمەدینان لە دیووخان وەدەرکەوتن. بەردەرکەوی کۆشکی میر سادق هێندە خەلک لێ پراوەستابوون، دەرزیته هەلدا بەر زەوی نەدەکەوت. بابی شیخ زاده، شیخی میرنشین شەمەدینان هات، لە نێوهندی مەیدانی پراوەستا، گوتی:

– لاوهکانم، ئێو ئیمە کوردی شەمەدینانتان لە زۆرداری و کوشتن و برینی پادشای پۆم پزگار کرد، خۆزی هەموو میر و بەگ و ئاغا کوردەکانی ئیمەش وەکو خانۆ و ئێو بان – شیخ پووی لە هەمزە چاوەش و سەرپەل و سەرلکەکانی کرد، گوتی: برۆن، بە خانۆ بلین، بۆیەش خانۆ دەلیم؛ چونکە دەزانم خۆی حەز ناکا لە پ زێرینی پێ بلین، برۆن پێی بلین، ئیمە گەرە و بچووکی شەمەدینان ئەم چاکە و پیاوەتیەیمان هەرگیز لە بیر ناچیتەو، برۆن، سلۆوی میر سادقی پێ راگەییین، بلین میر سادق ئەم شیرە کەونارایەیی باو و باپیرانی خۆی بەدیاری بۆ خانۆی ناردوو و شیریی وا هەر شیاوی دەستی ئەو و بەس.

میر سادق بەدەنگێکی بڵند گوتی:

– ئەرێ وەللا، ئەشەدویبلا، راست دەفەرمووی.

شیخ شیریی دایە دەستی هەمزە چاوەش، شیرییکی زۆر درێژ نەبوو، شیرییکی کوور بوو، کالاکەیان بەزێر نەخشاندبوو، هەمزە چاوەش شیرەکەیی لە دەستی شیخ وەرگرت، گوتی:

– گەلی براپنە، پیاو ماقوولانی تیرە و هۆزەکانی شەمەدینان، راستە لەم

شهره‌دا چەند پیاویک لە سەربازەکانم بریندار بوون، بەلام من تۆلەمی کۆن و نوێم لە رۆمیان ئەستاندەوه و داخی دلی خۆم بەجاری پێ رشتن. ئیمە زۆرتان لێ رازین، بەراستی گەلی شادم بەوه کە بەئابروو و ناموسەوه دەگەرێنەوه و ئێوه‌مان لە زولم و زۆری رۆمییان، لە بێ ئینساف و بێ بەزەو دوژمنی کوردان رزگار کرد و بەسەربەرزى بۆ ولاتی خۆمان و چیاى دمدم دەگەرێنەوه. لە ریز و میوان پەرورەیتان بەزیاد بێ.

هەمزه چاوه‌ش فەرمانی بەسەركردەیه‌ك دا، گوتی:

– سواربن، بەلەو وه پێش خەن.

کە لە شکر بەرێ کەوت، میر سادقیش لەگەڵ دەستە و دایەرەکەى و سەرۆک هۆزەکانیدا سوار بوون، بەرێیان بخەن.

کاتی بەکووچە و کۆلانەکانی شاردا راده‌بردن، خەلک هەموو هاتبوونە دەری و گەوره و بچووکی شار دەیانگوت:

– خوا شیرى خانۆ هەمیشە هەر برا کا، خوا بۆ کوردانی بهێلێ و تەمەنى درێژ کا.

بەلام کاتیکی گەینه قەراخ شار، ژنیکی سەره‌ی پۆپ سپی، رەشپۆش هاته پێش لەشکرەکه، گوتی:

– براینه، مەردی خوا بن ئەوانه کامیان خانۆی لەپ زێرینه، نیشانم بدەن. شیخ زاده گوتی: «دایە خانۆی لەپ زێرین لێره نییه، ئەمانه سەربازی ئەون، چت دەوی بلی؟»

– لە دەورت گەرێم، ئەمن هیچم ناوی، تاقە کورێکم هەبوو، ئەویش لەم شەرەدا رۆمییان کوشتیان، بەقوریانی خانۆی لەپ زێرین بێ و خوا هیندەى دیکە دەستەلاتی پتر کا، لە زۆر و ستەمی پادشای رۆمی رزگار کردین، خوا تەختی ژیر و ژوور کا، گەلی پیاوی لێ کوشتین گەلی ژنی بیوژن کردین، گەلی مندالی هەتیو و بێ باو کردین.

میر سادق و دەستە و دایەرەکەى لەشکری خانۆیان تا سەر سنوور بەرێ

کرد و له پاشان گه‌رانه‌وه.

هه‌مزه چاوه‌ش له گه‌رانه‌وه‌دا نه‌بیبی ده‌گه‌ل خۆیدا بۆ‌قه‌لای دمدم هیتا، چونکه ده‌یزانی رۆژیک دئ به‌کاریان بئ، له دلای خۆیدا ده‌یگوت:

– ئەم کابرایه‌ غایه‌ن نییه، ده‌وله‌تی تورک خۆم ئاسایی، به‌ناوی یاساوه بۆ سه‌ربازیان بردووه.

ئهو ئیواره‌یه که له‌شکر گه‌یبیه‌ قه‌لا، شه‌باب سه‌ره‌وتی لی برا، ده‌سته‌بجئ خۆی گه‌یانه‌ده‌ کوچه‌ی مائی دل‌به‌ر. ماوه‌یه‌ک بوو، به‌کوچه‌دا ده‌هات و ده‌چوو، چاوی به‌دل‌به‌ر بکه‌وئ، به‌لام هه‌رچی کرد و کۆششا ئهو ئیواره‌یه‌ چاوی پئ نه‌که‌وت و به‌په‌ژاره‌وه‌ گه‌راوه‌ بۆ مال. له‌ نانی خوشکی پاراوه، گوتی:

– نانی گیان، خوشکی خۆشه‌ویستم، زۆرم هه‌ولدا دل‌به‌رم نه‌دیت، سه‌به‌ینی به‌بیانوی شتی‌که‌وه‌ بچۆ بۆ مائیان و به‌دزییه‌وه‌ پتی بلئ: «شه‌باب ده‌یه‌وئ بتبینئ، جا خۆی بریاری کوئ دها، له‌وئ به‌یه‌ک ده‌گه‌ین».

نانئ بۆ رۆژی دوایی چوو بۆ مائی دل‌به‌ر. کاتئ ده‌رکه‌یان لی کرده‌وه، چوو ژووئ سه‌یری کرد هه‌ر دایکی دل‌به‌ر و قه‌ره‌واشتیکی له‌وئ بوون، دل‌به‌ر له‌ مائی نه‌بوو، دایکی گوتی:

– نانی، کیژی خۆم، خیره‌ به‌و به‌یانیه‌؟

– خیره، پوره‌ ئایشئ، بۆ به‌وشی مافوور هاتووم، دایکم به‌ته‌مايه‌ سه‌به‌ینی ده‌زگه‌ی مافوور ته‌ونکردنئ دامه‌زینئ، به‌لام به‌وشیکمان که‌مه‌.

– جا به‌وش که‌مائی چیه‌ کچی خۆم، به‌وشئ نا دوو به‌وشان به‌ه، ئیمه‌ ئه‌مسال مافوور ته‌ون ناکه‌ین. پار، دل‌به‌ر دوو مافووری ته‌واو کرد، به‌لام مافوور نه‌ گالته‌، چه‌زئ ده‌که‌ی بیانیینی؟

– ئه‌رئ وه‌للأ پووئ، چه‌زئ ده‌که‌م، به‌شکو له‌به‌ر نه‌خشه‌کانیان بگرمه‌وه‌ و مافووره‌کانی خۆشمان له‌سه‌ر نه‌خشی هینه‌کانی ئیوه‌ دروست بکه‌ین.

ئایشئ به‌ قه‌ره‌واشی گوت:

– ئا کچی، هه‌رئ ئهو دوو مافووره‌ی که‌ پار دل‌به‌ر دروستی کردن له‌سه‌ر

ستیری مافووران داندراون بیانھینہ، بہلام وریا بہ لیت نہگورین، ئی دی
مہینہ، توہمیشہ شتانت لی دہگورین.

- نا، ئایشی خان، چۆنم لی دہگورین، ہر ئوان دینم.
ئایشی لہ نائیتی پرسی:

- شہبابی برات شوکور بہسہلامہتی گہراوہ؟

- بہلی پورہ ئایشی، ئری وللا گہراوہ. ئو میرخاسی و نازاہتییہی کہ
ہمزہ چاوش لہو شہرہدا لپی دہگیراوہ نہبووہ و نہبیستراوہ.

- جا، چما ہر لہم شہرہدا، ئدی ئوئ سالی کہ شای ئیران بہسہر
گوندہکانیدا داین، شہباب ہیشتا توولہک بوو و بہری سمیلی تازہ بۆر
بووبوو، ئوئ سالیٹش میرخاسییہکی مہردانہی نواند، خوا دەستی بہبالییہوہ
بی.

قہرہواش مافوورہکانی ہینا لہ پیتش ئایشی خانی دانان، ئویش پای
خستن و نیشانی نائیتی دان. نائی کہ چاوی بہ نہخش و نیگاری مافوورہکان
کہوت واقعی ورمما. جا بہراستی نائی ہیشتا چاوی بہمافووری وا نایاب
نہکوتبوو، کہلہکیوی لہ کاتی بازدان و ہلانتندا لہسہر نہخش کرابوو.
نیچیروانیش چۆکی دادا بوو تیری تی دہگرت.

نائیتی خوشکی شہباب چہند سالیک لہ شہباب مندالتیر بوو، داپکی
بہجیازی کردنییہوہ سہری زۆر قال بوو. دہبوو مافووری جیازی بۆ دروست
بکا، بہلام وکو ئم مافوورانہ نہبوو.

- پورہ ئایشی، ئم نہخشہ جوانہتان لہ کوئ ہیناوہ؟ نہخشی وا لہ کن
ئیمہ نییہ.

- کچم، ئوہ کہ پار بازگانانی بلووجستانی بۆ شاری قہلا ہاتبوون،
مافووریکیان بہدیاری پیشکەش بہمووسای خاوەن خان کردبوو. میدرہکہم
لیتی خواستبووہوہ ہینای، دلہریش لہبہری گرتہوہ. بہلام کہ مووسا ہات
مافوورہکہی بیاتہوہ گوتی:

- وهللا مافووری کچی ئیوه زۆر له مافووری من جوانتر و ڤهنگینتره. دهبا ئی من بۆ ئیوه و ئی ئیوه بۆ من، بهلام قایل نهبووین و نهماندایئ.
- ماوهیهک نانئ حۆی بهناخاوتنهوه خالافاند، چاوهنۆڤ بوو دلبر بگهڤیتهوه، بیبینئ، بهلام ههڤ دیار نهبوو، ئیدی نانئ بهوشهکهی ههنگرت، دوعاخوازی کرد و ڤۆی. هیشتا له کووچهی وهدهرنهکهوتبوو له ڤیئ لوتی بوو بهلووتی دلبرهوه، گوئی:
- دلبر گیان، ئهوه چهند سهعاته، له مائی ئیوه بووم، چاوهنۆڤ بووم، ئهوه بۆ کوئ چوو بووی؟
- وهللا له مائی نهکم بووم، ئهوه چهند ڤۆڤه نهخۆشه.
- خوا نهکا، نهخۆشییهکهی چییه، هاواری کوئیتهئی؟
- دوور له تو، دلئ دیشئ. له میژبوو هاواری دلئ دهکرد، بهلام گوئی نهدهدایه، تا پهڤیشانی کرد و وا له نۆو جئ کهوتوو. ههنگوینی سبهینانم بۆ برد، دهلئین بهقسهی ههکیمی، مهگهڤ ههنگوینی سبهینان فریای کهوئ. لهوه زیاتر هیچ شتیکی دیکه بهکار نایه.
- باشه ئهدی چۆن بۆ کن کوچهک گولتان نهبردوو. دهلئین کهس وهکو وی مهلا شېخ قاسمی نهخۆش چا ناکاتهوه، ههڤ کهسی پهنا وهبهڤ مهڤقهدی شېخ قاسم دهبا بهساغی دهگهڤیتهوه. پار نا پتارای کریقی ئیمه نهخۆش کهوت، بایم بریدییه سهڤ مهڤقهدی شېخ قاسمی، مانگیکی پئ نهچوو چاک بووهوه و گهڤاوه مائی حۆی. دوو زیتریان له بهڤ مهڤقهدی بۆ دانا و مهڤکیشیان له بۆ سهڤ بڤی و یهکیتیان بۆ بهڤهللای نۆو میگهلهکهی کرد.
- میڤردی پووری من نه بهکوچهک و نه بهشېخان قایله، دهلئ: «چاک و خراپ ههموو بهدهست ڤهبولعاله مینه، کوچهک و شېخیش وهکو من بندهی خوان، ئهمانه چییان لهگهڤل کاری خوا پئ دهکریئ. ههموویان درۆ دهکن.»
- دلبر دهزانی بۆچی هاتووم؟
- شهباب دویئ شهوئ که گهڤاوه، ههڤ ئهوی ئیواری لهم کووچهیهدا زۆری

لهسهه ئهه دووكانه خو خلافاند، كه بتبيني، بهلام تا تاريكيش داهات هه
نهبيينيت، ئهمنيش ئهمرق بهبيانووي بهوش خواستنهوه سهريكي مالهوهتانم دا
بتبينم.

كاتي كه نانني ياسي شهبابي كرد، دلبره رهنكي سوور هه لگهرا و گهشاوه
و بهنيوه پيكه نيني كه وه زاري كردهوه ددانهكاني وهكو مرواريي سسپي
بهدياركهوت، بهتق با نه كردبات، نه خواردبات هه سهيري ساي گهردني
دلبرهت كردبا.

به له رزهي خرخاله كانيدا وا ديار بوو كه دلي بهتپه تهپ و هاتوچو كهوت،
دهستي برد ئاوينهيهكي له بهر پشتيني دهريئا و سهيريكي سهه و روخساري
خوي كرد، گوتي:

- من سبهيني به بيانووي كولهوه دهچمه ئهوه گه ليه، كه سسي لي نيه، هه
خوم و قهره واشه كه م دهچين. با بي بو ويندهري.

- دلبره، ئهوه دهگوت دهبي ئهمرق بيبينم، جا چون دهتواني تا سبهيني
نوقره بگري؟

- جا ئهمرق چم پي دهكري و چ بكه م؟

دلبره نهختي بيري كردهوه، گوتي:

- ده كه واتا، دواي نيوهرو ديسان به بيانووي سهرداني پوورمهوه بو
كه رهكي وان دهچم. با بي بو ئهوي، ئهوي چوله و كه سسي لي نيه، لهوي بهيهك
دهگهين.

نانني گوتي: باشه وا دهچم پيي دهليم، پاش نيوهرو بو ئهوي بي. نانني لبي
دا رووي.

هيشتا نيوهرو نه بوويو شهباب خوي گه يانده گه رهكي قه لا چيبي كه مالي
پووري دلبره لي بوو، ماوهيهك هاتوچوي كرد و ئه ملا و ئه ولا گهرا، تا دهنكي
بانگي مه لا رهشيد له منارهي مزگه وتهوه بلند بووهوه، ئيدي بوي بهدياركهوت،
كه وهختي نويژ و خواناسينييه، بهلام دلبره هيشتا هه ديار نه بوو. شهباب

دهتگوت سهرمای زستانی بردوویه، هەر هه‌لده‌له‌رزى و چۆقه چۆقى ددانى رۆژه رێیه‌ك ده‌رۆیى. پاش نیوه‌روانىكى دره‌نگ بوو، له‌ نكاو دلبه‌ر له‌سه‌ر سیله‌ى كووچه‌وه به‌دیاركه‌وت. شه‌باب داپه‌رى چووه‌ پێشى، دلبه‌رى گرت له‌ باوه‌شى كا، به‌لام دلبه‌ر نه‌ختى پێى هه‌لبه‌رى و سه‌یرىكى ده‌وربه‌رى خۆى كرد، گوتى؛ شه‌باب كوره‌ تۆ چه‌ند چاو قایمى، له‌وه ناپه‌رینگی‌تته‌وه‌ به‌كۆ بمانینى، لاچۆ.

- دلبه‌ر گیان، چۆن چاوقایم نه‌بم، ئەمه‌ ماوه‌یه‌كى دووردرێژه لێك داپه‌راوین و له‌و ساوه، ئەوه‌ به‌كه‌م جاره‌ چاومان به‌یه‌كدى ده‌كه‌وێ.

- ئاخ‌ر تۆ بێر ناكه‌یه‌وه، خه‌لك بمانینى، شه‌رمى ناكه‌ى، له‌وه ناترسى ده‌ستبه‌جى نێومان له‌ نێو خه‌لكدا بزپێ و بۆسۆ و به‌دناو بێن و بلین: «دلبه‌رى كچى مه‌خسوود بێ ناموسه‌ و هه‌میشه‌ له‌ كووچه‌ و كۆلاناندا له‌ پیاوان ده‌گه‌رێ و ماچى ده‌كه‌ن».

وه‌ره‌ با بچین بۆ سه‌ر ئەو گۆئى ئاو و رووباران‌ه‌ى ده‌وربه‌رى شار له‌وێ چاتر به‌كدى ده‌بینین.

- كێهه‌ گۆئى ئاو و رووبار؟

- هه‌ى، ئەى تۆ چۆن شارستانییه‌كى كه‌ باش شاره‌زای شارمه‌كه‌ى خۆت نه‌بى؟

- وه‌للا، نازانم كام گۆئى ئاو و چه‌م ده‌لێى؟

- ئەو بازگانان‌ه‌ى كه‌ بۆ شارمه‌كه‌مان دێن و به‌بار كووتالى بۆ دێن، وشتره‌كانیان به‌رۆژ له‌ دارستانه‌كاندا ده‌له‌وه‌رپێن، كه‌ شه‌وه‌ داها‌ت دێن، تا به‌یانى رۆژ ده‌بیته‌وه‌ له‌وێ دهنوون، له‌ پاشان وشتره‌وه‌انه‌كان دیسان وشتره‌كانیان بۆ دارستانه‌كان ده‌به‌نه‌وه‌ به‌وه‌رپێن. من بۆ ئەو جیگه‌یه‌ ده‌رۆم، جا تۆش دوا به‌دواى من بۆ ئەوێ وهره‌ له‌وێ كه‌س نامانینى.

كاتى هه‌ردووکیان گه‌یشتنه‌ وێ، شه‌باب دیسان ویستی دلبه‌ر له‌ باوه‌ش كا، دلبه‌ر ئەمجاره‌ش هه‌ر نه‌په‌یشت، گوتى:

– پهله مه‌که، ئهمه‌ش ومختی خوځی دئ. تۆ به‌باوت بلّی که‌ی بۆ خوازینیم دئ. باوکم ده‌لّی: تا نانّی به‌میرد نه‌دم خوازینیی کچی مه‌خسود ناکهم. ئیمه‌گفتان له‌دم مه‌خسود وهرگرتوو و پراوته‌وه، تا کاریک جیبه‌جی نه‌که‌ین ده‌ست به‌کاریکی دیکه‌ ناکه‌ین.

– حه‌ی، جا نانّی که‌ی به‌میرد ده‌دن؟

– دایکم پتی گوتم: کورم ئهم پایزه‌ واپاره‌ بین و شیربایی بدن، نانّی به‌ن. به‌لام باوکت ناقایله‌ و ده‌لّی نا، من چۆن ده‌توانم به‌م زستانه‌ ئهم په‌زه‌ شیرباییانه‌ به‌خپوکهم. با شیرباییه‌که‌ بکه‌ویتته‌ به‌هاری و ئه‌وسا بووکی خوځیان بگوینه‌وه.

دلبر هه‌ناسه‌یه‌کی ساردی هه‌لکیشا، گوتی:

– که‌وابوو ئهمه‌ سالیکی تریش ده‌خایه‌نتی.

– ده‌ که‌وايه‌ با هه‌ر ئیستا رهدووت خه‌م و بۆ مائی خاله‌ت به‌رم، تۆ خۆت ده‌زانی خاله‌کانم هه‌موو قاره‌مان و میرخاسن.

– نا، نا، تۆ چۆن شتی وا ده‌لّی، ئیمه‌ باوکمان دۆستی یه‌کن، شتی وا بۆ ئیمه‌ ناره‌وا و درێوه‌، ئه‌ی نازانی خورشیدی بازارباشی چه‌ند جارّی خوازینیی له‌ باوکم کرد و چه‌ندین نیشانی به‌نرخ‌ی بۆ نارد که‌چی باوکم هه‌ر قایل نه‌بوو؛ چونکه‌ به‌لّینی به‌باوکت دابوو...

کاتی دلبر به‌م جوړه‌ ئامۆژگاریی شه‌بابی ده‌کرد، شه‌باب سه‌یری دلبره‌ی ده‌کرد، به‌رچاوکه‌یه‌کی زیری رۆمی به‌سه‌ر ناوچه‌وانیدا به‌ردابوووه‌، فێسته‌که‌ی سه‌ری هه‌مووی دراوی زیو بوون، ریشووی ره‌ش که‌وتبووه‌ سه‌ر روخساری و به‌لای راستیدا شوږ بووبوووه‌ به‌رچه‌نه‌که‌ی حه‌له‌بی بوو، به‌لاجانگی راست و چه‌پیدا توند کرابوو و ده‌هات ده‌که‌وته‌ سه‌ر خوبابی خالّ خالی به‌فرینی. لووته‌وانه‌یه‌کی بچووکی نقیمداری به‌غدایی به‌لووته‌وه‌ بوو. شرکه‌که‌ی تا به‌ر پشتینی شوږ بووبوووه‌، مئومورووی ملی له‌به‌ر هه‌تاوه‌که‌ ده‌بريقاوه‌. گواره‌کانی گوئی به‌زیر گۆیک کرابوون، ئه‌نگوستیله‌یه‌کی قاش

سوور له پهنجه‌ی دهستی چه‌پیدا بوو. دلبر چاو و برۆی خوئی قهت به‌کلې سوبحانی نه‌ده‌رشت، چونکه قژ و چاو و برۆی هینده رهش و جوان بوون، نه‌ناس بیدیا سه‌ری لى سوورده‌ما و ده‌چه‌په‌سا.

که قسه‌ی ده‌کرد لپوه ناله‌ ته‌نکه‌کانی به‌حالّ ده‌بزوتن و پیاو خواخوای بوو سه‌یری بکا. له قسه‌کردندا جار‌جار چاوی لیک دهن‌ا و دیسان ده‌یکرده‌وه، لووتی که‌مى قولینگانه‌ هه‌لکه‌وتبوو، ده‌نگوت دهنوکی قولینگه‌.. دیسان شه‌باب په‌لاماری دلبرى دا ماچى بکا، به‌لام دلبر خوئی راپسکاند، خوئی به‌دهسته‌وه نه‌دا و هه‌لات. شه‌باب وه‌دووی که‌وت. پاشان دلبر وه‌ستا، کاتى لى نيزیک بووه‌وه دلبر گوتى:

- نه‌گه‌ر ده‌توئ هه‌میشه‌ یه‌کتر ببینن، ئیدی وه‌دووم، مه‌که‌وه، نه‌گه‌ر جاریکى دیکه‌م وه‌دووکه‌وى سویندم به‌ (دارى مران) ئى نىتر جاریکى دى وه‌دووت ناکه‌وم به‌لام توخوا لىم گه‌رئ با تىرت ماچ که‌م.

- شه‌باب، به‌راستی تو زور چاو قابى و ده‌لپى که‌مى نه‌قلیشت سووکه‌. کوپه‌ که‌سى لیره‌ بمانبى داخوا چ قسه‌ و قسه‌لۆکیم وه‌دووخا، ده‌زانى؟
- باشه‌ ئه‌ی له‌ کاتى مازوچنیدا بوچى باکت نه‌بوو.

- له‌ کاتى مازوچنیدا که‌س لىمان ناگرئ و به‌شووره‌ی داناندرئ، چونکه‌ بووه‌ به‌دهستوورى هه‌موو لایه‌ک. هه‌ر بویشه‌ جحیل و کوپ و کالان به‌ سه‌ره‌سه‌ستى بو مازوچنید ده‌چن له‌وئ به‌یه‌ک بگره‌. جگه‌ له‌وه‌ش خو مازوچنید وه‌نه‌بى ته‌نیا هه‌ر کوپیک و کچیک، به‌لکو سه‌دان کوپ و کچى لى کۆده‌بنه‌وه و که‌س له‌ که‌س ناگرئ، نه‌ک وه‌کو من و تو، ئیستا که‌سى چاوی لىمان بى، ئاخو چیمان وه‌دووخا.

دلبر نه‌م قسانه‌ی کرد و لپى دا روئى.

شه‌باب قه‌ده‌رئ له‌ به‌ژن و بالای روانى، تا له‌به‌رچاوی ون بوو. ئینجا بیری کرده‌وه، گوتى:

- قسه‌کانى دلبر هه‌موو راستن، به‌راستی که‌سى چاوی لىمان بى، ئاخو

چ ناو و ناتۆرهیهکی دزیو و پیسمان وهدوو خا، ئهوه بهش بهحالی من، کورم و قهه ناکا بهلام بوئهو، کچه و دهسته پاچهیه. ههندیکی تر وهستا، ئهویش لئی دا چوو بهلام بهریگایهکی تر دا رویشت.

بەشى ھەشتەم

قولپخان

پايز بوو، كۆچەر و رەوھندان، زوو لە زۆزان و كوئىستانى سەر چيا بلندەكان و رەشەبەلەكە بەفرەكانەوہ بۆ گوندەكانيان گەرابوونەوہ و چووبوونە ئارانان تا بۆ پەزەكانيان ناخەلى زستان دروست كەن. ھەندى ھۆلى تازەيان بۆ پەزى نەخۆش دروست دەكرد، ھەندى جىگای ھەسانەوھيان بۆ شوانان بە چەپەر و تەيمان دروست دەكرد، ھەندىكيش كۆنە ئولكيان بۆ ئاژەل نوئى دەكردەوہ تا سارد و سەرما و با و بۆزانى زستان زيانيان پى نەگەيەنى. ھەندى كۆزى بەرخيان پاك دەكردەوہ، ھەندى ھى نوپيان دروست دەكرد، بۆ ئەوھى كە بەھار ھات و پەز بەزاوئى كەوتن جىگای گەرم بۆ كار و بەرخى ساوا ئامادە بى.

ئەو دەشتانە قەت بەفرى لى نابارى، ئەگەر جار جار بىشارى، دەستبەجى دەتويتەوہ و لە پايزەوہ تا بەھارى پەز ھەموو وا دەلەوهرى ئىدى دەلىي گيا ناخۆن و ھەموو پۆزى تىرن؛ چونكە بەھارى كە بەفر دەتوايەوہ لە لاپالى چياكاندا شىنايى تازە دەروا و گەرماش لەو دەشتە ھەلى دەقراچاندن، ئىتر پەز ناتوانى بلەوهرى، ئەوسا كورد پەزەكانيان بەرە بەرە بۆ نىزىك بەفر دەبەن و بەرەو جىگای فىنك و لەوهرى خۆش دەروون. ئەو ئارانە لە بەھارەوہ تاوھكو پايز ھەروا بەچۆلى دەمىنيتەوہ و پىي ئاژەلىكى تى ناكەوئى، تا پايز لەوهرى زۆرى لى شىن دەبى. سەردەمى لەسەر ئەو ئاران و زۆزانانە گەلى شەر و شۆر

دهقهوما، تهنانهت پياويشيان تيدا دهكوژران و خوښنيكي زور دهړځا. هرکهسې پياوې زور بهدسته لات با لهوهړگه و پاوان و زوژاني چاک نهو داگيري دهکرد، نه مهش لهو سه ردهمه دا بوو که شاي ئيران دهستي بهسه ر ئيردها دهړوښت. به لام له وهته ي ولات له ژير دهستي خاندا بوو هيشنا شتي وا نهقاوما بوو و نه شده قهوما. راسته، جاروبارې قورتمې يه کيان دهگرت، به لام نهک وهکو جاران سه ربشکين، مل بيه رين، يا پياو بکوژن و خوښ بريژن. شتي وانه بوو. خانو ريگاي نهدهدا کهس دهست بو کهس ببا. که ناو بهناوېش يه خي يه کيان دهگرت، خانو زوري پي تیک دهچوو و پي دهگوتن: «بهقوربان، خو ئيهش نه بوون به شاي ئيراني، يا پادشاي روم به زوري زهوي له يه که داگير بکن. من شتي وا قه بوول ناکهم، شوکور زهوي زوره، ئيوه هر ناکاتان له خو تان بي شاي ئيران و پادشاي روم ليتان داگير نهکا. نهوا پيتان ده ليم هر کاميکتان دانه نيشي له نيو عه شيره تي درده کهم و بو کوڅ ده چي بچي. خو تان زور چاک ده زانن، هر کوردي له عه شيره يا له خيل که ي ده رکري، ئير جارتي تر هيچ عه شيره و خيل يکي دي که ي کورده واري قوبوولي ناکا، نهوا پيتان ده ليم: هرکه سې رحهت دانه نيشي خو ي په شيمان ده بيته وه.»

جا به راستي، هر کوردي له عه شيره درکري ئير عه شيره تيکي تر نايگريته خو ي.

همزه چاوهش پاش نهوي له شه مدینان گه رابووه جحیل کانی کو ده کرده وه و مه شقی سه ربازي پي دهکردن. خو ي و جهوزو چوبوونه ناوچه دووره کانی قه لا، دهسته دهسته جحیلان ريک بخن و فيره مه شقیان بکن. نهو لاوانه ي که له پيشدا له کن همزه چاوهش فيره مه شق بوو بوون و لي بوو بوونه وه، جحیلانی قه زاکانيان مه شق دهدا.

جگه له مه نهو کوره کورده ي که له شهري شه مدیناندا بهديل گيرابوو و ناوي نه ي بوو دهياننارده ناوچه کان تا بزاني نهو لاوانه چون جحیلان مه شق دهدهن و هر کوڅي که پيويستي به مه شق با چند روييکي لي دماوه و خه لکی فير دهکرد و پاشان دهگه راوه قه لا، چونکه نهو خو شي له نيو سه ربازي

رۆمیدا فیرە مەشق بووبوو و گەیشتبووو پلەى ئۆنباشى و سەربازى ناشىى
فیرە مەشق دەکرد .

رۆژتیکیان خانۆ لە ناوچەیهک تووشى نەبى هات، جحیلانى مەشق دەدا .
مەشقیكى زۆر دلسۆزانەى دەدان و خانۆ زۆرى پى خوش بوو، گازی کردە
پەنایەکەو، گوتى:

– کورپى خۆم، تۆ دەزانى هەموو کوردستان سویند بەسەرى هەمزە چاوەش
دەخۆن، چونکە بۆ ئەو هاتوو نەتەو و نیشتمانى باو و باپیرانى بپارێزى .
نەبى لە پێش خانۆ راوەستابوو، گوتى لە ورد و درشتى نامۆژگارییهکانى
خانۆ بوو، لە پاشان گوتى:

– گەرەم، ئەمن خەلکى چىای مووسلّم، راستت دەوئ ئەگەر گەرە
کوردەکانى کە مەش هەموو وەکو جەنابت بان و سویندىان بەسەرى گەلى
پىاوى وەکو ئیو و هەمزە چاوەش خواردا، ئیمەش وا دیل و یەخسیر
نەدەبووین، بەلام چ بلێین، خوا مالى غایەن و خۆفرۆشان خرا کا .
خانۆ تى گەیشت کە ئەم کورە نا تىگەیشتوو نییە و وریایە، پرسى:

– چاکە، ئەدى چۆنت سەربازى رۆمىیان دەکرد؟

– چتان لى وەشیرم، خوا خۆى ئاگادارە، بەر رەشبگر کەوتم، بەلام پاشان
هەلاتم و چوومە دەشتى بشیریان، هەر هیندەم زانى قايمقامى رۆمى گرتى
و دیسان تەسلىمى کردم، نۆریم ئیدى بى سوودە، مامەو و تا بەدىل گیرام .
بەلام زۆر شادم بەوئى کە پارێزگارى نەتەوئەکەى خۆم دەکەم .

– ئافەرىن کورپى خۆم . مادام حەز بەخزمەتى نەتەوئەکەى خۆت دەکەى، خوا
دەستى بەبالتەوئە بى .

ئەوى سالى خەلک نەحەسابووئەو، لە نکاو زستانى هات و سەرما و سۆلە
دەستى پى کرد . نەختى باران بارى، بەلام لە پاشان بەفرىكى زۆر بارى و
شوین نەما تپى نەکا و هەر نەشەدەچووئەو .

گەلى سال ئەو چىایە تووشى زستانى وا سەخت و تووش دەهات .

هاوینی رابردوو دهغلو دانیکی چاک و مشه له نیو عیلى بهرۆدارى
هه لگه وتبوو. هه رکه سه خه رمانى خۆى کوتابوو و دان و زمیرى خۆى له چال
کردبوو، زه خیره و باراشى زستانى هاریبوو و کهندوو و تیریان لى پر
کردبوو.

پاش شه پرى شه مدینانى پادشای رۆم بۆ شای ئیرانى نووسی: «شا
عه باس ئەتوو چ ده کهى؟ ئەدى ئیمه کوردستانمان له نیوان خۆماندا
نه به شییه وه و بریارمان نه دا که ئیوه له کن خۆتانه وه لى دن و ئیمه ش له
قۆلى خۆمانه وه، به لکه ئەم خیر و به ره که ته له چه نگ ئەم بیانیا نه ده رتین؟
ئەوا من له سه ره ئەوه ی که بریارمان دابوو له شکرى خۆم هه نارده سه ره
شه مدینان، به لām ده لاین خانۆى له پ زیرین له ولاتى تۆدایه و له جیای دممه،
له شکرى کۆمه کی میرى شه مدینانى کردوو، نه یه هشت میرنشینه که
برووختیم. کوا تۆ چ ده کهى؟ بۆچی په یمانه که به جى ناهینى؟»

شا عه باس که کاغه زى پادشای رۆمى خۆینده وه، تووره بوو، گوئییه
خولامان:

- خیرا، قولى خانم بۆ بانگ کهن.

خولامان راپه رین، چوون، قولى خانیا ن بانگ کرد. قولى خان که
وه ژوو رکه وت نواریى شا دیسان فیى لى هاتوه، سى جار ان ئیکلامى بۆ
کیشا، گوئی:

- شا پایه دار بى ئامده م، چ ده فه رموون؟

شا عه باس به بابنۆکه رى گوت:

ئهو کاغه زه ی پادشای رۆمى بده نى، با بیخوینتیه وه.

قولى خان که کاغه زه که ی خۆینده وه، واقى وړما و سه رى بادا، گوئی:

- شا خۆش و پایه دار بى، ئەوه چه ند ساله نه خه رج و باج و بیش دایین و
سه رانه ده دا و نه بیگار و سوخره کیشیش قوبوول ده کا. فه رمانتان چیه
به سه رى دا بده م، هه ر وىستا بچم قه لاکه ی ویران که م و به دیلى بگرم و بۆ

كوردەكانى دىكەشى بىكەم بەپەندى زەمانە و ترسىكى و ايان باوئىمە دلەوہ ئىدى ورد و درشتيان چۆكانت لەبەر دادەن و ببنە دەستدات ھەتا ھەتايە .

شا عەباس پى كەنى، گوتى:

- بەئىمامى عەلى قسەكانت راست و بەجىن، دە تا زووہ خۆت كۆكەوہ بچۆ بەسەريدا بدە .

راستە، قولى خان ئەم قسانەى كرد، بەلام، پاش ئەوہى چووہ دەرى، پەشىمان بووہوہ، نەچوو، نيزىكەى مانگى خۆى پاش خست، تا رۆژىكيان شا عەباس ديسان بانگى كرد، بەتەوسەوہ پى گوت:

- كوا، خانى كوردانت بەدیل گرت؟ دە بىھيتنە، بزائم گورگى كىھە چيايە . ئەدى قەلاکەيت ج لى كرد؟

قولى خان كە ئەم قسانە شای بىست، لە ترسان تەزوو بەلەشىدا ھات و لەرزى، چونكە بۆى و دەدەرکەوت كە شا عەباس گالتهى پى دەكا و ئەم قسانەى بەتەوس و تيزەوہ پى دەلى. قولى خان زۆر چاك دەيزانى كە شا عەباس ئەم جۆرە قسانە بەخۆپايى ناکا و سەرى زۆر كەسى پەراندووہ و مى زۆرى دىكەشى بە پەتى سىدارەوہ كردووہ . ئىدى دەستبەجى بەرچاوى تاريك بوو، بەلام گورجى فرياي خۆى كەوت، گوتى:

- شا پايەدار بى، ئەو دەمى ئەو چيايانە ھەموو بەفر بوو، بەلام وىستا ئامادەم سبەينى زوو بەرپى كەوم .

شا عەباس نەختى ساردبووہوہ، گوتى:

- دە كەوايە، سبەينى زوو بەرپى كەوہ . برۆ قەلاکە خاپوور و ويران كە و خانى كوردانىش يا خۆيم بە ديل، يا سەريم بۆ بىنە . بەلام تۆش وەكو سلىمان خان نەكەى، كە ناردم، پاش بەينى گەراوہ، گوتى:

- خانى كورد دەلى: «پارچە زەوييەكمان لەسەر ئەو چيا رووتانە لە بۆ خۆمان ئاودەن كردووہتەوہ، چما شا عەباس عاردى كەمە؟ ئىمە ھىچ زبانتىكمان بۆى نىيە» . ئەويش رى و راست گەراوہ و ھىچى بەھىچ نەكرد .

ئەگەر ئەو دەمی کون و کەلینی قەلای بۆ پشکنیباین و ڕیگای هەلمەتبردن و داگیرکردنی بۆ کیشاباین، ئیستا لەمێژبوو خانمان لەناو بردبوو؛ چونکە ئەوسا قەلاکە هیشتا بەتەواوی دروست نەکردبوو، هیژیشی هیندە پەرەیی نەستاندبوو. دەلێن ئیستا لە هەر چوار کەنارهوه کوردی تۆ ورووکاوه و زۆر بەهێز بوو. نابینی چ کەلەوه کیشی و سەرکیشییەک دەکا؟ زۆر چاک ڕیگای لێ گرتووین و کۆ دەویژی پێ باویته کوردستانهوه.

قولی خان دیسان ئیکلامی بۆ کیشا ڕۆیی، خۆی ئامادەکرد و بۆ سبەینی زوو هیشتا خەلکی تاران لە پرخەیی خەویدا بوون دوو هەزار سەربازی وەدووی خۆی دا و بەرەو قەلای دمدم بەڕێ کەوت.

چەندین ڕۆژ بوو قولی خان و لەشکرەکەیی بەڕێوه بوون، سەرباز هەموو پڕچەک: بە شیر و مەتال و تیر و کەوانەوه دەجمین. مەتالەکانیان وەکو تەشیی خەر و ابوون، بەلام بێ کەوی بوون و جەنگاوەر کە خۆی پێ دەپاراست هیند گورەبوون، دەتگوت خۆی لە پشت دەرکەیه کەوه دەشاریتەوه. ئیدی بەو ڕەنگە لە هەموو تیر و شیرتیکی دەپاراست.

نیوهرۆ بوو، کاتیکی گەینه چیاکان، ئیدی فینکی کرد، شنه و کزەبای سارد و خۆش دەستی پێ کرد، ئیدی لە دەشتی ئێرانی دەرچوو بوون، بەشوینیکدا دەرۆیشتن ناو بەناو دەشت و ناو بەناو زستانهوار و ئارانی کوردان و ناو بەناو چیا و نهوآل و گەلی بوون.

کوردەکان کە چاویان بەم سەرباز و قۆشەنه کەوت، هەموو ڕەنگ پەریو وەکو نەخۆشی تۆ لێهاتوو، بەپاخی قووچ و درێژەوه و دەست بەمەتالی گەرە و هەراووه، دەستبەجۆ ناسیبانەوه کە سەربازی ئێرانی، بەلام بۆ کوێ دەچوون، کەس نەیدەزانی. پیاویکی بە شان و شکۆ لە پیش لەشکرەوه دەرۆیی، هیندەیی خەنە و ڕەنگی لە ڕدینی دابوو دەموچاوی ڕەش دەچوووه.

ڕدینی هیندە درێژ بوو تا سەر سینگی هاتوو و گەیشتبوووه قایشی پستی. پاپاخەکەیی سەری وەکو پاپاخی سەربازەکانی دی نەبوو، کوریشک و لۆچ و

لۆكانى تا بَلَيى جوان و كاو بوو، دهتگوت زَيِرِه و له بهر تيشكى ههتاوئى دهچريستكهتهوه، شيريكى بهشانهوه بوو، دوو پشتووشى به بهر پشتينهوه بوو، مَشتووكانيان سِپى دهچونهوه. وهكو سهريازهكاني ديكه له ر و لاواز نه بوو، ده مـوچاوى چرچ و لۆچاوى بوو، ورگن بوو، سكي دهتگوت مـهشكهى ههلمساوه. كه مـى به سه ر زيني ئه سپه كه يه وه سه نكه لابهو. له وه دهچوو سه رله شكر بئ. يه كى دى به ته كي يه وه بوو نه ختى له و لاوتر و لاوازر بوو، چاوى بچووك بوو. كاتى له پيشى دهنۆرى دهستى به هه نيه وه دهگرت، ئه وجا ته ماشاى دهكرد دهتگوت سئبه ر بۆ چاوى دهكا، كه چى نه هه تاو بوو و نه هيچ. له شكر له گوژمى خوارى شۆر بووه وه و نه بووه تووشى ميگهل و رانه مەرى كوردان هات. سه رله شكر فه رماني دا، سه رباز چوون ميگه ليان كۆ كرده وه، بيانه بن، سه گى دى و گوريزى شوانان نه يانكرده نامه ردى، له هه موو لارا گه مارۆيان دان، به لام سه رباز دهستيان لئ كرده وه كوشتنيان. شوان تووره بوون، گوتيان:

– ئه و په زانه بۆ ده بن؟ نازانن هى ئيمه ن و بئ خاوه ن نين؟

سه ربازه كانى هيچ گوتيان نه دانئ و په زيان برد. شوانيك راپه رى چوو له كن سه رله شكرى شكايه تى كرد، گوتى:

– سه ربازه كانت په زه كانم ده بن.

سه رله شكر گوتى:

– په زيش هى مه يه و زه ويش هى مه يه .

شوان كه زانبي سه رله شكر شكايه تى ناپرسئ، دهستى دا گۆچانئ، چوو پيشى له په زان گرت، نه يه پيشت په زان ببه ن، قولى خان، فه رماني دا: برۆن ئه و سه گه بكوژن، بنۆره، بنۆره چۆن پيشى په زه كانى گرتوه.

دوو سه ربازى لئ راپه رين شوانيان وه بهر شيران دا و هه لاهه لايان كرد و په زيان تالان كرد.

قولى خان هه نديكى دى به له شكره وه چووه پيشتر، نوارى ئه و گه لى و دۆل

و ده‌رانه له قهره‌بالغیبیان ژاوه‌ییان دئ، پرن له کورد و ئاژهل. فه‌رمانی دا:
 - خیرا، ئه‌و په‌زانه کۆکه‌نه‌وه، ئه‌وانه ئازوو‌خه‌ی له‌شکرن.
 خاوه‌ن په‌ز و شوانان په‌زیان نه‌دا، له‌گه‌ل سه‌ربازی ئیرانیدا تیک چپژان،
 بوو به‌شه‌ر و هه‌للآ.
 به‌لام کورده‌کان له به‌رانبه‌ر ئه‌و له‌شکره‌ گرانه‌دا چیبیان پئ ده‌کرا. قولی
 خان فه‌رمانی دا:

- هه‌ر که‌سه‌ی په‌زی نه‌دا، بی سئ و دوو لیکردن بیکوژن.
 زۆر کورد کوژران. ده‌نگی شه‌ر به‌نیو ئاران و زستانه‌واره‌کاندا په‌رت و بلاو
 بووه‌وه. هه‌ندئ هاواریان وه‌به‌ر خانۆ برد: که له‌شکرئکی گه‌وره و گرانی
 ئیران به‌ره‌و قه‌لآ دئ و هه‌رچی تووش دئ تالآن و برۆی ده‌کا و ده‌یبا، هه‌ر
 که‌سه‌تیکیشی وه‌گیر ده‌که‌وی دیکوژئ. خانۆ بانگی جه‌وژوی کرد، گوئی:
 - دیسان هاواریان وه‌به‌ر هیناوم که له‌شکرئکی گه‌وره و گرانی ئیران
 به‌ره‌و قه‌لآیی دئ. گورجئ تا له‌شکر کۆ ده‌که‌یه‌وه، جارئ چهند سواری بۆ
 ئارانان بنیره، بزائن چ باسه؟ شتۆ له‌شکره، به‌کیه‌هه پئیدا ده‌روا؟ زوو
 خه‌به‌رمان بۆ بئین. نابئ به‌ئیلین له ده‌شت به‌ره‌وژوورتر بین و پئ باوینه‌ نیو
 چیاکانمانه‌وه.

خانۆ هه‌رکه له دیوه‌خانئ وه‌ده‌رکه‌وت، غه‌لبه‌ غه‌لبی جحیلان له پشت
 شووره‌ی قه‌لآ ده‌هات، پئ ده‌که‌نین، خانۆ به‌ره‌و غه‌لبه‌غه‌لبی چوو، که له
 شووره‌ سه‌رکه‌وت، له قولله‌یه‌که‌وه ته‌ماشای کرد، له به‌ستی پشت شووره‌که‌دا
 جحیل سه‌رگه‌رمی مه‌شقیین، جووت جووت به‌کدی وه‌به‌ر جریدان ده‌ده‌ن و
 رکێفان لیک ده‌که‌ن و شیربازی ده‌که‌ن و زرینگه‌ی شیر و مه‌تالآنه، ده‌تگوت
 مه‌شق نییه، شه‌ری راسته‌قینه‌یه و هه‌ر ئه‌وه نییه به‌کدی ناکوژن، جار
 جاریش به‌کدییان وه‌به‌ر شیران ده‌دا و به مه‌تالآن خۆیان ده‌پاراست و
 شیریان وئ نه‌ده‌که‌وت. هه‌مزه چاوه‌شیش له دووره‌وه راوه‌ستا بوو فه‌رمانی
 ده‌دا، هه‌ندئ جاریش که‌سانئکی به‌نیوی خۆیانه‌وه گاس ده‌کرد:

- که له ش، رۆسته م، وا نابى.

خانۆ که چاوى بهو مه شقه كهوت، جحیلان وا به دل و به گيان فیری ده بن،
زۆرى پى خوش بوو و له دلى خویدا گوتى:

- پيم وايه هه موو دهستان ده خورئ و خوینيشتان هینده گهرمه هه ر
وهخته بکولئ و خوا خواى ئه وه تانه هه ر ئیستا بچنه شه رئ و هه ریه که
چاوه نۆرى وه یه کهنگئ گه رناسى و بویری خوی ئه زمون کا. خوا کاریکى
وات کوردبا له و رۆژانه دا تووشى دوژمن هاتباين و ههنگینى چاوم
به مېرخاسی لای کورد که وتبا.

خانۆ به دم ئه م بىرکردانه وه لئى راکشا و نوست. ئه وئ رۆژئ درهنگ
وه خه بهر هات، تيشكى هه تاو له په نجه ره كانه وه که وتبووه سه ر نوینه كانى،
ژنه که ی مسینه و ده ستشۆرى هینا، ئاوى به ده ستیدا کرد، گوتى: له
سبه یئوه سئ سوار له ده ره وه هاتوون چاوه نۆرتن، خانۆ له ژنه که ی تووره
بوو، گوتى:

- جا بۆچ زووت وه خه بهر نه هینام، ده زوو ئاوم به ده ستیدا که.

- جا گوناھى من چیه، تۆ بۆ خۆت که م دهنوى، شه و رۆژ سه رقالى و
هه ر به سه ر پئوه ی، مال ئاوه دان.

- کوا سواره کان له کوپن؟

- له دیوه خانن، له کن سه رۆک دیوه خانن.

خانۆ گورجئ سه ر و چاوى سه ریه وه، چوو بۆ دیوه خان، که گه شته
وینده رئ، هه موو له به رى هه لستان، خانۆ سلای کرد، گوتى:

- سه لامون عه له یكوم.

- عه له یكومه سه لام.

- ئیوه له مئژه هاتوون؟

- قوربان، ماوه یه ک ده بئ هاتووين.

- راستستان دەوئى خەتاي گەورئى بوو، زوو ومخەبەرى نەهينام.

- دە بلئين، دەى چتان ديت، هەستتان بە چ کرد؟

- قوربان، كەس نازائى ژمارەيان چەندە، بەلام وئ دەچئ چەند هەزارئىك بن، هەندئىكئيان بەرئوون و هەندئىكئيان لە دؤل و دەران و هەندئىكئيشيان لە كن كانى ترشئ و شوئنانئ دىكەن. كە چاويان پئمان كەوت، وەدوو مان كەوتن، بەلام ئەسپەكانيان وەكو هينەكانئ ئئمە توندوتؤل نەبوون، نەمانگەهئشتئى.

- هەموو سوارەن، يا پيادەشن؟

- ئئمە هەر سوارەمان ديتن، پيادەمان نەدیت، وا ديارە هەموو سوارەن؟ چونكە ئئمە چاومان بەكوردئ قشلاخەكان كەوت، دەيانگوت: كوردئ گوندەكانئ خوارئيمان شەر دەكەن، بەلام چييان پئ دەكرئ، لەشكرەكە زۆرە و لە كئشەدا نئبە، دوو بەشى قشلاخەكانيان تالان و برؤ كردوو و ئەوئى ماويشن ئەوانەن كە هەلاتوون و رووى لە چيا و جئگەئى تووش و سەخت و ئاسئ كردوو.

خانؤ سەيرئىكئ مەجلىسەكەئى كرد، گوتئ:

- ئئوھ چ دەلئن؟ شا عەباس لەشكرئ لئ كردووئن. پياومان دەكوژئ، تالان و برؤمان دەكا.

هەموو كرپوون، ورتە لە دەمئ كەسەو نەهات، ئەوجا جەلال مەزنى هؤزئ ماسئخؤزان گوتئ:

- با لئيان گەرئئن، تا دەگەنە نئو چياكان، پاشان تئيان دەكەوئن، قەلاچؤيان دەكەئن، خانؤ قسەئى جەلالئى پئ خؤش نەبوو.

راستە جەلال پياوئىكئ دەولەمەند بوو و لەبەر دەولەمەندئبەكەئى بووبوو بەمەزنى خئلەكەئى، بەلام نە پياوئىكئ ئازا و مئرخاس بوو و نە شەرئيشئ پئ دەكرا. هەمئيشە خؤئى لە شەرئئ دەدزئبەو و زەغەلئى دەكرد. خانؤش لەمئژوھە هەستئى بوھە كردبوو و هئچ دەنگئ لەگەل نەدەكرد، لەبەرئوئى هئچ گومانئىكئى لەوئدا نەبوو كە بؤ رؤزئى تەنگانە بەكار نائە و لە شەرئدا مەردانە

خۆی ناگرئ.

له پاشان پۆستۆ ناویکی سەر به هۆزی ماله رهند هه لی دایه، گوتی:

– قوربان، لهو قسانه ی جه لالم سهر سورماوه، دوزمن وا عه شیره ته که مان قه لآچۆ دهکا، تالان دهکا، که چی ئه و ده لئ: «با لیان گه رین تا ده گه نه نیو چیا»، ئه گه ر به قسه ی ئه و بی، خۆ تا ده گه نه ئیره نیوه ی خه لکه که قه ر ده که ن. که نیوه ی ئه و خه لکه ش قه ر کرا، هه نگی ئیمه بچین چ بکه یین؟ ئه وه چه ند سه له شا عه باس له شکرمان لی ده کا، به لام ئیمه پیاوانه نه مانه پشتموه پی باوینه خاکمانه وه. ویستاش ده بی سی و دووی لی نه که یین و بچین له و ده شته تییان که وین.

خانۆ ئیدی ریگای ئاخاوتنی که سی دیی نه دا، گوتی:

– ئه من به قسه کانی پۆستۆ قایلیم، ئیوه چ ده لئین؟ که س ده نگی نه کرد، ریش سپیه که نه بی، گوتی:

– گه ورم، تا ئیستا هه ر خۆت پاراستووتین و ریگات پیشان داوین، تۆ چ بکه ی، ئیمه ناتوانین بلین نا؛ چونکه بۆ ئیمه ی ده که ی.

مه جلیسه که هه موو به یه ک ده نگ گوتیان:

– وه للا ر دین سپی راست ده لئ، ئه شه دو بیلا تۆ پاراستووتین، چۆنت ده وئ وا بکه، له تۆ فه رمان و له مه به جیه پنان.

– ده که ئیوه قایل بن، وه للا منیش قایلیم، ئه وجا به جه و زۆی گوت:

– پینچ سه د سوارم له بۆ ئاماده بکه، سه به ینی زوو به ری که وم.

هه ندی له مه جلیسه که گوتیان:

– تۆ چ ده که ی؟

– چۆن چ ده که م؟ خۆم ئاماده ده که م، بۆ شه ر بچم.

– ئه دی نالین: له شکر ی ئیران چه ندین هه زاره؟ تۆ به پینچ سه د سواره وه

چت پی ده کری؟

- پېنج سەد سوارم بەسە .

پاشان ديسان بەجەوزۆي گوت:

- مرازي چاوهشم بەدەھۆل و زورنا و توولومەوہ رەگەل خە . لە سەرۆک
ھۆزان با ئەسۆي لاکانم دەگەل بۆ .

وہختی کۆري خانۆ کۆدەبووہوہ، دەستور و ابو لە دیوہخان نان دەدرا و
میوانداری دەکرا . ئەوی رۆژي چەند مەرئیکیان سەر بریوو، لە پيشان
گۆشتی برژاو، پاشان تاس کەباب، بەدووی ئەودا قلیانی سەر سێلیان بە
سیر و ماستەوہ بە سینی دابەشییەوہ . نۆکەر بەسوراحی شەرہەتیان
دەبەشییەوہ .

پاش نانخواردنی خانۆ فەرمانی دا، کیشکچی سەر قوللان پترکەن و
وریابن . بەفەرمانی خانۆ بانگی تۆپسازیان کرد، ناوی خاچۆ بوو، بەلام خانۆ
پێی دەگوت: خێچۆ . کە هات لێی پرسى:

- خێچۆ، بیستوتە شا عەباس ديسان لەشکری لێ کردوین . ئەو دەمی کە
ھیشتا تۆپت بۆ ساز نەکردبوین، بەزاندمان و ھەلاتن بەلام لەو بروایەدام
ئێستا پتریان دەرۆست دین، دە تۆیمان ھەن .

- نەخێر، قوربان ھەر نۆ تۆیمان ئامادەن .

- چاکە تۆپی دەیەم چۆن بوو، ئەدی ئەوی رۆژي تاقیمان نەکردەوہ؟ .

- بەلێ، ئەوی رۆژي لە پاش ئەوہی جەنابت رۆیشتی نۆریم ھەندی
کەموکورتیی ھەییە، پتویستە چاکى کەم .

- کەموکورتیی چی؟

- جیگا پلێتی ئاگردانەى ساز نییە، خەمت نەبۆ، چاری دەکەم .

خانۆ فەرمانی دا تۆپەکانیش ئامادە کەن . پاشان ئامۆژگاریی
مەجلیسەکەى کرد، گوتی: «ئێوہ خۆتان زۆر چاک دەزانن کە شای ئێران زۆر
جاران کوردی غەیبانی بەجاسووسى بۆ نیو ناردوین، تا لە ھەموو راز و
نیازتکمان بگا . بەلام ئەوہ چەند جارە خەلکەکە زوو ھەستیان پێ دەکەن و

ئاشكر ايان دهكهن.»

دوو رۆژ بوو ئەو پياوانەى خانۆ نارەبوونى، هيشتا نەگەر ابوونەوه. رۆژيكيان خانۆ دوو سواری وەدووی خۆى دا و لە قەلا وەدەرکەوت. لە رینگا کە لای دا و دابەزى، چەند هەنگاويكى بەنيو بەفردا هەليناوه و لەپاشان گەراوه، ئەوجا سواری ئەسپەكەى بوووه، گوتى:

– من وام دەزانى هيند بەفر باريوه ئەسپ لە شەرتدا دەرنەچى، بەلام وا نيبه، دەرەچى.

خانۆ کاتى گەراوه، پياووەکانى هاتبوونەوه، چاوەنۆرى بوون. خانۆ لىي پرسین:

– بلين، چ باسه؟

– قوربان، چ باس بى، لەشكرىكى گەرە و گرانه. کەوتوونە نيو ئەو گوند و قشلاخانە، پياو دەکوژن و تالان دەکەن. گونديبەکانيش ورده و مورده و شر و شيتالى خويان کو دەکەنەوه و ژن و مندالان دەگويزنەوه ليرەواران، مرۆ بەهەر لايەکیدا دەچوو گووى لە گريان و واقى مندالانە، هەندىکيشيان هەلاتوون و خويان لە گەلى و ئەشکەوتان شاردوووتەوه.

– زۆر بەرهو ئيرەوه هاتوون؟

– نا هيشتا تازه گەيشتوونە گوندهکانى خوارى.

– ئيدى نابى راوەستين، دەبى هەر ئەم شەو بەرى کەوين.

رۆژ لە پشت چيای لە ئاوابوونيدا بوو، تاريكى وەکو دز هيدى هيدى و لە سەرەخۆ زهويى دەشپردەوه، کۆر بلاوهى لى کرد و هەر کەسه گەراوه ماله خۆى. تەنيا خانۆ و ئەسۆى لاگان نەبى، ئيدى کەسى دى نەماوه. ئەوى شەوى بەدوورودريژى خەرىكى تەگبیر و را بوون: چۆن و بە چ رەنگى پيش لە دوژمن بگرن. ئيدى دەنگى کەلەشپيرى نيوهشەوى دەهات، خانۆ وەدەرکەوت، ستير بەئاسمانەوه جريوه جريويان بوو. دنيا هينده کپ و خامۆش بوو، دەتگوت کەس بەخەبەر نيبه و هەموو لە شيرنى خەويدان بەلام وا نەبوو، کەس

نه نووستبوو. خه لکی قه لا هه ستیان به هاتنی ئیران کردبوو، جگه له مندالی بچووک و ساوای بهرمه مکان، کهس خه وی لی نه که وتبوو. ومختی پینج سه د سوار به سه رۆکایه تیی خانۆ ریکوپییک و له سه ره خو به رۆی که وتن و رۆیشتن، خه لکی قه لا هه موو هاتبوونه ده رۆی له کووچه و کۆلان و سه ربانان وه ستابوون، ده یانگوت:

– شای ئیران خوا بکا ته خخت وهرگه رۆی.

سه ربازه کان هیند بیده نگ و جوان ده رۆشتن، کهس دهنگی لیوه نه ده هات، ده تگوت هه ر کهس به و ریکاشدا ناروا، جار جار پرمه ی ئه سپ نه بی، ئیدی سرته له هیچی دیکه وه نه ده هات. خانۆ که له قه لا دوور که وته وه فه رمانی دا ئاوه زهنگی ته قین وه سه له ف که ون. خانۆ هیند خیرا ده رۆیی به رۆژ و تاقیکی گه ییبه ئه و جیی که دوژمن سنووری کوردیان لی شکاندبوو و به م دیودا هاتبوون.

له خوارۆی شه ریکی گه رم بوو. خه لکی قشلاخان چه ند سه ربازێکیان له جیگه یه ک ئاسی کردبوو، گاشه به ردیان به سه ردا غلۆر ده کردنه وه. کاتیکی خانۆ چاوی به م په ریشانییه که وت که به سه ر هۆزه که ی هاتوه، کزه له هه ناوییه وه هات و له دلی خویدا، گوتی:

– ئه مانه چییان به سه ر هۆزه که م هیناوه؟ خانۆ بییری کرده وه له کوپرا دوژمن داپلۆسی. پاشان هاته خوارۆی و سه رلکه کانی کۆ کردنه وه، گوتی:

– ئیمه ده بی له سی لاوه له دوژمن وهریین. له لای راست و له لای چه پ و له پێشه وه. له چه په وه سه د پیاو و له راسته وه سه د، به لام له پێشه وه سی سه د پیاو؛ چونکه هیزی گه وری دوژمن وا له پێشه وه. عه زیز تو له گه ل سه د سه ربازدا له راسته وه برام ئه تۆش له گه ل سه د سه ربازدا له چه په وه، منیش له پێشه وه، ده با جاحیلان جگه له شیر و مه تال و رمبان، که مه ندانیش ئاماده بکه ن و که مه ند له ملی دوژمن بخن و که مه ند کیشیان بکه ن. هه مزه چاوه ش که مه ند کیشکردنی چاک فی رکردبوون، ده بی ئه وه بزانه که به زیندوویتی

که‌مەند کیتشکردن ترسیکی گەورە داوێتە دلی دوژمنان و بەجاری وریان پی بەر دەدا .

له نیو سەربازەکانەوه دەنگی پێکەنین هات، یەکی گوتی:

- له شەری شەمەدیناندا بەو کەمەندانە ترسیکی وامان خستە دلی سەربازی رۆمییه‌وه زۆر جار ئەسپەکانیان بەجی دەهێشت و هەڵدەهاتن.

جگە له‌وه خانۆ گوتی:

- کەس هەڵنەکویتتە سەر دوژمن تا گویتان له دەنگی تەپل و زورپای میرزا دەبی، هەرکە دەنگی تەپل و زورپاتان بیست، تێیان وەرین و بستێ دەرفەتێان مەدەن. دەبی واش برۆن کە کەس هەستتان پی نەکا. دە برۆن ئوغرتان خیر بی.

کاتیکی عەزیز و برایم رۆیشتن، خانۆی نیزیکی ئەسۆی لاکانەوه بوو، گوتی:

- نازانم چ بلییم، ئەوه چەند جارە رۆژانی زۆر سەخت و دژوارمان دیون، زۆرت پی پشت ئەستورم. من وا لێرەوه هێرش دەبەم.

- قوربان، تۆ لێرە بمینەوه، من هێرش دەبەم.

- نا، ئەسۆ گیان، من هێرش دەبەم، تۆ له‌گەڵ سی سەد سوارەکه‌دا لێرە بمینەوه، بۆ خۆت له‌سەر ئەو لووتکەیه راوهستت، بنۆرە، له هەر لایەکی دوژمن زۆری بۆ هیناین و دەرۆست نەهاتین، گورجی پەنجا سواران بنێرە و خۆشت له جیگەیی خۆت مەبزوو، هەمیشە بنواپە و وریا بە. بەلام هەر کاتی زانیت له تەنگانەداین و کارمان شلۆقه، هەنگی خۆشت وەرە. من له‌و بریوایه‌دام کە بەشەرەف و ناموسەوه دوژمن دەبەزینن.

پاش ئەوه‌ی کە خانۆ له قسەکانی بووه‌وه، سەد و پەنجا سواری وەدووی خۆی دا و لپی دا بەرێ کەوت، نەختی نیزیک بووه‌وه. سەزبەندیشیان له‌گەڵ خۆدا بردبوو، خانۆ هیدی، هیدی بەرەو له‌شکری دوژمن وەستا، چادری قولی خان دەوروپەری تەیمان کرابوو.

ئىوارە بوو، ھەتاو ھىشتا بەتەن بوو، بەلام دار و درەختى لىرەوارەكانى سىنگى چىپاكان كە بەرەو رۆژ بوون سىتېر بوون. خانۆ بەمىرزى گوت: «ئىنجا لى دە». لەپەر دەنگى دەھۆل و زورپناكەى مىرزا ھات. بەلام چ دەھۆل و زورپنايەك، كە لە نىوئەو گەلى و قات قاتانەدا دەنگيان دەداوہ دەتگوت يەك دەھۆل و زورپنا نىيە، بگرە سەد دوو سەد دەھۆل و زورپنان. قولى خان لەو كاتەدا گرتكە گۆشتىكى بەرخى بەدەستەوہ بوو دەخوارد، كە گرم و ھۆرى دەھۆل و زورپناى بىست واقى ورمە گوتى:

– وا ديارە ئەم كوردە بيانىيانە شايى دەكەن، ئەم ھەموو دەھۆل و زورپنايەيان لە كوئى پەيداكردوہ.

مىرزا نقامى زەلوولى گۆرى و كردى بەنقامى ھاوار و ھەندى دەنگى بلندتر كردوہ.

سەربازە پاسەوانەكانى قولى خان ھاتن خەبەريان بە قولى خان دا، گوتيان: «خانۆ پايدار بى، لەشكر لەلاى راستەوہ شكاوہ و ھەر سەربازە و ھەلدى...» خان ديسان پارە گۆشتىكى ناسكى دىكەشى لە دەمى ناخنى، دووبارە خەبەريان ھىنا كە لاى چەپىش پەرىشانە و سەرباز ھەرچەند دەكا خۆى پى راناگىرى، ئىنجا تى گەپشت كە شتى قەوماوہ. گرتكە گۆشتەكەى داناو لە چادرەكەى وەدەرەوت خانۆى لەپ زىپىن لەشكرى عەجەمى چنگ لەسەرشان راپىچا و قولى خانى لەنىو چادردا وەگىر ھىنا.

قولى خان ھەر ھىندەى پى كرا سوارى ئەسپەكەى ببى. ئەم ھەلمەتەى خانۆ بەجارى پەرگالى لەشكرى ئىرانى شكاند و ترسىكى واى لە دليان ھاوئىشت كە زورىان ئەسپەكانيان بەرەللا دەكرد و ھەلدەھاتن. كوردى گوندەكانى خوارى و ئاران و گەرمەسىرەكان كە بىستيان خانۆ لەشكرى قولى خانى وەگىر ھىناوہ، ئەوانىش ئىرانە لاى خۆيانەوہ لىيان دان بەلام لىدان نەگ گالته.

دوو رۆژ بوو، لە لاپالى چىپاكانى دمدم و لە نىو بيشە و چىستانەكاندا خانۆ

و لهشکری ئیران شه‌پیکي گه‌رمیان کرد. روژی سیپه‌م خانۆ و قولى خان رووبه‌پرووی یک هانن. خانۆ که چاوی به‌جلوبه‌رگ و چه‌ک و ریحالی قولى خان کهوت، دستبه‌جی گوتی. ئەمه سه‌رۆکی له‌شکره و تیی خوری:

- تۆ بۆچی تالان و کوشتار ده‌که‌ی؟ چما نازانی ئەمه خییلی به‌رۆداره و مه‌لبه‌ندی کوردانه؟

قولى خان که چاوی به‌شان و باهۆی خانۆی کهوت به‌جاری قه‌له‌می دست و پیتی شکاو له دلی خۆیدا گوتی: «من به‌دهستی ئەم پیاوه ده‌کوژیم» خانۆ رووی جله‌وی تۆ کرد و شیریکي تۆ سره‌واند، به‌لام شیر هیچی له قولى خان نه‌کرد. ئینجا پاشه و پاش کشاوه و ئاوزه‌نگی له ئەسپ توند کرد و به‌تاو هه‌لی کوتایه‌ سه‌ری و شیریکي به‌هه‌موو هیزیکیه‌وه لۆ دا. شیر به‌رشانی کهوت و دیسان هیچی لۆ نه‌هات. ئینجا قولى خان گورج ده‌مانچه‌یه‌کی له‌به‌ر پشتینه‌که‌ی هه‌لکیشا و له نیوچاوانی خانۆی توند کرد، به‌لام ئەسۆی لاکان پیتش ئەوه‌ی قولى خان په‌نجه به‌ په‌له پیتکه‌که‌یدا بنۆ نووکی رمبی له قورقوراگی گیر کرد. ده‌مانچه له دهستی قولى خان به‌رووه‌وه و له‌سه‌ر عه‌رده‌که ده‌رچوو. کاتی له‌سه‌ر عه‌رده‌که سه‌یری له‌شی قولى خانیان کرد، ته‌ماشای ده‌که‌ن زریی له‌به‌ردایه و تومه‌س بۆیه‌ شیري خانۆ کاری تۆ نه‌ده‌کرد. حه‌وتووێک پتر بوو، خانۆ له‌گه‌ل سه‌ربازه‌کانی خۆی و کوردی قشلاخه‌کاندا له‌شکری قولى خانیان له‌و بيشه و گه‌لیبانه‌دا بر بر کردبوو، تیان که‌وتبوون و قریان ده‌کردن، به‌لام پاش شه‌ر برانه‌وه، خانۆ یازده سه‌ربازی کوژران و پینجیش برینداربوون. مانگی پتریوو قولى خان به‌دوو هه‌زار سه‌ربازه‌وه هاتبوونه سه‌ر قه‌لای دمدم. شا عه‌باس هه‌ر روژی ده‌ژمارد و له دلی خۆیدا ده‌یگوت:

- ئیستا قولى خان گه‌یشتووه‌ته چیاى دمدم و خاپووری کردووه و ئەو کوردانه‌شی به‌دیل گرتوون و ده‌یانه‌ینۆ. ئیدی به‌جاری پینگامان بۆ کوردستان سانا ده‌بی.

ئەو بۆيە باوهرى و ابوو، چونكه قولى خان كه له مېترديكى به ناوبانگ بوو. له زۆر شهري گوره دا هميشه زال و سهركه وتوو بوو و هيچ شهري نه بوو قولى خانى تيدا سه رنه كه وي. به لام هه ندى جاريش شا بيري ده كرده وه كه خانى كوردانىش پياويكى دره و له شه ريشدا زۆر ليزان و چازان و پسپۆر و شاره زايه و له وانه يه شتيك به سه ر قولى خان و له شكره كه ي به ينى. بيري له وه ده كرده وه چۆنى كۆمه ك بكا. كۆمه ك بۆ چ لايه كى بنيرى، قولى خان به چ ريگايه كدا چوو، هه رچه ندى كرد، هيچى بۆ نه كرا و نه يتوانى كۆمه كى بۆ بنيرى و فرىاي كه وي. له و رۆژانه دا مزگينيان به شا عه باس دا، كه كورى بووه. شا وه جاخ كوير و ئه ستيور بوو هه ر سه باره ت به و وه جاخ كويريه شى بوو كه كچى شاي ئه فغانستاني هينا بوو. كه چى هه ر مندالى نه ده بوو، به لام ئه م مزگينيه شادمانيه كى بى سنورى خسته دلبيه وه. چه ند رۆژ بوو له خۆشى و شادي دا بوو.

وه زيره كانى خانۆ، مه زنه كانى، ده وله مند و بازرگانه كان به پيرۆزبايه وه ده هاتن و ئه م ده هات و ئه و ده چوو. بازرگانىكى ده وله مند هيشتا (فه يزه) خانم سكى دوو مانگان بوو لانكىكى زيپرى له شارى به غدا بۆ به رادان دابوو، كاتى ده نگ بلا بووه وه كه شاژن كورى بووه، لانكه كه ي به ديارى بۆ شا هينا. شا خۆى و ميوانه كانى له لانكه كه بيان ده روانى و له جوانى و ناپاييه كه ي سهريان سوپ ما بوو. نوكه ر و كوئخاده ركان خه بهريان به شاعه باس دا، كه سى سوزى قولى خان گه رانه وه و داوا ده كه ن به خزمه تى شا بگه ن.

شا عه باس به و بۆنه وه كه خوا كورى پى به خشيويه و وه جاخى شاهنشاپه تى ئيرانى پى روون كر دووه ته وه خه م و خه فه تى دنياى له بير چوو بووه وه و به گه رانه وه ي سى سواره كه ي قولى خانيش دلى هينده ي دى خۆشتر بوو. مالى وه كو پوره ي هه نگ ميوانى تى رڙابوو، شه و و رۆژ به زم و رابواردن بوو. به رده رگاي خۆشى و ئاوه دانى و اى به خۆيه وه نه ديتبوو. چه ندين رۆژ بوو ميوان ده سته ده سته له هه موو شار و ناوچه كانى چوار كه نارى ولانه وه ده هاتن و ده چوون.

شا به بهره‌ستانی گوت:

– به سواره‌کانی قولی خان بلّین سبه‌ی نا دوو سبه‌ی بین. سواره‌کان
لیتیان دا رۆیشتن. بۆ دوو به‌یانی سواره‌کان به‌فهرمایشتی شا هاتنه
به‌رده‌گا.

مائی شا ئەوی رۆژیش له رۆژانی پێشوو گه‌لی ئاپۆرته‌تر بوو، هه‌موو به‌ئالا
و والا رازابوووه و که‌یف و رابواردن و عه‌یش و نۆش بوو. شا دیسان رینگای
به‌سواره‌کان نه‌دا بیبین.

له‌و رۆژانه‌دا له‌شکری کورد له ژیر فه‌رمانده‌ی خانۆی له‌پ زێرین، له‌شکری
ئێرانی له‌ دۆل و لێره‌وار و لاپالی چیاکاندا له‌توپه‌ت کرد و قه‌ری کرد، کوردی
قشلاخ و گونده‌کانی خوار و وه‌کو ئیچیره‌وان و هه‌دووی سه‌ربازی ئێرانی
که‌وتبوون و ده‌یانگرتن و ده‌یانکوشتن. پاش ئەوه‌ی میوانه‌کان رۆیشتن و به‌زم
و رابواردن که‌می سووک بوو. شا رینگای به‌ سی سه‌ربازه‌که‌ دا که‌ بیته
خزمه‌تی. هه‌رکه‌ سه‌ربازه‌کان هاتنه‌ ژووره‌وه‌ پێش ئەوه‌ی ئیکلام بکێشن، شا
پرسی:

– چتان کرد، قه‌لاتان وێران کرد؟ ئەو کورده‌ بیانییه‌تان گرت، سه‌ره‌که‌تان
هه‌تاوه‌؟

– شا پایه‌دار بی، خانۆی له‌پ زێرین له‌شکره‌که‌مانی به‌جاری قه‌ری کرد،
سه‌ربازه‌کانی وه‌کو پلینگ خۆیان پێدا ده‌داین و تیک و پیکیان ده‌شکاندین و
سه‌یر ئەوه‌ بوو پیاو نه‌یده‌زانی له‌ بن کام به‌رد، یا کام دره‌خت خۆیان مات
دابوو. له‌شکره‌که‌مان له‌ نیو ئەو گه‌لی و بیتشه‌ و دار و به‌ردانه‌دا پرش و بلاو
بوونه‌وه‌ و خۆشیان نه‌یانده‌زانی روو له‌ کوئی بکه‌ن.

– ئە‌ی قولی خان کوا؟

– له‌ شه‌ردا کوژرا.

ئە‌م خه‌به‌ره‌ کارێکی وای له‌ شا عه‌باس کرد له‌ داخان ده‌موچاوی که‌می
خوار بوو، ویستی شتیک بلّی، له‌ پر پاسه‌وانه‌کان خه‌به‌ریان هه‌تا:

- شای ئەفغان هاتوو و چاوهرپتی دیدەنییەتی.

- با بیئە ژوورەو، دەی ئیووە ملتان بشکینن برۆن. هەر بە کەس نەوێرن بەکوردی بیانیش نەوێرن، دەک خوا لەوێ خراپترتان بەسەر بیئتی. هەرسی سەریاز بە شەرمەزارییەووە هاتنە دەرەووە و رویشتن. شا عەباس بەبۆنەمی میوانداریی خەزورییەووە دیسان کەوتە شادی و بەزم و رابواردنەووە؛ چونکە خەزورییە شای دەولەتیک بوو. خێرا ئەمەری کرد چەند کار مامزێکی لەنیو باخدا بەخپو کردبوو، سەریان برین. ئیتر شا عەباس هەر لە کەیف و رابواردندا بوو تا چلووی زستانی بەسەرچوو.

به‌شی نۆیه‌م

حوسین خان

پاش ئه‌وه‌ی که چلوان به‌سه‌ر چوو، ژنه‌که‌شی به‌داو و ده‌ستوور له چلوان ده‌رچوو ئیدی به‌زم و شایبی و رابواردنیش ته‌واو بوو. شا هه‌میشه بی‌ری ده‌کرده‌وه چۆن تۆله‌ی خۆی له خانی کوردان بکاته‌وه. له‌دووی حوسین خانی هه‌نارد، خیرا پێیان گوت بیت:

حوسین خان خه‌زووری شا عه‌باس بوو، به‌لام شا خۆشی به‌چاره‌یدا نه‌ده‌هاته‌وه و زۆری ریک لێ ده‌بووه‌وه و که‌م بانگی ده‌کرد. جارێکیان، وه‌کو له‌ دواییدا ئاشکرا بوو، شا ویستبووی خه‌زووری له‌ سێداره‌ بدا. که‌س نه‌یزانی له‌سه‌ر چ بوو. فه‌یزه‌ خانی ژنی ده‌لێ شتی‌ک به‌سه‌ر باوم بێنی یا خۆم ده‌رمانداو ده‌که‌م، یا خۆم ده‌خنکینم، ئیدی به‌مه‌ رزگاری بووبوو.

به‌لام ئه‌م جاره که‌ خه‌به‌ریان دایه‌ شا و بانگی کرد، دلی وه‌ په‌ژاره‌ که‌وت و له‌ رینگا هه‌ر بی‌ری ده‌کرده‌وه:

– کورینه، خیره، ده‌بی بۆچی له‌ دووی نارده‌بم؟ من نازانم ئه‌م پیاوه‌ بۆچی هه‌زم لێ ناکا؟ خوا نه‌خوایسته‌ خۆ هیچ خراپه‌یه‌که‌م بۆی نه‌بووه‌ و ناشبی ئه‌ی باشه، ئه‌و هه‌موو بێ چاره‌ و کۆلۆلانه‌ گونا‌ه و تاوانیان چ بوو که‌ له‌ خوتو خۆرایبی سه‌ری په‌راندن.

حوسین خان به‌ده‌م بی‌رکردنه‌وه‌وه‌ هۆشی له‌به‌ر برابوو، خۆشی نه‌یده‌زانی چۆن گه‌یشته‌ به‌رده‌رگای مالی شای ده‌رکه‌وانان ده‌رکه‌یان لێ کرده‌وه‌ و به‌بی

خەبەردان حوسپىن خان چووه ژوورئ بۆ خزمەت شای. چونکە ھەموو دەیانناسی کە باوی فەیزە خانە و خەزووری شا عەباسە. حوسپىن خان کە گەيشتە بەر دویری دیوہخانی شا، بەپیی رۆپرەسم، ئیکلامی کیشا. شا ئەم جارە بەرپووخۆشییەوہ جیگەى پیشان دا و لە تەنیشت خۆیەوہ داینا، گوتی:

- بیستووتە، ئەو کوردە بیانیانە چییان بەسەر لەشکرەکەم ھیناوە؟
حوسپىن خان کە ئەوہی بیست گورج تى گەيشت کە بۆچی لە دووی نارووہ.

- پڕشنگی شاھانەتان ھەمیشە چەتری سەر سەرمان بى، بیستوومە.

ئیمە نابى لەمە بیدەنگ بین، کوردیکی بیانی وا چۆن دەبى لە رووی شاھەنشا چەک ھەلگرئ و سەرکیشی و کەلەوہکیشی بکا.

وہختى قولی خانم نارد، گوتی: «دەبى لە زستاندا قەلاکەى ویران بکەى چونکە کورد ئەو دەمی باوہر ناکەن کەس ھیرشیان بۆ ببا»، تۆ دەزانی قولی خان چ شەرپکەرئیکى زۆرھان و شارەزا بوو.

- بەراستی، قسەکەى قولی خان راست بوو، وا چاکە پیاو لەم رۆژانەدا بەسەریدا بدا؛ چونکە ئەو ئیستا پاش بەزاندنى لەشکری قولی خان دلتیا و ئەرخاینە و پیدەشت و چیاکانیش بەجاری بەفر و سەھۆلبەندانە.

- دە مادەم ئەتۆش باوہرت وایە، وەرە تۆش لەشکرئ لەگەل خۆت بخە و بچۆ سەرى، خۆ تۆ لە قولی خان کەمتر نی و گەلئ شەریشت بردووہتەوہ.

- تکام وایە چەند رۆژیکم مۆلەت بفرموون، خۆم خەبەرتان لى دەگێرمەوہ. کاتى حوسپىن خان ئەمەى گوت، شا عەباس کەمى رامما. پاشان ئیزنى دا، کە دوای چەند رۆژئ خەبەرى لى بگێرپتەوہ. حوسپىن خان دیسان ئیکلامی کیشا ھاتە دەرئ، لە ھاتنەدەرئیدا لەبەر سقەدەرئ تووشى فەیزە خانى کچی ھات. فەیزە خان کە چاوی بە باوکی کەوت خۆى ھاویشتە نامیزى ماچی کرد، گوتی:

- باوہ گیان، ئەوہ لیرەى، ئەى ناتەوئ چاوت بەنەوہى خۆت بکەوئ کچە لە رەنگى باوی نۆرى، سەیری کرد رەنگى پەریوہ. پرسی:

- ئەيەرۆ، چت لى قەوماوۋە باوۋە گيان؟ ئەوۋە بۆچى وا رەنگت پىرووكاۋە؟ تو
ھەزەرتى ەلى راستىم پى بلى كى؟

- كچم ھىچ نەبوۋە.

حوسىن خان ھەزى نەدەكرد ھىچ لە كن كچەكەى بدركىنى.

- نا، باوۋە گيان، بى سىر نىيە و لىم دەشىرىيەۋە، بۆچى بانگى كردى؛
راستم پى بلى؟

حوسىن خان كىرۋو، ورتەى لىۋە نەھات، فەيزە خان دەستى بەگىيان كرد و
گوتى:

- باوۋە گيان، خوا لە نىرینەى بى بەشى كىردوۋى و منت بە كورى خۆت
داناۋە و زۆرت خۆش دەۋىم، كەچى قسەى دلى خۆتم پى نالى، ئەو ناپاكە
بۆچى بانگى كىردوۋى و بۆ وا رەنگت ھەلپىرووكاۋە؟

باو، دىسان ۋە لامى كچەى نەداۋە، دەستى گرت و بەرەو ھەرەم سەراكەى
چوون لەۋى باۋەشى بەكچەكەيدا كرد و بەسنگى خۆيەۋە گوشى و ماچى كرد،
پاشان بەرەو لای لانكە زىپىنەكەى نەۋەكەى چوو. نەۋەكەى نووستبوو،
دەموچاۋى بەدەرەۋە بوو، جوانىيەكەى چووبوۋەۋە سەر داىكى.

حوسىن خان بەسەر نەۋەكەيدا شۆر بوۋەۋە و بەھىۋاشى، بۆ ئەۋەى لە
خەۋى نەكا، گوتى:

- خوا بەساغ و سەلامەتى گەۋرەت بكا، بەلكو تۆ بىي بە شای ئىران، بەلام
قسەكەى تەۋاۋ نەكرد، فەيزە خان تى گەپشت، گوتى:

- بەلام نەك ۋەكو باوكت بى.

حوسىن خان بەترسەۋە سەبرى چاۋى كچەكەى كرد و گورج زانى كە تىي
گەپشتوۋە، پىي گوت:

- نازدارتى باۋى، وا ديارە ھەلت ھىنا.

حوسىن خان لە كچە نىزىك بوۋەۋە و جارىكى دىكەشى لە نامىز كرد،
گوتى:

- كچى خۆم له تۆ زياتر مندالى ديم نيه چ له تۆ وه شيرم و چ له خوا:
شا بانگى كردم كه له شكر هه لگرم و بۆ شهري كوردان بچم. خۆت
بيستووته كه له شكره كهى قولى خان ئەو كورده قري كردن و له بنى هينان و
قولى خانيشيان كوشت. ئيستا زستانىكى سهخته و سه رمای ئەوي ئەندازهى
نيه. ئيتر و ئيدى چۆن رهنگ و پرووم پي بميني كچم؟

حوسين خان به وهى زانيبوو كه ئەگه كچه كهى نه بوایه شا عه باس
له ميژبوو له سيدارهى دابوو، هه روه ها ئە وه شى باش زانيبوو كه له و رۆژه وه
شا عه باس كچه چوارده سالانه كهى شای ئە فغانستاني به سه ر فه يزه خان
هينابوو، فه يزه خان وه كو جاران هه زى له شا عه باس نه ده كرد.
فه يزه خان ده ستى به گريانى كرد و خۆى هاويشته با وه شى باوكيه وه،
گوته:

- چاره ره شى من و كلۆلى تۆ نه بوایه، ئيستا كورپيكت ده بوو له م تهنگانه يه
فريات ده كه وت و له جياتى خۆت بۆ شه ر ده چوو، يا له پشتت بوو، به لام پرووى
بي به ختى ره ش بي.

فه يزه خان سه رى له سه ر سنگى باوكى دانابوو فرميسك وه كو بارانى
به هار له چاوانى ده بارى و باوكيشى توند به خۆيه وهى گوشيبوو، له پاشان
گوته:

- باوه گيان، وا ده چم لتي ده پاريمه وه به لكو تۆ نه ئيرئ.

- بۆ خاترى خوا و هه زه رتى عه لى شتى وا نه كهى كچم، تۆ به مه كارم
خراپتر ده كهى؛ چونكه وا ده زانى من پيم گوتوو، جا نۆره ي ئە وه مه
بيانويكى ديكه م پي بگرئ و بمكوژئ.

- كچى خۆم شتى وا نه كهى ده خيلت بم، برۆم چاكتره، به لكو خوا ده رووى
به زه بيم لي بكاته وه، به ساغ و سه لامه تى بۆ مالى خۆم بگه ريمه وه.

حوسين خان له كن كچه كهى هاته ده رئ، ئيتر سه ره له ئيواره بوو بۆ مالى
ده چوو وه.

چيای دمدم چيایه کی ئیجگار گهوره و بهر فراوانه، له نیو چيایکانی کوردستاندا چيایه کی دیکه ی وا که مه .

ئهو چيایه سه رانسهری جهنگه ل و بیتشه لانه . پره له گه لیبی قوول قوول، گه لی جیگه ی پیده شه ت و راستانیسی هه یه ، به ههر لایه کدا بچی کانی و کانیاو و میترگ و چیمه ن و سه وزه . شوین شوین، باخ و باخاتی میوه جاتی هه مه رهنکه ، جی جی گۆلوی پان و به رینه . گوئی گۆلوه کان و نیو دۆرگه کانیا ن پرن له قاز و مراوی و قولینگ و هه وپرده و تهیر و تووی دیکه . پیاو که ده چته ئهو گوئی گۆلوانه ، مه سته دهنکیان ده بی . ئه گه ر زۆریان لی ئیزیک ده بییه وه له ترسان خۆیان له گۆل داوین و بیچوو هکانیا ن دوايان ده که ون .

خیتلی بهر دۆر ده غلۆدانیا ن هه ر هینده ده چاند به شی خوار دنی خۆیان بکا ، به لام په ز و گا و گۆتال و ولساتی زۆریان به خیتو ده کرد ؛ چونکه ئهو چیا و چۆلانه له وه پری زۆر خۆش بوو ، به ههر لایه کدا ده چووی میترگ و چیمه ن بوو .

په ز له پایزیرا تا به هاری له قشالاخا ندا ده ماوه ، بۆ ره شه و لاخ و ماين و ئه سپیش هیندیا ن گژوگیا ده دوورییه وه تا پاش به هاریش هه ر ته واو نه ده بوو .

کورده پزیا ن ته نیا بۆ گوشت و شیر و رۆن نه بوو ، بگره له خورییه که شی گه لی سوودیا ن وه رده گرت : ده یا نفرۆشت ، مافوور و قالیچه یان لی دروست ده کرد ، به ره و لباد و جاجم و پۆیه ژمیا ن لی دروست ده کرد ، خورج و تیر و جه وال و گوریس و که ژوو و گه لی شتی دیکه یان لی ده چنی .

قالیچه و مافووری کوردستان له تاران و به غدا و شام و بیرووت و ئه سته مبول زۆر به نرخ بوو و به ده سته نه ده که وت . بازرگانانی ئهو ولاتانه هه موو سالی ده هاتن ، خورییا ن ده کپی ، مافووریا ن ده کپی ، به ره و جاجم و شتی تریا ن ده کپی و به کاروانه وشتر و هیستر بۆ ولاتی خۆیا ن ده گواسته وه .

پایز بوو ، سه رچیا بلنده کان له میژ بوو به فر گرتبوونی ، به لام له پیده شتی ئیرانی ده تگوت تازه به هاره . له م ولاته زه وی دووجار ده خه ملی : جار لی له سه ره تای به هاریدا که دار و دره ختی نیو باخ و باخات و بیستانان گولیا ن

دهکرد و تارای رهنگاورهنگیان دهپوښی، جاریکیش پایزیکې درهنگ ومختی دار و درمختی باخ و باخاتی دهشتی ئیران گه لای هاوینانی دوهوری و سرله نوښ گه لای تازه وچې دهکرده وه و له هه مه رهنگه گولیان دهپشکوت پیاو خواخواوی بوو سهیریان بکا.

لیره. له قه لای دمدم، له زوهوه به فر باریبوو، سهرما و سوله بوو، رۆژگار تا دهات له کورتیی ددها و شهوگار دهیدایه دریژی، خیلې بهرودار له قه لا و گوندهکاندا هرهوهزی زباره و دسهوای خوری پشکنین و خوری شووشتنه وه و خوری شیکردنه وه و خوری پستنیان دهکرد، مالی وا له قه لادا هه بوو، هه دوو هه وتوو یا سی هه وتوو هه روهزی تیدا دهکرا. مالی عهدیش داوای هه روهزیان دهکرد. نانئی خوشکی شهباب به شوین دلبر چووبوو. گوتبوی:

- دیم، تو برۆ.

شهبابی کورې عهدی له خوښیاندای پتی به زهوی نه دهکوت و نارامی له بهر برابوو له دلې خویدا دهیگوت:

- کورینه، کهی ئیوارې دادې، چاوم به دل بهری خوښه ویستم بکهوښ؟
به جارې نارامی له بهر برابوو هه رچه ندی دهکرد نه دسرهوت، جارویار له خوشکی نیزیک ده بووه وه، دهیگوت:

- نانئی، تو نه تگوت، دلبر گوتوویه: «تو برۆ، من ئیوارې دیم» نه دی کوانئی بو نه هات؟

نانئی پتی دهکونی، دهیگوت:

- برا بوچی تو تازه زباره و هه روهزی دهبینی، هیشتا دنیا رووناکه، با تاریک دابیت ئینجا کچان بهر بهر دین.

- جا بوچی ده بی ئیوارې کو بنه وه، نهی پار بوچی له بهیانیه وه کو ده بوونه وه تا نیوه شهوښ له مالی ئیمه ده مانه وه.

نانئی تووره بوو، گوتی:

- برا تو به راستی پیاوښکی سهیری، نهی نازانی نه مړو ښه که م رۆزی

ههروهه زیه و کچان له یه کهم پوژدا توژی درهنگ دین، چونکه ئەم ئیواره یه کابانی مال، یه عینی دایکی من و تو، کاریان به سه ردا به ش دهکا: چەند کچ له خوری پشکنین بن، چەند کچ له سه خوری شیکردنه وه بن و چەند کچ خه ریکی رستن بن، به لام روژی دوايي ئیتر هه موو روژی به یانیان دین. تی گه یشتی؟ ده برۆ ئیتر، لیم دوور که وه، با خه ریکی کاری خوّم بم.

هیشتا دنیا رووناک بوو. شه باب چوو بو دلاکخانه سه ری خوئی تاشی، به لام هیشتا ریشی گوێزانی نه دیتبوو. کاتی له ده لاکخانه گه راوه دایکی و خوشکی له نژی که وه پێ ده که نین و دایکی له خوئی کوره تاقانه که ی که ز گه ز بالای ده کرد و شاگه شکه ده بوو. دایک و باوکی شه باب نه ک ته نیا له به ره ئه وه، خویشیان ده ویست، چونکه جگه رگو شه ی تاقانه یان بوو، بگره له به ره ئه وه ش، چونکه له نپو هاوژا و هوگری خویدا چ له نیچیروانی و چ له کار و خه بات و چ له شه ردا هه می شه خاوه نی پایه ی هه ره بلند بوو و گوئی گره و ئه وه ده بیرده وه. چەندین جار خانۆ خوئی له پیش هه موو جحیله کان به میرخاسی و ئازایه تیی شه بابیدا هه ل ددها و په سنی ددها.

ئیتتر دنیا تاریک داهات، چراش هه لکران. کچان به ره به ره هاتن، به لام دل به ر هیشتا نه هاتبوو. شه باب ئارامی له به ر براهوو، ده هاته کن کچه کان، ده پیروانی هیشتا دل به ر نه هاتوو و راست ده گه راوه و ده رویشت. پاشان دیسان ده هاته وه کن کچه کان داده نیشت. دل به ر پاش هه مووان هات. جوانی وه کو دل به ر، نه که هه ره له قه لا، بگره له نپو هه موو خیلێ به رو داریشدا هاوتای نه بوو. روخساری وه کو به فری یه ک شه وه پاک و پروون بوو. برۆی ره شی قه یستانی بوو، قه تی کل له چاو نه ده کرد، ناوچاوانی پان و خشت بوو، لیوی که می گوشتن و ئال بوو، لووتی توژی به رانی هه لکه وتبوو، به لام ریک و راست بوو، گوئاکانی وه کو گولاله سووره وابوون. خالێکی به گه رده نه وه بوو، هینده ی دیکه ی جوان کردبوو. جل به رگی پۆشته و نوئی و گرانبای بوو، بازنی ده ست و مه چه کی له و بازنانه نه بوون که له کن وه ستای قه لا دروست ده کران، هی شاری به غدا بوون، پیلاره کانی شی هه ر ده ست کردی به غدا بوون.

كاتى دلبەر بەدەر كەوت، شەباب لە ناو كچەكان دانیشبوو، هەستا رۆیشت. كچەكان تى گەيشتن، بوبە پرمەى پىكەنن. دلبەر لە پىكەننەكەيان گەيشت و ئەويش سووكە زەردەخەنەيەكى ناسكى بەلئودا هات. وەختى شەباب چوو دەرى كچىكى دەم هەراش بەقەستى بەدەنگىكى بڵند بۆ ئەوهى گويى لى بى گوتى:

- شەباب لى دا رۆيشت، وا ديارە كورپكى چاوتىر نىيە وەكو كورانى دىكە ناچى پستە بۆ كچانى زيارە بكرى بۆيە رۆيشت؟

شەباب هيشتا لەبەر دەرگا بوو، كە ئەم توانجەى بيست، دەستبەجى بەفرىكان چوو بۆ دووكانى (قىريا قۆس) سى هۆقە كشميش و نۆكى برژاوى كرى و هينايەوه داي بە نائى خوشكى. نائى پستەكەى لەبەردەمى كچەكان دانا و گوتى:

ئيوە لە ناھق ئەم قسانەتان بە براى من گوت، ها فرمبون ئەوه پستەى بۆ كرپون تا دەتوانن بخۆن.

كچە دەم هەراشەكە كاتى دەمى كيسە پستەكەى كردەوه و چاوى بەنۆكەكە كەوت ديسان دايە تريفەى پىكەنن، كچەكانى تر نەياندەزانى بۆچى پى دەكەنى، بەلام ئەوانيش ئاخريكەى دايانە تريفەى پىكەنن، پاشان كچە گوتى: - هەى، ئەمە چيە؟ خۆ ئيمە مندالى هەوت سالا نين بەنۆك دلمان خۆش كرى، برىا خورماى بۆ كرپايين.

دلبەر كە ئەم توانجە دريو و قسە كال و كرچانەى بيست خۆى پى نەگىرا گوتى:

- كنا، باوانتان نەشيوى، ئيوە بۆ ئەوئەندە سەيرن، چما نۆك لە خورما و كشميش چاكتەر و خۆشتر نىيە. ئەى تۆ نازانى نۆك بابەتى پستەيە و كشميش و خورما شيرينىيە. خۆ هەرچى مالا گەورەكان هەن بۆ شەوبوئىرى نۆك دادەنن، وەللا من حەز لە نۆك دەكەم.

كچەكان سەرگەرمى لاقرتى و دەمەتەقى بوون، كابانى مال هات بۆ لايان و

سلّاوی لی کردن و گوتی:

- بهخیر هاتن کچه خۆشهویستهکانم، بهسەر هەردوو چاوان، ئەم شەو هەموو پێکەوه خوری بیشکنن و لە پێکۆلە و کونجریکی پاک بکەنەو. بەلام سبەینێ ئەو کچانە - کابان دەستی بۆ درێژ کردن - هەر خەریکی خوری پاککردنەو، هۆ وانەش خوری شی بکەنەو و ئەمانیش خەریکی خوری رستن بن. کابان ئەم قسانە ی گوت و پوڤیشت.

رۆژ و تاقی بوو کچان لە مالا عەدی خەریکی زبارة بوون ئیتر کار لە تەواویبوندا بوو. وا باو بوو، زبارة ی هەر مالاکیان تەواو دەکرد، مالا کە خواردنیا ن دروست دەکرد و سازبەندیان بانگ دەکرد، دەهۆل دەکوئرا و زورنا دەژەندرا، کوروکال دەستیان بە شایبی و زەماوهند دەکرد و تا نیوئەشەوی بە شادی رایان دەبوارد و پاشان مالتاواوییان لە کابانی مالا دەکرد و بە دەهۆل و زورناو بەکۆلانهکاندا بۆ مالا خۆیان دەگەرانەو.

ئەو رۆژە ی کە کاری مالا عەدیش تەواو بوو، سازبەندیکی بەناوبانگیان بانگ کردبوو، ناوی (مران) بوو، مران جگە لە زورنا، تۆلومیشتی دەژەند. جیئ و کوروکال کە بیستیان: مرانی سازبەندیان بانگ کردوو، هەر هیندە نەبوو گەشکە نەیانگری، چونکە لەو ناو خێلانەدا سازبەندیکی دیکە ی وەکو مران نەبوو. لە کۆر و مەجلیساندا دەیانگوت:

- زورناکە ی مران، وشکە سوڤیش وەسەمایە دینی.

جا بەراستی مران، زورنا و تۆلومیکی وا چاکی دەژەنی، ئەو ی کە قەتی شاییش نەکردبوو هەرکە گوئی لە زورنا و تۆلومەکە ی دەبوو ئیتر لە خۆیەو فیر دەبوو بەو با دەستی بەرنەدایا.

هیشتا رۆژ تەواوی بلند بوو، کەچی لە مالا عەدی هەر دەنگی دەهۆل و زورنا دەهات. ماوہیکە دوورودرێژ بوو کوروکال سەرگەرمی چەندین جۆرە هەلپەریکی و شایبی بوون. ناوہناو زورنا بیدەنگ دەبوو، مران فووی بەتۆلومدا دەکرد و سووک سووک نقامی «گولێ نیریمی» ی دەژەند و چوارقۆلی دوو کچ و

دوو کور بۆيان به گۆرانی ده گيږاوه:

گولۆ نيريمي ھای نيريمه، گولۆ نيريمي ھای نيريمه.

گولۆ نيريان خنگه خنگه، گيانی نيريان خنگه.

کچ و کورهکان به نۆره چهند جارک ئەم نقامهيان گوت. له پر ديسان
تۆلومی مراز بیدهنگ بوو، ئنجا دهستی له بناگووی نا و دايه چريکهی
گۆرانی:

کوردستانه، کوردستانه، کوردستانه.

پرت چيا و لير و دهشت و ميژگ و چيمه ن و گولانه»

جینگای ژيانی خۆش و شاديی و كهيفانه

جینگای شايی جحیل و كيژ و كورانه

خوا وهرگهري تهختی پادشای رۆمی و شای ئيرانه

هممو سالی به سه زماندا دهن به قۆشه ن و له شکرانه

هه ر شينگهی شیر و مه تال و کۆسه ميسريانه،

هه ر بۆ وهی مه له بن چهنگالی خۆ ئاوین ئەو زۆردارانه

(به لام هه يها، ئەوه خه ونه و قهت به دی نايه بۆيانه)

ئەگەر له جینگه يه ک شايی و زه ماوه نند با و مرازى سازبه نند نه يگيږا با - با
خاوه ن شاييه كه ش زۆر به ده ست و خزمه تيش با - خه لکه كه ده يانگوت:

- ئەمه چ شايی و زه ماوه نديکه مرازى سازبه نند به تۆلوم و ده هۆل و
زورپا که وهی نه يگيږي.

جا سه باره ت به وه که، مراز شايی و هه لپه پکي ده گيږا کوروكال و
هه رزه کاران له خۆشيان پتيان به زه وی نه ده که وت و که يف که يفی وان بوو.
شه وگار راشکا جحیلان تازه له مالى عه دی ده هاتنه ده ري، له به رده رگاش
به ينی کۆچه ريانه* دايان مه زرانده وه و تيروپ هه لپه رين، ئنجا بلاوه يان لی

* کۆچه ری: جۆره شاييه که.

کرد و هرکەسە بۆ مالى خۆى گهراوه.

راسته خيلى بهرۆدار، لهو رۆژانهى زستاندا، سهربهستانه شايى و بهزم و ناههنگيان دهگتيرا، بهلام خانۆ زۆر چاكي دهزاني كه شاعباس له كوشتنى قولى خان و لهتويهتكردنى لهشكرى ئيران خۆش نابى و ههروا بهبيدهنگى نايبريتهوه و ههر رۆژى بى، ئاخرييهكهى، لهشكريكى گهوره و گرانى ديكەش دهكاتە سهر قهلاى دمدم. لهبهر ههندى خانۆ چوار سهه پياوى له ژير فهماندهى لاکاندا بۆ گوندهکانى خواری ناردبوو، شهو و رۆژ بهسهه ريكاکانهوه بوون، کيشکيان دهگرت و ئهگهه شتیک پرووى دا لى پاپهپن و گورجى خهبر به خانۆ بدن.

ههر لهو رۆژانهدا هستين خان له شارى تاران خۆى تهيار و ناماده دهکرد بهسهه قهلاى دمدمدا دا. حوسين خان بىرى لهوه دهکردهوه كه سوتۆ بهگى كورديش لهگهه خويدا ببا، چونكه سوتۆ بهگ شارهزاي ههموو ريكاووبان و كون و كهلتينكى بوو. حوسين خان چهند خولامىكى بهدوايدا نارد. سوتۆ بهگهات و ئىكلامى بۆ حوسين خان كيشا. حوسين خان گوتى:

- سوتۆ بهگ، ئيمه زۆر چاك دهزانين كه چهند دلسۆزى شاههنشای و بهئهمرى شا دهبى بۆ سهه قهلاى دمدم بچين و تۆش دهبى لهگهلمان بىي رابهريمان بكهى، ئيمه بهلهدين.

سوتۆ بهگ گوتى:

- وهى بهسهه ههردوو چاوم، قوربان من ئهو چيا و چۆلانه بست بهبستى بهلهدم و خوا يار بى و شا خۆش بى دهبى رى بهلهديهكى واتان بكم بهداستان بگيردريتهوه.

حوسين خان ههر ئهوى رۆژى له تاران بهرى كهوت، دنيا زۆر خۆش بوو، دار و درهختى باخ و باخاتهكان گهلايان كرديوو، دهتگوت سهههتاي بههاره. حوسين خان چهند رۆژ بوو لهگهه لهشكردا بهرهه قهلاى دمدم بهپتوه بوون، تا گهيشتنه جيگايهك بهفر گرتبووى.

حوسین خان زور به ترس و پاریزه وه به ره و قه لآ دهات، چونکه له چه ند سه بارزیکه قولی خان، له وانیه که هه لاتبوون و به سه لامه تی گه رابوونه وه، بیستبووی، که کورد چ پت پتی و چه رمه سه رتیه کیان به سه ره له شکره قولی خان هینابوو. ئیواره یه ک حوسین خان بانگی سوتۆ به گی کرد، گوتی:

- سوتۆ به گ، تۆ ناتوانی له شاریمان لادهی و به رتیه کیه کی قه دبرماندا

به ی؟

- چۆن ناتوانم گوره م. سبه ینی به چه په رتیه کیه کی قه دبرتا ده بم. بۆ سبه ینی سوتۆ به گ له شکره حوسین خانی له راسته شارێ لادا و به رتیه کی ره وه ند و کۆچه رانیدا بردن، ئهم رتیه، له راسته شه قام و شارێ نزیکتر بوو، سوتۆ به گیش خۆشی له راسته شارێ ده ترسا، چونکه زور چاک ده یزانی: هه ره که بگه نه قشلاخی کورده کان ده سته جی قه ره و ل و پاسه وانان هاوار بۆ خانۆ ده به ن و هه ره له و رتیه کیانه قریان ده که ن و ته فر و توونایان ده که ن و هه رگیز نایه ل ن به گونده کان بگه ن و هیچیان به ساغی ده رچن. به لام ئه گه ر ئیمه کوتوپر به سه ره قه لادا بده ین خان ئاگای له هیچ نابێ و به ئاسانی قه لآ داگیر ده که ن. ئیتر له سه ره ئهم پیلانه سوتۆ به گ ملی رتیه کیه کی قه دبری گرت و له شکره که ی به و رتیه کیه دا هینا. دوو رۆژ بوو سوتۆ به گ له پیش له شکره وه به و رتیه کیه قه دبردا ده اتن. رتیه کیه که به فر و به سته له ک بوو، به لام سواری لی درده چوو، هه ندی جار سوتۆ به گ رتی هه له ده کرد و له پر ده که وته گه لیه کی قووله وه، پاشان به هه زار شه ره شه ق رزگاری ده بوو، چونکه به فر هه موو رتیه کیه کی داپۆشبوو به ته مومژتیکه و رتیه کیه کی کۆچه رانیش به دی نه ده کرا. جاریکیان له شکره که ی گه یانده سه ره گه لیه کیه کی قولی هه زار به هه زاری و، پیاو که له سه ره وه ته ماشای خواره وه ی ده کرد بن گه لیه که به چاو نه ده بینرا. پیشه نگی له شکره که خه بهریان به حوسین خان دا و گوتیان:

- که سه له م گه لیه به ساغی ده رناچی. چونکه هیچ جیکه یه کی وای نییه که ئه سب به حال سمی لی گیر بکات.

حوسین خان به په زاره که وت و له دلی خۆیدا گوتی: «تۆ بلایی سوتۆ به گ

ئىمەي بە غايەنەتى بەم رېڭايەدا ھىنابى و مەبەستى قىرگىردنمان بىت؟» گورج سوارىكى بەدواي سوتۇ بەگدا نارد، سوتۇ بەگ پىشەنگ بوو، خىرا ھات بۇ لاي حوسىن خان و كەمى سەرى بۇ كەچ كرد و حوسىن خان گوتى:

– كەواتە تۇ بەم ئەقلە كوردەوارىيانەي خۇتەو بەتەماي فرىوم بەدى و بەلەشكرەكەمەو لەم گەلىيەدا نوقم بەكى؟

ئەم قسانەي حوسىن خان سوتۇ بەكى ترسان و لە دلى خۇيدا گوتى: «كابرا لە خوتو خۇرايى نەمكوژى».

سوتۇ بەگ يەكسەر لە نىو ئەو بەفرەو بەزىكى بۇ دا، گوتى:

– حوسىن خان، ئەو زەوى و ئەو ئاسمانە، لىرەدا ھىچ پىچ و پەنا و فرىويك نىيە، خان بەرقەرار بى، خۇت دەزانى ئەو چەند سالە بەندە خىلەكەي خۇم بەجى ھىشتوو و ھاتوم بەو پەرى دلسۆزىيەو خزمەتى شاھەنشا دەكەم، ئىستا تۇ لە خۇرايى بۇچى تاوانبارم دەكەي؟ حوسىن خان گوتى:

– دە كە پىاوتىكى وا دلسۆزى، وھپىش لەشكر كەو و زوو لەم گەلىيەمان رزگار بگە و بمانبە سەر رېڭايەكى كورت، زوو بگەپنە قەلا. سوتۇ بەگ ديسان وھپىش لەشكر كەوت، لەشكر ھەمدىس داى كىشا بەرپى كەوت. تەمومژ دىياى وا تارىك كىردبوو، سوتۇ بەگ خۇشى نەيدەزانى لەشكرەكە بەرەو كوئى دەبا، گەپىشتە جىڭايەكى ھىند توش و سەخت ئىتر نەپتوانى ھەنگاويك بەرەو پىشەو بەروا. جىڭا كە چىايەكى ھىند بلىد بوو، پىاو كە سەرى ھەلدەبىرى سەبرى بگا، كلاو كەي سەرى دەكەوتە خوارى، كە سەبرى لاي چەپىشت دەكرد گەلىيەكە ھىندە قوول و ھەزار بەھەزار بوو خوارەو ھى بەچاۋ نەدەبىنرا و چۆمەكەي ھەر خورە خور و ھاژەي دەھات و دەرۆپىشت، سوتۇ بەگ سەپرىكى دەرو بەرى خۇى كرد، وھخت بوو لە ترسان بئوقى و ئىتر چاۋى دەستى بەرەشكە و پىشكە كرد و تەمومژ ھىندەي دىكە دىياى لە بەچاۋ تارىك كرد و سەربازەكانى دەرو بەرى خۇى نەدەبىنى، سوتۇ بەگ

زۆر چاکی دەزانی که خانهکانی ئێران گەلی کوردیان هەروا بەخوتو خۆرایی کوشتوو.

پێشەنگی لەشکرەکه دیسان هاواریان بۆ حوسین خان هینا، که سوتۆ بەگ بەجیگایەکی وایدا هیناون. نه به لای راستدا دهتوانن بپوون و نه به لای چهپدا، پێشەوهش شاخیکی هینده بلنده لووتکه که ی به چاوا نابیندری. ئینجا حوسین خان هیچ گومانێکی له وهدا نه ما که: «ئەم کورده غایه نه» ئەمری کرد: - زوو، ئەو به رازەم بۆ بێن.

وهختی سەرباز بەشوین سوتۆ بەگیدا چوون، حوسین خان بە پاسه وانهکانی خۆی گوت:

- کاتی قسە ی له گەڵ ده که م، چاوتان لێ هەلده ته که ینم، له پڕ لێی دەن بیکوژن ئەم سه گه. پێشینهان ده لێن: «گورگ پۆچی خۆتی بده بی هەر چاوی له پێشەلانه».

سوتۆ بەگ که هاته به رده می حوسین خان، پاسه وانهکانی چوارده وریان ته نی. سوتۆ بەگ گورج تی گه یشت چوارده وریان بۆچی گرت، رهنگی زهرد هه لگه را و دلی دهستی به ته په ته پ کرد و ده له رزی و ئاوری ده و روبه ری خۆی داوه.

حوسین خان گوتی:

- ئەگەر تۆ، وهکو خۆت ده لێی، پیاویکی دلسۆزی، کوا ریگا؟ تۆ ئیمهت بۆچی هینا لێردها ئاسیت کردین؟ ئە ی ئەمه خاکی ولاتی خۆت نییه؟ خۆ تۆ به ناخیری خۆت لێره گه و ره بووی و به هه موو بن به رد و که نده لان و گه لیه کی ئاشنای.

سوتۆ بەگ زمانی چوووه کليلة و هه رچه ندی کرد نه ی توانی وه لامی حوسین خانی بداته وه، زمانی به یه کدا ئالا و گوتی:

- ر، ر، ر...

ئێتر هه رچه ندی کرد نه ی توانی قسه که ی ته واو بکا. له ئە سپه که ی دابه رزی و

خۆی به سەر ئاوزهنگییه که یه حوسپن خاندا دا و دهستی به پارانه وه و
ئاوزهنگی ماچ کرد و گوتی:

– خوا هه لئاگرئ، بۆچی له خۆرایه ده مکوژن. من دهسه لاتم چیه، پیاوی
چاک به، وه للاهه نیهادم خراب نییه و به قهستی ئهمم نه کردووه. وا به چاوی
خۆت ده بینن: چ ته مومژیکه؟

حوسپن خان یه که دوو ئاوزهنگی له دم و قه پۆزی دا و یه که دوو ددانی
شکاند و خوین فیچقه ی کرد، به لام سوتۆ به گ ئاوزهنگییه که ی هه ر بهر
نه ددا.

پاسه وانه کانی حوسپن خان پریان دای، سوتۆ به گ شیریه هه لکیشا و
به دهستی چه پی مه تاله که ی گرت و به ده ورو بهری خۆیدا نواری. حوسپن خان
له پاسه وانه کانی خوری:

– بۆ به رانه ر ئهم سه گه وه ستاون؟ نابین شیریه هه لکیشاوه، لئی دهن.
پاسه وانه کان به بی سی و دوو به شیر دایان پلۆست، به لام سوتۆ به گ
هینده به ده ستو برد خۆی به مه تاله که ی ده پاراست هیچ شیریکه بهر
نه ده که وت. ئه و لایه ی که له حوسپن خان بوو ده ستیان بۆ نه ده وه شانده با دا
به ر خان بکه وئ، حوسپن خان ههستی به مه کرد و گورج لئی دوور که وته وه،
به لام پاسه وانه کان دیسان هه ر نه یانوئرا دایاچن. سوتۆ به گ شیریکه له
شیره ی به کیان دا و شیره که ی له دهستی په راند. ئینجا که می بزوت،
ده بیوست به ره و گه لیی بروا، به لام پئی له بهردیک هه لکه وت، له پر لئیان دا و
کوشتیان.

حوسپن خان ئهمری کرد:

– سه ری ئهم سه گه ببن، ده تا خورجیکه باوین پیشانی شای بدهین.
له شکره ی حوسپن خان ناچار هه ر به و رچه یه دا پیددا هاتبوون رپوراست
که رانه وه سه ر شاپیئی.

ئو سه ربازانه ی که خانۆ بۆ سه ر سنووره کانی ناربدوون، شه و و رۆژ

به لاکانه‌وه به‌سه‌ر به‌فردا ده‌خلیسکان و به‌هموو لایه‌کدا ده‌هاتن و ده‌چوون. له‌شکره ماندوووه‌که‌ی حوسین خان، لۆژه لۆژ وه‌کو قه‌تار به‌رینگاکه‌دا ده‌کشا. سه‌ربازه‌کانی خان له‌پر تووشی پیشه‌نگی له‌شکره‌که‌ی حوسین خان بوون، ده‌ستبه‌جی چهن سواریکیان به‌ به‌ر تیران دا و کوشتنیان. ئیتر شه‌ر له‌ نیوان کورد و له‌شکری حوسین خاندان ده‌ستی پی کرد. سه‌ربازی حوسین خان رووی رکیفیان له‌ کوردان کرد. به‌لام هه‌رکه له‌ راسته‌ رینگاکه‌ ده‌رچوون له‌ به‌فردا نوقم ده‌بوون نه‌یانده‌توانی پیشتر که‌ون، هه‌رچی لاکانچییه‌کانی خانق بوون به‌سه‌ر به‌فهره‌که‌دا فرکه‌یان ده‌هات و خه‌می نوقم بوونیان نه‌بوو. کورده‌کان نیزیکه‌ی په‌نجا که‌سیکیان له‌ له‌شکری دوژمن دا‌پاچی.

حوسین خان بیری له‌وه کرده‌وه چۆن بگه‌ریته‌وه؛ چونکه سه‌ربازه‌کانی هیچیان پی نه‌ده‌کرا و نه‌شیانده‌توانی خویان له‌ شیر و نوکه‌ نیزیه‌ی کوردان به‌پارێژن که‌ وه‌کو که‌رمۆزی هاوینان له‌پر به‌پیاوه‌وه ده‌ده‌ن ون ده‌بن. شه‌باب له‌م شه‌ره‌دا می‌رخاسییه‌کی نیرانه‌ی نواند، ئالقه‌ی که‌مه‌ندی له‌ ملی ئه‌فسه‌ریک توند کرد و رای پیتچا. ئه‌و کوردانه‌ی که‌ چهن مانگی له‌وه‌پیش له‌شکری ئیرانی ئازار و چه‌رمه‌سه‌رییه‌کی زۆریان دا‌بوونی، به‌شه‌ره‌که‌یان زانی و هه‌موو ده‌ستیان دا چه‌ک و له‌ له‌شکری حوسین خان وه‌ربوون. له‌شکری حوسین خان به‌هه‌لاتن و هه‌زار ئه‌ملا و ئه‌ولا ئینجا له‌ ده‌ستی کوردان رزگاری بوو؛ چونکه کورده‌کان له‌ په‌نا و پاسار و بن به‌رد و نیو پیشه‌لانه‌کانه‌وه له‌پر لییان راده‌په‌رین و ده‌یانکوشتن. ئیدی حوسین خان له‌ نیو ئه‌و به‌فر و به‌سته‌له‌کانه‌دا هیچی پی نه‌ده‌کرا، سه‌ربازی کورد وه‌دووین ده‌که‌وتن و چنگ له‌سه‌ر شان راویان ده‌نان و نیرانه‌ ده‌ستی خویانیان لی ده‌وه‌شاندن تا که‌یان‌دیاننه‌ ره‌شایی و پاشان گه‌رانه‌وه.

وه‌ختی حوسین خان گه‌ه‌شته‌ نیو شار هه‌شتا زه‌رده‌په‌ر مابوو، هه‌تاو په‌نجه‌ی له‌ گومه‌ز و مناره‌ی مزگه‌وته‌کان ده‌دا و وه‌کو زێر ده‌بریقانه‌وه.

حوسین خان به‌خۆی و چه‌ند سواریکییه‌وه به‌ره‌و ده‌رگای مالی شای ئاژۆت و به‌رده‌ستییه‌کانی خه‌به‌ریان به‌ شا‌عه‌باس دا، که‌ حوسین خان له‌

شەرى گەراوھ.

شا عەباس لە بەردەسپییەکانى پرسى:

– حوسىن خان بەتەنیاپە؟ یا دیلیشى پتیه؟

– نەخپەر، تەنیا حوسىن خان خوۆى و پاسەوانەکانى گەراوھ. دیل و میلیان پتییە.

– دە رینگای بدەن با بێتە ژوورئ، حوسىن خان كە هاتە ژوورئ بۆ بەر بارەگا، شا لەسەر تەختى شاهەنشاهی دانىشتبوو. حوسىن خان وەكو هەموو جارئ ئىكلامى بۆ شا كىشا.

شا عەباس چىگەى بۆ حوسىن خان دەستنىشان كرد و چوو دانىشت، شا پرسى:

– بلئى، بزائم چت كرد؟

– شا پایەدار بئى، رینگاکەمان تا دەشت و راست و رهوان بوو کارمان باش بوو، بەلام كاتئ گەيشتینه لاپالئ چياکان، ئیتر هەموو بەفر و سەهۆل بوو رینگاویان بەئاستەم بەدى دەکرا. زۆر جار رینگامان ون دەکرد و سەرمان لئ دەشتیوا و خووشمان نەماندەزانى بە چ لایەکدا دەرۆین. من سوتۆ بەگى کوردم لەگەل خوۆ بۆ رئ بەلەدئ بردبوو.

– وەللا بیرىكى باشت کردووھتەو، رینگە چاک کۆمەكى کردبیت و رئ بەلەدییهكى باشى بۆ کردبیت، چونکە ئەو کورده هەموو کون و کەلەبەرىكى ئەو ولاتە بەلەد و شارەزایە.

– نا، شا پایەدار بى، غایەنەتییى لئ کردین.

– «چۆن؟» شا عەباس بە سەرسامییەکەوھ پرسى: «سوتۆ بەگ چۆن غایەنەتییى کرد.»

– بەلئى قوربان غایەنەتییى لئ کردین، لەو نئو چیايانەدا رۆژتیکيان بانگم کرد گوتم: «سوتۆ بەگ ئەمانە چياى تۆن و تۆ خوۆت لئره گەرە بووى هەموو گەلى و دەرە و دۆل و کون و کەلەبەرىكى بست بە بست شارەزایت

به پرتگایه کی کورت و قه دبردا بمانبه زوو بگهینه قه لالا. ئه ویش گوتی: به سه رچاو، به پرتگایه کی واتان دهبه م که به زووترین کات بگهینه قه لالا. ئیتیر سوتۆ به گ وهپیش له شکر کهوت، به لام به قهستی به گه لی و چیگه لی و سه ختیدا دهبردین که سه ر بازه کان به حال لپی دهرچوون. چند جارم بانگ کرد که چی ههر دهیگوت: «تۆ دُنیا به» ته نانهت جار یکیان گه یان دینییه چیگه به که که ئیدی نه مانده توانی نه به لای راستدا و نه به لای چه پدا ههنگاو یک هه لئینه وه، ئیتیر به مه غایه نیتییه که ی ئاشکرا بوو.

حوسین خان سه ری سوتۆ به گی له تا خورجیک دهر پنا و له به رده می شا عه باسدا داینا، دهموچاوی سوتۆ به گ شتیکی زۆر ناحه ز و دزیو بوو، چونکه کوشتنی خۆی به چاوی خۆی دیتبوو. له به ره وه کابرا به جار ی بووبوو به عییرهت. دهمی کرابووه وه و خوار ببوو، چه ناگه ی گیر و گه و پیر بووبوو، چند تالیک له ریشی رزببوو به حال دیار بوو، چاوی ئه بله ق بووبوو، پباو که ته ماشای سه ری ده کرد سامی لی دهنیشت، جگه له مهش بوگه نی سه گی تۆپیوی لی ده هات. به لام شا عه باس له دیمه نی سه ری سوتۆ به که نه سه له مییه وه و به شتیکی زۆر خوا سایی زانی، چونکه گه لی سه ری بر اوی وای دیتبوو که به فه رمانی خۆی خاوه نه کان یان کوژرابوون.

شا به و په ری خوین ساردییه وه سه ری سوتۆ به گی به دهسته وه گرت و ئه م دیو و ئه و دیویکی پی کرد و تپی روانی، ههر ئه وهنده ی گوت:

– تۆ له ناهه ق ئه و سه گهت کوشتوو، چونکه هیشتا ههر به کارمان ده هات. به لام نه کهن به کوره که ی بلین که باوکی کوژراوه.

– باشه ئه ی چی پی بلین؟

– بلین وهختی له پیش له شکره وه دهر ویشت، دنیا ته مومژ بوو، کرپوه و با و بۆران بوو له پر له به ر زایییه که وه که وته خوار ی و ته مه نی در یژی به تۆ به خشی.

حوسین خان دیسان ئیکلامی کیشا و دوعاخواری له شا کرد و گه راوه

بۆ مالى خۆي.

ئەوئى ئىوارى شا عەباس بربارى دا كە بەھەر جۆرى بىي له ئاخر و ئۆخرى
بەھارئى لەشكر بنىرتتەوہ سەر قەلاى دمدم.

پاستە، شا عەباس تازە زاوا بوو، زلیخا خانى چوارە سالى كچى شای
ئەفغانى هینابوو، بەلام هیشتا دللى له فەیزە خانى سارد نەبوو بوو، هەزى
بە دیدەنئى كورەكەى دەکرد. هەستا چووہ حەرەمسەراى فەیزەخان. لەو
كاتەدا فەیزە خان كورەكەى لە باوہشدا بوو مەمكى دەدايئى. لە پر دەرگاى
حەرەم كراوہ، فەیزە خان كە ئاورى داوہ تەماشای كرد شا عەباس دەم
بەپىكەننەوہ هاتە ژورئى، هیچ دەنگى نەكرد، وەكو جاران بەخىرەهاتنى
نەكرد، تەنبا هەر لەبەرى هەستا بەلام پشتنى تئى كرد.

شا عەباس هەرچەندە زلیخاى چوارە سالانى بەسەر هینابوو، بەلام فەیزە
خان شا عەباسى هەر خۆش دەوئىست، چونكە شا عەباس هەر لە سەر داو و
دەستوورى باو و باپىرانی دەوئىشت. شاكان ژنیان زۆر دەهینا، بەلام
لەوہتەى شا باوى بۆ شەرى ناردبوو، بەتەواوى دللى سارد بوو بوو و
نەیدەدواند. شا عەباس دەیزانى فەیزە خان لەسەر باوى لئى توورە بوو و
تۆراوہ.

هەرچەند دەبىننى خۆي لئى دەشاردەوہ. شا عەباس فەیزە خانى زۆر
خۆش دەوئىست، چەند مانگ بوو نەیدىتبوو، قسە خۆشەكانى نەدەبىست،
ئىجگار بۆى بە پەرۆش بوو، وئىستى بەر بكا بەلاىوہ، ديسان روى خۆي لئى
وہگىرا، شا لە دللى خۆيدا گوتى: «پەرىيە... حۆرىيە، وەللا باوہ من ناھەقم».
لئى نىزىك بوو وە دەستى لە ملئى كرد و پاشان گەردنى ماچ كرد، گوتى:
- رۆوناكى چاوم من دەزانم لەسەر باوت لئىم زوىرى و دلئى شكاوہ، بەلام
شوكوور باوكت بە ساغ و سەلامەتى گەراوہ.

- ھەى ھوو، ھەى ھوو، من ھىندە بەختەوہر نيم، ئەگەر بەختەوہر بووما
باوكم كورپىكى دەبوو و بەم ئاخرى پىرىيەى ئەم ھەموو كلۆلى و دەردى

سه‌رییه‌ی تووش نه‌ده‌بوو، خوا ده‌زانی چیی به‌سه‌ره‌اتوو، ئاخۆ ئه‌و کورده
بیانیانه‌ ده‌رده‌که‌ی قولی خان چییان به‌سه‌ر هینابی، که تهرمه‌که‌شی ده‌ست
خاوه‌نی نه‌که‌وته‌وه.

- به‌حه‌زهرتی عه‌لی ئیستا زۆر نییه‌ باوکت له‌لام بوو گه‌راوه‌ بۆ ماڵ، فه‌یزه
خان که بیستی باوکی به‌سه‌لامه‌تی گه‌راوه، ئینجا به‌ری به‌لاوه‌ کرد،
به‌زمانیکی شیرین و ناسک گوتی:

- ئه‌ی بۆچی بێت نه‌گوتم هاتبام دیبام.

- له‌ ریگی دوور گه‌راووه‌وه‌ زۆر ماندوو بوو، من خۆم ئیزنم دا.

- وه‌للا سا من پاش ئه‌وه‌ی رۆسته‌می کورم تیر شیر ده‌که‌م ده‌چم بۆ
دیده‌نیی باوکم.

شا عه‌باس فه‌یزه‌ خانی نازداری له‌ باوه‌ش کرد و به‌ دلێکی شاده‌وه‌ ماچی
کرد، پاشان به‌سه‌ر کوره‌که‌یدا شۆربوووه‌وه، گوتی:

- کورم له‌و باوه‌ره‌دام که تۆش وه‌کو رۆسته‌می زال بیت.

کاتی شا عه‌باس ئه‌م خۆزییه‌ی کیشا فه‌یزه‌ خان ئه‌و قسه‌یه‌ی به‌بیر
هاته‌وه‌ که باوکی جارێکیان به‌ نه‌وه‌که‌ی گوتبوو: «خوا زووت پێ گه‌یه‌نی به‌لام
نه‌ک وه‌کو باوکت».

شا عه‌باس لێی دا رۆیشت، فه‌یزه‌ خان کوره‌که‌ی تیر مه‌مک کرد و
خستیه‌ نێو بێشکه‌ زێرینه‌که‌یه‌وه‌ و داپیره‌که‌ی ته‌مێ کرد ئاگاداری بێ و
چوار که‌نیزه‌که‌یشی له‌گه‌ڵ خۆیدا برد و چوو بۆ ماڵی باوکی.

به‌شی دهیهم

هیرش بۆ سه‌ر قه‌لا

جه‌ژنی (تۆ به‌ردانی) خۆشه‌ویست له‌میژیوو به‌سه‌ر چوووو، میگه‌ل و رانه‌ په‌ز ئیدی هاتبوونه‌ سه‌ر ئه‌و چیا بلندانه‌ی که له‌وه‌ریان خۆش بوووو و شینایییان زۆر و مشه‌ بوو و تا چۆکان ده‌هات. ئه‌و به‌رخه‌ ساویانه‌ی که له‌ رۆژانی «تۆ به‌ردان» دا تازه‌ پیره‌وکه‌ بپوون و هیدی هیدی وه‌دووی دایکیان ده‌که‌وتن، گه‌وره‌ بوووون و هه‌ر یه‌که‌ هینده‌ی کاوپیکی لۆ هاتبوو و به‌حال له‌ دایکی جوئ ده‌کرایه‌وه‌. زۆر که‌س ئه‌و جیژنه‌ی له‌ بیر چوووه‌وه‌، ته‌نیا جحیل و لاوان وه‌بیریان ده‌که‌وته‌وه‌ که‌ چۆن له‌و رۆژه‌ خۆشانه‌دا، له‌ گۆوه‌ند و شایی و ره‌شبه‌له‌کدا ده‌که‌وته‌ ده‌ستی دلداره‌کانیانه‌وه‌ و به‌دزییه‌وه‌ قه‌ول و قه‌راریان به‌یه‌ک ده‌دا و په‌یمانان نوێ ده‌کرده‌وه‌ که‌ تا مردن یه‌کتریان له‌ بیر نه‌چیته‌وه‌.

یه‌که‌م مانگی هاوین به‌سه‌رچوو بوو، خه‌لک په‌له‌یان ده‌کرد گیا و گۆل بدوورنه‌وه‌ و هه‌ر له‌ ئیستاوه‌ ده‌بار و ئازووقه‌ی زستانۆ بۆ ئاژهل و ولسات دانین. مائی خانۆش خه‌ریکی گیا دوورینه‌وه‌ بوون. هه‌ر پینچ کوره‌کانی له‌گه‌ل چل خولامدا له‌و چیا و زوورگانه‌ گژوگیایان ده‌دوورییه‌وه‌، به‌لام سه‌یفه‌دینی کوره‌ گه‌وره‌ی هه‌میشه‌ له‌گه‌ل باوکیدا بوو و له‌ رۆژی لیقه‌ومان و شه‌ر و شۆری زۆر سه‌خت و چه‌توندا بستۆ لینی جوئ نه‌ده‌بووه‌وه‌، باوکی هه‌میشه‌ خه‌ریکی بوو فیری شاره‌زایی و به‌له‌دی و فه‌ند و فیلی شه‌ری ده‌کرد، فیری ئه‌وه‌ی ده‌کرد که‌ چۆن مه‌زنایه‌تی هۆزه‌که‌ی بکا، چۆن یه‌کیته‌ی بپاریژۆ،

چۆن سەرۆك ھۆز و تیرەكان و گەرەكانی مەجلیس و دەمریاست و ریش سپییەكان بكا بە ئەنگوستیلەیی پەنجەیی و مەزنایەتیان بكا، چۆن كێشە و ناكوۆکی و ئالۆزیی نیو ھۆز و تیرەكان چارەسەر بكا و چۆن دادپەروریش بێ. خانق ھەندی جار دەیگوت:

- لاوۆ، دادپەرورە شتیکی یەكجار گەرە و چەتوونە؛ چونكە ئەگەر ھاتوو یەكینك سزا دا دەبێ سزاكەیی ھیندە رەوا و پر بەپێستی بێ كە گوناھبارەكە خۆی پر بەدل ھەست بەوہ بكا كە تۆ چاکی دەرۆست ھاتوو.

سەیفەدین خۆیشی لە ھەر پێنج براكەیی و ھەموو جھیلەكانی بەرۆدار وریاتر و زنگتر بوو، باوکی لە كەن مەلا رەشید لە بەرخویندنی داناوو، قورئانی پێ خەتم كردبوو. فیری زمانی فارسی و خویندەنەوہ و نووسین بوو. زۆرجار كەوتبووہ نیو شەری گەرە و گرانەوہ و لەو شەرانەدا چەند كەلەمێردایەتی و ئازایەتیەكی نواندبوو. لە نیو ھۆز و خیلەكاندا بە لاویکی بێ خەوش و چاوانەترس و بەجەرگ ناوی دەرکردبوو. ریش سپی دەیانگوت:

- سەیفەدین مەگەر ھەر لە خۆی بێ جیگەیی باوکی بگریتەوہ.

ئەو رۆژانە ھەتاو ھیندە گەرم و خۆش بوو، ھەرچی گیا و گۆلێکیان دەدرووہ دەستبەجێ وشك دەبووہوہ و ئینجا گورزە گورزە لە نیزیك گۆم و تەویلەكانەوہ لە لۆدەیان دەكرد.

پەز و ولاخ ئیدی كۆك بوون، خەلك خەریك بوون دەست بەحەیان فرۆشتن بكەن. خانق ھەموو سالی لەم دەمەدا پەزی خۆی بۆ ولاتی دوور دەبرد و لەوێ دەفرۆشتن، بەلام ئەم سال كریار لە ھەندەرانرا خۆیان ھاتبوون پەزەكان بكرن. خانق خۆی كۆكردوہ لەگەل كریارەكاندا بۆ نیو پەزەكان بچێ لەو چیایانە. بەلام لە پر جاسووس لە شاری تارانەوہ خەبەریان ھینا كە شا عەباس لەشكریكی گەرە و گرانی ئامادە كردوہ و بەم زوانە بۆ سەر قەلای دەنێرێ. ئەم خەبەرە شوومە وەكو زەریان لە نیو خەلكدا بلاو بووہوہ. ئەوہی دەستی چەك بگری خۆی بۆ شەر ساز كرد. ھیشتا بەیانێ بوو، پەیکی خانق

به‌نیو هه‌موو هۆز و خپله‌کاندا بلآو بوونه‌وه و بانگی سه‌رۆکه‌کانی هه‌ر چل و چوار هۆزه‌کانیان کرد. سه‌رۆکه‌کان هه‌موو به چه‌ک و پیاوی لی‌هاتوو و خو‌لامی خو‌یانه‌وه له قه‌لای دمدم کۆبوونه‌وه. ئه‌وی رۆژی دیوه‌خان وا پر بووبو جی‌گه‌ی یه‌کیکی دیکه‌ی تیدا نه‌دیووه‌وه و زۆر که‌س به‌پیه‌وه راوه‌ستابوون، جه‌وزۆ و ئه‌سو‌ی لاکان و هه‌مزه‌ چاوه‌ش و پۆستۆ و قاره‌مانه‌کانی دیکه هه‌موو به‌ته‌نیشته‌ خانۆوه دانیشتیبوون.

خانۆ رووی له مه‌جلیس کرد، گو‌تی:

– ئیه‌وه وا ده‌زانن که بۆ کاروباری هۆزه‌کان بانگم کردوون؟

– نا، قوربان، ئیمه‌ش ئه‌وه‌مان بیستوووه که شا عه‌بیاس دیسان له‌شکرێکی که‌وره‌مان ده‌نێرێته سه‌ر– ئه‌م قسانه لاویکی خوین گه‌رم کردی.

خانۆ گو‌تی:

– پار پایزی به‌چاوی خو‌تان دیتتان دوو جار له‌شکری لی‌ کردین، به‌لام پشت به‌خوا تیکمان شکاندن و له خاکی خو‌مانمان وه‌ده‌رنان، ئیستاش وا جارێکی دیکه خه‌ریکه له‌شکرمان لی‌ ده‌کا. به‌لام ئه‌م جاره، به‌قسه‌ی جاسوسه‌کانمان، له‌شکره‌که له‌ کیشدا نییه و یه‌کجار گه‌وره و گرانه و چه‌ک و جبه‌خانه‌که‌ی له وزه‌دا نییه. ده‌لین، ئه‌م جاره ته‌نیا هه‌ر سواره نییه، پیاده‌یه‌کی بێشوماریشی له‌گه‌لدایه.

مه‌جلیسه‌که هه‌موو کړبوون گو‌تیان له قسه‌کانی خانۆ گرتبوو و له‌وه باش که‌پشتبوون که له باریکی زۆر دژوار و چه‌تونندان، چونکه به‌قسه‌کانی خانۆدا دیار بوو، هه‌موو قسه‌یه‌کی زۆر روون و ئاشکرا ده‌کرد و یه‌ک دوو جاری دوویات ده‌کرده‌وه و سه‌یرێکی کۆره‌که‌ی ده‌کرد. کۆره‌که شاره‌زای ره‌وشتی خانۆ بوو و جو‌ری گه‌فتوگۆ و ده‌مودوویان هه‌ریه‌که له باری خو‌ی و قافی خو‌یدا هه‌لده‌سه‌نگاند و ده‌یانزانی چ ده‌لی.

هه‌رکه خان له قسه‌کانی بووه‌وه یه‌کی له جه‌ماوه‌ره‌که هه‌لی دا، گو‌تی:

– له ولاتی رۆم، وه‌ختی له‌وی بووین، هه‌موو سالی رۆم له‌شکری لی

دهکردین، ئەوهبوو ناچار هاتینه ئیره، لیرهش وا شای ئیرانی ئەم بەزم و
پەزەمان پێ دەکا، وا دیاره نیازیان وایه له ریشه‌مان دهریتن و هیچمان
نه‌هێلن، بەلام تا یه‌کمان بمی‌نێ دەبێ هەر شەر بکه‌ین، به‌راستی مردنمان له‌م
حاله‌ چاکتره.

ئهو رۆژه له بازاری قه‌لای دمددا، له مه‌یدانی ئاژهل و ولاخ فرۆشتندا، له
خانه‌کاندا له دووکان و کۆلانه‌کاندا، خه‌لک هه‌موو فسک فسک و چرپه
چرپیان بوو و باس باسی ئهو له‌شکره‌ گه‌وره و گرانه بوو که به‌ره‌و قه‌لای به‌ری
که‌وتبوو. هه‌ندێ ده‌یانگوت: «خه‌لک به‌چاوی خۆیان دیویانه که له‌شکره‌که دوو
رۆژه له تاران‌ه‌وه به‌ری که‌وتوو، به‌لام هێشتا دوا‌ییه‌که‌ی له شاره و خه‌لاس
نه‌بووه».

نیوه‌رێ بوو. خه‌لک بۆ نوێژی نیوه‌رێ له مزگه‌وت کۆبوویوووه. مه‌لا ره‌شید
له‌سه‌ر مناره‌که دابه‌زی، هێشتا نوێژ دانه‌به‌سترا‌بوو گوتی:

- ئەم شه‌ره شه‌ری دوژمنی ئاینه، شا‌عه‌باس نیازی وایه له ئاینی
سونیه‌تیمان وه‌ربگێرێ و شیعیه‌تیمان به‌سه‌ردا به‌سه‌پێنێ، هه‌رکه‌سی له
پیناوی ئاینی خۆیدا شه‌ر بکا و له‌و شه‌ردها بکوژرێ شه‌هیده و به‌هه‌شتیه.

جه‌ما‌وره‌که هه‌موو سویندیان خوارد: که له پیناوی ئاینی خۆیاندا، له
پیناو نیشتمانی باو و باپیرانیاندا سه‌ری خۆیان دابنێن و لا‌ته‌که‌یان له
دوژمن پارێزن.

خان زۆر چاکی ده‌زانی که دوا‌ی هه‌ردوو شه‌ره‌که‌ی پایز و کوشتنی قولی
خان و قرانی له‌شکره‌که‌ی ئیران، شا‌عه‌باس هه‌روا به‌سانایی واز ناهێنێ و
هه‌ر وه‌ختی بێ به‌سه‌ریاندا ده‌دن و ئهو تۆله‌یه‌یان لێ ده‌که‌نه‌وه. جا سه‌بارت
به‌مه، خانۆ هه‌ر له پایزه‌وه فه‌رمانی دابوو که له کارگه‌کاندا به‌په‌له چه‌ک ساز
بکه‌ن: نه‌ج‌اخ، شیر، مه‌تال، تیروکه‌وان، کۆسه‌ میسری و گورز و که‌مه‌ند و
پشتوو دروست بکه‌ن. کارگه‌ی پشتوویان سالتیک بوو دامه‌زراندبوو. وه‌ستای
پشتوو کوردیکی پیری حه‌فتا هه‌شتا سا‌له‌ی خه‌لکی سلیمانی بوو، خانۆ

بانگی کرد، لپی پرسی کار له چ رادهیه کدایه، وهستا به لینی دایی گوتی:
- قوربان من خه لیل نه بيم، ئەگەر خۆم و هەردوو کورەگەم شەو و رۆژ لێک
نەههین و پشتوو بۆ سەربازەکانت ساز نەکهین. من هەر تکای ئەوهتان لێ
دەگەم که چەند پیاویکم بۆ بەر دەستی بدەن و تا دەشتوانن ئاسن و پۆلام
فریاخەن.

بەفەرمانی خانۆ دە پیاوی شارەزا و زیرەک خراڤه ژیر دەستی وهستا
خه لیلەوه و دەست بەکار کرا.

پاش ئەم خەبەرە بە دووم و شوومه ورد و درشتی خێلی بەرۆدار بیریان له وه
دەکردهوه که تا دوا هەناسه خاکی خۆیان له دوژمنی زۆردار بیاریزن و
نەهێلن داگیری بکەن. هەندێ چەکیان له کەن وهستای دیکه بە پادان دەدا.
وهستایهک له میژبوو، له دیاربه کرهوه هاتبوو، ناوی وهلی بوو، زریی چاکی
دروست دەکرد. شەباب چوو کەنی، گوتی:

- هاپۆ وهلی، دەمهوێ زرییهکی چاکم بۆ دروست بکە.

وهستا وهلی ههستا سی زریی له سندوقیک دەر هێنا و له پیش شەبابی
دانان. شەباب یهکیانی له بەر کرد. کەمی به له شه زراو و ناسکه کهی گهوره و
دەلب بوو، گوتی:

- هاپۆ وهلی، دەمهوێ زرییهکی نویم بۆ دروست بکە، ئەمه به تهنگه و
به ژنم گهوره و دهلبه.

وهلی گوتی:

- وهی به سه رچاوان شوژه سواره گەم، هەر پاش چەند رۆژیکی دیکه
زرییهکی پر به بەری خۆت بۆ دروست دەگەم. به لام بستێ درێژتری دروست
دەگەم.

له وهتی هه مزه چاوهش هاتبووه قه لای دمدم بۆ کەن خانۆ، ته نیا هەر
سه ربازی مه شق نه ددها، به لکه له ماوهی ئەو چەند سالانه دا، سوپایه کی
ریکوپیک و له باریشی له سه ر شیوهی سوپای رۆم پیکه وه نابوو و سه دلک و

تابوور و بلووک و ئوردووی چاکی لی ساز کردبوون.

چەندین رۆژ بوو، لە هەموو ناوچە و قەزا و گوندەکانەوه سواری و پیادە بەرەو قەلا دەهاتن. بەستەکەیی پێشێ هێندەیی خەلک لی کۆبوو بوو هەو دەرزیت هەلدا با وە زەوی نەدەکەوت، ئەو ناوە بوو بوو بە ئوردو و گایەکی گەورە و گران و شەو و رۆژ ژاوەی دەهات:

هەندێ بێ چەک بوون، دەپارانەوه چەکیان بدریتێ و بەفەرمانی خانۆ چەکیان دەدرا یە و بەزۆری بەو کەسانە دەدرا کە لەگەڵ سەرەک هۆزەکانیاندا هاتبوون.

چەکەکان هەریەکە لە رەنگی بوون، هەندێ هۆز نەجاخ بە دەست بوون، هەندێ بەتیر و کەوانەوه، هەندێ شیر و مەتالیان پێ بوو، هەندێ رەمبیا ن هەلگرتبوو. ئەو چەکانەیی کە تازە کووڕەبوون لە بەرەتاو دەچریسکانەوه. خانۆ بەخۆی و دەستە و دایەرەییەوه بەنیو خەلکە کەدا دەگەرا و لە سەرۆکەکانی دەپرسی: «چەند پیاویان لەگەڵ خۆیاندا هێناوه؟» کاتب و دەفتەردار دەیاننووسی، ئەو هەندە چەک لە فلانە جۆر بەسەر فیسارە هۆزدا دابەش کراوه و ئەو هەندە جۆری دیکە بەسەر فلانە هۆزی دیکەدا دابەش کراوه.

کاتی خانۆ لە ناو خەلکە کە وەدەرکەوت و بەرەو ئوردو و گاکە پۆیی، سەیری کرد لە خوار بناڕەکەوه لە کەنار گەلییەکە، تابووری ژن بەتیر و کەوانەوه وەستاون. چەند هەنگاوێ لەولاوێ ژنیکی سەرە وەستا بوو، ئەم ژنانە دەتگوت هەمزە چاوەش مەشقی پێ کردبوون، ژنە سەرەکە تیر و کەوانتیکی لە مل کردبوو و شیریکی کورتی جوانیشی بەلای چەپیەوه کردبوو و لە خانۆ رامابوو، وەختی خانۆ کەمی لێیان نێزیک بوو هەو، لە پێشدا ژنە سەرەکە ئەنجا، هەموو ژنەکان ملیان کە چ کرد و ئیکلامیان بۆ کیشا. خانۆ گوتی:

– ئافەرم، کچەکانم، ئافەرم. ئەمرۆ رۆژی غیرەتە، پێویستە گەورە و بچووک چەک هەلگرن و نیشتمانی باو و باپیران لە دوژمنی زۆردار بپاریزن. جەوژۆ کە روانی خانۆ هاتە کن تابووری ژنان بەلەز بەپیریەوه چوو و

ئىكلامى بۆكىش ئىنجا رەق راووستا، گوتى:

- سەرباز ئامادەبن.

خانۆ لە جەوزۆى پرسى:

- جەوزۆ ئىم تابوورە ژنە كى وا سازى كردوون؟

قوربان، بەراستى، ھەمزە چاوەش ئىم كارەى بەمن پاسپارد و من سازم كرد. ئىم ژنەش كە سەرۆكايەتییان دەكا ژنى پزىشكەكەى خۆمانە كە پار پایزى سەربازى ئىران مێردەكەشى و كورەكەشيان كوشت. ئىم ژنە لە پێشدا وىستى ببى بە سەرباز، بەلام ھەمزە چاوەش گوتى:

- وەختى لە ئىو لەشكرى رۆمدا بووم و لەگەل ھەندەراندا شەپمان دەكرد، زۆر جار ژانمان لى رادەپەرىن، شەرىكى بەترەفيان دەكرد. منیش گوتم ئىم ژنە با بروا تابوورى ژنان پىك بەئىنى.

- بەراستى ئىمە كارىكى زۆر چاكە، بەلام گەلى براينە - خانۆ پرسى - تۆ بلى تىروكەوان ھاوئىشتىيان لە دەست بى؟

- من يەكى لە كۆمەكدارە شارەزاكانى خۆم ھەلبىژاردووه، ئىم دەچى فېرە تىر ھاوئىشتىيان دەكا، دوىنى خۆم چووم بەسەرم كردنەوھ.

بەراستى ئىم ژنانە تىروكەوانيان ھىندە چاك و چاپوكانە داوئىشت و نىشانىيان وا دەپىكا لە تۆ وابوو ھەرلە مەشقى تىر ھاوئىشتندا وەختيان بەسەر بردووه. لىم پرسىن:

- «لە كوئى فېرېوون؟» يەككىيان گوتى: «برالە، ئىم نازانى ئىمە لە ھەرەتى كچىنىدا كوروكال پەلپىيان لى دەگرتىن: كام كچ نىشان چاك دەشكىنى. ئىمە لەو سەردەمانەوھ فېرى تىربازى بووین».

خانۆ لە لەشكرەكە نىزىك بووھوھ، تەماشای كرد، تابوور تابوور و بلووك بلووك رىزبوون. ھەر تابوور و ھەر بلووكى سەركردەى خۆى لە پىشەوھ بە وىقاروھ وەستاوھ. خانۆ كە چاوى بەو رىكوپىكىيان كەوت گوتى:

- با سەربازەكان تى پەرن بىانىنم.

له پيشدا تىپى رېمب به دهست رېت بوون، رېمبه كانيان هر ئه وئى رۆژئى له جبه خانه دهره يئابوو و تازه به سه رياندا دابهش كرابوون. سهريان له بهر تيشكى رۆژ دهره ييقاوه و هر به كه قوتكيكى سوورى پتوه بوو و هينده ئال بوون له دووره وه ده تگوت خاشخاشن و له ميگرگا گوليان گرتووه. كورپنه داخو دهست و په نجهى چهند كچو له و بووك و نهوجوان شهو و رۆژ له كاردا بووين تا هم قوتكانه يان بهم جوانى و نايابيه چنيبى، پاش رېمب به دهست، تىپى تىروكه واندار تى پهرين، ئينجا شير و مه تال ه لگر، له پاشان نه جاخ به دهست و دواى ئه وان كو سه ميسرى ه لگر و له پاش ه مووان تىپى گورز و كه مهند به دهست رېت بوون. گه لى له و گورز و كه مهند به دهستانه ناسياوى خانو بوون، چونكه خانو زور جاران له گه ل خويدا بو شه پى ئيرانى بر دبوون. ئه مانه كه سى و ايان تيدا نه بوو كه گورزى به فيرو پروا و بهر دوژمن نه كه وئى و كه سى و اشيان تيدا نه بوو گورزى دوژمنى به رنه كه وتبى. به ده ستوورى شو ربه سوارانى كورد به دوو پيز به رهنگارى يه كه بوون و گورز و كه مهنده كانيان چه پ و راست ه لده بپرى و رايان ده وه شاندا، ده تگوت هر به راسته قانى وه نيو دوژمن كه وتوون و به چه پ و راستدا قريان ده كه ن.

خانو زور كه يفساز بوو، له جه و زوى پرسى:

– جه و زو هر هينده تان سه ربا زى گورز و كه مهندار هه ن؟

– ماقوول، ئه ي جه نابت خو ت پار ناپيراي نه تفه رموو: «له باتى گورز و كه مهند دهست به پشتوو ساز كردن بكه ن». ئيمه ش ئه وه بوو فه رمايشته كه ي جه نابتمان به جى هينا و ته نيا له پايزى رابردوورا ده ستمان به گورز و كه مهند سازى كردووه، ئه وهش سه باره ت به وه كه كه سيكى و امان دهست نه كه وت كه هم جو ره چه كه مان بو دروست بكا، يه كى له ناميديه وه هاتووه، كورده. ئه وپش نه خو شه. به لام ئه و گورز و كه مهنده ي ئه و دروستى ده كا، بى خو شه و ده لى ن:

«گورز و كه مهنده كانى زور چاكن، بهر هه رچى بكه وئى هوورد و خاشى ده كا.»

- باشه، چەند جەئەلەكت لە بەردەس داناوە كە بەهرە لە دەس و سنەتەكەى
وەرەگرن؟

- بەلەى چوار لاوى وريا و زرنەم لە بەردەس داناون.

وەستاكە خۆشى زۆريان لى رازىيە، بەلام لىت ناسارمەوە جەئەلەكانمان
هەز لە گورز و كەمەند ناكەن.

- بۆچى هەزى لى ناكەن؟

- دەلەين: «بەم جۆرە چەكە دەتوانرەى هەر پياوى گۆر خۆپىرەلە بكوررەى،
ئىمە پشتوو و تىروكەوان و شىر و مەتالمان گەرەكە؟».

هەرەوا لە خوارەو، لە بەردەمى دەبۆتخانەدا لەپر بوو بەقەرە و هەرە،
دەنگوت شەرە و خەلك بەگژ يەكدا دەچن. دياربوو خەلكەكە دەبۆوانيان وەگىر
هەينا بوو داواى چەكيان لى دەكرد و ئەويش وىي نەدەدان. لاويكى كەتەى
تەكسەمراوى چوارشانە بەرەو رووى دەبۆوان دەهات و دەستە زلەكەى لەپى
وەك لەپى وچ دەچوو رادەووشاند، دەيگوت:

- ئەى ئەم چەكانەتان بۆ كى دروست كەردوو؟ چەك بۆ پۆژىكى وا و
مەمانان نەبى ئەى بۆ كەى و بۆ كىيە. ديارە تۆ وات نيازە كە لەشكرى ئىران
وەكو پار ديسان بەسەرماندا بدەن و قرمان بكەن؟ ئىمە بۆ ئەو هاتووین كە
تۆلەى كۆن و نویمان لە لەشكرى ئىران بكەينەو.

پياويكى كامل لە نيوپاندا بوو، لاوەكەى ساردكردەو، گوتى: ئىرە جىي قەرە
و هەرە نىيە، وەرە بچىنە خزمەت خانۆ، ئەو خۆى چەكمان دەدات.

خانۆ كە قەرە و هەرەكەى بىستەو، هات بۆ كنيان، كاتى لە دەبۆتخانە
نەيزىك بوو، جەئەلەكان دەرگەى دەبۆتخانەكەيان چۆل كەرد و درپان دا و
كشانەوە چوون لەولاو وەستان.

يەكى لە جەئەلەكان كە كەمى بەتەمەن بوو و شەعرى دەورى كۆلۆسەكەى
هەندە كۆن بوو، بەجارى شىتال بوو بوو و لەبرى ريشوو بەسەر دەم و
روويدا شۆر بوو بوو... كورە بەرەو خانۆ هات ئىكلامىكى واى بۆ كەرد،

دهنگوت، به‌دريژايي ژيانى له خزمهت مير و گزيراندا پى گه‌ييوه. خانق
پرسیی:

– ئەم قره و هه‌رايه‌تان له‌سه‌ر چيه، بيژن؟

– قوربان ئەمه‌ حاله؟ ئيمه‌ هه‌موو خه‌لكى گونده‌كانى خوارووين و بى
چه‌كين، پايزى رابردوو له‌شكرى ئيران پياويكى زورى لى كوشتين، كوربان
كوشت، باوكيان كوشت و گه‌لى كارى ناره‌وا و دزيويان به‌سه‌ر هه‌ندى هينا.
خولاسه‌ مال نيه‌ زيانى لى نه‌كه‌وتبى. ئيمه‌ بويه‌ هاتووين سه‌رمان له‌ پيناوى
ولادتا به‌خت بكه‌ين، به‌لام به‌داخه‌وه‌ ده‌سته‌والاين و ده‌بوانه‌كه‌ى جه‌نايشتان
چه‌كمان وي نادا و ده‌لى: «چه‌ك بو ئيوه‌ نيه‌». قوربان كار وا ده‌بى؟ ئەى
نالين: «ژماره‌ى دوژمن له‌ كيشدا نيه‌ و ئيجگار زوره‌؟».

لاوه‌كه‌ ئەم قسانه‌ى به‌ده‌نگىكى خه‌ماوى و دلشكاوبيه‌وه‌ دركاند. له‌ پاشان
لاويكى ديكه‌ مي‌زه‌رىكى مه‌لاپانه‌ى به‌كو‌لۆسه‌كه‌يه‌وه‌ پىچابوو و تازه‌ به‌رى
سميلى ره‌ش بوو، به‌بى ئيكلام كيشان، هاته‌ پيشى و به‌له‌ز ده‌ستى
به‌قسان كرد و گوتى:

– من پار قورناتم له‌ خزمه‌ت مه‌لا ره‌شيدا خه‌تم كرد. خه‌لكى گونده‌كانى
خواريم. گه‌وره‌م شا عه‌باس جگه‌ له‌ ولات داگيركردن و كوشتارىكى زور،
ده‌به‌وى له‌ بن باندوورى خويمان بخا.

خانق كه‌ ئەمه‌ى بيست، كه‌مى بىرى كرده‌وه، پرسى:

– تو ئەم قسانه‌ت له‌ كى بيستووه‌؟

– گه‌وره‌م، پار پايز، وه‌ختى له‌شكرىان هات. قولى خان چه‌ند پياويكى
پىرى لى به‌دیل گرتبووين، به‌لام نه‌يكوشتبوون، پى گوتبوون: «ئيوه‌ پىرن،
به‌زه‌م پيتاندا ديه‌وه، ناتانكوژم، برۆن به‌كورده‌كانى خوتان رابگه‌يئين با بيته
سه‌ر رپىازى ئيمه‌».

خانق له‌ پياوه‌كانى ده‌روبه‌رى خوى نوڤى، گوتى:

– خو گويتان ليته‌، شا عه‌باس چى ليمان ده‌وى. جگه‌ له‌ ولات داگيركردن،

دهیهوئ بهزۆر رێبازی مهزهبه بيمان بهسهردا بسهپهئێ. سا قهسه م بهخوا، تا یهکتیمان مابێ شا عهباس ئەمه بهچاوی خۆی نابینێ.

خانۆ فهرمانی دا تیروکه وانیان بهسهردا دابهش کهن. ئیدی ئیواره بوو، بهلام قرچهی گهرمای هاوین هه هینده نه بوو خه لکه که هه لئه پرووکینێ. چه ندين رۆژ بوو خانۆ له به ره به یانه وه تا ئیوارێ نه دهرهوت و هه میشه به نئو خه لکه که دا ئەمسهر و ئەوسه ری ده کرد و ئاره قی ده رشت، دهسته سه ریکی ده ره ئینا ده موچاوی پێ سه رییه وه. ئەنجا له نئو خه لکه که هاته ده ره وه و به ره و دیوه خانه چوو. سه ئ سوار به ره و کن خانۆیان ئاژۆت، هه ره له دووره وه دابه زین، دووانیان ئەسه په کانیان گرت و یه کتیکیان له خانۆ نیزیکی بووه وه و ئیکلامی بۆ کرد، گوئی:

– ماقول، ئیتمه ده بوو بچوو باینه ته ورئیزی له وینده رێ کاری خۆمان جیبه جێ کردبا، چه ندين رۆژ بوو به رپوه بووین. به لام کاتی له قشلاخی خۆمان به رێ که وتین، زۆری نه خایاند که وتینه سنووری ئیرانی و له شکرکی و امان دیت که پیش و پاشی به دی نه ده کرا و تا ده هات له سنووری مه نیزیکی ده بووه وه.

خانۆ که ئەم قسه یه ی بیست، دهسته به جی تی گه یشت، که دوژمن له سنوور نیزیکی ده بنه وه. راست به ره و دیوه خانه ئی چوو و له دووی سه ره له شکره کانی هه نارد، جه و زۆ و هه مزه چاوه ش و ئەسه ئی لاکان و پۆستۆ و ئەوانی دیکه هه موو ئاماده بوون. خانۆ به په یکه کانی گوت: چییان دیتووه بۆیانی بگێر نه وه، وه ختی په یکه کان قسه کانیان گێراوه، خانۆ به سه ره له شکره کانی گوت:

– پێوسیسته په له بکه یین، له سه ره سنووره وه پیش دوژمن بگه یین و ده ره فه تیان نه ده یین پێ باوینه ولاته که مانه وه. جه و زۆ تا زوه تۆ تابوو ره که ی شه باب به رێ که، به لام پیش ئەوه ی به رێ بکه وی با بێ بیبینم.

جه و زۆ فه رمانی خانۆی به شه باب راگه یاند، ئەویش گورج چوو بۆ کن وه ستا و زریکه ی له به رکرد و خیرا بۆ کن خانۆ چوو. کاتی گه یشته دیوه خانه ئی

ئىكلامىكى كرد و له شوپىنىكه وه دانىشت. خانۆ كه چاوى به شه باب كهوت، به زرده خه نه يه كه وه تىي روانى و له دللى خۇيدا گوتى:

– «بريا هۆزه كه م زۆرى وه كو تو بان.» خانۆ له ميژبوو نيشانه ي نازايه تى و ميخرخاسيى له شه بابدا به دى كردبوو و بويه ش زۆرى خوښ دهويست، پيى گوت:

– شه باب، ده بى تو هه ر ئىستا له گه ل تابوورى خوئدا به رى كه وى و بچى پيش له شكرى ئيران بگرى. ئىستا خه به رمان وه رگرت ده لىن: «له سنوورى مه ته واو نيزيك بوونه ته وه»، به لام ده بى جارى شه نه كهن و كارىكى وا بكه ن دوژمن پىتان نه حه سى، زور چاك سه رنجيان بدن بزائن به ره و كوئ ده چن، چ جوړه چه كيان پييه. ده هه ر ئىستا به رى كه وه تا ده توانى كوچه رى بگره. به لام ده بى زوو بگه رتيه وه كنم و له هه موو شتيكم ئاگادار كه ي.

شه باب ديسان ئىكلامى كيشا و گوتى: «ئه مر ده كه ي قوربان، سه رم له رپته، ئىزنم بده بروم.»

– ده برو.

شه باب له ديوه خانه ي وه ده ركه وه خانۆ چۆنى فه رمان دابوويى، ده سته جى ده بوو وه پيش تابوورى خو كه وتبا و چووبا. به لام دل به رى به بىر هاته وه. ده بويست چاويكى پى كه وى؛ چونكه چه ند رۆژى پيش ئه و خه به ره ناخوشه دل به ر به نانپى خوشكى شه بابى گوتبوو له كن مه لايه كى زانا بازيبه ندى بو به رادان داوه كه بوى بى به ته لىسم و له تير و شيرى دوژمنى پاريزى. شه باب لى دا چوو بو كن دل به ر، به لام هينده به ته نگ بازيبه نده وه نه بوو، چوونه كه ي زۆرى له به رئه وه بوو كه چاويان به يه ك بكه وى؛ چونكه له ميژبوو يه كترىان نه ديتبوو، شه باب قه ت قه ت له خو يه وه نه ده چووه مالى دل به ر، ئه گه ر ويستباى ببينى له پيشدا نانپى خوشكى ده نارده كن، ئىنجا ده چوو، به لام ئه و رۆژه زۆرى په له بوو، پيى نه كرا سه رى مالى خو يان بدا و نانپى خوشكى بنپرى، هه ندى بىرى كرده وه، گوتى خو م ده روم له ده ركه وه

بانگی دهکەم، ئیدی هەستا رویشت، هیشتا نەگەیشتبوو بەر مایان، کۆلانیکی مابوو لە ریگا خورشیدی تووش بوو. خورشید سلّوی لێ کرد، بەلام ئەو وەلامی نەداوە و لێی مۆر بوو، لە دلی خۆیدا گوتی: «خۆزی ئەم بەهاریه لە قشلاخی تووشم بای، جا هەنگی دەتبینی چۆنم دەکردی بەمیوانی خاک، بەلام بەختت بوو، زۆرت لێ گەرام وەچەنگم نەکەوتی».

خورشید دەیزانی شەباب چەند بە شەرەف و ئابروو، ورتە لە زار نەهات. شەباب کە لە مائی دلێر نێزیک بوو، برا چکۆلە لە دیت، گازی کردی، کورە هاتە کن شەباب. شەبابی چاک دەناسی، کاتی لێی نێزیک بوو، پرسی.

– شەباب چت دەوی؟

– کوری چاک، بەدزییە، بچۆ بەدلێر بلێ: وەرە شەباب گازت دەکا، جا، پارەت دەدەمێ بۆ خۆت بچۆ خورمای پێ بکەر.

کورە گوتی:

– من پارە لە تۆ وەرناگرم، بەلام دلێرت بۆ بانگ دەکەم. کورە چوو ژووری، هەر دەقیقەیهکی نەخایەند دلێر هاتە بەردەرگە، سەیریکی دەوروپەری خۆی کرد، کەس دیار نەبوو، سووک سووک، وەکو مروای بەرەو کن شەباب هات هیشتا چەند هەنگاویکی مابوو بگاتە شەباب، گوتی:

– خێرە؟

– خێرە شوکور، ویستم بتبینم، چونکە تابووڕەکەم ئامادە کردوو و لەسەر رویشتم.

– بۆ کوئی؟

– دەبێ بچم پیش لەشکری ئیران بگرم، هیشتا نەگەیشتبوو تە سنووری مە.

– دەی خوا تەختی شا وەرگێڕی و گۆر بەگۆر بی، دیسان ئەمە چەندین رۆژە خەلک دیت و دەچی و خەو لە چاوی کەس ناکەوی.

دلبر، که می کر بوو، پاشان گوتی:

- وهی پرچم نه برن، جا خو ده لئین له شکره که ئیجگار زۆر و بی شوماره، تو
به تهنیا له گه ل تابووریکدا چت پی ده کری؟

- من بو شه ر ناچم، جار ئی بو به سه رکردنه وه ده چم بزنام له شکره که چه ند
و چ جو ره چه کیکیان پییه و له کوپوه دین؟

- لیره گه لی کچیش چوونه نیو تابووری ژنانه وه، منیش هه ز ده که م
هاوبه شیم و بو شه ر بچم، به لام دایک و باوکم قایل نین و ده لئین: «چوار برات
هه ن، با ئه وان بچن، تو بو کو ئی ده چی؟»

شه باب له هه ژمه تان وهخت بوو باو هه ش به دلبردا بکا، سه یریکی
ده وریه ری خو ی کرد، هه ند ئی ری یوار به کو لاند ا راده بردن، شه رمی کرد ئه وه
بکا. له پیر فه رمانی وه بیر هاته وه، دو عاخو از بی له دلبر کرد، گوتی:

- به خوات ده سپیتم.

- هه روا زوو ده رو ئی.

- ناتوانم زۆر گیریم، ده بوو زوو له شار ده رچوو بام، هه ر بو دیده نیی تو
هاته بووم.

دلبر و شه باب هیشتا هه ر قسه یان ده کرد، دایکی دلبر هاته به رده رگه،
شه باب و دلبره ری پیکه وه دیتن، شاد بوو، دایکی دلبر زۆری هه ز ده کرد
شه باب بی به زاویان. نیزی که بووه وه، شه باب وه کو کچان رهنگی له شه رمان
سوور هه لگه را، ویستی بر وا، دایکی دلبر گوتی:

- وه ره ماله وه، بو چی لیره وه ستاوی؟

- پوو ری زۆرم په له یه، ده بی هه ر ئیستا به خو م و له شکره که مه وه به ری
که وم.

- ئی برۆ. برۆ لاو و، به لام جار ئی وه ره ماله وه، چما به مندالی که م ده هاتی
بو مالی پوو ری خو ت، دیاره گه وه بووی و ئیمه ت له بیر کردووه.

- نا، پوو ری ئایشی، من تو قهت له بیر ناکه م، به لام به خوا، ناتوانم،

به‌دوعا .

شه‌باب نهم قسانه‌ی کرد و به‌له‌ز رۆیشت. هیشتا چند هه‌نگاوێ دور
نه‌که‌وتبووه‌وه، دل‌به‌ر بانگی کرد گوتی: «ئا، راوه‌سته، راوه‌سته، له‌ بیرم چوو،
به‌راست خو من له‌ نک ئه‌و مه‌لایه‌ی که له‌ هه‌کاریه‌وه هاتوو، بازیه‌ندیکم بو
کردووی، ده‌لین مه‌لایه‌کی زۆر زانایه. هه‌ر نوشته‌یه‌کی ئه‌و بیکا، ده‌بیته
ته‌لیسمی، نه‌ تیر، نه‌ شیر، نه‌ پمب، هیچ کار له‌ خاوه‌نه‌که‌ی ناکا.»

دل‌به‌ر خێرا چوو له‌ ماله‌وه‌ بازیه‌ندیکی به‌ نه‌خس و نیگاری هینا، له
ژیره‌وه له‌ بالی شه‌بابی به‌ستی، شه‌باب که‌ بالی چه‌پی له‌ ئۆیمه‌که‌ی دا‌که‌ند،
دل‌به‌ر چاوی به‌زریکه‌ی به‌ری که‌وت و زۆر شاد بوو، گوتی:

- شوکور جگه له‌ بازیه‌ند زریشت له‌به‌ردایه، که‌ بازیه‌نده‌که‌ی بو
ده‌به‌ست، شه‌باب ده‌ستی له‌سه‌ر دل‌ی خو‌ی دانا، دایکی هه‌ستی به‌مه‌ کرد،
شه‌باب له‌ شه‌رما لێی دا رۆیشت. عه‌یشی له‌ دل‌ی خویدا گوتی:

- «لاوۆ، خوا بتپاریزی، ده‌ پرۆ، ده‌ی خوا شای ئێران و پادشای پۆم وه‌به‌ر
ئا ه و نووزی کوردان بخا و ته‌ختیان وه‌رگه‌ڕێ و به‌ناخی عه‌ردا بچێ.»

له‌ میژبوو نیوه‌شه‌و به‌سه‌رچووویو، به‌لام هیشتا راویژ و شیوری کۆر و
مه‌جلیسی خانۆ و سه‌رکاری له‌شکره‌کانی، نه‌پرابوووه‌وه، راویژی ئه‌وه‌یان
ده‌کرد: «چ بکه‌ن نه‌هیلن دوژمن پی له‌ خاکیان باوئ و نیشتمان‌ه‌که‌یان داگیر
بکا.» ئیوارێ گه‌لی فسه‌یان کرد. پاشان خانۆ قسه‌ی کرد:

- ئیوه‌ نازانن شا عه‌باس چیی ده‌وئ؟ ئه‌گه‌ر نازانن ده‌با بو‌تانی روون
بکه‌مه‌وه: شا عه‌باس ده‌لئ: «ده‌بی عه‌ردت داگیر بکه‌م، باج و خه‌رج و خه‌راج
بدن، بیگار و سوخره‌کیشیم بو بکه‌ن، واز له‌ مه‌زه‌به‌ی خو‌تان به‌ین و وه‌رنه
سه‌ر مه‌زه‌به‌ی ئیمه. وه‌رن شه‌رم بو بکه‌ن، ولاتانم بو داگیر بکه‌ن.» خو‌تی
که‌یشتن چیی لێمان ده‌وئ؟

- خانۆ نهم قسانه‌ی به‌تووره‌یییه‌وه کرد.

ئو ئیواره‌یه هه‌مزه‌ چاوه‌ش له‌ پاش هه‌مووان قسه‌ی کرد، گوتی:

- مه‌به‌ستی شای ئیران زۆر چاک بزائن. ئەو له‌شکره‌ی که له‌سه‌ری کردووین ئەم‌ری وی به‌جی دینن، ئەوه چهند سال و چهند جاره له‌شکرمان لی ده‌کا، به‌لام هیچی پی ناکرئ، ئی سه‌ره‌رای ئەمه‌ش سه‌رداریکی وه‌کو قولی خانی له‌ده‌ست چوو. ئەم جاره وه‌کو ئەقلم بیبری شاره‌زا و پسپۆری له‌گه‌ل ئەم له‌شکره‌ گه‌وره و گرانه ناردوووه. که‌واتا ئەم له‌شکره‌ی بۆیه کردووینه سه‌ر ئەم جاره له‌ بنمان بینن و به‌جاری دوامان بیریته‌وه و هه‌موومان له‌ناو ببا، خاک و زه‌ویمان لی داگیر بکا، ناموسی مال و مندالمان ببا. ئیدی پاش ئەمه ژیانمان بۆ چیه؟ سه‌رده‌مانی که سه‌ربازی سوپای رۆم بووم. هه‌میشه هه‌ر له‌شه‌ردابووم و زۆرم له‌م شه‌رانه به‌چاوی خۆم دیتوون. یه‌کجار بی به‌زن، بی ئینسافن، مه‌گه‌ر هه‌ر شه‌ر چاوشکینیان بکا.

ئهو ئیواره‌یه بریاریان دا سه‌به‌ینی زوو برۆن پیش له‌شکره‌ی ئیران بگرن و نه‌هیلن پی باوینه خاکی ولاته‌وه.

بۆ رۆژی دوایی هه‌تاو تازه په‌نجه‌ی له‌ ره‌شایی به‌فری سه‌ر چیایان دابوو که سه‌یرت ده‌کرد هینده کاو و جوان و به‌ده‌و بوو ده‌تگوت زۆه و به‌زیر کل دراوه. ئەو به‌یانیه خانۆ له‌ سه‌رووی قه‌لوه به‌سواری ئەسه‌پکی شینبۆز له‌ مه‌یدان راوه‌ستابوو. له‌شکریش ئاماده وه‌ستابوون. خانۆ که‌می ئەسه‌په‌که‌ی به‌ره‌و سه‌ربازه‌کان نازۆت. له‌و کاته‌دا شیخ جه‌لات و مه‌لا ره‌شید به‌ره‌و پیری خانۆ هاتن، که لپی نیزیکی بوونه‌وه سلأویان لی کرد. خانۆ سلأوه‌که‌ی ئەه‌ستنده‌وه، پاشان شیخ جه‌لات گوتی:

- که‌وره‌م، سه‌ر و مال‌م به‌قوربان‌ت بی و خوا له‌ زه‌بری دوژمنت بپاریزی، خوا یار بی شیرری تۆ و ملی یه‌که به‌یه‌که‌یان ده‌بی.

خانۆ ئەسه‌په‌که‌ی زه‌نگو کرد و له‌ شیخ جه‌لات نیزیکی بووه‌وه، گوتی:

- من له‌ شیخی خۆم زۆر رازیم، به‌لام وا چاکتر بوو، که تۆش و مه‌لا ره‌شیدیش له‌گه‌لماندا هاتبانه شه‌ر، بریا شه‌رکه‌ران تۆ و مه‌لا ره‌شیدیان له‌ جه‌نگه‌ی شه‌ردا بدیبان و هه‌موو واقیان وړ ما با.

شیخ جهلات که می دوش داما، سهیریکی مه لای کرد، گوتی:

– به سه رچاوان.

خولامان جلهوی ئه سپه کانیان گرت و رایان کیشانه کن وان، مه لا و شیخ سواری ئه سپی خویمان بوون و له تهک خانووه وهستان. خانق ئیشاره تیکی جهوزوی کرد، له شکر له دوا بیه وه بجمن. له دوا ی خانووه چهند که سیک ئالای سووریان به دهسته وه هه لگرتبوو و دههاتن. له شکر له دوا ی ئالا هه لگرانه وه به ری کهوت. له پیتشدا په لی شیر و مه تال به دهستان، پاش وان په لی رمب به دهستان، له دوو وان په لی تیروکه وان به دهستان، له دوا ی ئه وان ه وه په لی نه جاح به دهستان، له دووی وان ه وه کۆسه میسری به دهستان، ئینجا له په ی وانرا گورز و که مه ند به دهستان بوون. به لام ئه مانه که سانیک بوون، که له خویمان ه وه به پره زامه ندیی دلای خویمان هاتبوون. به لای مه شق نه درابوون، به لام هه ر کامیانت بگرتایه له شه ردا وهستا و پسپۆر بوو و گه لی ئوغرم و کاره ساتی گوره و گرانی دیتبوو. که م پیاوی وایان تیدا بوو که له شی یه ک دوو کویره برین و کۆنه زامی پیوه نه بی.

ئو رۆژه تاوه کو نیوه رۆ، له شکر له هیج شوینی نه وهستا، به بی پشوو ریگای ده کرد. له بناری هه له ته کانی خواره وه زۆر دوور له قه لآوه، خانق فه رمانی دا له شکر له سه ر کانییه ک بوهستی. له شکر وهستا. خانق بانگی جهوزوی کرد، گوتی:

– بنۆرن، له شکری پیاده چهند دواکه وتوو، ئیمه بق شه ر دهچین، ده بی وا برۆین، نه له شکری سواره و نه له شکری پیاده ماندوو بن. له شکری ماندوو زوو ده به زئی، ده مه وی ئه مه زۆر چاک بزائن؟

– به لای، گه ورم، فه رمایشتی جه نابت سی و دووی تیدا نییه، له شکری ماندوو شه ری پی ناکرئی، زوو وه ره ز ده بی.

خانق به ره و کانییه که چوو روانی سه ربازئی ده مه وروو مژی له کانیاه که ناوه. ئاو ده خواته وه، خانق لئی نیزیک بووه وه، گوتی:

- لاوچاک، دەلێی کورد نیت، چما نازانی کورد ئاو بە مست دەخواتەوێ. بنۆرە، بنۆرە.

خانق چووێ سەر کانییەکە لە پێشدا دەستی خۆی پاک شت، پاشان بە مست، دەستی بە ئاو خواردنەوێ کرد. لاوەکە لە شەرمەزاریدا رهنگی سوور هەلگەرا، دایکیشا چوو بۆ کُن ئەسپەکەیی.

خانق لەسەر کانییەکە هەستا، زۆر دوور نەکەوتەوێ سوارێکی لە دوورەوێ بەدی کرد، هێند خێرا دەڕۆیشت لەبەر تۆز و خۆلی بەر سمی ئەسپەکەیی بەئاستەم دیار بوو. جەحیلان بە خانۆیان گوت: «قوربان ئەم سوارە هەبێ و نەبێ شەبابە». کاتی نێزیک بوو، ئەسپەکەیی سەرتاپا شەلال بوو، سوارەکەش خۆی لە ناو تۆز و خۆلدا بۆر دەچووێ لەسەر ئەسپەکەیی بازی دا عاردی، بەدەستووری سەربازی ئیکلامیکی بۆ خانق کیشا و دەستبەجێ گوتی:

- ماقول، راستە ئێمە هێشتا نەگەیشتووینە لەشکری ئێران، بەلام هەندێ هۆز گوندەکانی دەشت چۆل دەکەن و مالم و مندالیان بەرەو چیاکانی سەرەوێ دەبەن. دەلێن: «تا ئێستا لە عەمری خۆماندا لەشکری وا گەرە و گرانمان نەدیوێ».

خانق ڕەدۆنگ بوو، گوتییە شەباب:

- تۆ بچۆ بەجاوی خۆت ببینە، ئەنجا وەرەوێ خەبەرمان بەدی. ئێمە بۆیە تۆمان نەنارد، بگەرێتێوێ قسەیی خەلکمان بۆ بگێرییەوێ.

شەباب کە ئەم پلارەیی خانقێ بیست، ملی کە چ کرد و سوار بوو، خەریک بوو ڕیوێراست تێی تەقیینی، هەمزرە چاوەش هەلی دایە، گوتی: «زۆرم پێ شەرمە لاویکی وریا و مێرخاسی وەکو تۆ کاریکی پێ راسپێرن بەچاکی رای نەپەڕینی، چما من وام فێرکردی؟» شەباب مەقی نەکرد، چۆن خێرا هات ئەو هاش خێرا دای کیشا، ڕۆیشت، بەو دیوی چیاکاندا لەچاوی وێ بوو. جەوزۆ خەبەری هێنا:

- لهشکری پیاده زور دوا که وتوون.

خانۆ گوتی:

- ده که وایه با پشوویه که بدهین تا ده مانگه نی، ههنگی بۆی دهجمین. به لام با ئەم شهو لیره بمینینه وه.

پاش چه ند سه عاتیک که پیاده گه یشتن، خان لئی پرسین:

- هیزه چۆن، خۆ ماندوو نین؟

سه رکردهی پیادان ئەسکه ندهری پیر بوو، وه لامی داوه:

- جا له ئیستاوه ماندووین، خۆ شه ره به زیشی تیدایه و له زیش جا ئەوسا

چ بکهین؟

خانۆ که چاوی به کوپره برینه کهی ده موچاوی پیره که وت ده سته به جی ئەسکه ندهری ناسیبه وه و وه پیری هاته وه که ئەو ئەو مپرخاسه یه که نازایه تی و که له مپردییه کی زۆری له دژ رۆم نواندبوو و له زوه وه به خۆی و هۆزه که یه وه هاتبووه پالی. کاتی سه ربازه پیاده کان له بناری ئەوانه وه هپورین، به سه پینه وه، خانۆ فه رمانی دا، که ئەسپیکی یه ده که بدهن به ئەسکه ندهر، به لام ئەسکه ندهر قایل نه بوو، گوتی:

- بۆچی من له مان زیاترم، تا سواری ئەسپ بم؟

خانۆ تووره بوو، هه لی دایی:

- جا خۆ تۆ جحیل نیت، ئەمانه هه موو جحیلن، ئەتۆ به م رهنگه برۆی خۆ پاش چه ند رۆژیکی دیکه ده وه ستنی و له په لویۆ ده که وئ، جا ههنگی کی له بری تۆ سه رکارییان بکا. که می هۆشت بی هۆش؟ تۆ خه می جحیلانت نه بی، ئەوان ماندوو نابن.

ئەسکه ندهر وه کو تاوانیکی کردبی دۆش داما، گوتی:

- ماقول فه رمایشته کانت راست و دروستن، ده با ئەسپیکم بۆ به یتن. ئەسپیکی زینکراویان هینایه پیش ئەسکه ندهر، ئەویش وه که لاویکی چوارده سالان خۆی هه لدايه سه ر پشتی ئەسپه که و دوو سی سه له ف له مه يدانی هات

و چوو و شیرهکهی بهم دیو بهو دیودا هینا و برد، دهنگوت جریدبازی دهکا،
جحیلان دایانه قاقای پیکه نین. خانق گوتی:

– ئیوه دهبینن ئەم پیره قەت مەشقیشی نەکردوو، بەلام بنۆرنی چ ئۆگت و
فەندان لەسەر پشتی ئەسپ دەنۆینی؟

هاوینەکهی زۆر خوش، ئاسمان سامال، هەوا فینک، کهژ و کیو و دەشت و
دەر بەهەزار تەرزە گولیلکان خەمڵیبوون، بە تۆ با نە بکهی نەبخۆی هەر
سەیری دیمەنی جوان و دلگیر بکهی. هەندئ جحیل یاریی تەپوتاشیان دەکرد،
هەندئ لاقرتی و قسەیی خوشیان دەکرد و دەیاندا تریقهی پیکه نین، یهکی
دەستەسپێکی لەسەری خۆی ئالاندبوو، بەدەنگێکی ژنانە دەیکوت: «ئا کنا،
لاچن، وهی پرچم برن، خۆ که رهکه مان دیار نییه». جحیلان له دەوری کۆ
بوویونهوه، پیتی پتی دهکه نین، دهیانگوت: «وه لالا کوتومت له ئوغده شیت
دهچی، برۆنی، برۆنی له بهر خاتری که رهکهی دهلی پرچم برن».

خانۆ زۆری کهیف بهوه هاتهوه که لاوهکان دلخۆشن و دهماخیان چاخ و
کهیفیان سازه و وه رهزی و نیگه رانیان پتوه دیار نییه، له دلی خۆیدا گوتی:

– سەد شوکور که هیچ دلتهنگ نین. ئینجا له جهوزۆی پرسی:

– سازبهندی لقهکان هاتوون، یان نا؟

– بهلی، ماقول، هاتوون، لق چۆن بی سازبهند دهبی، هەر لقه سازبهندی
خۆی له گه لدايه، تهنا ته لاوانی هەندئ لق تۆلوم و بلویریان له گه ل خۆیاندا
هیناوه، هەندیکیان شمشالیان پتیه، جگه له مهش من مرازی سازبهندم بو
خۆمان هیناوه.

– ئافهرم جهوزۆ، ئهی کوا مراز دیار نییه؟

– ماقول، دهبوايه مراز له نيزیک جهناپتهوه بی، بهلام هەندئ دوور دام
مهزاند.

ده که واتا با مراز دهست به تۆلوم لیدانی بکا و جحیلانیش وه سه ما کهون.
جهوزۆ چوو گوتیه مراز، ئه ویش دهستی به مقامی (شهه) کرد. کورگه ل

دهستیان گرت و کهوتنه گۆفهند: جارێک چهپ لێیان دا، دوو جار راست لێیان دا و قهمهیان ههڵکیشا چونه پیشی گوتیان: «نابی، نابی، نابی». پاشان قهمهکانیان گورج له کالانی دهخستهوه و دهستیان دهگرتهوه، دیسان جارێ چهپ لێیان دا دوو جار راست، ههمیسان قهمهیان ههڵکیشا و بۆ پیشهوه چوون، گوتیان: «نابی، نابی، نابی». جاری سییهم که گۆهند وهرسوورایهوه، ئهجا دوو جارێان چهپ لێ دا، بهلام که راستیان لێدا دیسان قهمهیان ههڵکیشا و سی جارێان گوت: «نابی، نابی، نابی». قهمهکانیان ههمیسان له کالانی خستهوه و گۆهندیان گێرا. کاتی ئهوان وا رێکوپێک بهقهمهیی زاخاودراو و رووتهوه دهچوونه پیشهوه دهتگوت له دوژمن وهردین. خانۆ که چاوی بهم یارییه کهوت و گوئی له دهنگی «نابی، نابی، نابی» یان بوو، له دلی خۆیدا گوتی: «ئهشه دو بیلا، قهت نابی نیشتمانی خۆمان بدهینه شا عهباس، بیدهینه ئهوه مهعرزانه».

له سهرووترهوه له نێو کارژیکدا، بلووکێ ئهسووی لاکان بوو، دهنگی زورنا دههات، وێ دهچوو مقامی (سی پێیی) بی. ئیتر زهردهپهڕی بوو، رۆژ له ئاوابووندا بوو، سیبهری دار و درهخت گهوره و درێژ بوویوو. پاش شیو خواردن خانۆ سواربوو و لهشکر ههموو بهرێ کهن. پیشهنگی لهشکر بهزهحمهت بهر پێی خۆیان دههیت. زهوی له تاریکیدا نوqm بوویوو، له ئاسمانی شیندا له پێورمیزین بهولاره هیچی دیکه بهدیار نهدهکهوت. لهشکر نهرم نهرم، لهسه رهخۆ دهکشا، له تهقهی سمی ئهسپان له بهردان دهکهوتن کهس دهنگی لێوه نهدههات. بهکێ له پیشهنگانی لهشکر خهپهری بۆ خانۆ هینا، که گهیشتوونه ئهسکهری پیاده، خانۆ گوتی، بهئهسکهندهر بلێن:

- با ئهسکهرهکانی ئهمشه و لێره شهو پێری بهکن، سبهینی لهگهڵ بهربهیاندایه برێ کهوئ بی، بهلام نهک بهپهله و لهز، تا دهتوانی با لهسه رهخۆ و هییدی هییدی بجمی.

ههرکه پاسهوانی خانۆ ئهوه فرمانهیان بهئهسکهندهر راگهیاندا، گوتی:

- نا، چۆن لێره بمینمهوه، خۆم دهچم خانۆ دهبینم.

ئەسكەندەر ھاتە خزمەتى خانق و بەو تاريكە ئەنگوستەچاۋە ئىكلامىكى بۆ
كىشا، گوتى:

– ماقول، ببورن، جەنابتان فەرمانتان داۋە كە ئەسكەرەكانم ئەمشە و لىرە
پشوو بدن، ئەسكەرى من ماندوو نىن، ئىمە باش ھاتووین، چما وا چاكتىر
نەبوو ئەگەر ئىمەش ھىدى ھىدى لەگەل ئىۋەدا بەھاتباین.

خانق سەرى لەۋە سوپما، كە ئەو پىرە ھەشتا سالا بەم شەۋە تاريك و
نووتەكە چۆن چاۋى دەبىنى، ۋەلامى قسەكانى ئەسكەندەرى داپەۋە:

– نەخىر، ئەسكەندەر، با پىادەكانت بەسەينەۋە، سەربازى ماندوو، خۆت
دەزانى، نە سەربازە و نەششەركەرە. جارى گەلى رۆزى چەتوونمان لە
پىشەيە، تۆ بەگوپى من بكة، با سەربازەكانت چاك بەسەينەۋە. با نۆبەدار و
ئىشكگرىش بەدەۋورى سەربازگەكەتدا ئىشك بگرن و وريابن، سەربازگە بى
ئىشكگر نابى. ئەسكەندەر ئەم قسانەى لەمەر ئىشكگرتنەۋە بەدل نەبوو،
گوتى:

– ماقول، خۆ من مندا لۆچكە نىم بى قەزابى، چما من ئەمىرۆ ھاتوومە نىۋ
شەرى، ئەى من ھەر ئەۋە نىم ئەۋى بە ۋلاتى رۆم كىردىم، پادىشاى رۆم
دەيگوت:

«ئىۋە ھەر ئەسكەندەر بەگم بۆ بگرن ئىدى ھىچم ناۋى.»

خانق ۋاى بۆ بەدىار كەۋت كە پىرە بە ئامۆزگارىيەكانى توۋرە بوۋبى و دلى
شكابى. بەدەنگىكى نەرم گوتى:

– ئەسكەندەر، من زۆر چاك دەزانم ئەتۆ كىپى و چت بۆ نەتەۋەى خۆت
كىردوۋە، بەلام بىروا بكة من ئەم قسانەم لە روى خراپەۋە نەكىرد. تۆ دىقت
ئەمىرۆ چەندمان رى بىرۋە. پىاۋى نووستو ۋەكو مردوو ۋاىە. بۆچى تەمى و
ئامۆزگارى خراپە؟ دە تۆ خۆت بىلى؟

ئەسكەندەر كە زانىى بەبى سۆنگە و لە ھىچە توۋرە بوو، گوتى:

– ماقول، قسەى جەنابتە و فەرمايشتەكانت لەسەر سەرم، پىاۋى ماندوو

ههك مردوو وايه. ببوورن، من خراپ حاآى بووم.

ئەسكەندەر بۆ كن سەربازەكانى خۆى گەراوه. هەرچى سوارەش بوون بەو ديوى چيادا ئاوابوون. دنيا كشموات، دەنگوت دار و درەختەكانيش دەيانزانى شەو، بۆيه كر و بۆدەنگ بووبوون، تەنانەت بەك گەلدار چييه نەدەلەرييهوه. بەرەدەستان شيويان بۆ خانۆ ئاماده كرد. سێقدينى كورى هات، بە باوى گوت:

– كاكە*، شيو ئامادهكراوه، فەرموو شيوكه، هيشتا پاروويهكت نان نەخواردوو.

كاتى له كۆنەكە نيزيك بووهوه، بەلام هيشتا وهژور نەكەوتبوو، له پر شەبابى لى نيزيك بووهوه، ئيكلامى بۆ كيشا، گوتى:

– قوربان، ئەمىرۆ ئيمه دوو سەربازى عەجەمان بەدیل گرتوون.

– ئەى كوان، له كوین؟

– گەرەم ئیستا سەربازەكانم دەيانهیننە خزمەت.

– وریابن، شەوئ هەلنەیهن.

خانۆ چووێ ژوورئ. خولامىكى له دوو جەوزۆ و سەرکارەكانى دیکە نارد بێنە كنى. له پيش هەمووان، جەوزۆ هات، كه چاوى بە شەباب كهوت، گوتى:

– شەباب دەبینم قەتمان لى دوور ناکه وييهوه، نازانم تۆ، كاریكى پیت دەسپێرن چۆن دەتوانى بەدىی بهینى؟

خانۆ كه ئەم پلارهى جەوزۆى بیست، گوتى:

– جەوزۆ له شەباب گهړئ، ئەو ئەمىرۆ میرخاسییهكى دیکهشى نواندوو.

ئەمىرۆكه دوو سەربازى عەجەمى بە دیل گرتوون و هیناوانى.

– ئەدى كوان؟

سەرکار و پێهران كه ئەم میرخاسییهى شەبابیان بیست بە چاوى

* له نيو كورداندا باوه هەندى كور به باوكەيان دەلین كاكە.

خۆشەوېستى و رېزەوھ تىيان نۆرى. سىڧدېنىش لە شەبابى نۆرى، بەلام بەچاۋنەبارى و گومانەوھ و لە دلى خۆيدا گوتى:

«من دەبىنم بەختت يار و يەغبالت روو لە ھەورازە، دلەبرى بەدەوېش لە تو بەولاولە دلى بە كەسەوھ نىيە.»

شەباب كە نۆرى سىڧدېن بەچاۋنەبارى و نامۆيىيەوھ تىي نۆرى، وەبىرى ھاتەوھ كە چۆن جارېكىيان لە سەيرانى، كە شەباب لەوئى نەبوو، سىڧدېن قسەى بۆ دلەبر ھاوئىتېبوو، ھەنگى كە شەباب ئەو قسانەى بىستەوھ ھىندەى بەتەنگەوھ نەھات، بەلام ئەمىرۆ كە بە چاۋى خۆى دىتى و بە گوئى خۆى بىستى: سىڧدېن چۆن توانچ و پلاران داوئ و چۆنى دەنۆرېتى ئىدى بەجارى دلى خەوشى گرت.

لە پېش دەرى كۆن بوو بەدەنگە دەنگ. سەرباز دىلەكانيان بە تى ھەلدان راپېتچ كرىبوو، ھىتابوويانە كۆن. خانۆ كە چاۋى بە تى ھەلدانيان كەوت، زۆر توورە بوو، گوتى: ئەوھ چىيە؟ لە دىلدان ئاكار و كرىدەوھى پىاوان نىيە. پىاۋ دەتوانى بشىيانكۆژى ئەگەر نىيازى خراپەيان بوو، بەلام لىدان كارى مېرخاسان نىيە و لە كەلەمىردان ناوھشېتەوھ مەگەر ھەر رۆم و عەجەم كارى وا نامەردانە و نارەوايان لى بوھشېتەوھ!

سەربازەكان گوتيان:

– قوربان ئىوھ نازانن لە بەرەبەيانەوھ چ دەكەن، سەرەوتنىان نىيە، خۆ بە عارديدا دەدەن، مان دەگرن، ھەر دەلئى گاي بنەن، بە پالەپەستۆى نەبا نەدەھاتن، يەكجار ئا ئەم درېژە چەتەولەيان.

ھەر كە شەبابمان لى جىبابووھوھ خۆى بە عارديدا مەلاس دا نەدەھات و نەدەھات. ھىندەى نەمابوو بىكۆژم، بەلام سەرئەسكەر، شەباب تەمىي كرىدبووین كە بەزىندووئى بىيانگەيىنئىنە خزمەت جەنابتان، بۆيە نەمانكوشتن. يەككەيان رەقەلەيەكى تەلاشى درېژى لۆزەندەر بوو، نىشانەيەك بەتوتلىيەوھ بوو، ئەوى دىكەيان گولەيەكى كۆلەبنە بوو، خانۆ فەرمانى دا

دهست و پټيان بکهنهوه.

کوله‌بڼه‌که‌يان داواى ئاوى کرد، خانق فەرمانى کرد، جامى ئاوى بو بټين.
که جامه ئاوه‌که‌يان داوى، دهستى ده‌له‌رزى، خانق فارسى ده‌زانى، لټى
پرسين:

– ئيوه سهر به کام بلووک و له کټپه ئوردوون؟

شتاقيان مته‌قييان نه‌کرد. خانق پرسياړه‌که‌ى لى دوپات کردنه‌وه:

– بلټين، له کام بلووک و سهر به کام ئوردوون؟ ديسان ورته له هيچيانه‌وه
نه‌هات. خانق گوتى:

– قسه بکهن چاکتره، ئه‌گهر قسه نه‌که‌ن خوتان زهرهر ده‌که‌ن، ئيمه
ده‌توانين وه‌دوتان بټين، به‌لام وامان پى خوښه له خوتانه‌وه بټنه دوو و به
باشى و راست و ره‌وان و بى ئه‌شکه‌نجه و نازارکټيشان وه‌لامان بده‌نه‌وه.
ئيمه کوردين، وه‌کو ئيوه نټين.

خانق چاره‌کى دیکه‌ش لټى پرسين:

– له کټپه بلووک و سهر به کام ئوردوون و بو کوڼى ده‌روڼ؟

ديسان فزه‌بان نه‌کرد. خانق به فارسى گوتپه جه‌وزو:

– ده‌که‌وايه، نه‌يارن و ناتانگه‌ره‌که قسه لای ئيمه‌ى کورد بدرکټين، نا ده‌ى
بياڼه‌ن، له پشت هه‌و کونه‌وه بياڼکوژن.

جه‌وزو چاوى له دوو سهر‌بازان کرد، ده‌سبه‌جى بالبه‌ستيان کردن کاتى
بردنيان، خانق به کوردى گوتى:

– درټزه‌که‌يان ره‌حت که‌ن، وا دياره ئه‌فسه‌ره، ئه‌وجا ئه‌وى دیکه‌يان له
خورا وه قسان ده‌که‌وى.

هه‌رکه بردنياننه پشت کوڼى، ئه‌سوڼى لاکان گورزيکى له پټسى ملي
سره‌واند، ده‌نگى لټوه نه‌هات، دانټغلا زه‌وى. ئه‌وى دیکه‌يان ده‌ستى به‌پارانه‌وه
کرد، نه‌يکوژن، گوتى: «چم لى ده‌پرسن، ئه‌من وه‌لامتان ده‌دمه‌وه، ئيوه ههر
مه‌مکوژن». ديله‌يان ديسان هټناوه کوڼ.

بەو ئىوارە درەنگە خانق چىي پىويست بوو لە دىلەى پرسى، ھەموو سىر و پەنى و نەتەنى و جبەخانە و ئارمانج و باس و خواستىكى لى روون بوو ھەو.

تاريك و روون بوو لەشكر سەرلەنوئى بەرئى كەوت. لە رىگا تووشى كۆچ و بارى خەلكى گوندەكانى دەشت ھاتن. ھەموو مال و مندائيان سواری گا كرديوو و بەرەو چيا تووش و ھەلدېرەكان دەچوون. خانق پرسى:

– ئەو چتان لى قەوماوھ؟ بۆ كوئى دەچن؟

يەككيان خانق ناسيپەوھ، گوئى:

– ماقول، چت ەرزكەين دەلئىن ديسان لەشكرى ەجەم ھاتوھ. دەترسين وەكو پايزى پارمان بەسەربىن، پار نەنگ و سووكيپەكى زۆريان بەسەر مال و مندالمان ھينا، جا بەھەر رەنگى بى دەمانەوئى ژن و مندالان بەرەزور، بۆ گوندەكانى ئىو چياكان بەرين، لە چەنگالى ئەم كافرە زۆردارانەيان دوورخەينەوھ.

خانق كە گەيشتە گوندەكانى دەشتى نوارى چۆل و ھۆل وەكو كەسيان تيدا نەماين وابوون، سەيرى كرد ھەركەسە گزوكيائى خۆى درووتەوھ لە پىتش مالى لۆدەى كر دووھ و ھەندى پير و مير نەبن كە تاك و تەرا لپرە و لەوئى دروئەيان دەگرد ئىدى ھەرچى دەستى دار بگرئى چەكى ھەلگرتبوو و چووبوھ شەرى، يان مال و مندالى خۆى بەرەو چيا سەختەكان دەبرد. خانق كە ئەمەى ديت ھەناسەبەكى ھەلكيشا.

سى شەو و سى رۆژ بوو لەشكرى خانق بەرپوھ بوو، ناوبەناو نەبى، ئەويش كەم، دەنا نەدەھپورى بەسەستەوھ. سەرى چوارەى بوو، پاش نيوھرۆبەك بوو، پەلەھەورتيك بە ئاسمانەوھ لەسەر چيا گەردن كەشەكانەوھ بەدياركەوت، تا دەھات زىدەتر دەبوو و بەرەو لەشكرەكە دەكشا، لە پاشان با و دەشتىكى توند ھەلى كرد، بوو بە گرم و ھۆرى ھەور و ھەلا و برووسكە و تريشقەدانتيك ھەر مەپرسە، زۆرى نەخاياند بازاران شەست داى دا، بەلام چ بارانتيك، كلۆ بەسەرە. بۆن و بەرامەى ھەوا خۆش بوو و باران كرديپەوھ.

هه‌ندێ دنیا فێنکی کرد. شه‌باب خه‌به‌ری هه‌نا که له سوپای ئێران نێزیک بوونه‌ته‌وه. له‌شکر وه‌ستا. شه‌باب نۆی برده‌ سه‌ر زنا‌رتکی به‌رز، له‌و پۆه سوپای ئێرانی نیشان دا، له‌و گوژم و بلنده‌وه سوپای ئێران وه‌کو عه‌ینه‌ک زۆر پوون له‌ خانرا دیاربوو. ئه‌و شوینه‌ی که سوپای ئێرانی لی دامه‌زرا‌بوو لێره‌وارتکی چر و سپه‌ره‌کی لی بوو و له‌ نێو ئه‌و لێره سپه‌ره‌که‌دا سه‌ربازتکی زۆر و زه‌ه‌ند هه‌یوریه‌بون، له‌شکره‌که هه‌ند گه‌وره و گران بوو له‌و به‌سته‌ راسنه‌دا چاو بپری به‌ به‌ر و دوا‌ی نه‌ده‌کرد. خانۆ زۆری له‌و له‌شکره بی شوماره روانی، له‌ دلی خویدا هه‌ر لێکی ده‌داوه:

«له‌ کوپوه و چۆن به‌سه‌ر له‌شکری ئێراندا بدا؟»

گورجی سه‌ربازتکی به‌دوا‌ی هه‌مزه‌ چاوه‌ش و جه‌وزۆ و ئه‌سووی لا‌کان و پۆستۆ و ئه‌سکه‌نده‌ری پیردا نارد. ئه‌مانه‌ که هاتن و له‌و به‌رزاییه‌وه نو‌رپیا‌نه له‌شکری ئێران، پۆستۆ گوتی:

– من زۆرم شه‌ی دیوه و چاوم به‌زۆر له‌شکری دو‌ژمن که‌وتوو، به‌لام تا ئیستا هه‌چ له‌شکرێکم به‌م گه‌وره و گرانییه نه‌دیوه.

ئه‌سووی لا‌کان به‌ پیکه‌نینه‌وه گوتی:

– که‌واتا له‌ ئیستاوه لێی تۆقیوی.

– نا، تۆقینی چی، پێشینه‌ان گوتوو‌یانه: «ئه‌وه‌ی سه‌ری به‌گو‌پزان بنا‌شی قه‌له‌می نایه».

سه‌رکرده‌کان به‌وردی نو‌ارییا‌نه له‌شکری ئێران. ئه‌م که‌له‌مێرده کوردانه له‌و کپری و ماتیه‌یا‌ندا ده‌تگوت ئه‌وه لێک ده‌ده‌نه‌وه، که چۆن دو‌ژمنی زۆردار به‌به‌زێن و گه‌لیان له‌ ده‌ست پرگا‌ر بکه‌ن.

که‌سه‌ ده‌نگی لێوه نه‌ده‌هات، خانۆ گوتی:

– ئێوه ده‌بینن به‌لای ده‌سته‌چه‌پدا، ئه‌وه‌تا دو‌ژمن له‌و به‌سته‌دا ره‌ش ده‌چیته‌وه، ده‌بی یه‌کی بروا بۆ ئه‌وی – خانۆ قسه‌که‌ی ته‌واو نه‌کرد و هه‌شتا نه‌یگوت کێ بروا، ئه‌سکه‌نده‌ر هه‌لی دایه، گوتی:

– ئەو كارە بە من بسپېرە – خانق ئاۋرى داۋە نوارىيە ئەسكەندەر، بەلام
ھىچى نەگوت.

– لەشكرى لاي دەستە چەپ بە تۆ دەسپېرم ھەمزە چاۋەش، ھى لاي
دەستە راستىش بۆ ئەسۆى لاکانى، ئەۋەى ناۋەندىش بەشى پۆستۆيە.

ئەسكەندەر بەدل رەنجاۋىيەكەۋە لە خانق پىرسى ئەى من كارم چىيە؟
خانق كە زانىى پىرە دىسان زىز بوو، لىنى نىزىك بوۋەۋە، گوتى:

ئەسكەندەر گيان، ھەركە من چوومە شەرەۋە، تۆش لەگەل سەربازەكانى
خۆتدا ھەرۆ بەر مەيدانى. چما تۆ نابىنى دوژمن چەندى لەشكر لى كۆ
كردوۋىنەۋە، ئىمە بە ژن و مندال و پىر و جىئەۋە كۆبىنەۋە بە نيۋەى ئەۋان
نابىن. ھىشتا ئۆغرم و كارەساتى گران لە داۋەيە، ھەلمەت و ھىرش زۆرە
كول و كەسەرى دللى تيا بىرئۆى.

ئەم قسانەى خانق دىسان پىرەى دل دايەۋە، بەروۋىكى شادەۋە، گوتى:

– قوربان، تۆ چۆن دەفەرموۋى، من وا دەكەم.

پاشان خانق كەمى دوا كەوت تەمپى سەربازەكانى كرد، گوتى:

– ئىمە زۆر نىزىك بوۋىنەۋە، كەوتوۋىنە تۆرى دوژمنەۋە. پەلامارمان بەدن،
لەم لەشكرە گەرە و گرانە رىزگار نابىن، زۆر زەحمەتە دوژمن بەزىن، ئەۋان
گەلى لە ئىمە زۆرتىن. پىۋىستە سەربازە ھىۋساندىيەكانمان بىكىنە پاشەۋە
و دووركەۋنەۋە. ھەر ئىستا با ئەسكەندەر بىانبا لەسەر كانىيە ترشەكى
دامەزىن. ئەم سەربازانەمان كە لىرەۋە دەكشىنەۋە پاشى مەيدانى شەر چۆل
و فرەۋان دەيى، جا ئەۋسا بە كەيفى خۆمان قەلادارەكانمان چۆن دەست بدا
ۋايان دەگوۋىزىنەۋە، بەلام دىسان ھىرش دەبەينە سەر دوژمن. پىۋىستە
سبەينى تارىك و روۋان بەسەرياندا بەدىن، تا ھەستىيان پى نەكردوۋىن.
ھىشتا لەشكرەكەيان يەكيان نەگرتوۋە، دەنا پىيان ناۋەستىن بەيانى كە لىتان
دان دەستىيان لى مەپارزىن، تا دەتوانن لىيان كەلەپاچە كەن، چونكە نوستوۋن
و ئارخايىن، ئەنجا لەبەريان ھەللىن و ۋەدوۋى خۆتانيان دەن، ۋەرن، ۋەرن تا لە

ئېمە تى دەپەرن، وەكو ئاگاتان لەمە نەبى، بړون تا دەگەنە ئەم چيا بەرزانه و زور چاك ماندوو دەبن، هەنگى من و جەوزو لىيان رادەپەرن، دايان دەپلۆسەن. ئېوھەش لە دووررا خۆتان لە بۆسە دەن، ئەنجا ئېمە تىيان دەكەوين، تا دەتوانين لىيان قە دەكەين. پاشان لە بەريان هەلدەين، تا لە ئېوھە تى دەپەرن، ئەنجا ئېوھە جارێكى ديكە وەدەست بىن تىيان كەون، ماندوون قەردنيان سانايە، لىيان دەن دەستيان لى مەپاريزن. ئا بەم رەنگە دەبى لەو چيا و هەلدەيرانە تاكيان نەهەيلين و ئاسەواريان كويز كەينەوھ. وا نەكەين هيج چارەبەكە ديكەمان بەدەستەوھ نىيە. دەلەين چى؟ سەركاران تىكرا گوتيان: «فەرمايشتەكانت بەجىن، مەگەر بەم چەشنە بتوانين ئەم لەشكرە گەورە و گرانه بشكىنين.»

دەمى بوو تارىكى داھاتبوو، ئاسمان سامال بوو، خانق وچانێك لە نىو شىنايى و گوليلكان وەلەزىا، دەستى لە ژىر سەرى دانابوو، دەينۆرپىيە ئاسمانى، ئاسمان پرى ستىر بوو. هەندىكيان جووت جووت بوون هەندى كۆمەل كۆمەل بوون، هەندىكيش تاك تاك بوون، دەتگوت كىژە كوردانن لە سەيرانى بلاوبوونەوھ:

ئەوانى جووت جووت دلخوازى يەكن و رازى دلەيان بۆ يەكتر دەگىرنەوھ، ئەوانى كۆمەل كۆمەل خەرىكى ئەوھن هەندىكان خەلك ناوئوچك و بۆسۆ دەكەن و بوختانيان لە بۆ هەلدەبەستن و هەندىكيان غەيبەت دەكەن، هەرجى تاك تاكن ئەوانيش وەكو ئەو كچانەن كە دايك و باويان بۆ خاترى شىربايى زور بەنابەدلى لە پىرەمىزدانيان مارە كردوون، بۆيە وا كړ و دوورەپەريزن و لە حالى خۆيان بىزار و وەرسن و ئىدى چ قسەيان بۆ نەماوھتەوھ بۆ ھاوړى و دەستەخوشكانيان بگىرنەوھ.

بەردەستىيەكان كۆنەيان بۆ خانق دامەزراند، نوپنەيان بۆ راخست، كەمى هەلاژى، سىقەدين بەدووى باويدا ھات. خانق لەو دەمەدا خەم و خەيالێكى قوول داى گرتبوو. ئەو ئەمرۆ لەشكرى گەورە و بى شومارى دوژمنى دىتبوو، بىرى دەكردەوھ: "چۆن نەتەوھكەى لەو زولم و زۆردارىيە، كە وەكو بەلاى لاپەلا

به‌رۆکی گرتوون، رزگار بکا».

ئەو هیچ گومانى له‌وه‌دا نه‌بوو كه ده‌يانبه‌زینى، به‌لام ديسان بیری ده‌كرده‌وه: «گه‌لۆ، ناخۆ چه‌ند كه‌سى لى ده‌كوژرى و چه‌ندى لى ده‌رباز ده‌بى؟» ئیدی هه‌روا بیری ده‌كرده‌وه، سێفدين له‌ بابى نيزيك بووه‌وه، گوتى:

- كاكه، خولامان كوڤيان بو داکوتایى، نوینیشیان بو راخستوى، تاوى هه‌لاژى، تو ئەمه چه‌ند رۆژه زۆر كه‌م نووستوى.

- لاوۆ، سێفدين، ئیستا كى له‌ ناو نویندا ده‌نوئ. برۆ پشتى زینى ئەسه‌په‌كه‌م بو بینه، له‌ ژیر سه‌رمى دانيم، توژى هه‌لاژيم.

سێفدين كه‌ رۆيشت خانۆ ديسان خه‌م و خه‌يال داى گرت. سه‌یرى ده‌کرد حاليان ناهه‌موار و چه‌توونه، به‌لام له‌ شه‌ر و به‌رگرى له‌ خۆکردن به‌و لاوه‌ هیچ رێگایه‌كى دیکه‌ى به‌دى نه‌ده‌کرد. له‌و كاته‌دا ئەو چه‌ند به‌گه‌ كوردانه‌ى وه‌بیره‌اتنه‌وه‌ كه‌ خيانه‌تيان له‌ ميلله‌تى خۆيان كرده‌بوو و چوو‌بوونه پال شا عه‌باس. هه‌ندى جارىش به‌ بیریدا ده‌هات كه‌ تكاكاران بو نازربايجان بنیڤرى، داواى كۆمه‌كیان لى بكات، ئەدى ئەو چه‌ند جار كۆمه‌ك و یارمه‌تیی وانى نه‌کرد له‌ دژ شای ئیرانى و به‌ هاواريانه‌وه‌ نه‌چوو، یا په‌يكان به‌ره‌و شه‌مدينان به‌رئى كات و كۆمه‌ك له‌وان داوا بکا، به‌لام پاشان خۆى به‌خۆى ده‌گوت:

«به‌لام ئيمه هيشتا ده‌ستمان به‌شه‌ر نه‌کردوه و هه‌ر له‌ ئیستاوه‌ داواى كۆمه‌ك و یارمه‌تیکردن كاریكى نه‌نگه‌ و بو پیاوماقوولانیش كرىت و دزیوه».

خانۆ هيشتا له‌و بیریكرده‌وه قوولانه‌دا بو، سێفدين نه‌رمه‌زینىكى بو باوى هینا، به‌لام كه‌ روانى باوى له‌ متالا و بیری كرده‌وه‌دايه، هیچ ده‌نگى نه‌کرد، نه‌رمه‌زینه‌كه‌ى به‌هياوشى له‌ ته‌نیشته‌ باويه‌وه دانا و گه‌راوه‌ رۆيشته‌. خانۆ هیند چوو‌بووه ژیری به‌خۆى نه‌زانى كه‌ى خه‌و برده‌بوويه‌وه. هه‌ر نه‌شیزانى چه‌ند نووستوو. به‌لام له‌گه‌ل ئەسته‌یره‌ى به‌یان هه‌لات، وه‌خه‌به‌ر هات ده‌تگوت ئەو وه‌خه‌به‌رى هینا، گوتى: «هه‌سته، ئیدی وه‌ختى ئەوه‌يه به‌سه‌ر دوژمندا ده‌ی» خانۆ چاوى كرده‌وه، له‌ ده‌وربه‌رئى نۆرى، سه‌یرى كرد پاسه‌وانه‌كان

هه‌رکەسە لە جیگەیه‌ک ئەسپى خۆى دەله‌وه‌پێنى. بەلام ئەوانیش دەهه‌نژان و وه‌هه‌وزیان دەدا. خانۆ رابوو هاته‌کن کور. سێقدين له‌ نێو شینایى و گوليلکاندا راکشاپوو، دەستى چه‌پى دابوو به‌سه‌رى خۆى و به‌ده‌ستى راستيشى شيره‌که‌ى توند گرتبوو. خانۆ به‌سه‌ر سێقديندا خواربووه‌وه، به‌هياوشى گوتى:

- سێقدين، کورە شیرينه‌که‌م، هه‌سته، ئیدی وه‌ختى هاتوو.

کورە له‌گه‌ڵ ده‌نگى باوى بيه‌ست له‌ تاوان راپه‌رى، کۆلۆسه‌که‌ى سه‌رى که‌وت، کورە کۆلۆسى گورج گرته‌وه، له‌سه‌رى کرده‌وه. هه‌نگينى شه‌باب ديسان له‌ خانۆ نيزیک بووه‌وه، ئیکلامى بۆ کيشا گوتى:

- قوربان من دوپینى شه‌وى دوو پياوى پياده‌م هه‌نارده‌کن ئەسکه‌رى ئيران، زۆر نيه‌يه‌ گه‌رانه‌وه؟

- باشه، چى تازهيان هیناوه؟

- شتى تازه ئەوه‌يه‌ که‌ دوپینى شه‌وى گه‌لى هیتستری به‌ باریان گه‌ياندووته له‌شکر.

- نه‌تانزانى بارى هیتستره‌کان چى بوون؟

- زانيمان، چون نه‌مانزانى، ده‌لین: «هه‌موو ئازووقه‌ و زميربوون».

لاوه‌کان ده‌لین: «ئه‌وانه هیند بى‌ باک لى نووستبوون، ته‌نانه‌ت دوو قاسکمان له‌ به‌رئاگره‌که‌يان هه‌لگرت، هینامان هه‌ستيان پى نه‌کرد.»

که‌وى سه‌به‌ينى تازه وه‌کو خمام له‌ عاردى دابوو. سه‌ربازه‌کانى کورد وه‌کو هه‌لۆ له‌ هه‌موو لاره‌ پريان دا سه‌ربازى ئيرانى. دوژمن ئارخاين، هیتستا له‌ شيرينى خه‌وى هنگوریدا بوون. پيش هه‌مووان هه‌مزه‌ چاوه‌ش به‌ سه‌ربازه‌کانى خۆيه‌وه هه‌لى کوتا سه‌ريان. له‌ لاشه‌وه ئەسۆى لاکان به‌سه‌ريدا دان، ناوه‌نديش به‌شى پۆستۆ بوو. تا که‌مى دنيا رووناک بووه‌وه، سه‌ربازه‌کانى خانۆ به‌سه‌دان که‌لاکى سه‌ربازى ئيرانيان له‌وى خست.

ئەم به‌سه‌ردادانه‌ کۆتوپه‌رى ئەو به‌ره‌به‌يانه، ئەسکه‌رى ئيرانى به‌جارى

شیت کرد، هه‌ندیک چه‌واشه بوون، نه‌یاندەزانی له ترسان چ بکه‌ن و هه‌روا
واقیان ورمابوو له‌و کاره‌ساته‌ی به‌سه‌ریان هات.

بوو به‌ ناله‌ نالی برینداران، به‌یانی ئیدی چاک روون بووبوووه. خانق
هه‌مزه چاوه‌شی باش لێوه دیاربوو، که خۆی وه چادریک گه‌یاند، وی ده‌چوو
چادره‌که‌ هی سه‌ره‌نگان بوو، به‌رم چادری له‌سه‌ری نووستوووه‌کانی ژیری
هه‌لداوه، به‌ شیر و ڕم و سمکۆلی ئەسپ قری ده‌ هه‌مووان خست.

هه‌تاو تازه په‌نجه‌ی له‌پشت چیاکانه‌وه ه‌اویشتبووه ئەو شوینی له‌شکری
گه‌وره و گرانی ئیرانی تیدا ه‌یوریبوون، ه‌یرشی سه‌ربازانی ئازا و دلیری
کورد به‌ئاشکرا له‌ خانرا دیاربوو و له‌ خۆشییان ده‌یگوت:

– لێیان دهن، فیدای ده‌ست و شیرتان بم، وایان لێ دهن ئیدی جارێکی
دیکه به‌رۆکی کوردان نه‌گرن و تۆبه بکه‌ن.

سه‌ربازی ئیرانی درێکی چاک و په‌ویکی چاوشکینی پی درا، به‌لام ئەو
سه‌ربازانه‌ی که له‌ دوور ه‌یوریبوون له‌ هه‌را و بگره‌ وه‌خه‌به‌ر هاتن، ده‌سه‌به‌جی
ریز بوون روویان له‌ ه‌یرشبه‌رانی کوردان کرد. زۆر به‌رێکوپێکی وه‌ته‌نوره
که‌وتن و هاتن، هه‌موو ده‌تگوت ئالقه‌ زنجیرن و یه‌کیکیان له‌وی دیکه‌یان بستی
نه‌ده‌ترازا، نیازیان وابوو کوردان له‌ چه‌مبه‌ری خه‌ن و گه‌مارۆیان دهن و
به‌جاری قریان که‌ن. ئەو به‌یانیه‌ خانق گوپی له‌ ده‌نگی سه‌ره‌سه‌که‌ره‌که‌یان
بوو، ده‌یگوت:

– تند، تند، واته «خیرا، خیرا، خیرا».

وه‌ختی ئەوان له‌ دووررا ته‌نوره‌یان ده‌به‌ست و به‌ره‌و سه‌ربازانی کورد
ده‌هاتن، له‌وه ئاگادار نه‌بوون کوردان چۆنیان قه‌ر ده‌کردن، هه‌ر بۆیه‌ش خیرا
ده‌هاتن، به‌لام ده‌سه‌به‌جی خانق ئەو فیڵ و ده‌هۆیه‌ی ئاشکرا کردن، گوتی:

– وا دیاره ئەمانه‌ ده‌یانه‌وی سه‌ربازه‌کانمان له‌ چه‌مبه‌ر دهن، بۆیه‌ وا دوور
به‌دوور و به‌ ماته مات دین. سی‌فدین کوری خۆم، خیراکه، تۆ به‌م نه‌واله‌ی
ژیردا برۆ، به‌هه‌مزه چاوه‌ش بلێ با بکشیته‌وه، به‌سه، زۆر پیشکه‌وتوووه،

پاشان به ئه‌سۆی لاکانیشی ڤاگه‌یه‌نه.

سیتفدین سواری ئه‌سپه‌که‌ی بوو، که‌می به‌ره‌خوار چوو، له‌ ڤر هه‌مزه‌ چاوه‌ش ئه‌سکه‌ری خۆی کینشاوه، له‌ پاش ئه‌و ئه‌سۆی لاکان، ئه‌نجا پۆستۆ کشاوه، هه‌ر ده‌تگوت له‌به‌ریان هه‌لدی. سه‌ربازانی ئێرانی وه‌دووکه‌وتن. خانۆ گوتیه‌ جه‌وزۆ:

– جا بتبینم، جه‌وزۆ، ئه‌من له‌وه‌ دلنیام که‌ ئه‌مجاره‌ش گۆی ئازایه‌تی و که‌رناسییه‌کی دیکه‌ ببه‌یه‌وه‌. تۆ بۆ هۆ وئوه‌ برۆ خانۆ ده‌ستی درێژکرد شوینی بۆ ده‌ستنیشان کرد، – ئه‌منیش لێره‌ ده‌مینمه‌وه‌.

پاشان به‌ کورپی گوت:

– سیتفدین، تۆش سه‌ت لاوی خوتنگه‌رم له‌گه‌ل خۆتدا ببه‌، له‌و گه‌لییه‌ خۆ له‌ بۆسه‌ ده‌ن تا وان دێن به‌ لاودا تۆ ده‌په‌رن، هه‌نگینی به‌ سه‌ریاندا بده‌ن، به‌لام وریابن ده‌چه‌مبه‌ریتان ناوین و گه‌مارۆتان نه‌ده‌ن.

پیاو هه‌ق بلای: جه‌وزۆ که‌له‌میردیک‌ی بی‌ خه‌وش بوو، چه‌ندین جار که‌وتبووه‌ ته‌له‌ و تۆڤی سه‌ربازی ئێرانییه‌وه‌، به‌لام هه‌میشه‌ چالاکانه‌ و نێرانه‌ خۆی لێ ڤزگار ده‌کردن و نه‌یده‌هه‌شت به‌ر زه‌بران بکه‌وی و ئه‌وی ئه‌و به‌ سه‌ربازی عه‌جه‌مانی ده‌کرد با به‌ ده‌واری شپری نه‌ده‌کرد.

خه‌لک ده‌یگوت: «جه‌وزۆ بۆیه‌ وا ئازا و دلێره‌ و به‌ر زه‌بران ناکه‌وی، چونکه‌ جگی گورگی له‌ بن جلکانه‌وه‌، له‌سه‌ر که‌ڤچکی دلی خۆی دووریوه‌»*.

جه‌وزۆ بۆ ئه‌و شوینه‌ چوو که‌ خانۆ بۆی ده‌ستنیشان کرد، خۆیشی له‌و جیگه‌ بلنده‌ نه‌هاته‌ خوار، هه‌ر له‌و هه‌سییه‌وه‌ سه‌یری شه‌ری دلاوه‌رانی کوردی ده‌کرد. کاتی ئیدی ده‌مه‌ ده‌می نیوه‌رۆ بوو، خانۆ نواری سه‌ربازانی ئه‌سۆی لاکان و ئه‌وانی دیکه‌ش هاتن، تۆ په‌رن، ئیدی له‌سه‌ر زاره‌که‌ هاته‌ خوار و چووئه‌ نیو سه‌ربازه‌کانی خۆی و ده‌ستی به‌ ته‌می و نامۆژگارییان

* عه‌شیره‌تی به‌رۆدار ڤروایان وابوو، هه‌رکه‌سی جگی گورگی پێ به‌ر زه‌بران ناکه‌وی.

کرد.

ههركه لهشكرى ئيران گهيشته تانگى خانۆ لهنكاو بهخۆى و دلاوه رانييه وه بهريان لى گرتن، ئهوان له لاي خۆيانه وه و جهوزۆش له لاي خۆيه وه، ئىدى به ههردوو لا تىيان كهوتن، ئهجا سيڤدينيش لهو لارا لىيان دهريپه رى، سهردارخان كه ئهوهى ديت، هه بهجاري واقى ورما، چونكه قهت هيرشى وا به زهبروزهنگى نهديتبوو. سيڤدين خۆى له نيو ريزى وان داويشت و بهراست و چهپاندا لىيان دهدان و لهگه ل عارديدا جووتى دهکردن. خانۆ كه چاوى بهم زهبروزهنگه بهدهستوبرده كهوت، له دللى خۆيدا گوئى:

- ههزار شوکور، كه وهجاخم روونه و جيگرم ههيه.

ئىدى بوو به شه پىكى وا، سهربازى عهجهم شه ژان و وهپاشه كشه كهوتن. ئهسپه كانيان ماندوو بوون، نهيانده توانى له بهر سهربازانى خانۆ هه لىن، رزگاربن.

خانۆ ئه و رۆژه هيندهى لى بهفه تارهت دان، شىخ جهلات گوتهنى، «بوو به پۆژى مه حشه ر».

جهوزۆ به تۆش و بهژن پياو پىكى هيند بهتهن و مهن و لهنده هوور نه بوو، وهرتيه كى نه زۆر قه به و نه زۆر پيش بى نمود بوو. به لام ئه مرۆ كه وهكو گۆرى خۆى به سه ر بووژى ئه سپه كه يه وه ده نووساند و ركيفى دوژمنى ده كرد، ده تگوت: ئه سپه كه سوارى به سه رپشته وه نيه و كهس نه يده توانى زهبرى پى بگه يىنى. هه سپه كه ي بنيشى ئه سپىكى ئه وهنده گر و به خۆ وه نه بوو، به لام ئه سپى قه لای دمدم به ده گمه ن ده يتوانى له مه يدانى ده و جريد بازيدا له گه لى ده ربيا.

ئهمرۆ كه ش كاتى جهوزۆ لهشكرى ئيرانى له به رده ميда ديت، راست هه سپى خۆى زهنگو كرد و هه سپى تاين ده تگوت له وه گه يشتوو كه ئىدى وهختى هاتوو وهكو هه لۆ خۆى هه لدا، هه رچى له پيش با به سمى ده ييه ستاوه و هيز نه بوو بتوانى بيسره ويئى، جهوزۆ له چا و مي رخاسه كانى ديكهى خانۆ جي ل

بوو، بەلام لە زۆر شەراندا شان بەشانی خانۆ کە لەمێردایەتیی نواندبوو. ھەر بۆیەش خانۆ بۆ سەرکاری ئەسکەری خۆی دەستنیشانی کردبوو. ئەو لەم شەپھدا سەلماندی کە بەراستی شیاوی ئەو پایە و پڕ بەشان و باھویەتی. ھێرشى بۆ ھەر لایەک دەبرد، سەربازی عەجەم دەتگوت گیا و گۆلە و بەر داسی درەوھنیان کەوتوو. بەلام خانۆ ھەرچەندى لە سەربازی عەجەم قى دەکردن ھەر وەکو خۆیان بوون و لە کەمیان نەدەدا، بگرە تا دەھات پتر دەبوون. چونکە شا عەباس لەشکرێکی لە سنوور بەدەری کردبوو سەر قەلای مەدم و پەیتا پەیتاش ھەموو پوژۆی ژمارەییەکی تازەى دەھاتە پال.

پوژگار ئیدی راشکابوو، ھەرکە لەشکرى ئێران یەکیان گرت، زۆریان بۆ خانۆ ھینا. خانۆ پشووێکی دیکەش خۆی راگرت، بەلام پاشان پشتى تى کردن و ھەلات. ئەوانیش وەدووی کەوتن. خانۆ کات ناکاتى لە پڕ لێیان ھەلدەگەراوھ و زۆر بەتوندى دای دەپاچین و دیسان ھەلدەھات. ئیتر بەم پەنگە خاپاندنى، تا ھینانییە کەن ھەمزە چاوەش و سەربازەکانى دیکە. کە تووشى ئەسۆى لاکان بوو، گوتى:

– ئیدی بۆ ئیوھ بن.

لەشکرى عەجەم دیسان دلاوھرانى کوردیان لى دەریەرین و بە ئەسپى ھێساوھ ھەلیان کوتانە سەر. سەر ئەسکەرى عەجەم سەرى سورمابوو، وەک لە دلای خۆیدا بلئ:

«ئەم کوردانە لە ژیر زەویییەوھ ھەلدەقولین».

دنیا تارىک داھات. خولامان ھاواریان ھینا: «پۆستۆیان کوشت».

تەرمەکەیان بە شەعریکی رەش پێچابووھو، ھینایان لە بەردەمى خانۆیان دانا، خانۆ گوتى:

– ئیمە دەبى ھەموو ژيانى خۆمان وەکو پۆستۆ، کە لەمێردانە، بەخت کەین، نەھیلین دوژمن پى باوینە خاکی باو و باپیرانمانەوھ و ئابرووی خا و خێزانمان ببەن و خۆشمان لە بن باندووری خۆ بکەن، ئەنجا خانۆ لە تەرمەکە

چووه پيش، گوتى:

– ئەي قارەمان، ھەزار رەحمەت لە گيانى پاك، تۆ ئىرەبى و بەخىلىت بەئىمەدا نەيەتەو، ئىمە ئىرەبىمان بە تۆدا دىتەو، كە كەلەمىردانە، دەچىيە بن گلى سارد و سېرەو.

ھەرچى لە دەورى تەرمەكەى پۆستۆ كۆرپان بەستبو، تىكرا سوپىندىان خوارد تا دلۆپە خوئىنكىيان لە شادەماردا مابى شەرى بكن و ژيانى خوئان لە پىناوى ولاتدا بەخت بكن و قسەكەى خانۆيان دووپات كردو:

«ئەي قارەمان ھەزار رەحمەت لە گيانى پاك، تۆ ئىرەبى و بەخىلىت بە ئىمەدا نەيەتەو، ئىمە ئىرەبىمان بەتۆدا دىتەو، كە كەلەمىردانە دەچىيە بن گلى سارد و سېر».

بەشەرى ئەوئى رۆژى سەرئەسكەرى ئىرانى بۆى وەدىاركەوت، ئەمانە ئەو كوردەى جاران نىن كە ناشىيانە و بەملھورى خوئان ھىرشىيان دىنا. ئىستا سەربازى كورد وەكو سەربازى دەولەتتىكى بەھىز و رىكوپىتك ھەموو مەشق دراون، فېل و دەھۆى شەرى ھەموو فېربوون، بەپىرۆ و نىزامى ئەسكەرى شەرى دەكەن. سەرئەسكەر لە دللى خوئىدا، گوتى: «كەواتا پادشائى رۆم كۆمەكيان دەكات».

خانۆ لەم شەرىدا بۆى ئاشكرا و روون بوو، كە شا عەباس ئەم جارە لەشكرىكى يەكجار گەرە و گرانى كردووەتەسەر، شەرى ئەم جارە شەرىكى زۆر سەخت و چەتوونە و لەوانەيە خەلكىكى زۆرى تىدا بكوژى، بەلام لە سەرکەوتن و دوژمن بەزاندندا چ دوودل ئەبوو و بىرواى بەخۆى زۆر پتەو و ئەستوور بوو.

جارىكيان سەر لە ئىوارەبەك، لەشكرى ئىران رەوى كرد، بەجارى كشاو، لەشكرى خانۆ دوايان كەوتن تاوەكو تارىك داھات، ئىنجا ھاتنە گوندى. خانۆ لىكى دايەو، كە ئەم پاشەكشىيە تەلەكە و رىبوزىيە. ئىدى لەو پتر نەيەتشت دووبان كەون.

به لّام پياو که لهو گوندهکانی دیکه‌ی ده‌وروبه‌ری دهنوږی به‌جاری ناگری تی به‌رده‌بوو: ئه‌و پیر و که‌نه‌فته هه‌شتا - نه‌وه‌د سالانه‌ی که خوږیان له کونی ژووری خزان‌دبوو و پیمان و ابوو که‌س ده‌ستیان بۆ دريژ ناکات، هه‌موویان له‌توپه‌ت کردبوون. هه‌ندیکیان ده‌گری ته‌ندوور هاویش‌تبوون و قرچ و هوږ سووتان‌دبوونیان و گه‌لّی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ی ناپیاوانه‌یان وه‌سه‌ر هینابوون. سه‌ریازانی کورد که به‌م نه‌نه‌ر و ده‌ست‌دریژی‌یه‌یان زانی هینده‌ی دیکه ناگریان گرت و زاتیان بزووت و ئه‌وه‌ی کردیان، کردیان.

کاتی په‌یک خه‌به‌ریان به‌شا دا، که هیشتا له‌شکریان نه‌گه‌ه‌یشت‌وه‌ته قه‌لّی دمدم و چه‌ندین سه‌ریازیش قریکراون، به‌جاری خه‌په‌سا؛ چونکه ئه‌و وا به‌ته‌مابوو له‌شکر قه‌لّی گرتبّی و هه‌موو کاریک برابیت‌ه‌وه. شا له‌شکریکی کرانی دیکه‌ی له قزلباشان بۆ کۆمه‌ک به‌رّی کرد، به‌لّام خانق هه‌رگیز بواری نه‌ده‌دانی و ئه‌و دۆل و نه‌وال و گه‌لی و بی‌شانه‌ی له که‌لاکی سه‌ریازی عه‌جه‌م پیر کردبوو. هه‌ندی جار هه‌مزه چاوه‌ش به‌خانۆی ده‌گوت:

- ماقول، من له‌گه‌ل له‌شکری رۆمدا بووم، زۆرم شه‌ر دیون، وه‌ختی رۆم میلله‌ته‌کانی دیکه‌یان به‌زۆری شیران له بن باندووری خوږیان ده‌کرد، که‌س ئه‌وه‌نده‌ی سه‌ریاز لی قری نه‌ده‌کردن، به‌هاتبا هه‌ر جاره هینده‌یان لی قری کردبان، قه‌سته‌م به‌خوا پادشای رۆم هینده‌ سه‌ر نه‌ده‌که‌وت.

شه‌ری گه‌ه‌یشت‌بووه راده‌یه‌ک له هه‌یچ لایه‌ک سه‌ریاز به‌دیل نه‌ده‌گیران و بری نه‌ده‌دراپه‌یه‌ک. سه‌ریازی عه‌جه‌م کورده دیله‌کانیان بّی به‌زه ده‌کوشت. خانۆش سه‌ریازی وانی ده‌کوشت، سه‌ری ده‌په‌راندن و له‌و چیا بلندانه‌را به‌سه‌ر ئه‌سکری ئیرانیدا خلۆز ده‌کردنه‌وه، ئه‌سکهر که چاویان به‌سه‌ری په‌ریوی هاواله‌کانیان ده‌که‌وت سامیان رّی دهنیشت و له ترسان هه‌ر ئه‌وه نه‌بوو زاره‌ته‌ره‌ک نه‌بن، ناره‌زایییان ده‌رده‌بری و وه‌خوته و بۆله ده‌که‌وتن، ده‌یانگوت:

- ئیمه نازانین، شاهه‌نشا له پیناوی جدا له‌سه‌ر ئه‌م چیا تووش و هه‌لّی‌رانه شه‌ر ده‌کا. ئه‌گه‌ر سوودی‌کیشی لی وه‌چه‌نگ که‌وئ هه‌ر ئی، به‌لّام

ئەم كەور و زناره چ قازانچ و سوويدىكى شاي تىدايه؟

شا عەباس و پىراى ناردنى قزلباشان نوارى لەشكرەكەى تا دى تى دەشكى و زەرەر و زىانى گەورەترى لى دەكەوى و هيچى پى ناكرى. ئىدى دەستى بەتەلەكەبازى و فروفيلان كرد. پىاويكى نارده كن خانۆ كه خوۆ بەدەستەوه بدا و شا عەباس هيچ نيازى خراپەى لەگەلدا نىيە و دلنباي لى خوۆش دەبى و وەكو سەرۆكى هەموو كوردى ئىران بە خانى دەناسى و هەموو مانگىكيش دە زىرى مووچە دەداتى و لە هەموو خىل و عەشيرهتەكەشى خوۆش دەبى، بە مەرجى خوۆ بەدەستدای بزانى و دان بە شاهەنشايەتتى ئەودا بنى.

لەو رۆژانەدا بە فەرمانى خانۆ ئەسكەندەرى بە خوۆ و ئەسكەرەكەبەوه بەرگرى لەو لايە دەكرد كه دوژمن نيازى وابوو پشت لە كوردان بستىنى و بەرەو قەلا هيرش ببا. هاويپوهندى لەشكرى ئەسكەندەر و خانۆ تابوورى شەباب دەبىكرد، هەر سات ناساتى سوارەى شەباب، يا شەباب بۆ خوۆ بى وچان دەهاتن و دەچوون. رۆژىكى تازە رۆژ گزنگى دابوو. هيشتا خامى كەوى بەيانى وەكو مژ بەرووى ئاسۆوه بوو. سووكە بايەك دەهات گيا و گۆل و گەلای دار و درەختى لەسەرەخۆ دەهەژاند. لاويك لە سەربازانى ئەسكەندەر لە سەنگەردا رۆنیشتبوو دەينۆرپيه ئەو سەمتى كه پى وابوو دوژمن لەو پىرا دەيتوانى ريز بشكىنى، تەماشاي كرد وا شتىك لەو بنارەوه، لە نىو لىرەوارەوه، نىزىك بە كانىيەكان بۆ ئەوى دى و حيلكە حيلكىتى. لاوه لە دلى خۆيدا كوتى: «رەنگە ورج بى»، راپەرى هاتە كن ئەسكەندەر، كوتى: «شتىك لە نىو ئەو لىرەوارەوه بەرەو ئىرە دى». ئەسكەندەر دەسبەجى زانىي كه ئەوه ورج نىيە، رەنگە تەلەكە و رىويبازى عەجەمان بى. دە سەربازى دووى خوۆ دا و بەرەو پىرى دەنگەكە چوون. تا گەيشتنە ئەوى ئىدى دنيا پوون بوو و هەتاو لەسەر لووتكەى چىاكان هەلاتبوو، پىا و هەموو شتىكى بەدى دەكرد.

ئەسكەندەر بە سەربازانى گوت:

- خىرا چوار دەورىان بگرن و بەرە بەرە گەمارۆيان دەن، ئەمنيش لىرەوه

دىم.

كاتى له كه قىي كانىيه كه نىزيك بوونه وه، پياويك له نيو لىره كه دا به ديار كه وت
و هات بو كنيان، تتيان راخوري:

- كوره زه لام كىي؟

كابرا به هه ناسه بركى ناره قهى نىوچاوانى سرييه وه، گوتى:

- من قاسيدى شا عه باسم. شا بو خزمهت خانوى سه روكتانى نار دووم.
ريگام ون كردوه.

سه ربازيك تيرى ده كه وانى هاويشت، تىي سره ويى، ئه سكه ندر
نه يه يشت، گوتى:

- مه يكوژن، بالبه ستي كه ن بيه نه خزمهت خانوى.

هه ر ئه وه ده قيقه يه شه باب به سه ردا هات، پرسى:

چ خه به ره؟

ئه سكه ندر تىي گه ياند.

شه باب گوتى:

- چاويشى ببه سته وه، ياسا وا ده لى، خوم ده ييه م.

چاوى كابرايان به سته وه، شه باب له گه ل خوى هينا يه حوزوورى خانو،

ده ست و چاويان كردوه. خانو لىي پرسى:

- له كو يوه دىي، كى نار دووتى و بوچى هاتووى؟

كابرا هه سستا سى جار ان كورنووشى برد، گوتى:

- سو ياس بو خواى گه وره كه به سه لامه تى گه يشتمه حوزوورى جه نابتان.

خانو پايه دار بى، من شا عه باس نار دووم ييه خزمه تتان، كه پىت را بگه يىنم

ئيدى شه ر نه كه ي، ئه ويش به سو يندى قورئان به لىنت ده داتى كه له شكرى

خوى بكيشي ته وه و جه نابت به خانى كوردستانى ئيران بنا سى، ده ست نه له

خوت و نه له عه شيره تيشت نادا و هه موو مانگى ده زيريشت مووچه و

سه وقات ده داتى. تو هه ر هينده بيه ده ستداى شاهه نشاى.

کابرا دیسان کورنووشی برد، گوتی:

- شا بۆ ئو عهزانهی ناردوومه خزمهتتان و به ههویای وهلامدانهوهتانه.
ئهسۆی لاکان و ههزمه چاوهش و جهوزوش له حوزوردا وهستا بوون. خانق
بهقهسهی قاسیدی شا عهباس زۆر تووره بوو، گوتی:

- پڕۆ، به شا عهباس بلی: ئەمن خان نیم، ناشمهوی بيم به خان، من نیوم
خانۆیه - نیوی کوردانه. من نازناوی خانم ناوی. ئەمن ههه هیندهم له شا
عهباس دهوی لیمان گهڕی و قوشه نمان لهسهه نهکا و گهڕی له گه پمان
نهئالینتی، ئه پارچه عهزهی باو و باپیرانمان لی داگیر نهکا. ئه وهشی پی
رابگهیه نه که ئەمن لهوان کوردان نیم بۆ زێر و دراو غه یانهتی له میلیهتی خۆم
بکه. به شا عهباسی بلی: ئەگهه قبوول ناکا و لیمان ناگهڕی تا یه کمان ساخ
بی هه شهڕی دهکهین. بلی: «ئیمه زۆر جار ان سویند و به لینی شامان
بیستوون، به لام به چ دهچن؟ له ئاکامدا له بی ویزدانی بهو لاهه چی دیکه مان
لی وهدهست نهکهوتوه. ئیمه ئیدی پروا به سویند و به لینی وی ناکهین».

پاشان خانق به جهوزوی گوت: «چاوی ببهستنهوه و به شهبابی راسپێرن،
بلا بیبا، به ساغ و سهلامهتی بگاتهوه کن شا عهباسی.

لهو رۆژانهدا دهستی ئیران هیشتا ههه گهرم بوو، دهتگوت هاوینه.

لهشکری خانق زۆری زهرهه لی نهکهوتبوو. به لام زهرهه و زینای لهشکری
ئیران له حهده بهدهه بوو.

کاتیکی قاسیدی شا عهباس گهراوه، وهلامی خانۆی پی راگه یاند، شا له
رکان له جیی خۆی راپهڕی دهستی به هاتوچۆ کرد، گوتی:

- چۆن؟ کهواتا کوردیکی چیاپی سهه بۆ من دانانهوینتی و بهدهستداییم
ناقاییله. ئەدی کۆ عهشیرهتی لور و بهختیاری هینا ژیر بار و خستنییه سهه
ریگای راستی؟ سا سویندم وابی دهبی توش بینمه ژیر بار.

شا فهرمانیکی زۆر به پهلهی کرده سهه سهه رکاری سوپا:

«دهبی ههه رچۆنی بی زوو قهه لا بگری، هیشتا زستان نههاتوه، که زستان

هات، گرتنی زۆر دژوارتر و چهتوونتر دهبی.»

سهیفوللا خان ههركه فرمانی وهرگرت و خویندییهوه، وهلامی شای داوه:
- شا خووش و پایه بلندی، نامهوی لیت وهشیرم، خانق ئاسهواری
لهشکرهکهی بریومهوه. بهراستی پیاو نازانی ئەم کوردانه له کوپوه
ههآدهقولین. ئەمن لهوهی به شکم که بهو دهمودهسته بتوانم قه لا بگرم. چما
ئوه چهند مانگه هیشتووایانه سهرباز پشوو بدن.»
ههركه کاغزی سهیفوللا خانیان دایه دهستی شا عهباس و خویندییهوه،
کاغزهکهی درێ، گورجی وهزیریکی له دووی سهیفوللا ههنارد:
خیرا بێته حوزوور.

کاتی وهزیر گهیشته کن سهیفوللاخان و فرمانی شای پێ راگهیاند، له
دلی خویدا گوتی:

«ئەمن لێم روونه بوچی دهویم، ههه ئیستا زیندانم دهکا، بهلام وهللاهی
زیندانم لهو حاله پێ خوشره.»

سهیفوللاخان لهشکری به وهزیر راسپارد و سواربوو بۆ حوزووری شا
عهباس بچی، ههركه گهیشته تارانێ، یهکسهه بۆ بهردهرگهی تالاری شای
ئاژوا، بهلام شا عهباس نهیهیشت سهیفوللاخان وهژورکهوی و چارهی ببینی،
حوکمی کردبوو ههه که هات بیگرن، زیندانی کهن. سهیفوللاخان که گهیشته
بهردهرگه، کیشکچی گورجی دهستیان له زنجیر کرد و بردیان هاویشتیانه
زیندان. ئەو دهمی سهیفوللاخانیان زنجیر کرد، سهردارخان له خزمهتی شا
عهباسدا دهستهونهزهر راوهستابوو گوپی بۆ قسهکانی رایهشتبوو.
سهردارخان کابراهیکی چهتهولی کهته بوو، که لپی رادهمای رک و خویندیژی
له چاوان دهباری، کۆسهیهکی چاو زهق بوو، زۆرزان و فیتلباز بوو، ههركه
بوونی کاریکی گرنگ و بهخیری له شا عهباس کردبا وهکو گورگ بینی ئەو
کارهی دهکرد تا بهئهنجامی نهگهیاندا بهرۆکی بهرنهدهدا و لپی نهدهگا. بۆ
ئهو کاره، شا عهباس زۆرزانیکی بلیمهتی وهکو ئەوی بهبیردا هات. کابرا له

کاری زۆر گهوره و گراندا سهركهوتبوو. هه‌ر به هۆی زۆرزانى و فرۆفیلێ ویهوه‌ه‌شیره‌تى لور و به‌ختیارى تى شكان و ده‌بن باندوورى شای ئيران كه‌وتن. بى ئینسافى و دل‌ه‌قىی کابرا له‌وه‌دا نه‌بوو، هه‌رچى پیاوی گه‌وره و به‌پێزى ئه‌و عه‌شیره‌تانه‌ بوون هه‌مووی له‌ ناودان و له‌ ناهه‌ق خوینیکى زۆرى رشت. شا عه‌باس زۆرى بڕوا پى بوو، گو‌تى:

– سه‌ردارخان، ئه‌مجا تۆ ده‌نێرم، به‌لام تۆش وه‌كو ئه‌و سه‌یفوللاخانه سه‌گبابه‌ نه‌كه‌ی. ده‌بى به‌هه‌ر نرخیک بى تا زوه‌ه‌ه‌ لا بگرى و نوغروى كه‌ی. ئه‌و كورده‌شم به‌ ساغى بۆ بینه.

سه‌ردارخان پاش ئه‌م قسانه‌ دوو سى ئیکلامى بۆ شا كیشا. شا له‌و بڕوايه‌دا بوو سه‌ردارخان بى سى و دوو ئه‌و كاره‌ جیبه‌جى ده‌كا و دوو‌دلیى پى ناوی، گو‌تى:

– سه‌ردارخان، نازانم چ بلێم، تۆ پیاوی نسحه‌ت و ئامۆژگارى نی، ئه‌له‌مه‌لای ئه‌توو ئه‌و پیاوه‌ی كه‌ عه‌شیره‌تى لور و به‌ختیاریت بۆ سه‌ركوت كردم و ئیستا وه‌كو مه‌ریان لى هاتوه‌و و سالى چه‌ند هه‌زار زێر خه‌رج و باجم بۆ ده‌نێرن. ده‌ بړۆ، ده‌ی ئوغرت خێر بى، كورپى خۆم.

سه‌ردارخان ئه‌و قسانه‌ی دواییی شا عه‌باسى زۆر پى خۆش بوو. دوو سى جار كورنووشى بۆ برد و ئه‌نجا پاشه‌وپاش كشاوه‌ و وه‌ده‌رکه‌وت، رۆیى. سه‌ردارخان هه‌ر ئه‌و پۆژى سواربوو، چه‌ند خولامى له‌گه‌ه‌ل خۆى خستن و به‌ره‌و قه‌لای دمدم به‌رئى كه‌وتن. هه‌رکه‌ گه‌يشته‌ جه‌به‌ه‌ی شه‌ر، نۆرى له‌شكر حالى زۆر شر و په‌ریشانه‌. سه‌ربازى عه‌جه‌م شه‌رکه‌ر بوون، به‌لام كورده‌كان ترسێكى وایان له‌ دلایان ئاويشتبوو، هه‌رکه‌ ناوی كورد ده‌هات، وه‌خت بوو زا‌ره‌ته‌رکه‌ بن.

سه‌ردارخان ئیواره‌یه‌كى بانگی سه‌ركردانى كرد، لى پرسین:

– راست بلین، حالتان چۆنه‌؟ له‌ چتان كه‌مه‌؟ ئازووخه‌ و خواردنتان له‌ چدایه‌؟

یهک له سه‌رکردان سه‌ردارخانی چاک ده‌ناسی، له‌گه‌لی چوو‌بوو شه‌ری عه‌شیره‌تی لو‌ر و به‌ختیاری، هه‌ستا ئیکلام‌تیک‌ی بۆ سه‌ردارخان کیتشا، گوتی:

- سه‌ردارخان خۆش بی - که ناوی سه‌ردارخانی هینا سه‌رکرده‌کانی دیکه لیکدی ر‌امان- له سایه‌ی سه‌ری شاهه له چمان که‌م نییه، ئە‌گه‌ر له ئازووخه و خواردنیش ده‌فهرموون، هینده‌مان مه‌ر و مال‌ات له کوردان به‌تالان وه‌رگیر که‌وتوو له بن نایه. به‌لام ئە‌م کوردانه وه‌کو کورده‌کانی عه‌شیره‌تی لو‌ر و به‌ختیاری نین، که ده‌یانگوت (کوردین)، ماقوول ئە‌مانه چاپکن، کاتیکی شه‌ر ده‌ست پێ ده‌کا پیاو نازانی له کوپ‌را هه‌لده‌قولین، له‌نکاوه‌کو ته‌ززه‌مان تیرباران ده‌کن، به‌ شیران تیمان به‌رده‌بن. که‌لله‌سه‌ری سه‌ربازی کوژراوانمان له‌سه‌ر چیا‌ر به‌سه‌ردا گلۆر ده‌که‌نه‌وه. به‌ئیمامی عه‌لی، رۆژی وا هه‌بوو خوین له هه‌موو شوپ‌تیک جۆ‌گه‌له‌ی ده‌به‌ست، خۆ سه‌رکرده‌کانی دیکه هه‌موو له حوزووردان، با ئە‌وان ب‌لین: «راست ده‌که‌م یان درۆ». پیاو نازانی خۆ له کوپ‌ر ده‌شیرنه‌وه.

هه‌رکه سه‌رکرده‌که نیوی عه‌شیره‌تی لو‌ر و به‌ختیاری هینا، سه‌ردارخان پرسی:

- تۆ به‌ جدا ده‌زانی لو‌ر و به‌ختیاری کوردن؟

- قوربان، ئە‌و ده‌می جه‌نابت سه‌رکرده‌ی له‌شکر بووی، ئە‌من سه‌ره‌په‌ل بووم، به‌لام ئیستا سه‌رکرده‌م.

سه‌ردارخان هه‌ستی کرد که ئە‌و کوردانه وه‌کو کوردی لو‌ر و به‌ختیاری نین، ئە‌وانه شه‌رکه‌رن. هه‌روه‌ها ئە‌وه‌شی لی ر‌وون بووه‌وه که سه‌یفو‌لل‌آخان تا ئیستا هه‌موو هیزه‌که‌ی له مه‌یدان ناو‌یشتوووه و بۆ شه‌ری ه‌یشتوووه‌ته‌وه، ئە‌گه‌ر ئە‌و له‌شکره‌گه‌وره و گرانه هه‌موو به‌جاری ه‌یرشیان برده‌با، سه‌رباز به‌و ر‌هنگه‌ زنده‌ه‌قیان نه‌ده‌چوو.

له وه‌تی سه‌ردارخان هات‌بوو له‌شکری ئیران ه‌یرشی کز بووبوو.

خانۆ گوتییه‌ جه‌وزۆ:

– چ باسه، دهنگیان نییه، وئ دهچی ئه و بیده‌نگییه شتیکی تیدایی. ده‌بی زۆر وریابین، له‌وانیه له پشته‌وه‌را گه‌مارۆمان بدن، له‌شکره‌که‌یان زۆره و له‌هه‌ژمار نایه.

خانۆ بۆ خۆی چوو هه‌موو قه‌لاچییه‌کانی یه‌ک یه‌ک به‌سه‌رکرده‌وه، گورز و که‌مه‌نداران له‌ریزی پێشه‌وه دامه‌زراند و خۆی بوو به‌سه‌رکرده‌یان.

کاتیکی ته‌رمی پۆستۆیان هێنا، له‌قه‌لا ناستیان، زادینه‌ خانمی ژنی و هۆزه‌که‌ی له‌سه‌ر گۆکۆی سویندیایان خوارد بچنه‌ شه‌ڕی و تۆله‌ی بستین.

پاش هه‌وتوو پۆستۆ، زادینه‌ خانم خێرا هه‌زار پیاوی به‌چه‌ک و سیلاحه‌وه له‌هۆزی ماله‌ رندان هه‌لبژاردن و خۆی بوو به‌سه‌رکرده‌یان و سوار بوو به‌ره‌و مه‌یدانی شه‌ڕ به‌ڕی که‌وت. رۆژ تازه‌ گزنگی دابوو کیشکه‌ ویته‌ ویتیان بوو. ئێشکچییه‌کی هه‌مزه‌ چاوه‌ش گوتی: «ماقوول، له‌شکرێکی گه‌وره‌ وێره‌وه‌ دئ».

خانۆ پرسى:

– به‌رێدا دین، یان قه‌دبێ؟

– به‌رێدا دین.

هه‌مزه‌ چاوه‌ش گوتی: «سه‌ربازینه‌ ئاماده‌ بن» هه‌رکه‌ به‌رایى له‌شکری زادینه‌ خانم به‌دیاره‌که‌وت، هه‌مزه‌ چاوه‌ش لێیان نيزیک بووه‌وه، نۆری هه‌موو سه‌ر به‌کۆلۆسن و له‌سه‌ره‌خۆ به‌کوردی ده‌دوین. ئینجا له‌ دلی خۆیدا گوتی: «هه‌بی و نه‌بی ئه‌مانه‌ کوردی غه‌یانن و شا‌عه‌باس له‌ دژی ئیمه‌ی کردوونه‌ دارده‌ست و ده‌یانه‌وئ گه‌مارۆمان بدن». به‌ سووکیکه‌وه‌ پرسى:

– ئیوه‌ کین؟

– ئیمه‌ خه‌لکی قه‌لاى دمدمین، له‌ هۆزی ماله‌ رندان، بۆ کۆمه‌کی خانۆ ده‌چین.

ده‌نگیکی ژنانه‌ به‌جاری هه‌مزه‌ چاوه‌شی شله‌ژاند. زادینه‌ خانم هه‌مزه‌

چاوهشی ناسییه‌وه، گوتی:

- ههمزه چاوهش، چت لی بشیرمه‌وه، کاتیکی ئەو مال وێرانەیان* کوشت، سویندم خوارد له جیاتی وی بچمه شه‌ری.

ئیدی ههمزه چاوهش زادینه خانمی ناسییه‌وه، چونکه زۆر جارن لئی ده‌بووه میوان، گوتی:

- برۆ خوشکی، نیوی ژنه کوردت هه‌زار جارن لی حه‌لال بی، برۆ خوات له‌گه‌ل.

خولامان خه‌به‌ریان به‌ خانۆ دا زادینه خانم به‌ له‌شکرکی هه‌زار شه‌پکه‌روه هاتوه، ده‌یه‌وی بێته حوزوور. خانۆ قه‌ده‌ری تۆ فکری زادینه خانم کتیه؟ به‌ینتکی کری بوو، ئەنجا گوتی:

- «ئیزی بدن، با بی بزنام له‌ کیهه هۆزه؟»

سه‌یفه‌دینی کوری گوتی:

- کاکۆ، ئەی نازانی زادینه خانمی پۆستویه، له‌ هۆزی ماله‌ رندان؟

خانۆ هه‌نگی وه‌بیری هاته‌وه:

«چهند سال له‌مه‌وییش، وه‌ختی شا عه‌باس عه‌شیره‌تی شکاکي به‌گژياندا کرد زادینه خانم گه‌نج بوو، مێرخاسییه‌کی وای نواند مه‌گه‌ر هه‌ر له‌ که‌له‌مێردان بوه‌شپته‌وه.

له‌گه‌ل سۆ که‌نیزان پێگا به‌ سۆ پیاوی شکاک ده‌گرن، دوویان لی ده‌کوژن و میگه‌له‌ مه‌ریکی تالانکراویشیان لی ده‌ستیننه‌وه.»

زادینه خانمیان ئیزن دا هاته حوزووری خانۆ، ئیکلامی کێشا، ده‌تگوت سه‌رکرده‌ی راسته‌قینه‌یه، ئەنجا گوتی:

- باوۆ تۆ باوی هه‌مووانی، رووم ره‌ش بی، ئەو مالوێرانه وه‌جاخ کویره،

* له‌ نیو کوردان، نه‌ ژن نیوهینانی مێرد و نه‌ مێرد نیوهینانی ژن به‌جوان ده‌زانن. ژنان که‌ ناوی مێردیان له‌ کن پیاوی غه‌یره دین ده‌لین برات، پیاوانیش که‌ ناوی ژنیاں دین ده‌لین خوشکت.

كۆپى لە پاش بەجى نەماوہ لە جياتى بچتە شەرى .

نىشتىمانى خۆى زۆر خۆش دەويست و ژيانى خۆى لە پىناوى خاكى كوردستاندا بەخت كرد . لەسەر گلكۆى سويندم خواردووہ لە جياتى وى بچمە شەرى . ھەزار پياوم لە ەشیرەتى خۆمان كۆكردوونەوہ ، بەكۆمەكتانەوہ ھاتووين .

زادىنە خانم ژنىكى بەژن بەرزى گردى قژ كال بوو ، پۆرى دوو پەلكى ئەستوورى لى ھوندىوہوہ و بەسەرىوہى ئالاندبوو . دەموچاوى لە بەرھەتاو ھەلقراچابوو . روومەتەكانى وەكو سىو سۈور دەچوونەوہ . چاوەكانى خربوون . نىگای وەكو تىرى لە كەوان بەربوو پياوى دەنگاوت . لىوى ئال و كەمى تەنك بوو . بۆ نىشانەى كۆستكەوتووى و خەمبارى پوشىيەكى رەشى بەسەرىيەوہ بەستبوو . پاش ئەوہ لە قسەكانى بووہوہ ، چەند ھەنگاويك پاشەوپاش كشاوہ ، خانق گوتى :

– كچى خۆم ، تۆ كارىكى نىشتىمانپەرورەانە و راستت كردووە ، بەراستى ئىمە لە بارىكى زۆر ناسك و چەتوونداين . بەلام بىروامان بەخۆمان زۆر ئەستوورە كە بتوانين ولاتى خۆمان بپارىزين . شىرى داىكت لى ھەلال بى ، بەخىرى ، بەسەرچاوان .

پاش ئەوہى سەردارخان بۆى روون بووہوہ لەبەرچى ناتوانن قەلا بگرن ، رۆژىكى سەركردەكانى ھەموو كۆكردنەوہ ، گوتى : «سبەينى ھىرش دەكەين ، دەبى لەشكر ھەموو ھىرش بكا ، بەلام بەيانى زوو ھىرش ناكەين ، لەگەل خۆركەوتنان بەسەرياندا دەدەين ؛ چونكە سەربازى ئىمە ناتوانن لەم لىرەوار و گەلى و ھەلدىرانەدا بەتارىكى شەرى بكەن . زۆر شوورەيىيە بۆ سوپاى ئىران نەتوانى ئەو چەند كوردە ببەزىنى . با ھەر كەسە بگەریتەوہ نىو سەربازى خۆى ، تا سبەينى دەتانىنمەوہ .»

سبەينى زوو ، ھەتاو كەوتبوو . شەنەبايەكى نەرمى خۆش لەسەر چيا بلندەكانرا دەھات ، دنياى بە بۆن و بەرامەى گول و پىحانى ئەو چيا و نزارانە

دەبووژاندەووە و پیاوی بەجاری مەست دەکرد. خانۆ گورز و کەمەندچییانی
هێنابوو کەن خۆی. چوو سلاوی لێ کردن و قسەیی بۆ کردن، لەنکاو لەشکری
عەجەم هێرشى هێنا، خانۆ لەگەڵ گورز و کەمەنداراندا لێیان پاپەرین
شێرانە قریان هاویشتنی، عەسکەری عەجەم لەبەریان هەلاتن. سەردارخان
قیژاندی: کورە، نامەردتان نەکەن خۆراگرن، کورە هەلمەیهن.

ئەنجا هەمزە چاوەش لە جەبەهێ خۆیهووە تێیان کەوت. زادینه خانم لەو
لاوە هەلی کوتا سەریان و بەدەنگێکی ژنانەیی خوش قریواندی:

«شەپکە لە مە قەوماوە لە قەلای دمدمی، لە بەیاران،

«ئەو خۆینی کورده پزاوو لەسەر کەور و زناران،

«بنۆرە جەنازەیی عەسکەری عەجەمان، گۆی دێرنە

«نالە نالی برینداران،

«وہللا نابی، بیللا نابی، حەیفە کوردان،

«ملکەچی قوبوول کا بۆ شای عەجەمان،

«برا لێ دەن، خزمە لێ دەن،

«بستین تۆلەیی پۆستۆی نیچیروان.

ئیدی شەپکەیی وا قەوما، کورد گوتەنی «مندالی لەبار ژنان دەبرد». کەلاکی
سەربازی عەجەم بەسەریەکدا کەلەکە بوویوو، بەلام سەرەرای ئەو کوشتی و
کوشتارە سەربازی عەجەم هەر دە زیادیدا بوون. سەربازی عەجەم زۆریان
کوژران، چونکە وەکو کوردان شارەزای چیا و هەلدێران نەبوون. بەلام
سەربازی خانۆش کەمیان لێ نەکوژران.

ئێوارەییکی خانۆ تەماشای کرد لەشکری ئێران خەریکە لە هەموو لاوە
گەمارۆیان دەدا. هەرکە دنیا تاریک داها، خانۆ لەشکری خۆی کیشاو،
دایە شاخ و گوژمی بلند. فەرمانی دا هەرچی پێگا و کون و کەلتینیکی بۆ قەلا
دەچێ، بیگرن. ئاگایان لە بزەری و کۆچەری و رەوێندان بێ. خوشی چوو بۆ
قەلا.

ئىدى ئىوارەھىكى درەنگ بوو، خانۇ بىرارى دا مەجلىس كۆكاتەو،
بەسەرۆك دىووخانى گوت: «لە دووى ھەموو ئەنامانى مەجلىس بىتەرە»،
سەرۆك دىووخان دەستبەجى خولامى لە دوو نارىن.

خانۇ كەوتە بىرىكىدەنەوھىكى قوول. تەماشاي دەكىرد سەربازى دوژمن لە
ئەستىرەى ئاسمان زىاترە، چەندىان لى قى دەكەن لە بن نايەن و تا دى لە
زىادىيىدان، ھەرچى سەربازى خۆشىەتى كەمى لى نەكوژراون. لە دلى خۇيدا
گوتى: «با ھەسارم كەن، نايەمە ملكەچ و دەستدايان». خانۇ لەو فكرانەدا بوو،
سەرۆك دىووخان دەرگەى كىردەو، وھژووركەوت، گوتى:

– ماقوول، خەبەرمان بە ھەمووان دا، تەنى گەرەى ھۆزى مالە رندان دىار
نىيە، ئەويش – خانۇ قسەكەى پى بىرى، گوتى: «لە دووى زادىنە خانى
بىتەرە، ئىستا ئەو لە جىتى مېردى گەرەى ھۆزە».
دوو خولام بەلەز لە دووى زادىنە خانم چوون.

بە زادىنە خانىيان بۆيە دەگوت: «خانم» چونكە كچە بەگ بوو. ھەر بە
كچىنى لەگەل پۆستوى نىچىروانى بوئر و ئازاي بەناوبانگدا ھەزىان لە يەك
كىردبوو، بەلام دايك و باوى كچە ناقايل بوون بىدەن بە لاتىكى نىچىروان، كە
زىستانان لە كەول و پۆست بەولواوھى لەبەر نەدەكىرد، بەلام ناوبانگى ئازايەتى و
مېرخاسىي پۆستۇ لە ھەموو ولاتان دەنگى دابووھە. كە دەچوويە مالى واقت
ور دەما؛ دەعبا نەبوو كەللەى بەدىوارەوھە دانەكوترابى.

دەيانگىراوھ:

«پۆستۇ زادىنە خانمى چاوكالى بۆ زۆزانان ھەلگرت. دايك و باوى زادىنە
پى ھەسان.

شەوكەت بەگى بابى زادىنە خانم بىست سوارى سوار كىردن و لە دووى
پۆستوى بەرى كىردن، گوتى: ئەو تۆلە باوھى بكوژن و پۆرى كىژەكەشم لە بندا
بۆ بىرن و خۆشىم بۆ بىننەوھە.

شەوكەت بەگ خەلكى ولاتى رۆم بوو، ھاوينا بۆ زۆزان دەھاتە چىاي

دمدم. پۆستۆ لهوێ تووشی زادینه خانم دێ و حەز لهیەك دەكەن و بەلێن
بەیەك دەدەن كە تا مردن بۆیەك بن و هیچ شتێك نییه لێکیان هەلاوێرێ. دوو
سێ هاوین پۆستۆ وەپاریزی دەكەوێ هەلی گری، هەلی وەچەنگ ناکەوێ،
هاوینی چوارەم ئاخریكەى رەدووی دەخا و دەپرفینی».

پۆستۆ له دوورەوه سوارەكانی باوی زادینه خانمی بەدی كرد. زادینهی له
لێرەوارێكدا شاردهوه و خۆشی وەكو پلینگى دەلان هەلی کوتایە سەریان. دوو
سواری لێ كوشتن، یەكیشیانى بریندار كرد، ئەوانی دیکەش هەموو هەلاتن.

وەختی زادینه خانم هات، خانۆ، دەستی بەراویژ كرد، گوتی: «ئێوه هەموو
چاك دەزانن كە ئەم لەشكره وەكو لەشكرهكانی پێشوو نییه، كە بەچەند
هەزار سەربازیكەوه هێرشیان بۆ دیناين و ئیمەش پێشمان لێ دەگرتن و زۆر
بەئاسانی له سنووری ولاتمان وەدەردەنان. ئیستا كار له بیست هەزار و چل
هەزاریشدا نییه، لەشكرهكە سەت هەزار سەریازە. دەبێ ئەم ئێوارەیه لهگەڵ
چارەنووسی خۆماندا رووبەرۆو بوەستین و بریاری خۆمان بەهین، یاخۆ
بەدەست دوژمنهوه بەهین و ولاتمان داگیر بکەن و ئابرووی دنیا و قیامەتمان
بدۆزین و هەتا هەتایە سەرشۆر بژین، یا بەرگری بکەین و خۆمان حەسار
کەین و تا یەكمان دەمێنێ شەر بکەین و كۆڵ نەدەین».

خانۆ هەرکە لهو قسانه بووهوه وەكو و هەلۆ لەسەر كورسییهكەى دابەزى،
له مەجلیسهكەى نۆرى بزانی چ له دەموچاویاندا دەخوینیتەوه.

هەموو سویندیان خوارد سەریان له پیناودایه و له بستێكى خاکی خۆیان
خۆش نابن.

ئیدی مەجلیس بلاوهی لێ كرد. شەوگار راشكاو رانهشكا لەشكرى دوژمن
قەلایان له حەساردا.

بەفەرمانی خانۆ خەلکی هەموو تەدارەکی خۆیان دیت. تۆپیان له هەموو
جێیان دامەزاند و لەسەر شوورەوه قەلاچی و شەپكەر خۆیان ئاماده كرد و
هەموو سووچ و كەلپنێکیان تەنى. هەرچی ژن و مندال و پیر و كەنهفتانی

گوندهکانی دهوروبه‌ری قه‌لا بوون هه‌موویان هینایه نیو قه‌لاوه. دووکان و خانان پر بوون له خه‌لک. خانو قهرمانی دا به خورشیدی بازارباشی ناگای لهو خه‌لکه بی و به‌دهنگ هه‌مووانه‌وه بجی.

سه‌ریاز هه‌موو هاتنه نیو قه‌لاوه. خه‌لکی به‌رۆدار چهند رۆژان له هه‌ساردا بوون. نیوه‌رۆیه‌کی نانۆ تووشی دل‌به‌ر هات، گوئی:

- دل‌به‌ر بیستوتته خورشیدی ناچاخ لهو رۆژی وا چه‌تووندا چ ده‌کا؟

- نه‌وه‌لا، نه‌مبیس‌تووه، چ ده‌کا؟

- ده‌لین، خانو ئه‌وه‌موو خه‌لکه‌ی به‌وه‌ ئه‌سپاردووه.

دل‌به‌ر گوئی:

- ملی بشکی، تووخوا ناوی مه‌هینه. ئه‌گه‌ر پیاو با هه‌لبه‌ت ده‌چوووه شه‌ری.

عه‌مری نه‌مینی که‌ی پیاوه.

پیش ئه‌وه‌ شه‌ره، جازان له هه‌موو جی‌یان، له قاوه‌خانان، له بازار له مه‌یدانان، له مالان هه‌میشه به‌زم و ئاهه‌نگ بوو، ساز لی دهدرا، لاوژه و به‌یت و بالۆران ده‌گوترا. زۆر جار ردین سپی و دنیا‌دیده له قاوه‌خانان سه‌ربه‌هووردی شه‌ری و که‌له‌میردی ئازا و دلیرانی کوردانیان ده‌گی‌پراوه. له هه‌ندی جی ده‌نگی تۆلووم و زورنا ده‌هات و لاوان شای و په‌شبه‌له‌کیان ده‌گی‌پرا و زۆریان خو‌ش راده‌بوارد، له دووکان و خانان ناووی‌رچی بانگیان ده‌کرد:

- وهرن، برا وهرن، مالی چاک و هه‌رزان بکرن.

به‌هاویان هه‌موو رۆژی شای و رابواردن بوو. هه‌ندی جار کاروانی هه‌نده‌ران له به‌غدا، له به‌سره، له شام، له هه‌لب، له ئه‌سته‌مبۆلرا ده‌هاتنه قه‌لا و به‌وه‌ رۆژگاره ده‌نگی زه‌نگ و قۆری ئیسترو و شتران بوو. ده‌نگی‌ژ و سازنده و خو‌شخوانانی هه‌کاری و دیاربه‌کر و جزیر و بو‌تان و شوینانی دیکه له قه‌لا به‌ر نه‌ده‌که‌وتن. لۆتی و ره‌قاس و نوکته‌بیژ ده‌که‌وتنه به‌زم و جه‌فه‌نگ و فریان داویتی به‌کدی سه‌ر به‌قوریان وه‌ پیکه‌نین دینا، یه‌ک ده‌یگوت:

تۆ له بهژنان بهژن چهنده،
وهك ستوون له عاسمان بهنده،
تۆ له دهم ههروهكو كارى،
كه دهچپرى چهنده دهمخوارى.

ئىدى دهبووه پىكهنين و ههرا و ئهوى بهرانبهرى دهىگوت:

نيوم ناوى خوله قۆل،
بهژنت بهژنى دهسكه دۆل
دهنگت گارهى مريشكه كۆل.
ديسان دهبووه ههرا و پىكهنين.

بهلام قهلا ئهوه قهلاى جاران نهبوو، نه دهنگى سازبهند، نه دهنگى زورنا و
تۆلۆم؛ نه دهنگى سترانبىژ و خوشخوان، نه قاقاي پىكهنين و نه بزهى سهه
ليوان، نه تاسهه زوان و بهلئين، نه ته دارهكى شايى و بووك، نه خه نه بهندان و
نه جل هه لگرتن، نه زباره و دهسهواى كيژۆلان، نه كۆپى كوروكالان، نه بينه
بينهه ديوه خانان، هه موو شت رهنگى په رىبوو، ترووسكه له هه موو چاوان
كوژابووه، ئاوات و هه ويا تاسا بوو. جار جار گوپت له ورتهى پيرهژنيك
دهبوو و هيجى تر.

سهه دارخان له به ره بهيانرا هه تا بانگى شىوان قۆشههنى به ره وه قهلا
دههينا، كه سىك نه بوو پيشيان لى بگرى. به كۆمه كدارى خۆى گوت:

- زۆر سههيره، ئهوه كوردانه چىيان لى به سهههات، دهلئى عهرز قووتى داون.
بۆ سههيهنى كه رۆژ بووه وه و قهلا به دياركهوت، سههه دارخان لى روون بووه وه
كه كوردهكان خۆيان له سههه داراوه. بهلام كاتىكى له قهلا نيزىكتر بووه وه
سهههه سوپما؛ ته ماشاى كرد ئهه قهلايه وهكو ئهوه قهلايانه نيهه كه ئهوه
ديتبوونى. قهلاى دمدم له سهههه چىيايهكى بلند بينا كرابوو، دهنگوت ته بيههت
به قهستهه سهرتهه پلهه ئهوه چىيايهه و تهخت و بهرين دروست كردووه، تا
قهلاى له سهههه دروست بگرى، قهلاى دمدم ههه قهلايههكى رووت نه بوو، شارىكى

گهوره و ئاوه دانیش بوو. له م سهر تا ئه سهری مهیدانیکی دوورودریژ بوو. له لایه کی پالی به گه لیه کی قووله وه دابوو و له لایه کی دیکه وه پالی به چیا ی دمدمه وه دابوو.

سه ردارخان نۆرییه ئه وه ره وه زه و زنا ر و هه لدره هه زار به هه زارانه، ته ماشای کرد هه ندیکیان وا دالقا بوون ده تگوت هه ر ئیستا ده جمین و هه ر چیا ن به ر هه ویل که وی ده به نه جنن. هه ندی جیگه ی لیره وار یکی چری وا بوو زه لامی لی ده رنه ده چوو. له کورد زیاتر کی دهیتوانی له سه ر ئه م چیا بیوانه هیمی ئاوه دانی لی دا و له نیو گورگ و ورچ و گا کپوی و درندان بژی؟

سه ردارخان له دوورپا ریگای قه لای به دی نه کرد. به لام که نیزیکتر بووه وه دوو ریگای دیت له گه لیه وه بوی ده چوون. چۆمیتی قوول به وه گه لیه دا ده کشا، گرم و هۆریکی لیه ده هات ده تگوت ورچی هاره.

سه ردارخان له ویرا گونده کانی نیزیکی قه لای به پرونی لیه دیار بوو. زه ویوزاری ده ور به هری گونده کان به ئاشکرا دیار بوون و زه رد ده چوونه وه، وه ختی دروینه بوو. سه ردارخان له دلی خۆیدا گوتی: «نه مانه پشت گونده کانی خوار ی ده غل و دانه کانیان بدور نه وه، ناب ی بیلین ئه مانیش گه وز ی بدور نه وه». سه ردارخان به دهم ریگاو بهیری ده کرده وه، له پر تووشی چه م و نه وایکی قوول بوو، ماوه به ک به نیو دار سیو و دار هه رمی و دار قه سییدا رویشت، هه ندیکی دیکه چوو به پیش، تووشی ریژیک دار گویز هات، له به رخویه وه گوتی:

– دیاره ئیره، جگه له ده غل و دان، داری میوه شی لی ده روی، نیو ئه م چه م و نه واینه گه رمن.

خولامیک له نیزیکییه وه بوو، گوتی:

– به لی، قوربان، بن ئه م گه لیه قوولانه گه رمن، بویه داری میوه شیان لی شین ده بن.

– وا دیاره حال و بالیشیان خۆشه و ده وله مه ندن؟

- بەلئى، گەورەم، چۆن دەولەمەند نەبن، نە خەرج و باج دەدەن، نە بېگار و سوخرەكېشى دەكەن، ئەو چەند سالە بۆ خۆيان، وەكو بەرزەكى بانان، ئاسوودە و تەرخان دەژىن، ديارە دەولەمەند دەبن.

- خەمت نەبى، بزانه ئېستا ئەمانىشت چۆن وەكو لوپ و بەختيارى بۆ سەرکوت كەم و دەبن پېتى شاھەنشايان نېم.

سەردارخان دوو سى پۆژىك دەرەفتى سەربازانى دا بحەسىنەوہ.

پشووئىكى چاكيان دا، تېر نووستن؛ چونكە لەمىژبوو نەحەسابوونەوہ و ھەمىشە ھەر شەپ بوو. پۆژى چوارەم سەردارخان لەگەل گزنگى پۆژدا فەرمانى دا لەشكر لە ھەموو لاوہ ھېرشايان كرد. خانۆ نەھېشت تۆپان ئاگردەن، تا لە چۆم پەرىنەوہ، گوتى:

- ئەوجا، لى دەن، بەقوربانان بىم.

لە پىر بوو بە گرم و ھۆرى تۆپان و گوللە وەكو تەرزەى بەھار بەسەرياندا بارى. بەگرم و ھۆرى ئەو چەند تۆپە دەتگوت دنيا ژېر و ژوور بوو و چىاي دىمدىم رووخا، ھەر گرم و ھۆر بوو و لەو چىيا و پەوہزانە دەنگيان دەداوہ. ھەرکە دووکەلى تۆپەكان پەوينەوہ، سەردارخان تەماشاي کرد لاشەى سەرباز بە دەيان لە بن قەل بەسەرىەكدا نغليون و كەلەكە بوون. لاشەى چەندى دىكەيان شەپۆلى ئاوى بەگور و خورى ئەو چۆمە، وەكو ئاومالکە پاي دەمالين. ھەرچىش بە ساغى مانەوہ بەرەو پاش ھەلاتن. سەردارخان سەرى سوپما، گوتى:

- ئەم سەر چىيا بلندانە و تۆپ؟ كى ئەم تۆپانەى بە كوردان داوہ؟ ھەبى و نەبى - ئەمە كردهوہى پادشاي رۆمە. ئەو لەمىژە دەيوئ كوردستان داگيركا.

ئەوئ پۆژى دىسان ھېرشىكى دىكەيان كرد و بوو بە گرم و ھۆرى تۆپ و فزەى تيران و سەرباز بە سەدان بەسەرىەكدا نغلين و كەلەكە بوون. بۆ پۆژى دوایى سەردارخان ھەلانى دا عەسكەر ھەليان کوتايە سەر قەل، دىسان بەسەدان لاشە و كەلاک بە سەرىەكدا كەوتن و كەلەكە بوون. مانگى پتر بوو

سەردارخان ھەر وازی نەدەھیتنا. زۆر جار ان لە سى لاوھ ھیرشيان دەبرد. خانق ھەر ئەمسەر و ئەوسەرى دەکرد و فەرمانى توپ ئاگردان و تیر بارانى دەدا. ژنانیش بەش بەحالى خویان قوچاخە تیریان بەسەر دوژمندا دەباراند. خانق دەیگوت: «ئەگەر دینە پیشەوہ یەکیان بە ساغى دەرنایچى».

سەردارخان لىكى داوہ ئەوہ چەند رۆژە سەربازىكى زۆرى لى دەکوژرین و ناتوانى قەلا بگرى، ناچار لەشكرى كیشاوہ پاش و لە چوار دەورى ریز ریز ھیوراندى و خىوہتیان ھەلدا، گوتى:

– وەللاھى، دەبى دارتان بەسەر بەردتانەوہ نەھىلم.

سەربازى عەجەم دەستیان بە تالان و برۆى ئەو گوندانە کرد، کوردەکان پەزىكى زۆریان بۆ لەوہر لە گوندان بەجى ھىشتبوو. ھەندى شەمكى بە نرخى مالى بەجى ھىشتبوو. ھەندى خەرمان و جىزى ھەروا بەنیوہ چلى لە جۆخینان بەجى ھىشتبوو. عەسكەرى ئیران بى سى و دوو ھەرچى پەز و دەوار و نچو مالان بوو ھەموویان تالان کرد. ھەرچى دەغل و دان بوو کردیان بەتالىكى ئەسپان، ساپ و كا و كۆتەل و كۆزەر و پووشیان سووتاند.

خانق زۆر جار ان شەوانە سەربازى لەگەل خۆى دەبردن، دەیگوت: «با بچینە رايى» ھەر جارىكى دەچوون عەسكەرىكى زۆریان قى دەکرد. ئىدى لەشكرى ئیران بەشەویش لە ترسان نەدەحەسانەوہ.

چەند مانگ بوو ئەو خەلکە زۆر و زەوہندە بە ژن و مندال و پیر و جوانەوہ ھەسار و ئابلووقە درابوون. ئازووخە و خۆراک نەمابوو، برسیتى و قاتوقى بوو. خانق تەماشای خەلکەكەى دەکرد ھەموو لە برسان چاویان بە قوولدا رۆچووبوو و لاكەى سەریان دەھات، بەلام نەبىزارىیەك، نەگازنىك، نەگلەبىیەك، ورتەى لە زارى كەس نەدەبىست.

چەند شەو بوو خانق خەو لە چاوى نەكەوتبوو. بەیانىیەك لە كن تۆپچىیەكان قەراى قەننەكیشى ھەلاژا، كە وەخەبەر ھات، گوتىیە جەوزۆ:

– خیرا، دوو زەلامى چاپك و بویرم بۆ بئینە بچن بۆ ھەكارى و شەمەدیان،

یان ئازربایجان داوای کۆمه‌کمان بۆ لی بکه‌ن و تا زووه فریامان که‌ون.
جه‌وزۆ ده‌سه‌به‌جی گازی دوو کوری خورتی چالاکى کرد، یه‌کیان شه‌باب بوو،
خانۆ نه‌یده‌ویست شه‌باب بنی‌ری، چونکه بۆ خۆی ده‌یزانی قه‌لا چه‌ندی
پتویستی به‌ می‌رخاسی و ژیری شه‌بابه. خانۆ هه‌ر دوو کوره‌ی بردنه‌ په‌ناوه،
گوتیه شه‌باب.

- دمه‌وئ، به‌قاسیدی بۆ نیو کوردانی هه‌کاری و شه‌مدینان یان
ئازربایجان‌تان بنی‌رم، داوایان لی بکه به‌ هاوارمانرا بگه‌ن، به‌لام ئه‌تۆ - به
شه‌بابی گوت - لیره پترمان به‌کار دئی، ده‌ته‌وئ بچی؟
- نه، قوربان، من نامه‌وئ مه‌یدانی شه‌ر به‌جی بیلم.

خانۆ گوتیه جه‌وزۆ:

- زه‌لامیکی دیکه‌م بۆ بینه.

یه‌کسه‌ر سه‌یفه‌دینی کوری خانۆ گوتی:

- کاکۆ، ئیزنم بده، من ده‌چم.

- ئه‌ری، لاوۆ، تۆ بچۆ، ده‌ برۆن خۆتان ئاماده‌ که‌ن، خۆم دیم شه‌وئ
به‌ریتان ده‌که‌م.

به‌تلیکی شه‌و رابردبوو، به‌لام بانگی که‌له‌شیر له‌ قه‌لا نه‌ده‌هات، چونکه نه
که‌له‌شیر، نه‌ په‌ز، نه‌ ولسات هیچی نه‌ما‌بوون، خه‌لکی قه‌لا له‌میژبوو هه‌موویان
سه‌ربریوون و خواردبوونیان.

خانۆ به‌بی بانگی که‌له‌شیر له‌ کاتی خۆیدا وه‌خه‌به‌ر هات. شه‌ویکی تاریک و
نووته‌ک و ئه‌نگوسته‌چاو بوو، خانۆ له‌ دلێ خۆیدا گوتی: «چ کاتیکی چاکه»،
هاته‌ دیوه‌خان هه‌ر دوو کوره‌ی وه‌خه‌به‌ره‌یتان و به‌ره‌و ده‌رگای مووسلی بردن.
که‌ نیزیکی ده‌رگا بوونه‌وه، ئیشکچی تی‌ی راخو‌رین: «زه‌لام کی‌ی؟» خانۆ
به‌ده‌نگه‌ نیره‌که‌ی خۆی وه‌لامی دانه‌وه‌ گوتی:

- منم، خانۆم.

ئینجا هاته‌ به‌ره‌رگا. داوای کلیلی له‌ ئیشکچیان کرد. ئیشکچی ده‌رگای

کرده‌وه. خانۆ هەر دوو کوره‌ی ماچ کردن و ئوغر خیر و دوعاخوازی لی کردن و گه‌راوه.

سه‌ردارخان به‌و له‌شکری وا گه‌وره و گرانه هه‌رچه‌ندی ده‌کرد و ده‌کۆشا هیچی له‌گه‌ل خانۆ پی نه‌ده‌کرا. ئینجا ده‌ستی به‌شه‌وخون و شه‌واره کرد، شه‌وانه سه‌ربازی ده‌نارده سه‌ر قه‌لا، به‌لام بی سوود بوو، هه‌رچی ده‌چوو نه‌ده‌گه‌راوه. پاشان له داری ئه‌و دارستان و لیره‌وارانه سه‌دان په‌یژه‌ی به‌رز و مه‌حکه‌می به‌ دروستکردن دا، که به‌ په‌یزان وه‌سه‌ر قه‌لا که‌ون. به‌لام دلاوه‌رانی کورد له‌میژبوو به‌م فیله‌یان ده‌زانی. شه‌وانه له پشت شووره ئیشکیان ده‌گرت. هه‌ندی جار ژنان ئیشکیان ده‌گرت؛ چونکه سه‌رباز زۆر ماندوو بوون، شه‌و و رۆژ له شه‌ردا بوون.

سه‌رکرده‌ی ژنان گوتییه دل‌به‌ر و نانی، که هه‌میشه پیکه‌وه بوون، ده‌بی ئه‌و شه‌و ئیشکی پشت شووره ئیوه بیگرن، کچینه خۆتان ده‌بین له چ رۆژیکی ناسکداین، ده‌بی ئابروو و نامووسی ژنه کوردان بپاریزن».

کیژه‌کان هیچیان مه‌تقیان نه‌کرد. هه‌رکه تاریک داهات دل‌به‌ر و نانی چه‌کی خۆیان هه‌لگرت و چوونه پشت شووره‌ی قه‌لا. قه‌ده‌رتیک بوو بیده‌نگ ئیشکیان ده‌گرت. هه‌شتا مانگ به‌دیار نه‌که‌وتبوو. ئاسمان سامال بوو. ئه‌ستیران جریوه جریویان بوو. دل‌به‌ر به ئاسپایی گوتییه نانی:

– پیم وایه به‌یان نیزیکه.

– هه‌لبه‌ت نیزیکه، ئه‌ی نابینی ئه‌ستیره ناکشین و پپورمیزن به‌ئاسمانه‌وه نییه.

هه‌ر دوو کچه هه‌ستیان کرد وا زه‌لامیک به‌ماته مات و ته‌له ته‌له هه‌لده‌کشێ، خۆیان ته‌لاند تا زه‌لامه‌که هات، که‌وته به‌ینی هه‌ردووکیانه‌وه، نانی به‌ماته مات لی نیزیک بووه‌وه، به‌ردیکی به‌پرسی ملیدا کیتشا، گژی کرد. ئیدی کابرایان به‌دیل برد بۆ دیوه‌خان، خانۆ که چاوی وئ که‌وت، گوتی:

– هه‌و، خۆ له خۆمانه، ئه‌وه له کویتان هینا.

جهوزۆ گوتی:

- ئەم شەو ئیشکچی پشست شوورە ژن بوون، دوو کیژ گرتویانە.

خانۆ گوتی:

- ئافەرین، کچە کورد.

دیلهکە گوتی:

- منیش کوردم، لە خۆتانم.

- دە ئەگەر راست دەکەوی کوردی و لە خۆمانی، بلی: «چ لە نێو عەسکەری

عەجەم هەیه و نیازیان چیبە؟ بە تەمای چین؟»

خانۆ هەرچی پتویست بوو لەباری لەشکری ئێرانەوه یەکە یەکە لە کابرا

پرسی و ئەویش هەمووی وەلام دایەوه. پاشان گوتی:

- ئەو مانگی پترە دوو لاوی ئیوهیان گرتبوو، لە کن سەردار خان بوون.

- سەردارخان کینیە؟

- سەرکردە لەشکری ئێرانە.

- ئەوی سەرکردە سەیفوللاخان نەبوو؟

- بەلی ئەو بوو، بەلام پاشان شا عەباس لە دووی نارد، گەراوه تاران

سەردارخان لە جیاتی نارد.

- ئەو دوو لاوه ئیستا لە کوین؟

- سەردارخان هەردووکی کوشتن؛ چونکە چەندی لەگەڵ کردن و کویشان

هیچیان لە بارەوی قەلاوه نەدرکاند.

- باشە، تۆیەکی کورد، لە پای چدا لە دژ نەتەوهکەت دەستت داوهتە چەک؟

چۆنت دل دئی رۆلەمی میللەتی خۆت بکوژی؟

دیلهکە سەری داخست، وەلامی پئی نەدراوه. خانۆ بە جهوزۆی گوت:

- ئەو تۆلەمی تۆلەباوه بەرن، بە نێو شاریدا بگێرن، با خەلک ببینن. با

بزانن غەیانیان کین؟ با خۆیان سزای بدەن.

دیلیان برد، به نیو کووچه و بازاری قه لایاندا گیرا، جارکیش جاری رادیتشت، دهیگوت:

– خه لکینه وهرن، خانو ئەو دیله‌ی نار دووه‌ته نیوتان، خوتان سزای بدن. کابرا کورده و غه‌یانه‌تیی کردوو و چوو پشستی شا عه‌باسی گرتوو، چه‌کی له دژی میلله‌تی خوئی هه‌لگرتوو، کوردی کوشتوو.

بوو به هه‌را خه‌لکه‌که تیی ورووکان، پیره‌ژنیک خوئی گه‌یاندی تیفیکی له دووچاوی کرد، گوتی:

– پیم نالیی خۆت به چه‌ند به دژمن فرۆشتوو؟

ئیدی عالمه‌که به عاردیاندا دا یه‌کی به به‌رد، یه‌کی به دار، یه‌کی به له‌قه، له‌توپه‌تیان کرد.

پاش یه‌ک دوو رۆژ ژنی خانو، به‌کوشتنی سه‌یفه‌دینی کوری زانی، دایه شین و گریان و وهی شیره، قژ و پۆری رنبه‌وه، ده‌موچاوی کرد به‌خلتانی خوین، هاته دیوه‌خان، ده‌ستی به لاوانه‌وه کرد:

– هه‌ی لاوو لاوو ده‌ک دایکت کوپیر بی، ئاخو لاشه‌که‌ت له کوئی که‌وتبی.

خانۆ لئی تووره‌بوو، گوتی:

– شه‌رم ناکه‌ی، تو ده‌بی زۆر شاد بی. کئی شه‌ره‌فی وای وه‌گیر ده‌که‌وی کوری له پیناوی خاکی باو و باپیراندا خوئی به‌خت بکا.

سه‌ردارخان چه‌ند مانگ بوو، ده‌وری قه‌لای دابوو. به‌و چه‌ند مانگه ئەویش شاره‌زای گه‌لی رینگا و ریباز و رپچکه و شفهرپی نیو ره‌ومز و زنار و گه‌لی و چۆم و لیره‌واران بووبوو. رۆژنیکي ده‌مه‌ ده‌می نیوه‌رۆ بوو، خه‌لکی قه‌لا به‌ده‌ردی خویناندا که‌وتبوون، حالیان زۆر شر بوو، برسیتی به‌جاری تاوی بۆ هینابوون. له حالنیکي وا ناله‌بار و چه‌تووندا سه‌ردارخان هیرشیکي کوتوپری کرده سه‌ر قه‌لا. هیرشی ئەم جاره هیند به‌فیل و ده‌هۆ بوو، سه‌رباز به‌جاری رژانه بن شووره‌ی قه‌لاوه. خانۆ ته‌ماشای کرد: وا په‌یژه‌ی بلنډ بلنډ به‌کیش ده‌که‌ن و خه‌ریکن به‌دیواری شوورده‌ا هه‌لده‌گه‌رین. قیزانندی: «کورینه،

نامەردتان نەكەن لییان دەن، دوژمن وا خەریكە لە قە لا سەر دەكهوئ».

عالمەكهە هەر كه گوئیان لە قیژەهی خانۆ بوو، نەكە هەر تۆپ بە تیر و دەمانچە و دار و بەرد و هەرچی بەر دەست كهوت بەژن و پیاو و گەوره و بچووك دوژمنیان داگرت، تیر وهكو تەرزەهی بەهار بەسەر دوژمندا باری. سەردارخان لە دوورهوه چاوی لەو شەره بوو. ئەو چارهش هێرشەكهە تێ شكا و سەربازیکی زۆری لە بن شوورەهی قە لا بەجێ مان و ناچار لەشكر كشاوه.

پاش ئەم هێرشە مەحموود مەرەكەنی نۆری ئیدی نۆرەهی ئەوه هاتوه تۆلەهی خۆی بكاتوه و دەولەت و سامانیکی چاكیسی لە شا عەباس وهچەنگ كهوئ.

مەحموود مەرەكەنی لە هۆزی فریشیكان بوو، پیاویکی هەتیوچە و نەدیویدی و شۆفار بوو، لەگەڵ دەر و دراوسێدا بەرێ نەدەچوو و هەمیشە كێشه و هەرای بوو. زۆر جار خەلكەكه لە كز گەورەهی هۆز گازیان لێ دەكرد، بەلام چییان لەگەڵ پێ نەدەكرا. هەر كه دەبووه شەرش كهسی دەرپۆست نەدهات هەرچی بەر هەوئێل كهوتبا دەی پلێشاندهوه. خانۆ زۆری لە بارەهی پیاوخرایی و شۆفاریی مەحموود مەرەكەنییەوه بیستبوو، بەلام دەنگی نەدەكرد، چونكه ئەوهی بە كاری نیو عەشیرەتان دەزانی و خۆی تپوه نەدەگلاند. بەلام چەقۆ گەیشته هێسكان، گەورەهی عەشیران ناچار لە كز خانۆ گازیان لێ كرد. بەلام خانۆ سزای نەدا، چونكه پیاویکی ئازا و نەبەزیش بوو، زۆر دلێق بوو. چەند جار خانۆ بۆ جێگەهی زۆر دوور و بەترسی ناردبوو، كاری زۆر گرنگی پێ راسپاردبوو، بەدل و بەگیان جێبەجێ كردبوو و گورجی گەرابوووه. خانۆ تەنیا زهوی و زارەكهە لێ ساندبووهوه و بەسەر گوندییەكانیدا دابەش كردبوو*.

* ئەو سەردەمە زهوی دابەشكردن بەسەر گوندیدا بەخەیاڵی كێدا دەهات؟
وهەرگێر

خۆشى ھېنابووه نېو شارى قەللا. بەلام مەحموود ھەزى نەدەکرد لە گوند
وهدەرکەوئى، خانۆ بەزۆرى وهدەرى نا، كە ھاتە شار، كارى نەکرد، ھەميشە لە
قاوھخانان خەريكى قومار بوو، ھەرچىبەكيشى ھەبوو ھەمووى بەقومار
دۆراند، زۆر جار ان خۆى بەئاشكرا دەيگوت:

- خانۆ مالى منى ويزان كرد، ھەردى لە دەست كەردمەوھ، لە گوندى
وهدەرنام، منيش خاوەن زەوى بووم، خاوەن مال بووم، ئەمىرۆ وام لى
بەسەرھاتووه.

پاشان چوو بوو بە ئاشەوان، چەند سال بوو، شەو و پۆژ ھەر لە ئاش بوو.
ئەوئ پۆژئ مەحموود مەرھەکانى كە بەرھە گەلى چوو پۆ ئاش، كەس دەنگى
نەکرد، چونكە ھەموو دەيانناسى و كەس شكى لى نەدەکرد.

كاتئ بەرھە چۆم چوو، سەرباز خەبەريان بەسەردارخان دا كە وا پياويك
بەرھە چۆم دئ. سەردارخان واى زانى ئەو پياوھ قاسىدى قەلایە و ھاتووه
خەبەرى خۆوھەستەوھدانى پتپە. فەرمانى دا كەس دەستى پۆ نەبا. ھەركە
ھاتە گوئى چۆمەكە، كاغەزىكى پۆ گەورەى عەجەم نووسى:

- «ئەگەر دەتانهوئ قەللا بگرن، بچن لە سەرووى قەللاوھ، ھەندئ گوژمى
تووش ھەن، لەوئ چەند قووچە بەردىك بەريز داندران، لە بن ئەو بەردانەوھ
كارىزىك پۆ قەللا لى دراوھ، ئەگەر ئەو ئاوەتان برى، قەللا لە خۆرا تەسليم
دەبئ. دەنا بەھىچ جوړىكى دىكە ناتوانن قەللا بگرن، مەحموود مەرھەکانى».

كابرا كاغەزەكەى بەسەرى تىرىكەوھ بەست و پۆ ئەوبەرى چۆمى ھاويشت.
سەرباز كاغەزىان ھەلگرتەوھ، برديان، دايانە سەردارخان. كە خويندبىيەوھ لە
خۆشيبان شامەرگ بوو ھەر ئەو دەمى سەربازانى لەگەل خۆى بردن و چوونە
ئەو جيگەى مەحموود مەرھەکانى لە كاغەزەكەدا بۆى نەخشە كيشابوون،
تەماشايان كرد چەند قووچە بەردىك لە دووى يەك ريز كرابوون، دەستيان
بەھەلگەندن كرد، تاتى سەركارىزىان ھەلداوھ، روانيبان ئاويكى زۆر و رەوان،
بەخوڤ بەرھە قەللا دەروا. ئاويان برى و سەردارخان بەدلى خۆش گەراوھ.

سەرلەبەییانی کەمى ئاۋ ھات بۆ قەللا، بەلام كە چاشت داھات، ئاۋ چۆرى لى
بىرا. خەلكەكە لە ترسان ھەرچى ئاۋ لە ھەوزاندا بوون بە كوندە رايانگويزتە
مالان و تا ئىۋارى تىۋكى ئاۋ لە ھەوزەكاندا نەما. سەردارخان پىيى وابو لە
پاش ئەم ئاۋبىرانە، ئىستا خەلكى قەللا ھەر لە خۆرا تەسلىم دەبن و ھەموو
كارى بەسانايى دەبىرتتەو، بەلام پاش ئاۋبىرىنىش بەھەوت رۆژان، قەللا
ھەرەكو خۆى وابوو. خانق ھەموو شەوئى ۋەكو پلىنگ لە نىزىكەو لە دوژمنى
دەكۆشت.

سەردارخان گوتى:

– ئەو چ سەمەرەيە، ئاۋىشمان لى برىن، كەچى ھەر باكيان پى نىيە،
دەبى ژىر زەوييان ھەبى؟

ھىورزە كەوتبۇو نىۋ خەلك، عالەم ھەموو دەميان ھىشك بووبوو، تەنانەت
تەراتىيان لە گەرودا نەمابوو قووتى بدەن. ھەموو سالى لە دەمەدا، لە ئاخىر
و ئۆخرى پايىزى با و باران بوو، بەلام بۆ بى يەغبالى و چارەرەشى تۆ ۋەرە تا
ھەنگى ھىشتا باراننىك نەبارىبوو و ھەموو رۆژى سامال بوو دەتگوت ھاۋىنە؟
خانق كە چاۋى بەو حالە كەوت فەرمانى دا:

– تا زوو بە كوندە و دەفر و ئامان و دەبە ئاۋ لە چۆمەوە بىن.

ئىۋارە بوو، نىزىكەى سى سەت زەلام كوندە و مەشكە دەفر و ئامان و دەبە
و قاپ و عەيارىان ھەلگرت و بە چەكەوە چوون بۆ گەلى. سەردارخان كە
بەمەى زانى لىيى روون بوو ھەو ھەم جارە كارى قەللا كراو ھە خەلكەكە لە
تىنۋان پەرىشانن، فەرمانى دا:

– سەرباز ھەموو خۆتان مات كەن، وا بكەن كەسيان ھەستتان پى نەكا.
ھەركە ھاتنە سەر چۆمەكە، ھەموويان قەلاچۆكەن و نەھىلن يەكيان بە ساغى
دەرچى.

سەرباز لەو بەرەو ھەم سەردارخان چۆنى فەرمان دابوونى ايان كرد.
پىاۋەكانى خانق يەكيان لى بەساغ دەرەنەچوو، ھەريەكە ھەشت نۆ تىرى

زەھراوی بە لەشەووە بوو. خەڵکەکە لە بەر تینوویتی گویتی نە دەدا مردن، پۆل پۆل سەرباز دەچوون و نە دەگەرانیوە بە داخەووە خۆشیان دە میان نە دەگەشتە ئاوی چۆمەکە، گورجی تیرباران دە کران و بە تینوویتی دە مردن.

خانۆ کە دیتی سەرباز هەموو لە تینووان بە چاری سست بوو و ئیدی شەری پێ ناکرێ، دیسان مەجلیسی کۆ کردەووە. ئەندامانی مەجلیسی زۆریان دیار نەبوون، مەجلیسەکە زۆری لێ کەل بوو بوو، نە ئەسۆی لاکان، نە هەمزە چاوش، نە ئەسکەندەری پیر، نە شەبابی جوانە مەرگ، نە مەلا رەشید، نە شیخ جەلات، نە زادی نە خانم ئەمانە شتاقیان نە ما بوون. ئەم کۆبوونەووەیە دوامین کۆبوونەووە بوو. خانۆ هەر وەکو جارێ لە سەر کورسییە بڵندەکە ی رۆنیشتبوو تەماشای مەجلیسەکە ی دە کرد، گو تی:

– لە هەموو تان زۆر مەنوویم، هەموو بە ئینی خۆتان بە جێ گە یاند، زۆر پیاوانە و مێر خاسانە شەرتان کرد و گۆی شەرەفتان بردەووە. دەبین – سەیری دەوربەری خۆی کرد – زۆر کەس خۆی لە پیناوی ولاتی پیرۆزدا بەخت کرد و نامووس و ئابرووی کوردانی نەدۆراند. ئەمن بڕیارم داوە ئەو جارەش خۆ و دەستەووە نە دەم، ئەمن دەمەوێ بارووت لە بن قەلا پۆکەم و بیتە قینم. خۆتان دەبین کەس بێ ئاو دەرنابا و شەری پێ ناکرێ. هەرکەسی دەیهوێ خۆی بە دەستەووە بدا، ئەمشەو بڕوا خۆی تەسلیم بکا. بەلام من تەسلیم نابم. با ئەلێن خانۆی کورد خۆی تەسلیمی دوزمن کرد، خاکی خۆی دا بە شای ئێران و عەرز و نامووسی خۆی برد.

– چ دەلێن، پاتان لە سەر چییە؟

خانۆ کە لەو قسانە بوو هەووە وەکو هەلۆ دیسان لە کورسییەکە ی دا بەزی و لە مەجلیسەکە ی نۆی، بە هەویای وەلام بوو؟

ورته لە دەم کەسەووە نە هات، دەتگوت هەموو دەلێن.

– «وەللا ئیمەش تەسلیم نابین و ئامادەین خۆمان لە پیناوی نیشتماندا

بەخت کەین».

خانق که بۆی روون بووه وه هه موو به بریاری وی رازین، دستبه جی گوتی:

کورگه ل زوکه ن،
بارووتی له چال دهرکه ن،
قه لای دمدم نوغرۆ که ن،
کوردان خو ته سلیم ناکه ن.
خیرا عاردیان کۆلاه،
بارووتیان له چال هه لداوه،
قه لای دمدمیان ته قاند،
به هه موو کوردستانیان راگه یاند.
هه ویای شا عه باس وه دی نه هات
خانق له دین دهر نه هات،
ته سلیم به شا عه باسیش نه بوو،
بق خاس و عامان عه یان بوو.
بلا کوردان هه موو بزائن،
ئه گهر خو به خو غه یان بن،
هه میسه بی ولات ده بن،
سه رشۆر و ژیردهسته ده بن.

ئه وجا له سی شوینرا بارووتیان له بن هیمی قه لا رۆکرد و ته قاندیان.
ئاگر له قه لا به ربوو، چه ند رۆژ بوو به خو و دانیشتوانیییه وه ده سووتا.
دووکه لی رهش به ری ئاسمانی گرتبوو. بۆسو و بۆکورووز ئه و گه لی و
نه والانه ی پر کردبوو. پاش چه ند رۆژیک دووکه ل په وییه وه، به لام سه ردارخان
هه ر نه ده وئیرا بچته قه لا، له دلای خویدا ده یگوت: «که واتا خانی کورد به فیئل
ئاگری له قه لا به رداوه، تا بچمه قه لا و منیش به دهردی قولی خان به ری.
سه ردارخان زهنده قی له بویری و میرخاسییی خانق چوو بوو. رۆژیک سی سه د
پیای قزلباشی نارده قه لا بزائن چ باسه، قزلباشان ته ماشایان کرد قه لا

كەسى زىندوى تىدا نەماو، شارى قەللا پىر بوو لە زىر و زىو و شىمەكى بەنرخ و گرانبايى. قزلباشەكان دەستيان بەتالان كرد، هەرچى بەنرخ بوو كۆيان كىردنەو، چەند سەعات بوو، سەردارخان چاوەنۆريان بوو بگەرینەو، هەر نەگەرانهو، سەردارخان لە دللى خۆيدا گوتى: «كەواتا ئەو قزلباشانە چوون لەگەل كوردهكان رىك كەوتن، چونكە زۆر جارن كورد و قزلباش لە دژ شاي ئىران يەكيان دەگرت و شەريان دەكرد. پاشان هەزار سەربازى نارد، كە چوونە قەلاو تەماشايان كرد گيانلەبەرىكى بە ساغى تىدا نەماو، بەلام قزلباش كەوتوونە نىو بازار و كارگە و دووكان و مالان هەرچى هەيە و نىيە كۆيان كىردووتەو، خەبەريان بەسەردارخان دا، حال لەمە حىكاىەت لەمە. سەردارخان فەرمانى دا:

– خىرا بيانەين.

كە هينايانن، سەردارخان تەماشاي تىردانەكانى كردن هەموو هەلمسابوون، كىردنianeو، سەردارخان واقى وىما. هەقى بوو. هەموو جۆرە زىرپىكى تىدا بوو، خىشلى ئىران، ئى رۆم، زىر و زىوى هيندستان و ئەفغانستان و ئى ولاتانى دىكەي هەموو تىدا بوون، كابر سەرى خۆي بادا گوتى:

«وئەللا باو وەكو شا و پادشا ژياو، چى لەوان كەمترە نەبوو»، سەردارخان چوو بۆ نىو شار، نۆرى حەوزىكى گەورە چەند ژنىكى بەسەرەوون چۆكيان داداوتە سەر مەرمەرى حەوزەكە و هەريەكە جامىكى بەدەستەو هەيە دەنگوت ئاو هەلدەهينجن، بەلام حەوزەكە مچقى بوو و چۆرى لى برا بوو، كە لىيان نىزىك بوو و نوارى ژنەكان هەموو مردوون. كابر سەرسام بوو، لە دللى خۆيدا گوتى:

«بەراستى خەلكى نەبەز و كۆلنەدەرن، ئەم هەموو چەتوونى، فەلاكەتەيان تووش بوو، هىشتا هەر تەسلىم نەبوون».

ئەنجا بەرەو نىو شار چوو، تووشى مەيدانىكى هەراوى بەرىن بوو، نۆرى

دار و درهختیکی خوښی لى ړواوه. سښهبرى دوو ریزه دار دهکهوته کووچه و کولانان، دوو جوگه‌ی پيدا دهرؤیشت. به‌لام ئاویان پيدا نه‌ده‌رؤیشت و وشکاوایان هی‌نابوو. سهردارخان به‌ره‌خوارتر چوو، توووشی کوښکيکی دوو نه‌ؤمی گه‌وره هات، دوو گومه‌زی به‌سره‌وه بوو. گومه‌زه‌کان چهند کل‌اوړؤژنه و په‌نجه‌ره‌ی گلؤقه‌ر خړیان پیوه بوون. به‌ پی‌پلیکاناندا وه‌سه‌رکه‌وت، چووه سه‌رئ، له گومه‌زه‌کانرا چوارده‌وری قه‌لاى هه‌موو لپوه دیار بوو. ئه‌وجا هاته خوارئ، دهرگای کرده‌وه ته‌ماشای کرد دیوه‌خانئکی گه‌وره و فراوانه. مافوورئکی گه‌وره‌ی لى ړاخرا‌بوو، گا کئوی و کارمامز و ده‌عبای دیکه‌ی له‌سه‌ر نه‌خش کرابوو. چهند جوړه‌چه‌کی سه‌یر سه‌یر، ته‌نانه‌ت چه‌کی به‌ردی زه‌مانی زوو و که‌وانی چه‌رم و ده‌مانچه‌ی بارووتی‌شى به‌دیواره‌وه بوو. به‌ره‌وژووړ ته‌ختیکی که‌مى بلند دانرابوو دؤشه‌کيکی له‌سه‌ر ړاخرا‌بوو، چهند بالیف و سه‌رینئکی په‌رؤ نهرمی بؤ به‌ریال له‌سه‌ر ریزکرابوون، سهردارخان گوتی:

– ئه‌م توله‌ باوه وه‌کو شا و سولت‌انان رای بواردووه، من خوّم میری لوړم گرت و کوشتم، شتی وام پیوه نه‌دی. له دهرچووندا بوو، ئه‌فسه‌ریک گوتی:

– گه‌ورهم، ئه‌مه ریگایه‌کی په‌نامه‌کیه‌ له‌م هه‌یوانه‌وه به‌ره‌ژیر ده‌چی.

به‌پی‌پلیکاناندا چوونه‌ خوار، که‌مى تاریک بوو، ئه‌وانه‌ی له‌ پی‌شوه‌وه بوون، گوتیان: «ژووره‌وه ړووناکه». که چوونه‌ پی‌شتر، ئیدی وه‌کو دهرئ ړووناک بوو، له‌ نیو‌ئو به‌رد و زنارانه‌دا، له‌ ژیره‌وه هی‌نده‌یان ئه‌شکه‌وت و کیله‌ر هه‌لکؤلیبوو ده‌تگوت شاریکی چکؤله‌یه. ئه‌مه هه‌مووی عه‌مباری زمیر و زه‌خیره‌ی عه‌سکه‌ر بوو. هی‌شتا ئارد و گه‌نمئکی زؤری تیدا مابوو. سهردارخان گوتی:

– وه‌للا، ئه‌گه‌ر ئاومان لى نه‌برپیان، هی‌نده‌یان ئازووخه هه‌بوو، ده‌بوو ئه‌م سالی‌شمان لیره‌ بردبا سه‌ر و حالمان به‌ده‌ست کړپوه و بؤران و سه‌رما و سؤله‌وه شریبا.

سەردارخان وەدەرکەوت، چوو، دەستی بەگەران کرد، تا گەیشته قەراخی شار ئیدی شوورەى قەلە لەوئ دەبراو، نۆرى دەرگەیهکی ئاسن دیارە. دوو زەلام لە بەر دەرگا مردبوون، بەلام چاویان نەقوچاندبوو، دەتگوت بەقەستی خۆیان مات داو. یەکیان قژ کەرۆشکییەکی سوورکەلە بوو و وەکو عەرەبی میسرى دەچوو. سەردارخان لەگەل سەربازاندا تى پەرىن، لەسەرەوه لە زنارى چاکاندا ئەشکەوتىکی گەورە هەبوو، سەردارخان رپوراست چوو بۆ ئەشکەوتەکە. تەماشای کرد رەژى و وردە ئاسنى لى کەوتوو. کەمى چوو پىشتەر نۆرى جورنىکی ئاسن تواندەوهى لىیە و قالبىکی تۆپ دارشتنى بەتەنیشتهوه دانراوه. هەورازتر هەلکشا تەماشای کرد دەزگایەکی گەورەى لىیە و گەلئى تفاق و ئامىرى بەدەوروبەردا هەلپەساردراون پیاویکىش سەرى لەسەر دەزگاکە داناو و مردوو. سەربازىک بەنووکە شىر تىووهى ژەن کابرا بەپشتدا کەوت. سىنگى بەدەرەوه بوو، خاچىکی لە ستۆدا بوو. سەردارخان گوتى: «ئەوه قەلەیه».

ئەوئ رۆژئ سەردارخان شارى قەلە زۆر گەرا، ئیدی ماندوو بووبوو و تىنوئىتى زۆرى بۆ هینابوو، بەکووچەیهکدا بەرەوخوار بووه، بچتە گەلى ئاو بخواتەوه. هەرکە لە کووچە وەدەرکەوت نۆرى لە پىش دەرگای مالىکی - زۆر گەورە نەبوو - کىژىک بە کەزى خۆى بەدار گوێزەکەوه هەلئواسىبوو و خنکابوو. سەردارخان کە لى ورد بووه چ ببىن، لە عەمرى خۆیدا تریفەى وا جوان و بەدەوى لە هیچ کوئ نەدیتبوو، بەجاری واقى وىما و حەپەسا. هەرچى لەگەلدا بوون ئاخىان بۆ هەلکىشا، دەتگوت بەقەستی چاوى قوچاندبوو تا برۆى رەش و رۆخسارى بەفرىنى چاتر بەدیار کەوئ. جووتى خرىخالى زىوى رووتى لە قاچدا بوون، هەر یەکە پىنج شەش قاش و نقىمى جوانى تى چەقیندرا بوون تۆقىکی زىرى بەسەر هەننیهوه بوو. قۆتکىکی رەشى درىژ بەلاجانگى راستیدا شوپر بووبوو، سەرى قۆتکەکە کەمى لە زىر چەنەیهوه تىپەر بووبوو. کلاوئەکەى هەموو لىرەبەند بوو، مىخەکیکی زىرى بەکەپووهوه بوو، قاشىکی ئاقىقى سوورى بەسەرەوه بوو. کەمىک دەمى

کرا بووه ده تگوت خه ریکه پی بکه نی. جله کانی نوئی و گرانبایی بوون، ده تگوت خوئی بۆ شایی و داووت پازاندووته وه، قوماشی بهری له خاس ئه تلهس و خامهک و قه نهوز بوو و گوپهک نه خشینرابوو، کورته کیککی قه دیفه ی هیندستانی له بهردابوو. دوازه که زبی درپژ به سه ر پشتیدا شوپ بوو بوونه وه و کوژه که یه ک و نوشته یه کیان بۆ چاوه زار پیوه کرابوون. توژ و گهرده نه یه کی کاره بای شه هلا و مه رجانی سووری له ملدا بوو. خالیک به بن غه بغه بیه وه بوو.

سه ردارخان که میکی دیکه ی لی نئیزیک بووه وه، گوئی:

«خوایه، په زام به په زات، ئه م خوژی بهت چۆن له نیو ئه م چیا و چۆل و بیانیانه خو لقا ندوو ه.»

قه ده ریک بوو سه ردارخان و ئیشکچی به کانی له کچه رامابوون، که میکی ده می کرد بووه وه، ده تگوت وهک بیبیه وی شتیک بلئ.

سه ربازیکی ویستی ئه نگوستیله یه کی په نجه ی دهستی چه پی ده ری نی، سه ردارخان تپی راخوری، گوئی:

«خوا هه لئاگری، هیچی لی مه که وه، ئه مه شتیکی پیروژه، هه ر ده لپی زیندوو ه و به قهستی چاوی قوچاندوو ه.»

خۆزی ساغ ده بووی، ئه وجا بتزانییا چۆن ده بوویه گولی کۆشک و ته لارم.»

پۆژ ئیدی راشکابوو، سه ردارخان گازی قاسیدی کرد، مژده بۆ شا عه باس ببا، بۆی نووسی: «شاهه نشا، وهکو مانگ و رۆژ هه میشه تیشکت به سه ر سه رمانه وه بی و تیریژت به هه موو دنیا دا بلاو بیته وه، ئه مرۆ فه رمانم به جی هینای، قه لای دمدمم به سه ر کورداندا ویران و نوغرۆ کرد. سه ردارخان.»

پاشه‌کی

که سال وەرگه‌راوه، به‌هار دیسان هاته‌وه قه‌لا، به‌لام له کووچه و کۆلانان نه قاوه‌خانه و چیشته‌خانه مابوون، نه سازبه‌ند و ئاهه‌نگ و به‌زم، نه ئه‌مسهر و ئه‌وسهری خورشیدی بازارباشی و بره‌بیانوو به‌م و به‌و گرتن مابوو. ده‌تگوت کوردان نه‌ک هه‌ر له‌م چیاپانه، له‌هه‌موو دنیا ئاسه‌واریان نه‌ماوه و له‌ره‌گ و ریشه‌ده‌ره‌اتوون، به‌لام راستیه‌که‌ی وانه‌بوو، کورد له‌سه‌ر چیا‌ی ب‌لند و گه‌ردن که‌شان، له‌هه‌ریم و ناوچه‌دوره‌کانی قه‌لا زۆر مابوون. که‌به‌هار خۆش بوو په‌زیان به‌ره‌و دۆلگان رادا و بووه‌وه به‌زاوژی.

پیر و ردین سپی چیرۆکی خانۆی له‌پ زێرینیان ده‌گێ‌راوه. خۆشخوان و به‌یتبێژ به‌یتیان هه‌ل‌ده‌به‌ست. ئه‌و شه‌ره‌هه‌روا به‌فیرۆ نه‌چوو، پاش ماوه‌یه‌ک دیسان کوردان بۆ ئازادی خۆیان ده‌ستیان به‌شه‌ر کرده‌وه و سه‌رکرده‌ی شه‌ری ئه‌م جاره‌تالۆریک ناوی بوو و هه‌ربۆیه‌ش کورد به‌و شه‌ره‌ده‌لین «شه‌ری تالۆریک».

فەرھەنگۆك

بەترەف: فرەزۆر.	ئ
بەلەنگان: ھەژار.	ئاخوند: مەلای شیعە.
بەلەد: دەلیل، شارەزا.	ئاران: قشلاخ.
بەوش: ئامپیری تەونکاری.	ئارمانج: ئامانج.
بیانی: بیگانە.	ئاز: سەخت.
بى خەوش: بى عەیب.	ئاشپەزخانە: مەتبەق.
بیگار: سوخرە.	ئامپیر: ئەدات.
پ	ئوغرم: تەنگانە و ناخۆشى.
پاپاخەكەى: كۆلۆكەى.	ئەرخاين: دۇنيا، بى باك.
پاكارى: نۆكەرى، خزمەتكارى.	ئەستىيور: ھەجاخ كوئیر.
پرزۆلە: پارچەى بچكۆلە.	ئیرەبى: بەخىلى.
پسپۆر: شارەزا.	ئىكلام: تەمەنا.
پستە: چەرەز.	ب
پشتوو: دەمانچە.	بارانى كۆلۆ بەسەر: بارانى دەنگ
پنچك: پارچە.	گەرە و قايم.
پەنى: پەنھان، پەيام، پەنامەكى.	بالپۆز: سەفیر.
پەيك: قاسید.	باندوور: نیلە.
پتیرۆ: نيزام.	برۆ: تالانكارى.
پتیرۆكە: تازە ھەسەر پى كەوتوو.	بلووك: بەش.
پتیشخان: نۆكەرى خان.	

پیتکۆلە: درکیتکە بنی ئەستوورە و زۆر
سەری ھەپە.

پیتورمیزین: ئەستیرە کشان.

ت

تاتک: پیتک.

تاشت: نانی بەیانی.

تانگ: تەنیشت.

ترووک: زۆر سلۆک، تۆر.

تۆمەری: بە سەرچەم، بە قەلەم.

تەرەوڵ: زیندەوەر.

تەوس: گائتە.

تەومەزەل: بیکار.

تەیار: ئامادە.

ج

جگ: میچ.

جۆرک: کیسە.

چ

چازان: دانا.

چلوو: چلە.

چوارنکال: چوارچمک، چوار دەور.

چووک: بچووک.

چەتوون: سەخت، دژوار.

ح

حەژمەت: تاو.

خ

خاپوور: وێران.

خاندۆر: جۆرە دۆخەواپەکە.

خورجینە: خورج.

خۆزی: خۆزگە، خۆزیا، بریا.

خەرچ: ضریبە.

د

داخاوت: قسەى دەکرد.

داغە: دروشم.

دانئیغلا: مات بوو.

دوێر: ژووری دانیشتن.

دووئازۆ: پاشەنگ.

دەھۆ: فیل.

دەبۆتخانە: دەبۆخانە، عەمارى چەک،

دەبۆ.

دەرۆزەکەر: سوآلکەر.

دەستوو: دەسک.

دەسمز: ئوچرەت.

دەفر: ئامان، حاجەت.

دەوار: وڵاخ.

دەیاژوا: لیتی دەخوړی.

پ

پادەمووسم: ماچ دەکەم.

پکێف: ئاوەنگی، زەنگۆ.

پەدوو: بەدووگەوتنی ژن.

رەژى: خەلۋوز.

رەوك—هوان: ئەوھى رەوھ ئەسپ
دەلەوھ پىنى.

رېحال: زىن.

رې دەنىشت: لى دەنىشت.

ز

زىبارە: دەسەوا.

زورار: قەدىبارىك.

زۆرھان: لىزان و زەبرىدەست.

زەردەپەي: خۆر لە زەردە.

ژ

ژاۋە: جمە.

ژىلەمۆ: ژىلەمى.

س

ساپ: كا.

ستىرك: شوقەلەت.

سقدەر: عەتەبە، ئاستانە.

سەمكۆل: پىكۆلى ئەسپ.

سۆنگە: ھۆ، سەبارەت.

سوورفل: سوورە.

سەرانگۆتلىك: زىلدان، گووفەك.

سەربھوورد: سەرگۆزەشتە.

سەلەف: سەررەو،

سپىرەك: تەنك، شاش.

ش

شارپى: شەقام.

شتاقىان: كەسىان، ھىچيان،

چتاكيان.

شۆم: زەوى شوكردن – كىلان.

شوو: شوور، شوولك، شوول.

شەوئىن: شەوھەكژ.

غ

غەوارە: نەناس و نامۆ.

ف

فراژوو: فراژى، ھەلدان.

فزە: نقە.

فەتارەت: خەسارەت.

فەندىاز: فېلباز.

فېرۆ: خەسار.

ق

قالچە: مافوورى چووك.

قشلاخ: خانوو و بەرەى زستان.

قلىانى: گۆشتى سوورەوھ كراو.

قوللە: برج.

قوشەن: لەشكر.

قەرايى: قەدەر.

قەرەواش: خزمەتچى.

گەو گەو: گەگە، قەف قەف.

ك

كادە: جۆرە نانئىكە.

كرىت: دزىو، نەنگ.

كونجىك: جۆرە درىكىكە.

كۆسە ميسىرى: شىرىكى كۆنە و لە

ميسر دروست دەكرا، رەنگە ھەر

شىرى ميسرىش بى.

كۆلۆس: كالاو.

كەتە: قۇچاغ، بەخۆۋە.

كەرمۆز: مېشەكەرانە.

كەژو: كۆك، گورىسى شۆرتكى.

كىشكىچى: ئىشكىچى، پاسەوان.

ل

لاقرتى: قسە و قسەلۆك.

لاكان: ئامپىرى بەسەر بەفردا

خلىسكان.

لاوق: كورق، ئەى لاو.

لوا: بەرگن.

لۆركە: خواردىنئىكە.

لۆزەنگەر: زرتە زەلام.

لە چەمبەر خىستىن: چواردەور گرتن.

لەز: خىرايى.

لېرەوار: جەنگەلىستان.

گ

گان: بانگ.

گازن: شكايەت.

گازر: رەنگرېژ، خىمگەر.

كارام: دارى كە گا و گۆتالى پى لى

دەخورن.

كارپس: جۆرە دانە و پىلەپەكە.

كاشە بەرد: كا بەرد.

گاوكەردوون: حەيوان سەربىرەن.

كوژم: بىلدايى.

كۆفەند: شايى.

گووفەك: زىلداين.

گەرمژ: گەرميان، گەرمەسىر.

گەرىناس: ئازا و دلتر.

م

ماهى: شفرە فىل، عاج.

متەق: ورتە.

مەلاس: مات.

مەمانان: ئىمە مانان.

مىچىن: جگىن.

مىمىل: ملۆزم.

ن

نژياركردن: بىرەۋەرى.

نۆغرىق: وپران.

نەجاخ: چەككىكە ۋەكو تەۋرۇزىن.

نەزرگە: مەرەقەدى پياۋچاكان.

نەۋال: دۆل و دەرە.

نەيار: دوژمن.

هەراو: بەرین.

و

وربە: قاپووت.

هەرەوەن: دەسەوا.

وڵسات: بەرزەوڵاخ.

هەلدێر: چىای تووش.

وەشێرم: بشارمەو.

هەندەران: دەرەو.

وەدوتان بێنن: بەقسەتان بەینن.

هەنیە: نێوچاوان.

وەلەرزین: راکشان.

هەویا: هیوا، تەما.

وێستا: ئێستا.

هەوێردە: بەلندەپەكـه، ناوی

كەرەوآلەپە.

وێی نەدەدان: پێی نەدەدان.

هێسا: حەساو.

هێوران: دامەزان، قوئاخ گرتن.

ه

هەمبێز: باوەش، هەمبێز.

ى

پەغبال: تالە.

هەوێر: مەر راکرتن بۆ دۆشین.

هۆز: عەشیرەت.

سەرھەتای نووسەر بۆ چاپی رووسی

كورد يەكئىكە لە گەلە ھەرە كۆنەكانى رۆژەلاتى نزيك. فەيلەسووفە يۆنانىيە كۆنەكان سترابون و پەتلىمۆس كە باسى ناوچەى (كەردۆئىن) «گەردۆئىن» يان كەردووه، باسى كورديان كەردووه. گزىنەفۆنىش لە «ئەنا بازىس» دا رازى گەلى جەنگاوهرى كار دۆخەكان دەگىرئىتەوه كە ئەوه بوو سوپاى دە ھەزار كەسىي يۆنانىيەكانيان تا دەرياي رەش راونا.

لە كتیبى ئىتتەگرافى - مېژووى «كوردى ئەودىوى قەفقاز»^۱ و تراوه:

«مېژووى گەلى كورد، لە بنچىنەدا مېژووى خەباتى چەندىن سەدەپەتى لە دژى چەوسىتەرەوه خۆمالى و بىگانەكانى، كەچى لەگەڵ ھەموو ئەو ھەشدا، گەلى كورد مەردانە بەتاقىكردنەوهى ئەم ھەموو جەنگە ستەمكارىيانەدا تى پەريوھ و ئازايانە ئەدەب و زمانى خۆى پاراستووه».

چارەنووسى تراجىدىيائى كوردستان لە دوا دوايى سەدەى شانزەدەيم و سەرھەتاي سەدەى ھەفدەپەمدا لە چارەنووسى وڵاتە بچووكەكانى ترى ئەو سەردەمە دەچوو. لەشكرى دەوڵەتە دراوسى بەھىزەكان، بى پشوو، بەنيازى داگىركردنى خاكى كوردستان و كۆيلازدنى كەلەكەى ھىرشىيان دەبردە سەرى.

بەلام بەزاندنى كورد كارتىكى ئاسان نەبوو. لەشكرى دوژمن لەو شەپە خويناووييانەدا زيانئىكى زۆريان لى دەكەوت و زۆر جار نەيان دەويست لەوھ زياتر شەپكەن. گەلى كوردى ئازادىخواز و شەروان، سوور، بەرگرىي لە سەربەخۆيىي خۆى دەكرد.

ناوھەرۆكى ئەم رۆمانە يەكئىكە لە تابلۆكانى ئەم خەباتە. برىتییە لەو بەرگرىيە

۱. تى. فى. ئەرىستەفا، كوردى ئەودىوى قەفقاز. مۆسكۆ. بۆلوكراوھى پەرتگەى نائوك، ۱۹۶۶.

قارهمانانهیه له کورده - قه لای دمدم کرا . میریک، به گیک، ئا غایهک سه رکردهی ئهم
خهباته ناکا . کوردیکی سادهی (خانۆ) ناو پیشه‌ه‌وای ئهم خهباته بوو به هۆی
به‌خشندهیی و دس و ده‌هندهیه‌وه گه‌ل ناوی (له‌پ زێرین)ی لئ نابوو.
له‌م خهباته‌دا ئازهربايجانی و ئهرمه‌نه‌کانیش به‌گهرم یارمه‌تیی کوردیان دا .
له‌باره‌ی ئهم خهباته‌ قارهمانانه‌وه گۆرانی و راز و ئه‌فسانه و هه‌کایه‌تیکي زۆر
هه‌یه، کوردی وا نییه به‌م داستانه میژووویییه‌ی گه‌له‌که‌ی خۆی نه‌زانئ.
من له‌م کتیبه‌دا هه‌ولم داوه ته‌نیا به‌شیکي که‌می خهباتی چه‌ندان سه‌ده به‌ردوامی
گه‌لی کورد له‌ پیناوی خاکی نیشتمانی خۆیدا، له‌ پیناوی سه‌ربه‌خۆییدا، له‌ پیناوی
رزگاربووندا له‌ سته‌می بیگانه، روون که‌مه‌وه .

له باره‌ی نووسەر و کتێبه‌که‌یه‌وه

عه‌ره‌بی شامۆ پیرترین نووسه‌ریکی کوردی سوؤفیه‌ته، دانه‌ری ژماره‌یه‌کی زۆر داستان و چیرۆکه له‌باره‌ی ژبانی کورده‌کانه‌وه.

له‌م کتێبه‌ نوێیه‌یدا، عه‌ره‌بی شامۆ په‌کێک له‌ قاره‌مانانه‌ترین و له‌ هه‌مان کاتیشدا تراجیدیایه‌ترین لاپه‌ره‌کانی میژووی گه‌لی کورد - ده‌ژینتیه‌وه.

ئهم کتێبه‌ باسی به‌رگریکه‌ره پر شکۆکانی قه‌لای ئه‌فسانه‌یی دمدم، باسی پێشه‌وای به‌وێلی کورده‌کان (خانی له‌پ زێرین) ده‌گێژیته‌وه.

ئهم کتێبه‌ به‌ر له‌ هه‌رچی بۆیه‌ په‌سه‌نده چونکه‌ رووی گه‌لی کورد، هه‌ستی کورد به‌شانازییه‌ نه‌ته‌وه‌ییه‌کانی، داوونه‌ریتی، ئه‌فسانه‌کانی، بیروباوه‌ری، تیکرای خاسیه‌ته‌ خوو پتوه‌ گرتوه‌کانی به‌ئاشکرا تیا تۆمار کراوه و به‌تینیکی تایبه‌تیه‌وه خراونه‌ته‌ روو له‌ کاتیکی تراجیدیایی میژوودا، کاتی که له‌ سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی هه‌فده‌هه‌مدا له‌شکری عه‌باسی شای ئێرانیان برد بۆ که‌مارۆدانی قه‌لای دمدم.

سه‌ره‌تای چاپی رووسیی داستانێ دمدم

مه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم

کردوووه به‌ کوردی

نیگارمه‌کانی ئهم کتێبه له‌ چاپه‌ رووسییه‌که‌ی وه‌رگیراوه

نیگارکێش: قی. ئی. سووریکه‌ف

